

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၃ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၃ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ

- ၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး **B.A.(Law),LL.B.** ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
- ၂။ ဦးသာဌေး **LL.B.(Advocate)** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၃။ ဦးစိုးညွန့် **B.A.,R.L.** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၄။ ဦးမြသိမ်း **B.A.** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၅။ ဦးမြင့်အောင် **B.A.** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၆။ ဦးအောင်ဇော်သိန်း **B.A.(Law),LL.B.** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၇။ ဦးမြင့်ဟန် **B.A.(Law),LL.B.** ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့.

၁။	ဦးစိုးညွန့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A, R.L	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးအောင်ဇော်သိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးမြင့်ဟန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးထွန်းထွန်းဦး ဒုတိယရှေ့နေချုပ်	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမျိုးညွန့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီ	B.A.,H.G.P., R.L., D.B.L, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးစိန်သန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးကျော်ဆန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်

၈။	ဦးသက်စိုးအောင်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
(တရားရေးရာ)
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဒေါ်အေးအေးကြည်သက်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
(စီမံရေးရာ)
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၀။	ဦးမျိုးတင့်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.,DL 101,I.P (Law)	အဖွဲ့ဝင်
၁၁။	ဒေါ်ခင်မေရီ
ညွှန်ကြားရေးမှူး
တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၂။	ဦးဝင်းဌေး
ညွှန်ကြားရေးမှူး ၊ စီမံရေးရာဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၃။	ဒေါ်အေးအေးသိန်း
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အတွင်းရေးမှူး

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရှုံ့မျှသာမကဘဲ ထိုသို့အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ)^(၁)

၁။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်) စာ-၆၁၆ ။

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောပြစ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

က-၄

ကျော်မြင့်သန်း	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၄	၁
ကျော်သူမောင်	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၂	၉
စိုးနိုင် ပါ	၂	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၆
စန္ဒာဝင်း (ဒေါ်)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၂	၃၈
<u>တင်ရွှေ</u>	နှင့် <u>ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်</u>		၄၈
<u>ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်</u>	<u>တင်ရွှေ</u>		
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့် အောင်ထွန်းလင်း (ဦး)		၆၃
သက်ဝေအောင် (ခ)	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၃	
မောင်ကျော်ကျော်			၇၂
<u>သီသီဆင့် ပါ</u>	<u>၂ (ဒေါ်)</u>	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၃

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ကခ

ကျော်မင်း ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဌာနမှူး၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံ ခန့်ခွဲမှုဌာန၊ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ	၁
ခင်မောင်လတ် ပါ ၄ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်ခင်လှ	၁၂
ခိုင်မင်း (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ဝိကြိန်(၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇	၂၅
ချိုချိုစန်း (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးတိုးလွင် ပါ ၂	၃၇
ဂျက်ဇူး (ခ) ဦးသန်းရွှေ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်အေးအေးမော် (ခ) ဒေါ်မော်	၅၄
ဇော်ဝမ်း (ဦး)	နှင့်	ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅	၆၆
ပန်းဦး (ဦး) ပါ ၅	နှင့်	ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅	၇၆

မျိုးမင်းသိန်း (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆	၈၇
(ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်ရင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)			
မြင့်အောင် (ဒေါက်တာ)	နှင့်	တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး	၁၀၇
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်		ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်	
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်		ပါ ၃	
ဝင်း ပါ ၂ (ဒေါ်)	နှင့်	တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး	၁၂၀
		ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်	
		ပါ ၄	
သိန်းဌေး (ဦး)	နှင့်	ဦးသန်းလွင်	၁၃၂

၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဖြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- သက်သေခံဥပဒေ

ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်သည် အပ်နှင်းထားသည့် မူလဘူတအာဏာ ကိုကျင့်သုံး၍ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိခြင်း။ ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက် ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်မှာ မမှန်ကန်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးသည် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်၏ အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည့်အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်၏ ရှိရင်းစွဲမူလဘူတအာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်

(ခ)

ညွှန်းချက်

နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ပါ ၂** အမှုကို ကိုးကား သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မမှန်ချေ။

စာမျက်နှာ

ကျော်မြင့်သန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄

၁

ဦးတိုက်လျှောက်ထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ၌ တိုင်လျှောက်သူ တရားလိုသေဆုံးပါက အမှုနှင့် သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည့် သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှု ကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးတွင် ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ် ၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ တရားခံက အယူခံဝင်သော အမှုတွင်လည်း အယူခံတရားခံအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရှိခြင်း။ ပြင်ဆင်မှုတွင် တရားခံက လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေသဘောအရ

စာမျက်နှာ

တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူ သေဆုံးသွားသော်
 လည်း အမှုရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသည်သာမက သေဆုံးသူကိုယ်စား
 အခြားသူတစ်ဦးကို တရားလိုအဖြစ် အစားထိုး ရန်မလို၊ အစားထိုး
 ရန်လည်း ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိ၊ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ
 ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာရန်သာဖြစ်သည်။ ဦးတိုက် လျှောက်ထားမှု၌
 ပင်လျှင် တိုင်လျှောက်သူတရားလို သေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ
 မည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့် သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို
 တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ၎င်းက
 ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းသည်
 လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
 အညီအညွတ်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂
 အပိုဒ်ခွဲ(ဃ) တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးက ချမှတ်သည့်
 စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက
 ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍
 ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၀ တွင် တရားရုံးက
 မိမိ၏ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို သုံးစွဲသည့်အခါ ယင်းတရားရုံးရှေ့တွင်
 မည်သည့်အမှုသည်ကမျှ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြစ်စေ၊ လျှောက်လဲ
 ပြောဆိုခွင့်မရှိစေရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ရာတွင် တရားရုံးက
 သင့်သည် ထင်မြင်လျှင် ဆိုခဲ့သည့် အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့်အခါ
 အမှုသည်တစ်ဦးဦးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ကြားနာနိုင်
 ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို ကျင့်သုံး

(ဃ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ဆောင်ရွက်သော တရားရုံးသို့ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို အခွင့်အရေး တစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိသော်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသော တရားရုံးက လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ပြုသည်ကို တားမြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **မောင်ချစ်မြိုင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အိဗရာဟင် (ခ) မောင်ကျော်ခင်)**^၁ အမှုတွင် အစိုးရက လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း အရပ်သားတစ်ဦး (Private Person) အနေဖြင့် တရားခံအပေါ် တရားရုံးက ချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သူက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ ကျယ်ပြန့်သည့် အခွင့်အာဏာကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုနှင့် ဆီလျော်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။

ကျော်သူမောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၉

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းပေးရန် လျှောက်ထားမှုလျှောက်လွှာအား ပယ်သည့်အမိန့်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (ခ) အရ အယူခံဝင်ရန်ဖြစ်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး တိုင်တန်းပေးရန် ငြင်းဆိုခံရသူသည် ခရိုင်တရားရုံးသို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (ခ) အရ အယူခံနိုင်ပါလျက် အယူမခံဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလာသည့်ကိစ္စကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး

ဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်ပင်မရှိကြောင်း စာမျက်နှာ အတိအလင်းတားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်မှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရပင် ထင်ရှားနေပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းသည် မဟာအောင်မြေမြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်ကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (ခ) အရ အယူခံမဝင်ဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့ခြင်းကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးအနေနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်ပင် မရှိသည့်အလျောက် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်မှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်း မရှိပေ။

ဒေါ်စန္ဒာဝင်း နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ၃၈

ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်ဥပဒေအရ အရေးယူခံရသည့် တရားခံထံမှ သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် ပစ္စည်းအား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အထူးဥပဒေနှင့် ဒေသန္တရဥပဒေတို့တွင် အတိ အလင်း သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရမည်ဟူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁ ဌ် ဖော်ပြထားသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေသည် သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြား

(စ)

ညွှန်းချက်

ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါရှိသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို စာမျက်နှာ လိုက်နာရပေမည်။

သက်သေခံပစ္စည်းများ စီမံခန့်ခွဲခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၊ စစ်ဆေးစီရင်မှုတစ်ခု ဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ တရားရုံးသို့တင်ပြထားသောပစ္စည်း သို့မဟုတ် စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုတစ်ခုခု ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်းရှိသောပစ္စည်း၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံးသည် ဖျက်ဆီးရန်၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် သို့မဟုတ် လက်ရှိ ထားခွင့်ရှိသည်ဟု တောင်းဆိုသူအား ပေးအပ်စေရန် သို့မဟုတ် အခြားနည်းဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် သင့်သည်ထင်မြင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှု အမိန့်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းအပေါ် ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန် တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်မှအပ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ အခြားမြို့နယ်များတွင် ၃ နှစ်အတွင်း သွားလာခြင်းမပြုရန် ခြေချုပ်အမိန့်ဖြစ်သည်။ ယင်း ခြေချုပ်မိန့်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် ကြိုတင်တားဆီးသောအမိန့် (preventive order) သာဖြစ်ပြီး ခြေချုပ်မိန့်ဖောက်ဖျက်မှုသာလျှင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ အရ ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင် ထွန်းလင်းသည် ပြစ်မှု

ကျူးလွန်ခြင်းမရှိသေးဘဲ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် တားဆီးသည့် စာမျက်နှာ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းခံရသည့် အခြေအနေတွင် သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် သက်သေခံငွေ ကျပ် ၂၆၅၇၅၀၀ မှာလည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသောပစ္စည်းဟု စဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးအောင်ထွန်းလင်း ၆၃

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ထားသည့် ပစ္စည်းကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည် တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စဖြစ်၍ အဆိုပါ စုံစမ်းမှုတွင်ချမှတ်သည့် အမိန့် အပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) (၃) ပါ တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စသာဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စုံစမ်းမှုတွင် ချမှတ် သည့်အမိန့်အပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခြင်း ပြုလုပ်ခွင့် ရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်ချို့ တစ်ဝက်ကိုဖြစ်စေ ငြင်းပယ်ခံရလျှင် အဆိုပါ အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှ တစ်လအတွင်း မိမိတောင်းဆိုသည့် အခွင့်အရေးရရှိရန် တရားမမှုစွဲဆို

(၉)

ညွှန်းချက်

နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-ဃ) တွင် စာမျက်နှာ
ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း ခွင့်ကို ပိတ်ပင်ရန် အကြောင်း
မရှိပေ။

မောင်သက်ဝေအောင်(ခ)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ	၇၂
မောင်ကျော်ကျော်		မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃	
<hr/>			
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ	
		မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ စွဲဆိုမှု၊ ရှာဖွေ ပုံစံတွင် ပစ္စည်းပေးအပ်သူအနေဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော ပြစ်မှုများတွင်ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော **မောင်ထန်လွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု^၂** သည် အိမ်ရှင်ထွက်ပြေးပြီးနောက် မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ့ရှိပြီး ကျန်ရစ်သူ၌ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသည့်လက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက် များရှိပါလျက် ရှာဖွေသောအရာရှိများနှင့် သက်သေများက ယိမ်းယိုင် ထွက်ဆိုလေ့ရှိခြင်းကြောင့် ထိုသို့ ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ စွပ်စွဲခံရသူသည်အကြောင်း ကြောင်းကြောင့်

ရှာဖွေပုံစံတွင် ပစ္စည်းအပ်နှံသူအဖြစ် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးရုံမျှနှင့် စာမျက်နှာ
ထိုပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရှိသူဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် လက်ဝယ်ထား
ရှိခြင်းကို အားပေးကူညီသူဖြစ်ကြောင်း အခါခပ်သိမ်း တထစ်ချ
ကောက်ယူရန် မဟုတ်ချေ။

လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော ပြစ်မှုများတွင်
ရှာဖွေပုံစံပါဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော မှတ်ချက်ကို
ကိုးကားရာတွင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ နှင့် ၂၆ တို့ပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်
များကို မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်သည်အထိ ကိုးကားရန် မဟုတ်သည်ကို
သတိပြုရပေလိမ့်မည်။

ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ၂၆

**ဖြောင့်ချက်ရယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်
တရားသူကြီးကို စစ်ဆေးရန် လိုအပ်၍ ဖြောင့်ချက်ရယူ
သည့် တရားသူကြီးကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးရာတွင် ဖြောင့်ချက်
ရေးမှတ်သူ တရားသူကြီးကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီး
တစ်ဦးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေး နိုင် မနိုင်။**

တရားခံရဲအချုပ်တွင်ရှိနေစဉ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ
စေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများသည် သက်သေခံ
ဝင် မဝင်၊ အဆိုပါ သရုပ်ပြဓာတ်ပုံများကို အမှုတွဲတွင်
တွဲထားရန် လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားခံ၏ ဖြောင့်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ ရယူ

(ည)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျှင် ဖြောင့်ချက်ယူသူ တရားသူကြီးကို ခေါ်ယူ စစ်ဆေးခြင်းမပြုဘဲ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ အဆိုပါ ဖြောင့်ချက် ကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်သည်။ သို့သော် ဖြောင့်ချက် ရေးမှတ်ယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာရှိပါက တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ်စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ ၁ အရ ကုစားရန်ဖြစ်သည်။

တရားရုံးသည် ဖြောင့်ချက်ယူသူ တရားသူကြီးကို အခါခပ်သိမ်း သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ဘဲ ဖြောင့်ချက် ရယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့် အခါမှသာ တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးရသည်။ ဖြောင့်ချက် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားသူကြီးကို စစ်ဆေးရန် လိုအပ်လျှင် သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန်ဖြစ်ပြီး ၎င်းကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီး တစ်ဦးဦး ကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးခြင်းပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဖြောင့်ချက် ရေးမှတ်ယူသူ တရားသူကြီးကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီးတစ်ဦးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း သတိချပ်ရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ တွင် ရဲအရာရှိ ထံတွင် ချုပ်နှောင်ခံနေရသူတစ်ဦး၏ ဖြောင့်ချက်သည် ရာဇဝတ် တရားသူကြီးရှေ့မှောက်တွင် ပေးသည့်ဖြောင့်ချက်မဟုတ်လျှင် သက်သေခံ မဝင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ တရားခံ ရဲအချုပ်တွင်ရှိနေစဉ် ပြစ်မှု

ကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြစေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများသည် ရဲအချုပ် စာမျက်နှာ တွင်ရှိစဉ် ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို ဖြောင့်ချက်ပေးရာရောက်သဖြင့် ယင်း ဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံတင်ပြခြင်းသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်။

သက်သေခံအက်ဥပဒေအရ သက်သေခံမဝင်သည့် တစ်နည်း အားဖြင့် တရားရုံးက သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံစဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သော ယင်းသရုပ်ပြဓာတ်ပုံများကို အမှုတွင် သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံရန် အကြောင်း မရှိပေ။ သက်သေခံမဝင်သည့် အဆိုပါ ဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံခြင်းဖြင့် အမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် တရားလမ်းကြောင်း တိမ်းစောင်း စေနိုင်ကြောင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုစစ်ရဲအုပ်သန်းနိုင် (လိပြ-၁၇) ၏ ထွက်ချက်အရ တရားခံအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် သရုပ်ပြစေပြီး ရိုက်ကူး ထားသည့် ဓာတ်ပုံများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အဆိုပါ သရုပ်ပြဓာတ်ပုံ များသည် အမှုတွဲတွင် တွဲထားရန်မလိုသည့် ရဲစက္ကူရပ်တွင် အကျုံးဝင် သည်။

လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းမှုကဲ့သို့ အမှုကြီးများတွင် တရားစွဲ အဖွဲ့အစည်း များက တရားခံအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ စေပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ထား၍ အဆိုပါ ဓာတ်ပုံများကို တရားရုံးသို့ အမှုစွဲတင် သည့်အခါ ရဲစွဲချက်နှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြလေ့ရှိပြီး တရားရုံးများကလည်း ယင်းဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံလေ့ရှိသည်။ တရားရုံးများ လက်စွဲအပိုဒ် ၁၀၈၄ တွင် အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းများ၊ အစီရင်ခံစာများ၊

(၄)

ညွှန်းချက်

သက်သေထွက်ချက်များ၊ စွဲချက်စာချုပ်နှင့် ပထမသတင်းပေးအစီရင်ခံချက် စာမျက်နှာ
 မဟုတ်သည့် စက္ကူရပ်များကဲ့သို့သော ရဲစက္ကူရပ်များကို မည်သည့်
 အကြောင်းနှင့်မျှ အမှုတွဲတွင် တွဲထားခြင်းမရှိစေရကြောင်း၊ အစိုးရ
 အမှုလိုက်ရှေ့နေသို့ ပြန်ပေးလိုက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြချက်အား
 တရားရုံးများအနေဖြင့် သတိချပ်ရန်ဖြစ်သည်။

တင်ရွှေ	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၅၉
<hr/>		
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့်	တင်ရွှေ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

မတ်လ

၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရွှေတွင်

ကျော်မြင့်သန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈၊ ပုဒ်မ ၅၆၁-က

ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်
ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ
ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ
တရားလွှတ်တော်သည် အပ်နှင်းထားသည့် မူလဘူတ
အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိခြင်း။
ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့် မရှိ

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၈၈ (ခ)

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်စွဲပါ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

**သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင်
လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်မှာ
မမှန်ကန်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးသည် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်၏ အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်၏ ရှိရင်းစွဲမူလဘူတအာဏာကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ် မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူများ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ပါ ၂** အမှုကို ကိုးကားသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မမှန်ချေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်	-ဦးလှမြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ (မလာ)	<u>၂၀၁၃</u> ကျော်မြင့်သန်း
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်	(၁) ဦးဝင်းသိန်း ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး (၂) ဦးထွယ်ရှောင် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

နောင်ချိုမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၂၀၅ အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ အရ တရားစွဲဆိုခြင်းခံရသည့် တရားခံ ၄ ဦးအနက် မလေးလေးဖြူ မမိုးမိုးလင်း နှင့် ဦးနေဝင်းတို့က အာမခံလျှောက်ထားရာ ပလုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေအမှတ် ၁၀/၂၀၁၂ ဖြင့် ကျောက်မဲခရိုင် တရားရုံးသို့ အာမခံလျှောက်ထားခဲ့ရာ ကျပ် ၁၅ သိန်းတန် ခံဝန်သူနှစ်ဦးစီ ဖြင့် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်ကို မူလရုံးတရားလိုက မကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇/၂၀၁၂ ဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ပလုပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှု ကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ၁၉-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက် ၀၈:၄၅ နာရီ အချိန်က နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ဘန့်ဘွေးကျေးရွာရှိ ကျော်မြင့်သန်း၏ နေအိမ်သို့

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

၎င်းနှင့်ကွာရှင်းထားသော ဇနီးဟောင်း မခင်လှမိုးနှင့် ညီမ ၂ ဦး၊ အမျိုးသား ၁ ဦးတို့ ရောက်ရှိလာလျက် ဘီရိုသော့ကိုဖျက်ကာ ဘီရိုထဲမှ CDMA ဖုန်းတစ်လုံးနှင့် ငွေကျပ် သိန်း ၆၀ တို့ကို ယူဆောင်သွားကြောင်းဖြင့် အရေးယူပေးရန် နောင်ချီရဲစခန်း၌ တိုင်တန်းခဲ့သော အမှု ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူနှင့် ၎င်း၏ရှေ့နေသည် နှစ်ဖက်ကြားနာသည့် နေ့ရက်တွင် ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်လျှောက်လဲတင်ပြခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား အာမခံပေးခဲ့ခြင်းသည် အမှုတွဲပါ ဖြောင့်ချက်ကို ထည့်သွင်းမစဉ်းစားခဲ့ကြောင်း၊ အာမခံပေးခွင့်မရနိုင်သော အမှုကို အာမခံပေးခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းပြချက် အဖြစ် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးတို့၏ရှေ့နေက ပြင်ဆင်မှုအကြောင်း ပြချက်တွင်ပါရှိသည့်အချက်များမှာ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် သင့် မသင့် အမိန့် ချမှတ်ရာတွင် စဉ်းစားရမည့်အချက်များဖြစ်ပြီး အာမခံရုပ်သိမ်းရန် ဆီလျော်သော အကြောင်းပြချက်များမဟုတ်ပါကြောင်း လျှောက်ထား ခံရသူ မမိုးမိုးလင်းမှာ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးသုံးဦး၏မိခင် ဖြစ်ပြီး ဦးနေဝင်းမှာ အငြိမ်းစားတပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်၍ လားရှိုးမြို့တွင် အခြေတကျ နေထိုင်သူဖြစ်ပါကြောင်း၊ မူလရုံးအမှုမှာ အမိန့်ချမှတ်မည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် အာမခံကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် မသင့်တော့ ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံး

အမှုမှာ အာမခံပေးနိုင်သည့် ပြစ်မှုဖြစ်သော်လည်း သေဒဏ်တစ်သက် တစ်ကျွန်းဒဏ်ကျခံထိုက်သည့် ပြစ်မှုမဟုတ်ခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ (၂)(၃) တို့သည် အရွယ်မရောက်သေးသည့် ကလေးများ၏မိခင် အမျိုးသမီးဖြစ်ခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ (၄) သည် အသက် ၆၀ အရွယ်ရှိ အမျိုးသားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက အာမခံပေးသည့် အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခြင်းအပေါ် ရှမ်းပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ပယ်ဖျက်နိုင်သော်လည်း ပယ်ဖျက်သင့် မသင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုဘဲ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာ လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျက် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားချက်အပေါ် သင့်မြတ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ကျော်မြင့်သန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

ဦးကျော်မြင့်သန်း၏ တိုင်တန်းချက်အရ မခင်လှမိုး ပါ ၄ ဦး အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ အရ စွဲဆိုသည့် နောင်ချို မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀၅/၂၀၁၁ အမှုတွင် တရားခံများ၏ အာမခံလျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၀/၂၀၁၂ ဖြင့် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးသို့ ထပ်မံ လျှောက်ထားရာတွင် လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား ကျပ် ၁၅ သိန်းတန် ခံဝန်သူနှစ်ဦးဖြင့် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ ကို ရည်ညွှန်း၍ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

လျှောက်ထားသူက မကျေနပ်၍ တင်သွင်းသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၇/၂၀၁၂ တွင် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခြင်းအပေါ် ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိကြောင်း ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** ။ ကို ကိုးကားသုံးသပ်၍ ပလပ်ခွဲခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့ရက်မှာ ၁၄-၅-၂၀၁၂ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ယင်းနေ့ရက်မတိုင်မီ တရားလိုပြ သက်သေ ၉ ဦးကို စစ်ဆေးခဲ့ပြီး တရားလိုပြသက်သေစာရင်းတွင်ပါရှိသည့် မဖြူဖြူခိုင်အား အကြိမ်ကြိမ်ဆင့်ခေါ်သော်လည်း မလာရောက် ပျက်ကွက်သဖြင့် အမှု ကြန့်ကြာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အမှုတွဲမှတ်တမ်းများအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ စွဲဆိုသည့်ပြစ်မှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ ဖြစ်သဖြင့် သေဒဏ်တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ထိုက်သင့်သောပြစ်မှု မဟုတ်ချေ။ လျှောက်ထားခံရသူတို့အနေဖြင့် သက်သေများကို ဖျက်ဆီးနိုင်မည့်သူများ ဖြစ်သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ လားရှိုးမြို့တွင် အတည်တကျနေထိုင်သူ များဖြစ်ကြောင်း၊ လုံလောက်သောခံဝန် တင်ပြထားကြောင်းနှင့် လျှောက်ထား ခံရသူတို့သည် မခင်လှမိုး၏နောက်မှ လိုက်ပါခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်လျက် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း အပေါ် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုသာချေ။ ထို့ပြင် လျှောက်ထား

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၈။

ခံရသူတို့သည် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ရရှိပြီးနောက် ရုံးချိန်းများတွင် မပျက်မကွက်လာရောက်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ခံဝန်စည်းကမ်းများကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မပြုကြောင်း အမှုတွဲမှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရှိရသည့်အပြင် အာမခံ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန်အတွက် လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်ရာကို လျှောက်ထားသူက တင်ပြထားကြောင်း မတွေ့ရချေ။

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အာမခံပေး ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တင်ပြခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်စိစစ်ရန်ရှိသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ကိုးကားသည့် **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** သည် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး (အနောက်ပိုင်းခရိုင်) ၏ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၅၉ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၈ (၁) အရ အာမခံပေးထားခြင်းအပေါ် မြို့နယ်တရားရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်နယ်/ တိုင်းတရားရုံးက အာမခံပေးထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေအရ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး (အနောက်ပိုင်းခရိုင်) သည် ပြည်နယ်/တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်း၏အမိန့် အပေါ် အထက်တရားရုံးဖြစ်သည့် တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားစရာမရှိချေ။ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

သည် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေးဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်၏ အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်၏ ရှိရင်းစွဲမှုလက္ခဏာအာဏာကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိ သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ကြောင်း ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ကို ကိုးကားသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မမှန်ချေ။

သို့ရာတွင် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူတို့ အပေါ် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းမတွေ့ရသည့် အပြင် အာမခံပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် ခိုင်လုံသောအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သည့်အမိန့်အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ
၁၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

ကျော်သူမောင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၀၊ ၄၉၂၊ ၄၉၅

ဦးတိုက်လျှောက်ထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ၌ တိုင်လျှောက်သူ
တရားလိုသေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို
တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို
တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးတွင် ခွင့်ပြု
နိုင်ခြင်း၊ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာပေးအပ်၍ လိုက်ပါ
ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ တရားခံက အယူခံဝင်သော

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၂၄ (ခ)
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
မေလ ၁၄ ရက်စွဲပါ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၃

ကျော်သူမောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ။

အမှုတွင်လည်း အယူခံတရားခံအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရှိခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုတွင် တရားခံက လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေသဘောအရ တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူသေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသည်သာမက သေဆုံးသူကိုယ်စား အခြားသူ တစ်ဦးကို တရားလိုအဖြစ် အစားထိုးရန်မလို၊ အစားထိုးရန်လည်း ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိ၊ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေး ကြားနာရန်သာဖြစ်သည်။ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှု၌ပင်လျှင် တိုင်လျှောက်သူ တရားလို သေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူမည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းသည်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီအညွတ်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ အပိုဒ်ခွဲ(ဃ) တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးက ချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၀ တွင် တရားရုံးက မိမိ၏ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို သုံးစွဲသည့်အခါ ယင်းတရားရုံးရှေ့တွင် မည်သည့် အမှုသည်ကမျှ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြစ်စေ၊ လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်မရှိစေရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ရာတွင် တရားရုံးက

သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ဆိုခဲ့သည့် အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့်အခါ အမှုသည်တစ်ဦးဦးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ကြားနာနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သော တရားရုံးသို့ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိသော်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးက လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ပြုသည်ကို တားမြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **မောင်ချစ်မြိုင်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အိဗရာဟင် (ခ) မောင်ကျော်ခင်)**^၁ အမှုတွင် အစိုးရက လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း အရပ်သားတစ်ဦး (Private Person) အနေဖြင့် တရားခံအပေါ် တရားရုံးကချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သူက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ ကျယ်ပြန့်သည့်အခွင့်အာဏာကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုနှင့် ဆီလျော်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ့

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးကျော်မြင့်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဒေါ်ကြည်ကြည်လွင်
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - ဒေါ်မေကြည်ခိုင်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၈၆၈ တွင် ကျော်သူမောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅
အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို
ကျော်သူမောင်က မကျေနပ်၍ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု
အမှတ် ၂ တွင် ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးသို့ အယူခံဝင်ရောက်ရာ ပလပ်
ခွဲသဖြင့် တရားခံကျော်သူမောင်က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
အမှတ် ၁၉ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေသူ ဦးလှသိန်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃ ဖြင့်လည်းကောင်း
တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းရာ
ပြင်ဆင်မှုနှစ်လုံးကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်
အပေါ် လျှောက်ထားသူ ကျော်သူမောင်က မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ ၂၁ : ၄၅ နာရီအချိန်က ရေဖြူ
မြို့နယ်၊ နဘုလယ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ထိန်ကြီးရွာနေ ဦးလှသိန်းသည် ဖခင်
ဖြစ်သူ ဦးမောင်လွင်၏နေအိမ်သို့ ထမင်းစားရန်လာစဉ် မမြင့်ဝေ၏
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့အရောက်တွင် ကျော်သူမောင်နှင့်တွေ့ကြောင်း၊
၎င်းက ၁၇-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ ၁၀ နာရီက ထိန်ကြီးကျေးရွာ၌ ၎င်းအား
ကျော်သူမောင်က “ကောင်းကောင်းထားလျှင် ကောင်းကောင်းနေ
လုပ်ထည့်လိုက်ရင် ပုံနေမယ်” ဟု ပြောခဲ့ခြင်းအတွက် ဘာကြောင့်ပြောရ
သလဲဟုမေးစဉ် ကျော်သူမောင်က သံလုံးဝိုင်းနှင့်ရိုက်သဖြင့် ဦးခေါင်း
ဝဲဘက်ခြမ်းဖူးရောင်ကာ ဝဲဘက်ပုခုံးဒဏ်ရာနှစ်ချက်နှင့် ဝဲဘက်လက်ဖျံ
ဒဏ်ရာတစ်ချက်ရရှိခဲ့၍ အရေးယူပေးရန် ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံးသို့

တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားသော အမှုဖြစ်ပြီး ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်အရ ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံးသို့ ရုံးပြောင်းစစ်ဆေးခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဦးလှသိန်းသည် တရားလိုပြုလုပ် တိုင်ကြားပြီးနောက် ၁၈ ရက် အကြာတွင် သွေးချိုပမာဏမြင့်တက်၍ သေဆုံး ခဲ့ရာ ၎င်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက မူလရုံးတွင် တရားလိုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် အမှုသည်အဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ တွင် အကျုံးမဝင်၍ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ **ဦးစိုးရ ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဦးလှဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄**^၂ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုများကို ဆင်ခြင်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ပါကြောင်း၊ ဦးလှသိန်း၏အလောင်းအား ရင်ခွဲစစ်ဆေးသည့် သက်သေခံ (စ) ဆေးစာ၊ သေဆုံးပြီး ၂၈ ရက်အကြာတွင် အလောင်းဖော်၍ ဒုတိယအကြိမ်ရင်ခွဲ စစ်ဆေးသည့် သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာနှင့် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေး၊ ဒေါက်တာနေလွင်အေးတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ကိုယ်တွင်းသွေးချို ပမာဏ အလွန်မြင့်မားခြင်းကြောင့် အရေးကြီးသောကလီစာများ အလုပ် မလုပ်တော့ခြင်း၊ သွေးအတွင်းအဆိပ်ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် သေဆုံးကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးလှသိန်းသည် ကျော်သူမောင်၏ သံလုံးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် ဦးခေါင်းဒဏ်ရာဖြင့်

(၁) ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၄။

(၂) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၈၅။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၍

သေဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ချက်မှာ ဆေးစာများ၊ ဆရာဝန် ထွက်ဆိုချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲပါကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သံပိုက်လုံးကို သိမ်းဆည်းတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ သံပိုက်လုံးဖြင့်ရိုက်သည်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုမှုသာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် မူလရုံးက မျက်ကွယ်ပြု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားလိုဘက်မှ သက်သေပြရန်တာဝန် ပျက်ကွက်ပါလျက် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် အကြောင်းခြင်းရာ အရ လွန်စွာမှားယွင်းသဖြင့် ပြင်ဆင်တည့်မတ်ပေးသင့်ပါကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ကျော်သူမောင်သည် ထားဝယ်တက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်ကြားဆဲ ကျောင်းသား တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ၎င်း၏ ဘဝရှေ့ရေးကိုထောက်ရှုလျက် လျော့ပေါ့ သက်ညှာစွာစဉ်းစားလျက် အပြီးအပြတ်လွတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက သေသူ ဦးလှသိန်းကိုယ်စား ၎င်း၏ အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက နစ်နာသူအမှုသည် အဖြစ် အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် မှားယွင်းကြောင်းတင်ပြချက်မှာ မမှန်ကန်ပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် တရားလိုသည် အစိုးရ ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူသေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုမှာ ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ မူလမြို့နယ်တရားသူကြီးမှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာသက်သေ များကို ကျနစွာစစ်ဆေး၍ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်၊ တရားရုံးများလက်စွဲ အပိုဒ် ၆၂၅ ညွှန်ကြားချက်များ နှင့်ညီညွတ်ပါကြောင်း၊ ကျော်သူမောင်က ဦးလှသိန်းအားရိုက်သည့် သံပိုက်လုံးအား တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသော်လည်း

သက်သေခံ (ဂ) မှ (ဂ-၃) အထိ ဓာတ်ပုံပါဒဏ်ရာများအရ အရစ်ပါ သံတုတ်ဖြင့် အရိုက်ခံရ၍ ရရှိသောဒဏ်ရာများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် အတည်ပြုခဲ့ သော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့၏ အမိန့်များ မှန်ကန်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ ရှေ့နေက ကျော်သူမောင်၏ ရိုက်နှက်မှု ကြောင့် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သော ဦးလှသိန်းက ရေဖြူမြို့နယ်ရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်း ခဲ့သော်လည်း စာရေးပေးပြီးစေလွှတ်ခဲ့သောကြောင့် ရေဖြူမြို့နယ် တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားခဲ့ရသောအမှုဖြစ်ပါကြောင်း၊ ရေဖြူ မြို့နယ်ဆရာဝန် ဒေါက်တာပုညက ဦးလှသိန်း၏ ဒဏ်ရာများနှင့်ပတ်သက် သည့် ဆေးစာကို ၁၀ ရက်ကြာမှ ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ထားသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာပြင်းထန်လာသည့်အတွက် ထားဝယ်မြို့နယ်ဆေးရုံသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သဖြင့် ထားဝယ်မြို့နယ် ဆေးရုံမှ လက်ထောက်ဆရာဝန် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေးက သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာကို ရေးပေးခဲ့ပါကြောင်း၊ ဦးလှသိန်းသည် ၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အရိုက်ခံရပြီး ၆-၁၂-၂၀၁၀ တွင် ကွယ်လွန်ပါကြောင်း၊ သေသူ၏ဖခင် ဦးမောင်လွင်၏တိုင်ကြားမှုကြောင့် မှုခင်းဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ၁-၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယအကြိမ် ရင်ခွဲစစ်ဆေးရာ ဝဲဘက်ဂျိုစောင်းရှိ ဖူးရောင်ဒဏ်ရာမှာ သေဆုံးခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သော ဒဏ်ရာအမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ပါကြောင်း၊ တရားခံကျော်သူမောင်သည် ဦးလှသိန်းအား ၆မူးလုံးအရစ်ပါသော သံတုတ်ဖြင့် အဆက်မပြတ်ရိုက်နှက်ခဲ့သည်မှာ ဆွဲမည့်သူသာမရှိလျှင်

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၍

ဆက်ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ထိရောက်သည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သင့်ပါကြောင်းနှင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရေဖြူမြို့နယ်၊ ထိန်ကြီးရွာနေ တရားလိုဦးလှသိန်းသည် တရားခံ ကျော်သူမောင်၏ ဦးလေးတော်စပ်သည်။ ၁၇-၁၀-၂၀၁၀ ရက်နေ့ည ၉ နာရီကျော်အချိန်ခန့်က ကျော်သူမောင်က ဦးလှသိန်းအား သံတုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်၍ ဦးခေါင်း၊ လက်၊ ပုခုံးတို့တွင် နာကျင်ဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ခြင်း အတွက် အရေးယူပေးရန် ရေဖြူရဲစခန်းသို့ ဦးလှသိန်းက တိုင်တန်းခဲ့ သော်လည်း ရဲအရေးမပိုင်သောအမှုအဖြစ် လွှဲပို့ခဲ့သောကြောင့် ရေဖြူ မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံး က ဦးလှသိန်း၏တိုင်လျှောက်လွှာအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တရားလိုအား မစစ်ဆေးရသေးမီ ဦးလှသိန်းသေဆုံးသွားခဲ့သည်။

တရားလိုသေဆုံးခဲ့ပြီးနောက် ၎င်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက အမှုအား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းအပေါ် တရားခံ ကျော်သူမောင်က ကန့်ကွက်ခဲ့သော်လည်း ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံးက ဒေါ်မြဝင်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်မြဝင်းသည် မောင်ဖြစ်သူ တရားလို သေဆုံးပြီးနောက် အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိခဲ့ပြီး တရားရုံး အဆင့်ဆင့်တက်ရောက်သည့် ပြင်ဆင်မှုများတွင် လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားခံက တက်ရောက်သည့်

အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားခံအဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဒေါ်မြဝင်းအား ထိုသို့ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ နှင့် အကျုံးမဝင်သဖြင့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က ဆင်ခြင်ရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း တင်ပြချက်အပေါ် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ဝေဖန်စိစစ်ရပေမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ (၁) တွင် နိုင်ငံတော် သမ္မတသည် ဤကိစ္စအလို့ငှာ အမှုများအတွက် အစိုးရရှေ့နေကို ခန့်ထား နိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းပုဒ်မ ၄၉၂ (၂) တွင် အစိုးရရှေ့နေခန့်ထားပြီး မဟုတ် လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကသတ်မှတ်သည့် ရာထူးအဆင့်အောက်နိမ့်သော ရဲအရာရှိမဟုတ်သူ အခြားမည်သူကိုမဆို ခရိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက အမှုတစ်မှုကိစ္စအလို့ငှာ အစိုးရရှေ့နေအဖြစ် ခန့်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားပြီး ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ဥပဒေ အခန်း ၅၊ ပုဒ်မ ၃၆ (ဃ) အရ ဥပဒေအရာရှိများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် နိုင်ငံတော်ဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် နိုင်ငံတော်ဘက်မှ အစိုးရရှေ့နေအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်နိုင်သူမှာ ဥပဒေအရာရှိသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ပေသည်။

လျှောက်ထားသူက ကိုးကားတင်ပြသည့် **ဦးစိုးရ ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးလှဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄** စီရင်ထုံးများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများတွင် တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သောကြောင့် တိုင်တန်းသူ သေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုမှာ ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သေဆုံးသူ

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ကိုယ်စား အခြားသူတစ်ဦးကို တရားလိုအစားထိုးရန်မလိုကြောင်း၊ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာရန်သာရှိကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ အမှုကို စစ်ဆေးကြားနာရာတွင် မူလတရားရုံးသည် မည်သူကိုမဆို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ အပိုဒ် (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရသူသည် အမှုကို ကိုယ်တိုင် သော်လည်းကောင်း၊ အကျိုးဆောင်လွှဲအပ်၍ သော်လည်းကောင်း လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိကြောင်းကိုလည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ အပိုဒ် (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ **ဒေါ်အေးဟန် ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်** အမှုတွင် တရားလိုဦးဖေလှိုင် သေဆုံးပြီးနောက် မူလအကျိုးဆောင် ဦးသန်းမောင်ကို မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကမှ အမှုတွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲအပ်ခြင်းမရှိဘဲ အမှုတွင် ဆက်လက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုကြောင်း မြို့နယ်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းကို တိုင်းတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်း သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ သို့သော် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်တွင် “သေသူနှင့် သက်ဆိုင်သူများက အလွတ်ရှေ့နေကိုသော်လည်းကောင်း၊ အမှုလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေကိုသော်လည်းကောင်း ကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုလိုက်သည်” ဟု ဆုံးဖြတ်ရာ၌ “သေသူ နှင့်သက်ဆိုင်သူများ” ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှားယွင်းသည်မှလွဲ၍

(၃) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၂။

ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ခြင်းခံရသူက အမှုတွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ နှင့် ကိုက်ညီကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်တွင် “သေသူနှင့်သက်ဆိုင်သူများ” ဟူသော စကားရပ်အစား “အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို” ဟူသော ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ချက်ဖြင့် အတည်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဦးကျော်ညွန့် ပါ ၄ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ၊

အမှုတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသူ တရားလိုသေဆုံးသဖြင့် ၎င်း၏ အတူနေကိတ္တိမမွေးစားသားက တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန်နှင့် ရှေ့နေဖြင့် လိုက်ပါခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သည့်ကိစ္စအပေါ် တရားလို အဖြစ် ဆောင်ရွက်စေသည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းသို့ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရသူ သည် အကျိုးဆောင်လွှဲအပ်ခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေသဘောအရ တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူ သေဆုံးသွားသော်လည်း အမှု ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသည်သာမက သေဆုံးသူကိုယ်စား အခြားသူတစ်ဦးကို တရားလိုအဖြစ် အစားထိုးရန်မလို၊ အစားထိုးရန်လည်း ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာရန်သာ ဖြစ်သည်။ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှု၌ပင်လျှင် တိုင်လျှောက်သူ တရားလို သေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ

(၄) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းသည်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီအညွတ်ရှိပေသည်။

တိုင်လျှောက်သူ ဦးလှသိန်းသေဆုံးသဖြင့် ၎င်းနှင့်အတူနေ အစ်မ အရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်မြဝင်းက တရားလိုဘက်မှ အမှုဆက်လက်ဆောင်ရွက် ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းအပေါ် နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက် အမှု စစ်ဆေးနေသည့် မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လျက် ဥပဒေနှင့်အညီ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာခဲ့ခြင်းသည် ဦးလှသိန်း နေရာ၌ ဒေါ်မြဝင်းကို အစားထိုးရာမရောက်ချေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ရာ ယင်းအချက်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိခြင်း ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ အပိုဒ်ခွဲ (ဃ) တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးကချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၀ တွင် တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးက မိမိ၏ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကိုသုံးစွဲသည့်အခါ ယင်းတရားရုံးရှေ့တွင် မည်သည့် အမှုသည်ကမျှ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်

မရှိစေရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး သို့ရာတွင် တရားရုံးက သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ဆိုခဲ့သည့်အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့်အခါ အမှုသည်တစ်ဦးဦးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ကြားနာနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သော တရားရုံးသို့ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် မရှိသော်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးက လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်ပြုသည်ကို တားမြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **မောင်ချစ်မြိုင် နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ (အီဗရာဟင် (ခ) မောင်ကျော်ခင်)**^၅ အမှုတွင် အစိုးရက လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း အရပ်သားတစ်ဦး (Private Person) အနေဖြင့် တရားခံအပေါ် တရားရုံးကချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့် ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိသူက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း ၎င်းနှင့်အတူ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သူက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ ကျယ်ပြန့်သည့်အခွင့်အာဏာကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုနှင့်ဆီလျော်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

တရားခံက အယူခံဝင်သော အမှုတွင် တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိသော အမှုနှင့် သက်ဆိုင်သူကို ခရိုင်တရားရုံးက အယူခံတရားခံအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ

(၅) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၆၄ (၃၆၆-၃၆၇)။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလိုအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းနှင့် သဘာဝမတူညီသည့်အလျောက် ထိုသို့ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကို မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတွင် တရားလိုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် အမှုသည်အဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ နှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုများကို ဆင်ခြင်ရန် ပျက်ကွက်သည်ဆိုသော လျှောက်ထားသူ၏တင်ပြချက်ကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိချေ။

လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ ဆက်လက်စိစစ်ရပေမည်။

၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ညဉ့်နာရီကျော်အချိန်ခန့်က ထိန်ကြီးရွာ၊ ရွာလမ်းရှိ ဗိုလ်မှူးအနီးတွင် ဆိုင်ကယ်ပေါ်ခွထားသော ဦးလှသိန်း၏ လက်၊ ကျောပြင်၊ ဦးခေါင်းတို့အား ကျော်သူမောင်က တစ်တောင်ခန့်ရှိ သံပိုက်လုံး ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်၍ ရိုက်နှက်ခြင်းအား ဦးစိုးမင်း (လိုပြ-၃) နှင့် မောင်တောက်ထွန်း (လိုပြ-၅) က လရောင် မီးရောင်တို့ဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ကြ သည်။ ကျော်သူမောင်က အချင်းဖြစ်ညတွင် ၎င်းအား ဦးလှသိန်းက တွန်းခဲ့ ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ၎င်းက သံပိုက်လုံးနှင့် ရိုက်နှက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ငြင်းဆို ခဲ့သော်လည်း လွတ်လပ်သော မျက်မြင်သက်သေနှစ်ဦး၏ ထွက်ဆိုချက် အရ ဦးလှသိန်းကို ကျော်သူမောင်က ရိုက်နှက်၍ နာကျင်ဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ထင်ရှားသည်။

သက်သေခံ (c) ဆေးစာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော ရေဖြူ။

မြို့နယ်ဆရာဝန် ဒေါက်တာပုည (လိပြ-၇) က ဦးလှသိန်း၏ ဝဲဘက်ဂျီစောင်း၊ ဝဲဘက်လက်ဖျံ၊ ဝဲဘက်ပခုံးတို့တွင် ဖူးရောင်ပေါက်ပြည့်မဲဒဏ်ရာများ တွေ့ရှိကြောင်း၊ ၁၉-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ဆေးရုံသို့ရောက်လာသော ဦးလှသိန်းအား ဆေးရုံတက်ရန်ပြောသော်လည်း အိမ်ပြန်ချင်သည် ဆိုသဖြင့် Home Leave ဖြင့်ထားကာ အတွင်းလူနာအဖြစ် ဖော်ပြပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၁-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အဖျားတက်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ပြော၍ ဆေးရုံ၌ လက်ခံကုသခဲ့ကြောင်း၊ ၆-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အပူချိန် ၁၀၅ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်ရှိလာပြီး သွေးချိုပမာဏ အလွန်အမင်းမြင့်တက်လာသောကြောင့် ထားဝယ်ဆေးရုံသို့ လွှဲပေးခဲ့ရာ ထိုညတွင် သေဆုံးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

အချင်းဖြစ်ပြီး ၁၈ ရက်အကြာတွင် သေဆုံးခဲ့သည့် ဦးလှသိန်း၏ အလောင်းကို ရင်ခွဲစစ်ဆေးခဲ့သည့် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေး၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာတွင် သွေးချိုပမာဏ အလွန်အမင်း မြင့်မားသည့်အတွက် အရေးကြီးကလီစာများ အလုပ်မလုပ်တော့ဘဲ သွေးအဆိပ်ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် သေဆုံးရကြောင်း ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၂၈ ရက်အကြာတွင် အလောင်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးခဲ့သော မှုခင်းဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိခြင်းနှင့် ဦးခေါင်းဘယ်ဘက်ဂျီစောင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိခြင်းတို့သည် သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းရင်းနှင့် ဆက်စပ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ရာ မူလရုံးနှင့် အယူခံ၊ ပြင်ဆင်တရားရုံးတို့က ဆရာဝန် ၃ ဦးတွင် ပို၍ အတွေ့အကြုံရှိသော မှုခင်းဆရာဝန် ဒေါက်တာနေလွင်အေး၏ ထွက်ဆိုချက်ကို အလေးထားသုံးသပ်ကာ ကျော်သူမောင်အား အပြင်းအထန် နာကျင်

၂၀၁၃

ကျော်သူမောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ၀၂၂

စေမှု၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ ဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကျော်သူမောင်က ရိုက်နှက်ရာတွင်အသုံးပြုခဲ့သည့် သံပိုက်လုံးသည် အမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် တင်သွင်းနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ ဦးလှသိန်းက တိုင်တန်းခဲ့သော်လည်း ရဲက အရေးမပိုင်မှုအဖြစ် တရားရုံးသို့ လွှဲပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အရေးယူစစ်ဆေးခဲ့သောအမှုတွင် သံပိုက်လုံးကို သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် မတင်ပို့နိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်းအချက်ကြောင့် ဦးလှသိန်းရရှိသော နာကျင်ဒဏ်ရာများနှင့် မျက်မြင်သက်သေထွက်ဆိုချက်များကို မျက်ကွယ်ပြုရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျော်သူမောင်က သံပိုက်လုံးဖြင့် ရိုက်နှက်၍ ဦးခေါင်း၊ ဂျိုစောင်းတို့တွင် ဖူးရောင်ပေါက်ပြဲ ညှိမဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့သော ဦးလှသိန်းသည် ၁၈ ရက်အကြာတွင် ခေါင်းကိုက်၊ အဖျားတက်၍ သွေးချိုပမာဏမြင့်တက်ခြင်းတို့ကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည်တွင် မှုခင်းဆရာဝန် ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ဦးခေါင်းဒဏ်ရာများသည် သေသူ သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ရာ ယင်းဒဏ်ရာသည် သေသူအား မုချသေစေသည့် ဒဏ်ရာများဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း သေသူအား အပြင်းအထန်နာကျင်စေတန်ရာသည်ကို သိလျက်နှင့်ပြုလုပ်၍ ရရှိသောဒဏ်ရာများဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူရပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းပြုခဲ့သော

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည့်
 ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးနှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
 တို့၏ အမိန့်များသည် မှန်ကန်မှုတခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုသာချေ။
 ထို့ကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်ဟန်ရှေ့တွင်

ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါး
များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ စွဲဆိုမှု၊ ရှာဖွေပုံစံတွင်
ပစ္စည်းပေးအပ်သူအနေဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၏ အကျိုး
သက်ရောက်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော
ပြစ်မှုများတွင်ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော
မောင်ထန်လွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^၂ သည်
အိမ်ရှင်ထွက်ပြေးပြီးနောက် မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ့ရှိပြီး ကျန်ရစ်သူ၌

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၉ (ခ)
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၈၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်စွဲပါ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသည့် လက္ခဏာများပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များ ရှိပါလျက် ရှာဖွေသောအရာရှိများနှင့် သက်သေများက ယိမ်းယိုင်ထွက်ဆိုလေ့ ရှိခြင်းကြောင့် ထိုသို့ ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ရန် လိုသည်။

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ စွပ်စွဲခံရသူသည် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ရှာဖွေပုံစံတွင် ပစ္စည်းအပ်နှံသူအဖြစ် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးရုံမျှနှင့် ထိုပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရှိသူဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် လက်ဝယ်ထားရှိခြင်း ကို အားပေးကူညီသူဖြစ်ကြောင်း အခါခပ်သိမ်း တထစ်ချကောက်ယူရန် မဟုတ်ချေ။

လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော ပြစ်မှုများတွင် ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော မှတ်ချက်ကို ကိုးကားရာတွင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ နှင့် ၂၆ တို့ပါ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်သည်အထိ ကိုးကားရန် မဟုတ် သည်ကို သတိပြုရပေလိမ့်မည်။

- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဒေါ်ချိုမာထွန်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဒေါ်ဌေးဌေးလွင်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တောင်ကြီးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၁၆၂ တွင် တရားခံစိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့အပေါ် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊
မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၁၉(က) အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၈ နှစ်စီ ကျခံစေရန်နှင့် တရားခံ
ဇာဇာလင်းအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)/၂၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၁၂ နှစ်
ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်ကို လျှောက်ထားသူတို့က
မကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၈၉/၂၀၁၂ တွင် ရှမ်းပြည်နယ်
တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၃၁-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့ ၁၁:၃၀ နာရီအချိန်က
တောင်ကြီးမြို့၊ မူးယစ် (အထူး) အဖွဲ့မှ ရဲအုပ်လှလွင်နှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည်
တောင်ကြီးမြို့၊ အေးသာယာမြို့သစ်၊ ၄ ရပ်ကွက်၊ အမှတ် ၆၀ နေ စိုးနိုင်နှင့်
နွယ်နွယ်စိုးတို့၏ နေအိမ်သို့ ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ အိမ်တွင် စိုးနိုင်အား
မတွေ့ရဘဲ စိုးနိုင်၏ဇနီး နွယ်နွယ်စိုးနှင့် ခယ်မဖြစ်သူ ဇာဇာလင်းတို့ကို
တွေ့ရကြောင်း၊ နေအိမ်မီးဖိုဆောင်ရှိ ဆန်ထည့်သည့်စဉ့်အိုးအတွင်းမှ
မိုင်းခံစက္ကူဖြင့် ထုတ်ထားသော အထုပ် ၁ ထုပ်ကို ဖွင့်ဖောက်စစ်ဆေးရာ
WY စာတမ်းပါ ပန်းရောင်စိတ်ကြွဆေးပြား ၈၈၀၀ (၈၈၀ ဂရမ်) နှင့်
ငွေကျပ်သိန်း ၁၃၀ ကို သိမ်းဆည်းရမိကြောင်းဖြင့် အရေးယူပေးရန်
တိုင်တန်းရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေက ရှာဖွေဖမ်းဆီးစဉ် စိုးနိုင်သည်
အိမ်တွင်မရှိသည့်အပြင် သိမ်းဆည်းရမိသည့် မူးယစ်စိတ်ကြွဆေးပြားများ

သည် စိုးနိုင်နှင့်ဆက်နွယ်သည့် တိုက်ရိုက်သက်သေခံချက်မရှိပါကြောင်း၊ စိုးနိုင်သည် လက်ကိုင်ဖုန်းကို သက်သေခံ (၈) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် အပ်နှံခဲ့သော်လည်း မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်ပတ်သက်သော အထောက်အထားမရှိပါဘဲ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိပါကြောင်း၊ စိုးနိုင်၏ဇနီး နွယ်နွယ်စိုးသည် တောင်ကြီးမြို့နယ် ဆိုင်ကယ်ပွဲစားအိုက်နွံကခေတ္တသိမ်းဆည်းပေးရန်လာရောက်အပ်နှံသည်ကို မူးယစ်ဆေးဝါးမှန်းမသိ၍သဘောရိုးဖြင့်လက်ခံထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုချက်အရ ရဲက အိုက်နွံ၏နေအိမ်သို့ သွားရောက်ရှာဖွေသော်လည်း ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှားပေါ်ပေါက်လျက် နွယ်နွယ်စိုး၏ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူခဲ့၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ ငွေကျပ်သိန်း ၁၃၀ မှာလည်း ရတနာပုံဘုန်းတော်ကြီး ဦးသောဘိတက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆောက်လုပ်ရာတွင် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများဝယ်ရန် အပ်နှံထားသောပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ၃ တရားခံဇာဇာလင်းသည် အချင်းဖြစ်နေအိမ်တွင် နေထိုင်ခြင်းမရှိ၊ ရှာဖွေဖမ်းဆီးသူများနှင့် အချင်းဖြစ်အိမ်သို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်ဟု တရားလိုပြသက်သေများကိုယ်တိုင် အတိအလင်းထွက်ဆိုခဲ့ပါလျက် စွဲဆိုထားသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)/ ၂၁ အရ အားပေးကူညီသည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းမှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး အပြီးအပြတ်လွတ်သင့်ပါကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းများကိုလည်း ပိုင်ရှင်ပြန်ပေးသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလို
ရဲအုပ်လှလွင်နှင့်အဖွဲ့သည် စိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့အိမ်သို့ သက်သေခံ
(ဂ) ရှာဖွေဝရမ်းဖြင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေစဉ် နွယ်နွယ်စိုးနှင့် ဇာဇာလင်းတို့
အား တွေ့ရှိပြီး နေအိမ်မီးဖိုဆောင်ထဲရှိ ဆန်ထည့်ထားသော စဉ့်အိုးတွင်းမှ
WY နှင့် R စာတမ်းပါ ပန်းရောင်စိတ်ကြွဆေးပြား (၂၀၀) ပြားစီ အထုပ်
(၄၄) ထုပ် စုစုပေါင်း (၈၈၀၀) ပြား (အလေးချိန် ၈၈၀ ဂရမ်) ခန့်ကို
သက်သေခံ (ဃ) ရှာဖွေ ပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းရမိကြောင်း၊ စိုးနိုင်နှင့်
နွယ်နွယ်စိုးတို့၏ အိပ်ခန်းခုတ်အောက်မှ ဆေးပြားရောင်းရငွေ ကျပ်သိန်း
(၁၃၀) ကိုလည်း သက်သေခံ (င) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းရမိကြောင်း၊
နောက်တစ်နေ့ (၁၈:၀၀)နာရီအချိန်တွင် ဦးနိုင်အား CDMA ဖုန်းနံပါတ်
၀၉-၄၉၃၇၆၅၇၃ နှင့်အတူ မြန်ယူကားဂိတ်မှ ဖမ်းဆီးရမိသည်ဟု
ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ စိုးနိုင်က မူးယစ်ဆေးပြား (၂၀၀) ပါ တစ်ထုပ်လျှင်
ငွေကျပ် (၃) သိန်းဖြင့် အိုက်နွံ (ခ) ဝင်းနောင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုသဖြင့် ဖမ်းဆီးရာ အိုက်နွံမှ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့ကြောင်း၊
စိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့သည် မူးယစ်ဆေးဝါးကို ရောင်းချရန်အလို့ငှာ
လက်ဝယ်ထားရှိသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း **ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်**
သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် အိုက်ထပ် (ခ) အိုက်ခမ်းအမှု တွင်
အိမ်၌ရှိသောပစ္စည်းသည် အခြားသူတစ်ဦး၏ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း မပေါ်
ပေါက်ပါက အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရမည်
ဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်ထားပါကြောင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသည့် ရှာဖွေ

(၁) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၇။

ပုံစံတွင် ဇာဇာလင်းသည် နွယ်နွယ်စိုးနှင့်အတူ လက်မှတ်ရေးထိုး အပ်ပေး ခဲ့ခြင်း၊ ရဲက အတင်းလက်မှတ်ရေးထိုးခိုင်းကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်း တို့ကြောင့် ဇာဇာလင်းသည် စိတ်ကြွဆေးပြားများနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်မှု ရှိသည်ဟု ညွှန်ပြနေပါကြောင်း၊ စိုးနိုင်၏ လက်ကိုင်ဖုန်းနှင့် ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) သည် အချင်းဖြစ်အမှုနှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိသည့် အထောက်အထား မရှိပါသဖြင့် နှုတ်ဖြင့် လွယ်လွယ်ထုချေသည်ကို လက်မခံသင့်ပါကြောင်း၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းသည်မှာ မှန်ကန်ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ ၃ ဦးအပေါ် မူလရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး သက်သေခံ လက်ကိုင်ဖုန်းနှင့် ငွေများကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာသိမ်းဆည်းသည်မှာ မှန်ကန် ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ သည်။

၂၀၁၃
 ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

စိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့သည် အကြင်လင်မယားဖြစ်ပြီး တောင်ကြီးမြို့၊ အေးသာယာမြို့သစ်၊ ရပ်ကွက် (၄)၊ အိမ်အမှတ် (၆၀) တွင် အတူတကွ နေထိုင်သည်။ နွယ်နွယ်စိုး၏ညီမ ဇာဇာလင်းသည် အေးသာယာမြို့သစ်၊ ရပ်ကွက် (၅)၊ အိမ်နံပါတ် (၁၂၀) တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုစိုးအောင်နှင့်အတူ တကွ နေထိုင်သည်။ ၃၁-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့က စိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့၏ နေအိမ်သို့ ရဲများက သက်သေခံ (၇) ရှာဖွေဝရမ်းဖြင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ စိုးနိုင်ကို မတွေ့ခဲ့ဘဲ စိုးနိုင်၏ဇနီး နွယ်နွယ်စိုးနှင့် ၎င်းအိမ်သို့ရောက်ရှိ နေသော နွယ်နွယ်စိုး၏ညီမ ဇာဇာလင်းကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါ နေအိမ် မီးဖိုချောင်ထဲရှိ ဆန်ထည့်သည့် စဉ်အိုးအတွင်း အဝါရောင်တိပ်ဖြင့်ပတ်၍ အနက်ရောင် မှိုင်းခံစက္ကူဖြင့်ထုပ်ထားသည့် အထုပ်ထဲမှ မူးယစ်ဆေးပြား (၈၈၀၀) ပြားကို တွေ့ရှိသဖြင့် သက်သေခံ (ဃ) ရှာဖွေပုံစံ တွင် နွယ်နွယ်စိုး

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့် ဇာဇာလင်းတို့အား လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံစေခဲ့သည်။ အိပ်ခန်းခုတင်
အောက်မှ ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) ကို နွယ်နွယ်စိုးက သက်သေခံ (င) ရှာဖွေ
ပုံစံဖြင့်လည်းကောင်း၊ နောက်တစ်နေ့တွင် CDMA လက်ကိုင်ဖုန်းအား
သက်သေခံ (စ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် စိုးနိုင်ကလည်းကောင်း အပ်နှံခဲ့သည်။

ဓာတုဗေဒဝန်၏ သက်သေခံ (ဆ) အစီရင်ခံစာအရ စိုးနိုင်နှင့်
နွယ်နွယ်စိုးတို့နေအိမ်မှ သိမ်းဆည်းမိသော ဆေးပြားများသည်
မက်အင်ဖက်တမင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီး
ဌာန၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃/၂၀၀၁ အရ ၃ ဂရမ်ထက် လက်ဝယ်
ထားရှိသူကို ရောင်းချရန်အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထားရှိကြောင်း မှတ်ယူရမည်
ဖြစ်သည်။

စိုးနိုင်သည် တောင်ကြီး-ရန်ကုန် 'မြန်ယု' ယာဉ်လိုင်းမှ ယာဉ်မောင်း
ဖြစ်ပြီး ရှာဖွေဖမ်းဆီးသည့် ၃၀-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့က နေအိမ်တွင် မရှိ
ခဲ့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း၏ဇနီး မနွယ်နွယ်စိုးနှင့် ထိုအိမ်သို့ရောက်ရှိနေသော
ဇာဇာလင်းတို့က နေအိမ်မီးဖိုဆောင်ရှိ ဆန်အိုးအတွင်းမှ ရဲများရှာဖွေ
တွေ့ရှိသော ဆေးပြားများကို သက်သေခံ (စ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် အပ်နှံပေး
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် စိုးနိုင်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး
အချင်းဖြစ်မှုယစ်ဆေးပြားများကို တောင်ကြီးမြို့၊ ချမ်းမြသာစည်ရပ်ကွက်၊
အောင်စကြာလမ်းနေ အိုက်နွံ (ခ) ဝင်းနောင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း
ထွက်ဆိုချက်အရ အိုက်နွံ (ခ) ဝင်းနောင်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု
အမှတ် ၄၂/၂၀၁၁ တွင် တရားခံပြေးမှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။

ရဲအုပ်လှလွင်နှင့်အဖွဲ့ ရှာဖွေဖမ်းဆီးစဉ်က စိုးနိုင်အား မတွေ့ရှိ ခဲ့သော်လည်း ၎င်း၏နေအိမ်မီးဖိုဆောင် ထဲရှိ ဆန်အိုးထဲ၌ တွေ့ရှိသော ပစ္စည်းသည် အခြားသူတစ်ဦး၏ပစ္စည်းကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပါက အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူ စိုးနိုင်၏ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ယူဆရမည်ဖြစ်သည်။ မနွယ်နွယ်စိုးသည် အဆိုပါနေအိမ်၏ အိမ်ရှင်မဖြစ်ပြီး ရှာဖွေဖမ်းဆီးစဉ်က သက်သေခံ (စ) နှင့် (ဆ) ရှာဖွေပုံစံတို့တွင် အိမ်ရှင်အနေဖြင့် လက်မှတ် ရေးထိုးအပ်နှံခဲ့သူဖြစ်ပြီး အတူနေခင်ပွန်းဖြစ်သူက မူးယစ်ဆေးဝါးကို ရောင်းချရန်အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထားရှိရာတွင် ၎င်းကမသိရှိနိုင်ကြောင်း သက်သေခံချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် စိုးနိုင်နှင့် နွယ်နွယ်စိုးတို့အပေါ် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါး နှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲ စေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ ရှိခြင်းကို မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

လျှောက်ထားသူ မာဇာလင်းအား အားပေးကူညီခြင်းပြုကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်ကို မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

အမှုတွင် မာဇာလင်းသည် စိုးနိုင်၊ မနွယ်နွယ်စိုးတို့နှင့်အတူ နေထိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အေးသာယာမြို့သစ်၊ ရပ်ကွက် (၅)၊ အိမ်အမှတ် (၁၂၀) တွင် နေထိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲအုပ်သိန်းဟန် (လိုပြ-၄)၊ ဦးစိန်ကျော်မင်း (လိုပြ-၅)၊ ဦးညီညီ (လိုပြ-၆) တို့က ထွက်ဆိုထားပြီး ရပ်ကွက် (၅) နယ်မြေမှူး ဦးလှအောင် (ခံပြ-၄) ကလည်း ၎င်းအတိုင်း ထွက်ဆို၍ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို သက်သေခံ (၂) အဖြစ် တင်ပြထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ မာဇာလင်းသည် အစ်မဖြစ်သူ မနွယ်နွယ်စိုး၏အိမ်သို့

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ရှာဖွေဖမ်းဆီးသည့်အဖွဲ့နှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရှာဖွေပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ရာတွင်လည်း အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်း လိုပြသက်သေ ဦးစိန်ကျော်မင်း၊ ဦးညီညီတို့က ထွက်ဆို ထားသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မီးဖိုချောင်ရုံ ဆန်အိုးထဲမှ မူးယစ်စိတ်ကြွ ဆေးပြားများတွေ့ရှိခြင်းအတွက် သက်သေခံ (စ) ရှာဖွေပုံစံတွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအတူ ၎င်းအား လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့သော်လည်း ခုတင် အောက်မှ ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) သိမ်းဆည်းသည့် သက်သေခံ (ဆ) ရှာဖွေပုံစံတွင်မူ ၎င်းအား လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော ပြစ်မှုများတွင် ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော **မောင်ထန်လွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု** သည် အိမ်ရှင်ထွက်ပြေး ပြီးနောက် မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ့ရှိပြီး ကျန်ရစ်သည့် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသည့် လက္ခဏာများပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များရှိပါလျက် ရှာဖွေသော အရာရှိများနှင့် သက်သေများက ယိမ်းယိုင်ထွက်ဆိုလေ့ရှိခြင်းကြောင့် ထိုသို့ ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ရန်လိုသည်။

ရဲအရာရှိထံပေးသော ဖြောင့်ချက်ကို ပြစ်မှုတစ်ခုခုကျူးလွန်သည် ဟု စွပ်စွဲခံရသူအပေါ်၌ သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်းမပြုရန် သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ က တားမြစ်ထားပြီး ရဲအရာရှိ၏ အချုပ်တွင်ရှိစဉ်အတွင်း ပေးသည့်ဖြောင့်ချက်သည် ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ပေးသည့် ဖြောင့်ချက်မဟုတ်လျှင် အဆိုပါ ဖြောင့်ချက်ကို ထိုသူအပေါ်၌

(၂) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၂။

သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်းမပြုရဟူ၍ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ က တားမြစ်ထားသည်။ စွပ်စွဲခံရသူသည် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ရှာဖွေ ပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းလည်း ရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ ထိုသို့ ရှာဖွေပုံစံ တွင် ပစ္စည်းအပ်နှံသူအဖြစ် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးရုံမျှဖြင့် ထိုပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရှိသူဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းကို အားပေးကူညီဖြစ်ကြောင်း အခါခပ်သိမ်း တထစ်ချကောက်ယူရန် မဟုတ်ချေ။

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်စေသော ပြစ်မှုများတွင် ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်သည် အဓိကဖြစ်သည်ဆိုသော မှတ်ချက်ကို ကိုးကား ရာတွင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ နှင့် ၂၆ တို့ပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် များကို မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်သည်အထိ ကိုးကားရန်မဟုတ်သည်ကို သတိပြုရပေလိမ့်မည်။

မနွယ်နွယ်စိုးတို့၏အိမ်၊ မီးဖိုချောင်ရုံ ဆန်အိုးအတွင်း မူးယစ် ဆေးဝါးထားရှိခြင်းကို သိရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုသို့ထားရှိခြင်း အတွက် စီမံခန့်ခွဲရာတွင် ပါဝင်ခြင်း၊ အားပေးကူညီခြင်းပြုသည်ဟု လည်းကောင်း ကောက်ယူနိုင်ရန် လျှောက်ထားသူ ဇာဇာလင်းအပေါ် ငြိစွန်းသည့် သက်သေခံချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိချေ။ လျှောက်ထားသူသည် သီးခြားအိုးအိမ်နှင့် နေသူဖြစ်ပြီး အစ်မဖြစ်သူ မနွယ်နွယ်စိုး၏အိမ်သို့ ရှာဖွေဖမ်းဆီးသည့်အဖွဲ့ နှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်လာခဲ့ကြောင်းနှင့် သက်သေခံ (၄) (၄-၁) စာမှတ်စာတမ်းများအရလည်း မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲသူမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ သက်သေခံ (စ) ရှာဖွေပုံစံတွင်

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၎င်းက အကြောက်အကန်ငြင်းဆန်ခဲ့ပါလျက် အိမ်ရှင် မနွယ်နွယ်စိုးနှင့်အတူ ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းမှအပ မူးယစ်ဆေးဝါးများကို ပူးတွဲတရားခံ က ရောင်းချရန် အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သိရှိကြောင်း သော်လည်းကောင်း၊ အားပေးကူညီကြောင်းသော်လည်းကောင်း ငြိစွန်းသည့် သက်သေခံချက် တစ်စုံတစ်ရာမရှိသည့်အခြေအနေတွင် ၎င်းအပေါ် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/ ၂၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမှာ မှန်ကန် သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သက်သေခံငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) သည် ရတနာပုံဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဆောက်လုပ်ရာတွင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရန် အပ်နှံ ထားသောငွေဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ စိုးနိုင်ကတင်ပြ၍ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသောဘိတ (ခံပြ-၁၀) ကို သက်သေထူခဲ့သော်လည်း ဘုန်းတော်ကြီးမှ စိုးနိုင်အား ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) အပ်နှံသည့် အထောက်အထား မတွေ့ ရသည့်အပြင် ပစ္စည်းဝယ်ယူမည့် စိုးနိုင်အနေဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ခရီးထွက်ခွာ ပြီးနောက် ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) ကို ယူဆောင်မသွားဘဲ နေအိမ်ခုတင် အောက်တွင် သိမ်းဆည်းထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆောက်လုပ်မည့် ပစ္စည်းဝယ်ရန် ငွေဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို လက်ခံ နိုင်ဖွယ်မရှိချေ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် အပ်နှံထားသော ငွေများမဟုတ်ကြောင်း ကောက်ယူချက်ကိုသာလျှင် လက်ခံထိုက်သဖြင့် ငွေကျပ် သိန်း (၁၃၀) နှင့် ၀၉-၄၉၃၇၆၅၇၃ CDMA လက်ကိုင်ဖုန်းတို့ အား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်းကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ စိုးနိုင်နှင့် မနွယ်နွယ်စိုးတို့အပေါ်
၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ
ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁၈ နှစ်စီ
ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို အတည်ပြုသည်။

၂၀၁၃
ဦးစိုးနိုင် ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

လျှောက်ထားသူ မဇာဇာလင်းအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/
၂၁ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁၂ နှစ် ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်
ကို အတည်ပြုခဲ့သော ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်တို့ကို
ပယ်လိုက်ပြီး အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရှေ့တွင်

ဒေါ်စန္ဒာဝင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းပေးရန်
လျှောက်ထားမှုလျှောက်လွှာအား ပယ်သည့်အမိန့်ကို
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရအယူခံဝင်
ရန်ဖြစ်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး တိုင်တန်းပေးရန် ငြင်းဆို
ခံရသူသည် ခရိုင်တရားရုံးသို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ အယူခံ
နိုင်ပါလျက် အယူမခံဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလာသည့်ကိစ္စကို

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၃ (ခ)
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၀၉ (ခ) တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှု။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက် ခွင့်ပင်မရှိကြောင်း အတိအလင်းတားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်မှာ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရပင် ထင်ရှားနေပေသည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းသည် မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး ၏အမိန့်ကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ အယူခံမဝင်ဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့ခြင်းကို မန္တလေးခရိုင် တရားရုံးအနေနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်ပင် မရှိသည့်အလျောက် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ် ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ် ခဲ့သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်မှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်း မရှိပေ။

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးကိုကိုလေး
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - (၁) ဒေါ်နော်ရင်စိန်
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
(၂) ဦးဇမာ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ(မလာ)
(၄င်း၏ရေးသားလျှောက်လဲချက်
ကို တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်ခင်သန်းမော်ကတင်သည်။)

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၇၄ တွင် ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက ဦးမောင်မောင်ဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူပေးရန် လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်ခဲသဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၆ တွင် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲရသည်။ ယင်း အမိန့်ကို ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၀၉ (ခ) ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာတွင်လည်း ပလပ်ခဲရသဖြင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၃၄၂ တွင် တရားခံ ဦးမောင်မောင်ဝင်းသည် ဒေါ်စန္ဒာဝင်း၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကိုအသုံးပြု၍ မြေကွက်ပိုင်ရှင် (ရောင်းချသူ) ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မြေကွက်ကို ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်မင်းမင်းဟန်ထံ စာချုပ် ချုပ်ဆိုရောင်းချခဲ့ပါလျက် ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုရာတွင် ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း မမှန်မကန်လိမ်လည်ထွက်ဆိုကာ မမှန်သက်သေခံ တင်ပြ သဖြင့် ဦးမောင်မောင်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ တိုင်ကြားအရေးယူပေးရန်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုပေးပါရန် ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက လျှောက်ထားသဖြင့် မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံးက ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၇၄ ဖွင့်လှစ်စုံစမ်းခဲ့သည့်အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက ဦးမောင်မောင်ဝင်း အပေါ် စွဲဆိုခဲ့သော မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၄၂/၂၀၁၁ တွင် တရားခံဦးမောင်မောင်ဝင်းအား စစ်ဆေးစဉ် ပြန်လှန်မေး တွင် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ဦးမောင်မောင်ဝင်းက ဇနီး ဒေါ်မင်းမင်းဟန် သို့ရောင်းချခဲ့သည်ဆိုရင် မဟုတ်ကြောင်း၊ ရောင်းချသည့်စာချုပ်ကို သွားရောက် မှတ်ပုံတင်ရာ ယာယီစာချုပ်အဆင့်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်ဆိုရင် မဟုတ် ကြောင်းဖြင့် လိမ်လည်ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ပါလျက် မဟာအောင်မြေ မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ပြုလုပ်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုတွင် ဦးမောင်မောင်ဝင်းသည် မစူးမစမ်း၊ အရမ်းကာရော၊ အလောတကြီးထွက်ဆိုခဲ့သည်ဟု ယူဆနိုင်သည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေပါ၍ တမင်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မမှန်သက်သေခံသည်ဟု ယူဆခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊ မေးမြန်းသောစာချုပ်မှာ အမှု၏အဓိကအကြောင်းအရာမဟုတ်၍ မမှန် သက်သေခံခြင်းမဟုတ်ကြောင်းသုံးသပ်ချက်မှာ ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေတွင် မရှိသည့်အချက်ကို ဖော်ပြသုံးသပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်၍ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက ခရိုင်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ အယူခံမှုတင်သွင်းရာ ခရိုင်တရားရုံး တာဝန်ရှိသူများက ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရမည်ဟု ညွှန်ကြားပြောဆိုမှုကြောင့် ပြင်ဆင်မှုအဖြစ်ပြောင်းလဲတင်သွင်းခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံးက အယူခံမှု တင်သွင်းရမည်ကို ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းထားသဖြင့် မှားယွင်းကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၂(၁)(င) နှင့်အညီ တရားလွှတ်တော် ၏ အခွင့်အမိန့်မပါရှိသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ တရား စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ပြင်ဆင်မှုကိုပယ်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စန္ဒာဝင်း

၂၀၁၃
 ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

အနေနှင့် အယူခံမှုတင်သွင်းခဲ့ပါလျက် ခရိုင်တရားရုံး တာဝန်ရှိသူများ၏ အမှားကြောင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းသူအား အရှုံးပေးခြင်းမှာ တရားမျှတ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံဦးမောင်မောင်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ တရားစွဲဆိုရန် သင့် မသင့် စုံစမ်းနေသည့် အဆင့်သာဖြစ်ပြီး တရားစွဲဆိုတင်ပို့သည့် အဆင့်မဟုတ်သေး၍ တရားလွှတ်တော်၏အခွင့်အမိန့် လိုအပ်သေးခြင်းမရှိပါဘဲလျက် ခွင့်ပြုမိန့် လိုသည်ဟု ခရိုင်တရားရုံးက လွဲမှားသုံးသပ်ခဲ့ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သည် ခရိုင်ရုံး၏ဥပဒေပြဿနာကိုးကားမှု ၂ ခုလုံးမှာ ဒေါ်စန္ဒာဝင်း၏မှားယွင်းမှုမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း ခရိုင်ရုံးက ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉၊ ၄၇၆ ခ တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် တရားလွှတ်တော်အနေ နှင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ အမှုတွင် ဦးမောင်မောင်ဝင်းအပေါ် မမှန်သက်သေခံမှုဖြင့် အရေးယူလောက်သောအကြောင်းများ ပေါ်လွင်နေ သော်လည်း ထိုအချက်ကို လုံးဝသုံးသပ်ခြင်းမရှိဘဲ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ကိုသာ သုံးသပ်ပြီး ရှောင်လွှဲနေကြကြောင်း၊ မမှန်သက်သေခံသူများသည် အမှန်တရားမပေါ်ပေါက်အောင်၊ တရားစီရင်ရေးတိမ်းစောင်းအောင် ဆောင်ရွက်နေသူများဖြစ်ရာ မမှန်သက်သေခံမှုများမပြုလုပ်ရဲစေရန် အရေးယူအပြစ်ပေးရန် လိုအပ်သည်ဖြစ်၍ ဦးမောင်မောင်ဝင်းအပေါ် မမှန်သက်သေခံမှုဖြင့် အရေးယူစေသည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)၏ရှေ့နေက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ

ပုဒ်မ ၄၇၆ ၏သဘောမှာ မဖြစ်မနေ အရေးယူရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးမောင်မောင်ဝင်းအနေနှင့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်၍ မေ့တတ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ စာချုပ်ကိုပြသမေးမြန်းခြင်းမရှိ၍ တစ်ကြောင်း၊ လွဲမှားထွက်ဆိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံး၏ သုံးသပ်ချက် မှာ ဖြစ်တတ်သောသဘောသဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ စွဲဆို သောအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၄၁၊ ၄၀၃ တို့အရ စွဲဆိုမှုဖြစ်ရာ အဆိုပါ မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ အဓိကကျသည့် အကြောင်း အရာမဟုတ်၍ မမှန်မကန်ထွက်ဆိုလျှင်ပင် စုံစမ်းမှုပြုသည့် တရားသူကြီးက အရေးမယူသင့်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ တရားစွဲတင်ရန် တရားလွှတ်တော်၏ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြု၍ လျှောက်ထားမှုအား ငြင်းပယ်ခံရသူအနေနှင့် အယူခံဝင်နိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇၆ ခ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ ပြင်ဆင်မှုရုံးအားသုံးစွဲရန် အပ်နှင်းထားသော အယူခံရုံးနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အာဏာတွင် ပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ ဆောင်ရွက်ရန် အာဏာမပါဝင်သဖြင့် ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဦးမောင်မောင်ဝင်းသည် အသက် ၅၅ နှစ်ရှိပြီး ခြံမြေအရောင်းအဝယ် လုပ်ကိုင်ဖူး၍ စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံး၊ ရှေ့နေစသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံ

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုပေါ်ပေါက်ချက်များအရ မြေနှင့်အိမ်အား
ရောင်းချခဲ့ခြင်းမရှိပါဟု ထွက်ဆိုချက်အပေါ် စာချုပ်အား ပြသမေးမြန်းမှု
မရှိခြင်း၊ အသက်အရွယ်ကြီးသဖြင့် အမှတ်မှား၍ လွဲမှားစွာထွက်ဆိုခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြချက်မှာ သဘာဝယုတ္တိကင်းမဲ့သော တင်ပြချက်
ဖြစ်၍ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် မမှန်သက်သေခံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
အမှု၏ လက်ရှိရောက်ရှိနေသောအဆင့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၄၂(၁) နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရမည့် အဆင့်မဟုတ်သေးဘဲလျက်
ယင်းပုဒ်မကိုသုံးသပ်ပြီး ခရိုင်တရားရုံးကပလပ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊
ခရိုင်တရားရုံး တာဝန်ရှိသူများ၏ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုကို တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်က ဥပဒေနှင့်အညီ တည့်မတ်ပြုပြင်ခြင်းမရှိဘဲ ခရိုင်
တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ယခုအခါ
တွင် သက်သေများအနေနှင့်လည်းကောင်း၊ ရှေ့နေရှေ့ရပ်များအနေနှင့်
လည်းကောင်း အမှန်စကားကိုဆိုပါမည်၊ အမှန်တရားကိုထုတ်ဖော်ပါမည်
ဟု သစ္စာပြုကြသဖြင့် မုသားပြောခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားလျှင် ၎င်းအပေါ်
အရေးယူ၍ သင့်လျော်သော ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရန်သာရှိကြောင်း၊ အမှုတွင်
ဦးမောင်မောင်ဝင်းအနေနှင့် မမှန်ထွက်ဆိုချက်ပေးခဲ့ကြောင်း အထင်အရှား
ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူ
ထိုက်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါလျက် ဒေါ်စန္ဒာဝင်း၏လျှောက်ထားချက်
အား ပလပ်သည့်တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ အမိန့်များအား ပြန်လည်သုံးသပ်
သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်

၃၄၂ တွင် တရားခံ ဦးမောင်မောင်ဝင်းအား စွဲချက်တင်၍ သက်သေအဖြစ် အစစ်ခံစဉ် မမှန်မကန်ထွက်ဆိုသည်ဟု အဆိုပြုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးရန် တရားလို ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက လျှောက်ထားခဲ့သည်။ တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက် တရားခံ ဦးမောင်မောင်ဝင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူ ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အားပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်း အမိန့်ကို ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ တွင် မိမိလျှောက်ထား သည့်အတိုင်း တရားမ၊ အခွန် သို့မဟုတ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးက ပုဒ်မ ၄၇၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ တိုင်တန်းပေးရန် ငြင်းပယ်ခြင်းခံရသူ အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်တန်းခြင်းခံရသူအနေဖြင့်သော် လည်းကောင်း ပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၃) ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ အဆိုပါ တရားရုံး တစ်ခုခုကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသည့် အထက်တရားရုံးသို့ အယူခံဝင်နိုင်သည် ဟု အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) တွင် ဤဥပဒေအရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိပါလျက် အယူခံမဝင်သည့်အချက်တွင် အယူခံဝင်နိုင်သူက ပြင်ဆင်မှုအဖြစ်တင်သွင်းလာသည့် မှုခင်းကိစ္စများကို စဉ်းစားနိုင်ရန် လက်မခံရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး တိုင်တန်းပေးရန် ငြင်းဆိုခံရသူသည် ခရိုင်

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊

တရားရုံးသို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ခ အရ အယူခံနိုင်ပါလျက် အယူမခံဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလာသည့်ကိစ္စကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်ပင်မရှိကြောင်း အတိအလင်း တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်မှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအရပင် ထင်ရှားနေပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းသည် မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ခ အရ အယူခံမဝင်ဘဲ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့ခြင်းကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးအနေနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) အရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်ပင်မရှိသည့်အလျောက် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်မှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

ထို့အတူ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်မှာလည်း ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

အယူခံဝင်ခွင့်ရှိပါလျက် အယူမခံသည့်အချက်တွင် အယူခံ ဝင်နိုင်သူက ပြင်ဆင်မှုအဖြစ်တင်သွင်းလာသည့် မှုခင်းကိစ္စများကို လက်မခံရကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) တွင် အတိအလင်းတားမြစ် ပိတ်ပင်ထားသည်ဖြစ်၍ အမှု၏အရည်အသွေးကို သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ကြောင်းမှာ အငြင်းပွားဖွယ်ရာမရှိပေ။

ထိုအခြေအနေတွင် အမှု၏အရည်အသွေးကို ဆက်လက်သုံးသပ်မည်ဆို
ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ (၅) ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို
ဆန့်ကျင်ရာရောက်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်စန္ဒာဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၂၆ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

သေဒဏ်အတည်ပြုမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ဦးသာဌေး၊ ဦးမြသိမ်းတို့ရှေ့တွင်

တင်ရွှေ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

တင်ရွှေ

ဖြောင့်ချက်ရယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် တရားသူကြီးကို စစ်ဆေးရန် လိုအပ်၍ ဖြောင့်ချက်ရယူသည့် တရားသူကြီးကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးရာတွင် ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ်သူ တရားသူကြီးကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီးတစ်ဦးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေး နိုင် မနိုင်။

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၂၁

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သေဒဏ်အတည်ပြုမှုအမှတ် ၉

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၈ ရက်စွဲပါ ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

**တရားခံရဲ့အချုပ်တွင်ရှိနေစဉ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ
စေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများသည် သက်သေခံ
ဝင် မဝင်၊ အဆိုပါ သရုပ်ပြဓာတ်ပုံများကို အမှုတွဲတွင်
တွဲထားရန် လို မလို။**

၂၀၁၃
တင်ရှေ့
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရှေ့

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားခံ၏ ဖြောင့်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ ရယူ
ထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျှင် ဖြောင့်ချက်ယူသူ တရားသူကြီးကို ခေါ်ယူ
စစ်ဆေးခြင်းမပြုဘဲ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ အဆိုပါဖြောင့်ချက်
ကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်သည်။ သို့သော် ဖြောင့်ချက်
ရေးမှတ်ယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါက
တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) အရ ကုစားရန်ဖြစ်သည်။

တရားရုံးသည် ဖြောင့်ချက်ယူသူတရားသူကြီးကို အခါခပ်သိမ်း
သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ဘဲ ဖြောင့်ချက်
ရယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်
အခါမှသာ တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးရသည်။
ဖြောင့်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားသူကြီးကို စစ်ဆေးရန် လိုအပ်လျှင်
သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန်ဖြစ်ပြီး ၎င်းကိုယ်စား အခြား
တရားသူကြီးတစ်ဦးဦးကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးခြင်းပြုနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။ ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ်ယူသူ တရားသူကြီးကိုယ်စား အခြား
တရားသူကြီးတစ်ဦးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းသည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏

၂၀၁၃
 တင်ရှေ့
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရှေ့

ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း သတိချပ်ရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ တွင် ရဲအရာရှိ ထံတွင် ချုပ်နှောင်ခံနေရသူတစ်ဦး၏ ဖြောင့်ချက်သည် ရာဇဝတ် တရားသူကြီးရှေ့မှောက်တွင် ပေးသည့်ဖြောင့်ချက်မဟုတ်လျှင် သက်သေခံမဝင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ တရားခံ ရဲအချုပ်တွင် ရှိနေစဉ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြစေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံ များသည် ရဲအချုပ်တွင်ရှိစဉ် ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို ဖြောင့်ချက်ပေးရာ ရောက်သဖြင့် ယင်းဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံတင်ပြခြင်းသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်။

သက်သေခံအက်ဥပဒေအရ သက်သေခံမဝင်သည့် တစ်နည်း အားဖြင့် တရားရုံးက သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံစဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သော ယင်းသရုပ်ပြဓာတ်ပုံများကို အမှုတွင် သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံရန် အကြောင်းမရှိပေ။ သက်သေခံမဝင်သည့် အဆိုပါဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံခြင်းဖြင့် အမှုကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် တရား လမ်းကြောင်း တိမ်းစောင်းစေနိုင်ကြောင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုစစ်ရဲအုပ်သန်းနိုင် (လိုပြ-၁၇) ၏ ထွက်ချက်အရ တရားခံအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် သရုပ်ပြစေပြီး ရိုက်ကူး ထားသည့် ဓာတ်ပုံများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အဆိုပါ သရုပ်ပြ ဓာတ်ပုံများသည် အမှုတွဲတွင် တွဲထားရန်မလိုသည့် ရဲစက္ကူရပ်တွင် အကျုံးဝင်သည်။

လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းမှုကဲ့သို့ အမှုကြီးများတွင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်း

များက တရားခံအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ
 စေပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ထား၍ အဆိုပါဓာတ်ပုံများကို တရားရုံးသို့ အမှု
 စွဲတင်သည့်အခါ ရဲစွဲချက်နှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြလေ့ရှိပြီး တရားရုံးများ
 ကလည်း ယင်းဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံလေ့ရှိသည်။
 တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၁၀၈၄ တွင် အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းများ၊
 အစီရင်ခံစာများ၊ သက်သေထွက်ချက်များ၊ စွဲချက်စာချုပ်နှင့် ပထမ
 သတင်းပေးအစီရင်ခံချက်မဟုတ်သည့် စက္ကူရပ်များကဲ့သို့သော
 ရဲစက္ကူရပ်များကို မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ အမှုတွဲတွင် တွဲထားခြင်း
 မရှိစေရကြောင်း၊ အစိုးရအမှုလိုက်ရှေ့နေသို့ ပြန်ပေးလိုက်ရမည်
 ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြချက်အား တရားရုံးများအနေဖြင့် သတိချပ်ရန်
 ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
တင်ရွှေ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရွှေ

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးဇော်ဝင်း
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်စန်းစန်းရီ
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်စန်းစန်းရီ
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးဇော်ဝင်း
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၂ တွင်
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၁)(ဂ) အရ သေဒဏ်ကျခံစေရန် အမိန့်
 ချမှတ်ခံရသည့် တရားခံတင်ရွှေက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၂၁ ဖြင့် တင်သွင်းအယူခံပြီး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကလည်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သေဒဏ်
 အတည်ပြုမှုအမှတ် ၉ ကို ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်သည်။

အဆိုပါနှစ်နှစ်သည် ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး
 အမှတ် ၄၂ မှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဖြစ်သဖြင့် ဤစီရင်ချက်
 တစ်ရပ်တည်းဖြင့် သက်ဆိုင်စေမည်ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ငပုတောမြို့နယ်၊ ဘုန်းတော်ပြည့်ရွာဟောင်းနေ
 ဦးဇော်ဇော်က ၁၇-၄-၂၀၁၂ ရက်နေ့ ၂၂ : ၃၀ အချိန်တွင် သမီး
 မချစ်ဖူးမေပျောက်ဆုံးနေ၍ လိုက်လံရှာဖွေရာ ဘုန်းတော်ပြည့်ရွာဟောင်းရှိ
 ဦးတင်ရွှေပိုင် ပုဇွန်ကန်ပင်လယ်ကမ်းစပ်ရှိ ဗျိုက်တောသမဲ့ပင်များ
 အောက်တွင် မချစ်ဖူးမေသည် မှောက်ခုံလဲကျနေပြီး ဦးခေါင်းမှာ ရွံ့နွံထဲ
 နစ်မြုပ်သေဆုံးနေသည့်အပေါ် သစ်ကိုင်းခြောက်များ အုပ်ထားသည်ကို
 တွေ့ရသဖြင့် အရေးယူပေးပါရန် ဦးဇော်ဇော်က တိုင်ချက်ရေးဖွင့်
 တိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားခံတင်ရွှေပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း
 မျက်မြင်သက်သေမရှိကြောင်း၊ တရားခံက ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့သော်လည်း
 ရဲများကနှိပ်စက်၍ ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာဝန်၏ ထွက်ချက်အရ
 တရားခံ၏ တန်ဆာတွင် ပွန်းပဲ့ဒဏ်ရာမတွေ့ရကြောင်း၊ လတ်တလော

ကာမစပ်ယှက်ထားခြင်း ရှိ မရှိ ထင်မြင်ချက်မပေးနိုင်ကြောင်း၊ တရားခံသည် အိမ်ထောင်သည်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံအပ်ပေးသော ပုဆိုးတွင် သုတ်ရည်တွေ့ရှိခြင်းသည် ဖြောင့်ချက်ကိုထောက်ခံသော အထောက်အထားမဟုတ်ကြောင်း၊ မချစ်ဖူးမေအား တရားခံက ခေါ်ခွဲခြင်း မရှိဘဲ တရားခံထွက်သွားရာနောက်သို့ သေသူ မချစ်ဖူးမေက နောက်က လိုက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မချစ်ဖူးမေကို မသေခင် မုဒိမ်းကျင့်ပြီး လက်ဖြင့်ရိုက်၍ သေဆုံးခြင်းမဟုတ်ဘဲ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း ရွှံ့များ ပိတ်လျက် သေဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း မချစ်ဖူးမေ၏မျက်နှာကို ခြေဖြင့် ဖိသတ်ကြောင်း သက်သေခံချက်မရှိကြောင်း၊ အဖမ်းခံရပြီး ၆ ရက်ကြာမှ ပေးသည့် ဖြောင့်ချက်ဖြစ်ပြီး နှိပ်စက်၍ ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တရားခံအား ကြီးလေးသောပြစ်ဒဏ်မချသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထား သည်။

၂၀၁၃
တင်ရွှေ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရွှေ

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားခံအနေဖြင့် ဖြောင့်ချက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ လွတ်လပ်သောသဘောဆန္ဒဖြင့်ပေးခဲ့သော ဖြောင့်ချက်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ၂၆ ပုံကို သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြထားရာ သက်သေခံ အမှတ် (တ-၁၈) တွင် သေသူ မချစ်ဖူးမေ၏ဦးခေါင်း ရွှံ့ထဲနစ်ရန် ခြေထောက် ဖြင့် ဖိနင်းနေပုံကို ပြသထားပြီး သေသူ၏ဦးခေါင်း ရွှံ့ထဲနစ်ဝင်နေသည်ကို သက်သေခံအမှတ် (တ-၅) အရ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သေသူသည် အသက်ရှူ လမ်းကြောင်းတွင် ရွှံ့များပိတ်ဆို့၍လည်းကောင်း၊ လည်ဆစ်ရိုးကျိုး၍ လည်းကောင်း သေဆုံးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာအောင်ကျော်မင်း (လိုပြ-၁၈) ၏ ထင်မြင်ချက်ပေး ထွက်ဆိုချက်နှင့် ကိုက်ညီနေကြောင်း၊

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ အရ မချစ်ဖူးမေသေဆုံးခြင်းသည် တရားခံက သေသူ၏လည်မျိုကို နင်းပြီး မျက်နှာကို ရွံ့ထဲနှစ်နှစ် သတ်ခဲ့ကြောင်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေထင်ရှား ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၄) ဖြောင့်ချက်ကို တရားခံ၏ လွတ်လပ်သော သဘောဆန္ဒဖြင့် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တရားသူကြီးဦးထွန်းနိုင်ကိုယ်စား တရားသူကြီးဦးကျော်သူခိုင်က ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ တရားခံသည် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်စဉ် လူသတ်မှုပါ ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ကွင်းဆက်မပြတ် ခိုင်မာသည့် အထောက်အထား များရှိနေကြောင်း၊ တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၁) (ဂ) အရ သေဒဏ်ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ် မှန်ကန်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

အချင်းဖြစ်သည့် ၁၇-၄-၂၀၁၂ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် မချစ်ဖူးမေသည် တရားခံတင်ရွှေ၏ဇနီး ဒေါ်မရွတ်နှင့် ဒေါ်စန်းအေး (လိုပြ-၂) တို့ ပုဇွန်သားပေါက်ထိုးနေသော ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် မောင်ချစ်ပို (လိုပြ-၄)၊ မအိအိတုံ (လိုပြ-၃) တို့နှင့်အတူ ဆော့ကစား နေရာမှ ဒေါ်မရွတ်ထံသွားရောက်စကားပြောနေပြီး တရားခံ တင်ရွှေ ပြန်သွားရာနောက်သို့ မချစ်ဖူးမေပြေးလိုက်သွားရာမှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ သဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေကြရာ ည ၁၁ နာရီခန့် တွင်မှ တင်ရွှေထမင်းချက်သည့် တဲအနီးတွင် မချစ်ဖူးမေ မှောက်လျက်သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ ရကြောင်း စသည့်အချက်များ အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သည်။

သေသူ မချစ်ဖူးမေ၏အလောင်းကို ရင်ခွဲစစ်ဆေးသူ ဒေါက်တာ အောင်ကျော်မြင့် (လိပြ-၁၈)က သေသူသည် ပြင်းထန်သော အင်အား အသုံးပြု၍ တုံးသောအရာဝတ္ထုဖြင့် လည်ပင်းကို ဖိကြိတ်မိပြီး လည်ဆစ်ရိုး ကျိုး၍လည်းကောင်း၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ်ဆို့၍လည်းကောင်း သေဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရင်ခွဲစစ်ဆေးမှုမှတ်တမ်း သက်သေခံ (န-၂) ဆေးစာအရ ထင်မြင်ချက်ပေးထွက်ဆိုသည်။

၂၀၁၃
တင်ရွှေ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရွှေ

သေသူ မချစ်ဖူးမေသည် မည်သူ၏ပြုလုပ်မှုကြောင့် သေဆုံး ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း တိုက်ရိုက်မျက်မြင်သက်သေခံချက်မရှိသော်လည်း တရားခံတင်ရွှေသည် အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံးတွင် သက်သေခံအမှတ် (၄) ဖြောင့်ချက်ကိုပေးခဲ့သည်။ တရားခံက ရုံးတွင် သက်သေအဖြစ်ထွက်ဆိုရာတွင် ရဲကရိုက်နှက်သဖြင့် ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့ ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြောင့်ချက်ပေးရန် တရားရုံးသို့ ၂ ကြိမ်သွားရောက် ခဲ့ရကြောင်း၊ ပထမအကြိမ်တွင် ဖြောင့်ချက်မပေး၍ ရဲက ထပ်မံရိုက်နှက် ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။ သို့သော် တရားခံသည် ဖြောင့်ချက်ပေးရန် အတွက် တရားရုံးသို့ ၂ ကြိမ်ရောက်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငပုတော မြို့နယ်တရားသူကြီးဦးကျော်သူခိုင် (လိပြ-၁၆) နှင့် အမှုစစ်ရဲအုပ်သန်းနိုင် (လိပြ-၁၇) တို့အား စစ်မေးစဉ်က ပြန်လှန်မေးမြန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ပြင် တရားခံကို ဖြောင့်ချက်ပေးရန်အတွက် တရားရုံးသို့ ၂ ကြိမ် ပို့ဆောင်ပေး ခဲ့ရကြောင်း အမှုစစ်အရာရှိ ရဲအုပ်သန်းနိုင်က ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရဲအုပ်သန်းနိုင်က တရားခံကို ဖြောင့်ချက်ပေးရန်အတွက် နှိပ်စက်

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

ညှဉ်းပန်းခြင်းမရှိကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ တရားခံ၏ သက်သေခံအမှတ် (၄) ဖြောင့်ချက်တွင် ဖြောင့်ချက်မရယူမီ တရားခံကို ပဏာမမေးခွန်းများ မေးမြန်းထားကြောင်းတွေ့ရပြီး ဖြောင့်ချက်ပေးရန် ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် တရားခံမှပြောခဲ့ကြောင်း၊ တရားခံ၏ ကိုယ်ပေါ်၌ မည်သည့်ဒဏ်ရာမျှမရှိကြောင်းဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထား သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ်ယူစဉ် ဖြောင့်ချက်ပေးလိုသော ဆန္ဒမရှိကြောင်း ရဲက အတင်းအဓမ္မခိုင်း၍ ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့ရသည်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားသူကြီးထံ တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း တရားခံမှ ဝန်ခံထွက်ဆိုသည်။ တရားခံသည် သက်သေခံအမှတ် (၄) ဖြောင့်ချက်ကို ၎င်း၏ လွတ်လပ်သော သဘောဆန္ဒဖြင့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ဖြောင့်ချက်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၄ နှင့် ပုဒ်မ ၃၆၄ နှင့်အညီ ရယူရသည်။ ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ်ယူရာတွင် လိုက်နာရသည့် နည်းဥပဒေများကို တရားရုံးများလက်စွဲစာပိုဒ် ၆၀၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား သဖြင့် တရားခံ၏ ဖြောင့်ချက်ကိုရယူရာတွင် အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

တရားခံ၏ဖြောင့်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ ရယူထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျှင် ဖြောင့်ချက်ယူသူ တရားသူကြီးကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်း မပြုဘဲ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ အဆိုပါဖြောင့်ချက်ကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်သည်။ သို့သော် ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ် ယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာရှိပါက

တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ်စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) အရ ကုစားရန် ဖြစ်သည်။

တရားရုံးသည် ဖြောင့်ချက်ယူသူတရားသူကြီးကို အခါခပ်သိမ်း သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ဘဲ ဖြောင့်ချက် ရယူရာတွင် နည်းလမ်းမကျမှု၊ ချွတ်ယွင်းမှုရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့် အခါမှသာ တရားသူကြီးကို သက်သေအဖြစ်စစ်ဆေးရသည်။ ဖြောင့်ချက် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားသူကြီးကို စစ်ဆေးရန်လိုအပ်လျှင် သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးရန်ဖြစ်ပြီး ၎င်းကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီးတစ်ဦးဦးကို သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဖြောင့်ချက်ရေးမှတ် ယူသူ တရားသူကြီးကိုယ်စား အခြားတရားသူကြီးတစ်ဦးကို သက်သေ အဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း သတိချပ် ရန်လိုသည်။

ဖြောင့်ချက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းထားပါက အခြားလုံလောက် သည့် အထောက်အထားမရှိလျှင် ယင်းဖြောင့်ချက်သည် တရားခံအား အပြစ်ပေးရန်ပင်လုံလောက်သည့် ဖြောင့်ချက်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဘ။ မောင်သံချောင်း၊ ၂။ မောင်အောင်မောင်း ပါ ၄ အမှု^၁ ကိုကြည့်ပါ။

ဖြောင့်ချက်ကို တရားခံက ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသော်လည်း အမှန်အတိုင်း အလိုအလျောက်ဖြောင့်ဆိုထားသည့် ဖြောင့်ချက်

(၁) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၆၂။

၂၀၁၃
တင်ရွှေ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရွှေ

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

ဖြစ်ကြောင်း တရားရုံးကလက်ခံပြီး ယင်းဖြောင့်ချက်ကိုထောက်ခံသည့် သက်သေခံချက်ရှိလျှင် ယင်းဖြောင့်ချက်ဖြင့် ဖြောင့်ချက်ပေးသူတရားခံကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

သက်သေခံအမှတ် (ဋ) ဖြောင့်ချက်တွင် တရားခံက သေသူ မချစ်ဖူးမေကို လမ်းပေါ်မှခေါ်သွားကြောင်း ဖြောင့်ဆိုထားသည်။ မချစ်ဖူးမေ သည် မအိအိတုံ (လိုပြ-၃)၊ မောင်ချစ်ပို (လိုပြ-၄) တို့နှင့် ကမ်းစပ်တွင် ကစားနေရာမှ ဒေါ်မရွတ်ထံရောက်လာပြီး တရားခံပြန်သွားသည့်အခါ တရားခံနောက်မှ မချစ်ဖူးမေပြေးလိုက်သွားခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက် များရှိသည်။

ထို့ပြင် တရားခံက ချုံပုတ်ရှိရာသို့ မချစ်ဖူးမေကိုခေါ်သွားပြီး သားမယားအဖြစ်ပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း ဖြောင့်ဆိုသည်။ ချုံပုတ်အနီးတွင် သေဆုံးသူ မချစ်ဖူးမေကို ဘောင်းဘီကျွတ်လျက်အနေအထားတွေ့ရ ကြောင်း သက်သေထွက်ချက်၊ အချင်းဖြစ်စဉ် မချစ်ဖူးမေဝတ်ဆင်ထား သည့်စကတ်တွင် သုတ်ရည်စမ်းသပ်တွေ့ရှိကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (ဓ) ဖြင့် ဓာတုဗေဒဝန် စစ်ဆေးပြန်ကြားချက်နှင့် မချစ်ဖူးမေ၏ မိန်းမကိုယ်တွင် ကညာမြွေး ပတ်ပတ်လည်စုတ်ပြုနေပြီး အတွင်းမိန်းမကိုယ်တွင် အသားနီ လန်နေကြောင်း၊ လတ်တလောထိုးသွင်းထားသည့် လက္ခဏာရှိကြောင်း မချစ်ဖူးမေ၏ ဆေးစာသက်သေခံအမှတ် (န-၂) အရ ဒေါက်တာ အောင်ကျော်မြင့် (လိုပြ-၁၈) ၏ ထွက်ဆိုချက်များသည် တရားခံ၏ ဖြောင့်ချက်ကို ထောက်ခံသည့် သက်သေခံချက်များဖြစ်သည်။

တရားခံက မချစ်ဖူးမေသေဆုံးပြီးနောက် မချစ်ဖူးမေ၏

အလောင်းကို ချဲ့ပုတ်ထဲထားခဲ့ပြီး အလောင်းအပေါ်၌ သစ်ကိုင်းများ ဖုံးအုပ်ထားခဲ့ကြောင်း ဖြောင့်ဆိုသည်။ မချစ်ဖူးမေ၏အလောင်းကို ချဲ့ပုတ်အနီး သစ်ကိုင်းများဖုံးအုပ်လျက်တွေ့ရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုထား သည့် ထွက်ဆိုချက်များသည် တရားခံ၏ဖြောင့်ချက်နှင့် ကိုက်ညီလျက် ရှိသည်။

၂၀၁၃
တင်ရှေ့
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
တင်ရှေ့

တရားခံသည် သေဆုံးသူမချစ်ဖူးမေကို မုဒိမ်းပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း ၎င်း၏ဖြောင့်ချက်မှအပ အခြားတိုက်ရိုက်သက်သေခံချက်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသော်လည်း တရားခံ၏ဖြောင့်ချက်မှန်ကြောင်း ထောက်ခံသည့် သက်သေခံချက်များရှိသဖြင့် သေသူမချစ်ဖူးမေအား တရားခံမှ မုဒိမ်း ပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း ၎င်း၏ဖြောင့်ချက်အရ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ငပုတောမြို့နယ်၊ ကုန်းသာယာအခြေခံပညာအလယ်တန်း ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ကျင်မွှေး (လိပြ-၁၄) ၏ ထွက်ချက်နှင့် သက်သေခံ (ဈ) ထောက်ခံချက်၊ သက်သေခံအမှတ် (ည) ကျောင်းဝင်စာရင်း စာအုပ်မိတ္တူနှင့် ကျောင်းဆရာဦးစိုးမင်း (လိပြ-၁၅) ၏ ထွက်ချက်များအရ မချစ်ဖူးမေ၏မွေးသက္ကရာဇ်သည် ၁၇-၁-၂၀၀၃ ရက် နေ့ဖြစ်သဖြင့် အချင်း ဖြစ်သည့် ၁၇-၄-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် မချစ်ဖူးမေသည် အသက် ၉ နှစ် ၃ လသာ ရှိသေးသူဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၅ ပဉ္စမပိုဒ်တွင် မိန်းမက ခွင့်ပြုသည် ဖြစ်စေ၊ ခွင့်မပြုသည်ဖြစ်စေ အသက် ၁၄ နှစ်အောက် မိန်းကလေးအား ကာမစပ်ယှက်လျှင် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ရာရောက်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထား သည်။

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

တရားခံက မချစ်ဖူးမေအား ၎င်းကမုဒိမ်းပြုကျင့်စဉ် မချစ်ဖူးမေသည် မသေဆုံးသေးကြောင်း၊ မုဒိမ်းပြုကျင့်ပြီးနောက်မှ မချစ်ဖူးမေ သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြောင့်ဆိုသည်။ ဒေါက်တာအောင်ကျော်မြင့်က လတ်တလောထိုးသွင်းထားသည့် လက္ခဏာရှိသည်ဆိုခြင်းမှာ သေဆုံးသူအသက်ရှင်စဉ် မိန်းမကိုယ်အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းထားခြင်းကို စစ်ဆေးတွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ တရားခံသည် မချစ်ဖူးမေအား မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်စဉ် လူသတ်မှုပါကျူးလွန်ကြောင်း ကောက်ယူရန် တရားခံ၏ဖြောင့်ချက်ကို ဒေါက်တာအောင်ကျော်မြင့်၏ ထွက်ဆိုချက်က ထောက်ခံလျက်ရှိသဖြင့် ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးက တရားခံသည် မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်စဉ် လူသတ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းကောက်ယူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ဂ) အရ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

အမှုတွဲတွင် တရားခံက မချစ်ဖူးမေအား လှမ်းရိုက်ပုံ၊ မချစ်ဖူးမေအား ချုံထဲသို့ခေါ်သွားပုံ၊ သားမယားအဖြစ်ပြုကျင့်ခဲ့ပုံ၊ မချစ်ဖူးမေအား မချီ၍ သမ္ပဲပင်ရင်းသို့ချထားပုံ၊ မချစ်ဖူးမေ၏ဦးခေါင်းအား ရွံ့ထဲနှစ်ရန် ခြေထောက်ဖြင့် ဖိနှင်းနေပုံ၊ မချစ်ဖူးမေအလောင်းအား သမ္ပဲကိုင်းခြောက်များဖြင့် ဖုံးအုပ်နေပုံများကို တရားခံအား သရုပ်ဆောင်စေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအမှတ် (တ-၁၁) မှ (တ-၁၉) ထိ သက်သေခံအဖြစ် တင်သွင်းထားပြီး တရားရုံးက သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ တွင် ရဲအရာရှိထံတွင် ချုပ်နှောင်ခံ

နေရသူတစ်ဦး၏ ဖြောင့်ချက်သည် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရှေ့မှောက်တွင် ပေးသည့်ဖြောင့်ချက်မဟုတ်လျှင် သက်သေခံမဝင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ တရားခံ ရဲအချုပ်တွင်ရှိနေစဉ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ စေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့်ဓာတ်ပုံများသည် ရဲအချုပ်တွင်ရှိစဉ် ၎င်းပြစ်မှု ကျူးလွန်ပုံကို ဖြောင့်ချက်ပေးရာရောက်သဖြင့် ယင်းဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံတင်ပြခြင်းသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်။

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
တင်ရွှေ

သက်သေခံဥပဒေအရ သက်သေခံမဝင်သည့် တစ်နည်းအားဖြင့် တရားရုံးက သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံစဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သော ယင်း သရုပ်ပြဓာတ်ပုံများကို အမှုတွင် သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံရန် အကြောင်း မရှိပေ။ သက်သေခံမဝင်သည့် အဆိုပါဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံခြင်းဖြင့် အမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် တရား လမ်းကြောင်းတိမ်းစောင်း စေနိုင်ကြောင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိပေ။

အမှုစစ်ရဲအုပ်သန်းနိုင် (လုံပြ-၁၇) ၏ ထွက်ချက်အရ တရားခံ အား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် သရုပ်ပြစေပြီး ရိုက်ကူးထားသည့်ဓာတ်ပုံများ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အဆိုပါ သရုပ်ပြဓာတ်ပုံများသည် အမှုတွဲ တွင် တွဲထားရန်မလိုသည့် ရဲစက္ကူရပ်တွင် အကျုံးဝင်သည်။

လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းမှုကဲ့သို့ အမှုကြီးများတွင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်း များက တရားခံအား ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြ စေပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ထား၍ အဆိုပါ ဓာတ်ပုံများကို တရားရုံးသို့ အမှုစွဲတင် သည့်အခါ ရဲစွဲချက်နှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြလေ့ရှိပြီး တရားရုံးများကလည်း

၂၀၁၃
 တင်ရွှေ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 တင်ရွှေ

ယင်းဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံလေ့ရှိသည်။ တရားရုံးများ
 လက်စွဲစာပိုဒ် ၁၀၈၄ တွင် အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းများ၊ အစီရင်ခံစာများ၊
 သက်သေထွက်ချက်များ၊ စွဲချက်စာချုပ်နှင့် ပထမသတင်းပေး အစီရင်ခံချက်
 မဟုတ်သည့် စက္ကူရုပ်များကဲ့သို့သော ရဲစက္ကူရုပ်များကို မည်သည့်အကြောင်း
 နှင့်မျှ အမှုတွဲတွင် တွဲထားခြင်းမရှိစေရကြောင်း၊ အစိုးရအမှုလိုက်ရှေ့နေသို့
 ပြန်ပေးလိုက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြချက်အား တရားရုံးများအနေဖြင့်
 သတိချပ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုတွင် သက်သေခံအမှတ် (တ-၁၁) မှ (တ-၁၉) ထိ လက်ခံ
 ထားသော တရားခံမှ ၎င်းပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြထားသည့် ဓာတ်ပုံ
 များသည် သက်သေခံမဝင်သည့် ရဲစက္ကူရုပ်များဖြစ်သဖြင့် သက်သေခံ
 အဖြစ် လက်ခံရန်မဆိုထားဘိ အမှုတွဲ၌ပင် တွဲထားရန် အကြောင်းမရှိ
 သဖြင့် အမှုလိုက်ဥပဒေအရာရှိသို့ ပြန်ပေးလိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ နောင်တွင်
 အမှုစစ်တရားသူကြီးများသည် ယင်းကဲ့သို့ဓာတ်ပုံများကို သက်သေခံအဖြစ်
 တင်သွင်းလာပါက တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၁၀၈၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို
 တိကျစွာလိုက်နာပြီး အမှုတွင် သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံခြင်းမပြုဘဲ
 အမှုလိုက်ဥပဒေအရာရှိသို့ ပြန်ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တရားခံတင်ရွှေအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂
 (၁) (ဂ) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး သေဒဏ်ချမှတ်သော ပုသိမ်ခရိုင်
 တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ၎င်းတင်သွင်းသည့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၂၁ ကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ
၁၇ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်

ဦးအောင်ထွန်းလင်း*

ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်ဥပဒေအရ အရေးယူခံရသည့် တရားခံထံမှ
သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် ပစ္စည်းအား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်
သိမ်းဆည်းနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အထူးဥပဒေနှင့် ဒေသန္တရဥပဒေတို့တွင် အတိအလင်း
သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များကို လိုက်နာရမည်ဟူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ ၌ ဖော်ပြ
ထားသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်
အက်ဥပဒေသည် သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃ (က)
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ) တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၃ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၃

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

မပါရှိသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာ
ရပေမည်။

သက်သေခံပစ္စည်းများ စီမံခန့်ခွဲခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၊ စစ်ဆေးစီရင်မှုတစ်ခု
ဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ တရားရုံးသို့တင်ပြထားသော ပစ္စည်း
သို့မဟုတ် စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုတစ်ခုခု
ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းရှိသောပစ္စည်း၊ ပြစ်မှု
ကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံးသည်
ဖျက်ဆီးရန်၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် သို့မဟုတ် လက်ရှိ
ထားခွင့်ရှိသည်ဟု တောင်းဆိုသူအား ပေးအပ်စေရန် သို့မဟုတ် အခြားနည်း
ဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် သင့်သည်ထင်မြင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှု အမိန့်
တစ်ရပ်ကို ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းအပေါ် ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်
တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်မှအပ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ အခြားမြို့နယ်များတွင်
၃ နှစ်အတွင်း သွားလာခြင်းမပြုရန် ခြေချုပ်အမိန့်ဖြစ်သည်။ ယင်း
ခြေချုပ်မိန့်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် ကြိုတင်တားဆီးသောအမိန့်
(preventive order) သာဖြစ်ပြီး ခြေချုပ်မိန့်ဖောက်ဖျက်မှသာလျှင် ယင်း
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ အရ ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းသည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း

မရှိသေးဘဲ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် တားဆီးသည့်အမိန့် ချမှတ်ခြင်း ခံရသည့်အခြေအနေတွင် သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် သက်သေခံငွေ ကျပ် ၂၆၅၇၅၀၀ မှာလည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသောပစ္စည်းဟု စဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်ကြည်ကြည်လွင်
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ကိုယ်တိုင်

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၃၁ ၌ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းအပေါ် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်မှအပ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ အခြားမြို့နယ် များတွင် ၃ နှစ်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း သွားလာနေထိုင်ခြင်းမပြုရန် ခြေချုပ်မိန့်ချမှတ်ပြီး သက်သေခံငွေ ၂၆၅၇၅၀၀ ကျပ်ကို အယူခံရက်ကျော် က ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေသည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို လျှောက်ထားခံရသူမှ မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၉၈/၂၀၁၁ တင်သွင်းရာ မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက် ၍ သက်သေခံငွေများအား လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ်

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးဥပဒေချုပ်ရုံးမှ မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ)/ ၂၀၁၁ ဖြင့်
တင်သွင်းခဲ့ရာ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး
သက်သေခံငွေများကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် အမိန့်ကို
ချမှတ်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းမှ အဆိုပါအမိန့်
ကို မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးချုပ်ထံ
အသနားခံစာတင်ပြရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ပြင်ဆင်မှု (က)
ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အမှုဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၃) ရပ်ကွက်၊ ကုန်သည်လမ်း
နှင့် ကမ်းနားလမ်းကြား၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းပေါ်တွင် ဦးအောင်ထွန်းလင်း
သည် ငွေစက္ကူအဟောင်းများအား ငွေစက္ကူအသစ်များနှင့် ဈေးနှုန်းတင်၍
လဲလှယ်ပေးနေခြင်းကြောင့် ပြည်သူ့လူထုအနေဖြင့် ငွေကြေးလဲလှယ်ရာတွင်
ငွေစက္ကူအကြွေရှားပါးပြီး အခက်အခဲရှိသည့်အပြင် ရပ်ကွက်နေ ပြည်သူများ
ကလည်း ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်လာမည့် အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်နေခြင်းကြောင့်
တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် နယ်မြေအေးချမ်းသာယာရေးကို ထိခိုက်နိုင်သဖြင့်
ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အမှုဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက
အမှုတွဲပါ သက်သေခံချက်များနှင့် စာရွက်စာတမ်းအထောက်အထားများ
အရ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၊ ထောက်လှမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံရေး
ဌာနမှ သတင်းအရ ဝင်ရောက်ရှာဖွေဖမ်းဆီးရာ ငွေစက္ကူအသစ်၊ အဟောင်း
များနှင့်အတူ လျှောက်ထားခံရသူကို တွေ့ရှိပြီး ငွေစက္ကူအသစ်၊ အဟောင်း
များကို ဈေးနှုန်းတင်လဲလှယ်ခြင်းတို့ကြောင့် အကျိုးဆက်အားဖြင့် ငွေကြေး

လဲလှယ်မှုအပေါ် ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်လာမည်ကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်အခြေအနေတွင် ရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအတွက် လွတ်လပ်စွာထားရှိပါက ထိခိုက်စေနိုင်ခြင်း ကြောင့် ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ နှင့်အညီ ခြေချုပ်မိန့်ချမှတ် ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ပါကြောင်း၊ ခြေချုပ်မိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ လူပုဂ္ဂိုလ် ကိုသာ အဓိကကန့်သတ်ထားမြစ်ထားပြီး သက်သေခံပစ္စည်းသိမ်းဆည်းခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သီးခြားသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပါသဖြင့် ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၁ နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ တို့အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ ကို လိုက်နာရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ (၁) တွင် အမှုစစ်ဆေးသော တရားရုံးက သင့်လျော်သည့် နည်းဖြင့် စီမံခန့်ခွဲနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းပါရှိသဖြင့် သက်သေခံပစ္စည်းကို ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းရန် ချမှတ်ပိုင်ခွင့်ရှိပါကြောင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ)/၂၀၁၁ အမိန့် တွင် သက်သေခံငွေများကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းရန် အမိန့် ချမှတ်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၉၈၃ (ခ)/၂၀၁၁ ၏အမိန့်တွင် သက်သေခံငွေများကို တရားခံသို့ ပြန်ပေးစေရန်ချမှတ်ခဲ့ရာ အမှုနှစ်မှုလုံးမှာ ဖြစ်စဉ်တူ၊ အကြောင်းခြင်းရာတူ၊ နေ့ရက်တူ ဖမ်းဆီးခဲ့သော အမှုများဖြစ်၍ တရားမျှတမှုမရှိကြောင်း တင်ပြချက် မှာ ဆီလျော်မှုရှိပါကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ)/၂၀၁၁ တွင် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိ ရသော်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၃ (ခ)/၂၀၁၁ တွင်

၂၀၁၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ဦးအောင်ထွန်းလင်း

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

တရားခံအား ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်များကို တည့်မတ်ပေးသင့်ပါကြောင်းနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ)/၂၀၁၁ ကို ပြန်လည်စိစစ်၍ လျှောက်ထားခံရသူ၏ အသနားခံတင်ပြစာအရ ဖွင့်လှစ်သည့် ပြင်ဆင်မှု (က) အပေါ် သင့်မြတ်သောအမိန့် ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းမှ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် တရားရုံး၌ မိမိနှင့် ဦးမောင်စိန်တို့ အပေါ် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ခြေချုပ်ဥပဒေအရ အကြောင်းအရာတူ၊ အမှုဖြစ်စဉ်တူအဖြစ် တရားစွဲဆိုခံခဲ့ကြရပြီး သက်သေခံငွေများကို ဘဏ္ဍာသိမ်းစေရန် တူညီသောအမိန့် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရကြောင်း၊ သက်သေခံငွေများ ပြန်လည်ထုတ်ယူခွင့်ရရန်အတွက် အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုများ တက်ရောက်ခဲ့ရာ သက်သေခံငွေများကို တရားခံများသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် တူညီသောအမိန့်များ ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော်မှ မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ခဲ့ရာ အမှုဖြစ်စဉ်တူသည့် အမှုနှစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ)/၂၀၁၁ ၌ သက်သေခံငွေကို ဘဏ္ဍာသိမ်းပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၃ (ခ)/၂၀၁၁ ၌ သက်သေခံငွေကို ဦးမောင်စိန်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြု ခဲ့သည့်အတွက် ကွဲလွဲသည့် အမိန့်နှစ်ရပ်ချမှတ်ခဲ့ပါကြောင်း၊ သိမ်းဆည်းထားသည့် ငွေကြေးသည် ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ငွေကြေး ဟု ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး

တရားလွတ်တော်မှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၈၁ (ခ) ၌ ချမှတ်
ခဲ့သော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
အတည်ပြုပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွတ်တော်မှ လျှောက်ထားခံရသူ
ဦးအောင်ထွန်းလင်းထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့် သက်သေခံငွေများကို
ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းခဲ့သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီ မညီကို
စိစစ်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းအပေါ် ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်တရားရုံးမှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ
ခြေချုပ်မိန့်ချမှတ်ပြီး သက်သေခံငွေ ၂၆၅၇၅၀၀ ကျပ်ကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာ
အဖြစ် သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေသည်
အထူးဥပဒေဖြစ်သည်။

အထူးဥပဒေနှင့် ဒေသန္တရဥပဒေတို့တွင် အတိအလင်းသီးခြား
ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို
လိုက်နာရမည်ဟူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ ၌ ဖော်ပြထား
သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်
အက်ဥပဒေသည် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မပါရှိ
သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရ
ပေမည်။

သက်သေခံပစ္စည်းများ စီမံခန့်ခွဲခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၊ စစ်ဆေးစီရင်မှုတစ်ခု

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

ဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ တရားရုံးသို့တင်ပြထားသောပစ္စည်း
သို့မဟုတ် စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုတစ်ခုခု
ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းရှိသောပစ္စည်း၊
ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံးသည်
ဖျက်ဆီးရန်၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် သို့မဟုတ် လက်ရှိ
ထားခွင့်ရှိသည်ဟု တောင်းဆိုသူအား ပေးအပ်စေရန် သို့မဟုတ် အခြားနည်း
ဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် သင့်သည်ထင်မြင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှုအမိန့်
တစ်ရပ်ကို ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းအပေါ် ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်
တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်မှအပ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ အခြားမြို့နယ်များတွင်
၃ နှစ်အတွင်း သွားလာခြင်းမပြုရန် ခြေချုပ်အမိန့်ဖြစ်သည်။ ယင်းခြေချုပ်မိန့်
သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် ကြိုတင်တားဆီးသောအမိန့် (pre-
ventive order) သာဖြစ်ပြီး ခြေချုပ်မိန့်ဖောက်ဖျက်မှုသာလျှင် ယင်းဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၀ အရ ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းသည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း
မရှိသေးဘဲ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိစေရန် တားဆီးသည့်အမိန့် ချမှတ်ခြင်း
ခံရသည့်အခြေအနေတွင် သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် သက်သေခံငွေ ကျပ်
၂၆၅၇၅၀၀ မှာလည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသောပစ္စည်းဟု
စဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်း၊ ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း သော ပစ္စည်းများကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းနိုင်သည် မှန်သော် လည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းမဟုတ်လျှင် အဆိုပါ သက်သေခံငွေကို သိမ်းဆည်းခံရသူသို့သာ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်ရှိပေ သည်ဟု ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးမောင်မောင်အမှု တွင် လမ်းညွှန်ထားသည်။

၂၀၁၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးအောင်ထွန်းလင်း

သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ ခြေချုပ်မိန့်ချမှတ်ခြင်းခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းထံမှ သိမ်းဆည်းခဲ့သော ငွေ ၂၆၅၇၅၀၀ ကျပ်ကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာသိမ်းဆည်းစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သော ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီသည်ဟု ဆိုနိုင် မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ထွန်းလင်းထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့် သက်သေခံငွေများကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာသိမ်းဆည်းစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၈၀။

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ
၁၇ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြသိမ်းရွှေတွင်

မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်

ဒေါ်သိသိဆင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃*

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ
ဝရမ်းစွဲကပ်ထားသည့်ပစ္စည်းကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုရန်
တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည် တရားစီရင်သော
မှုခင်းကိစ္စဖြစ်၍ အဆိုပါ စုံစမ်းမှုတွင်ချမှတ်သည့် အမိန့်
အပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်ရှိခြင်း။

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၇ (ခ) နှင့် ၁၈၅ (ခ)

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၈ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်စွဲပါ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) (ခ) ပါ တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စသာဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စုံစမ်းမှုတွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်း ပြုလုပ်ခွင့်ရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်ချို့ တစ်ဝက်ကိုဖြစ်စေ ငြင်းပယ်ခံရလျှင် အဆိုပါ အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှ တစ်လအတွင်း မိမိတောင်းဆိုသည့် အခွင့်အရေးရရှိရန် တရားမမှုစွဲဆို နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-ဃ) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်ကို ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်း မရှိပေ။

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်
ပါ ၂
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးသန်းအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 - လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဦးဇော်မင်း
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
 - လျှောက်ထားခံရသူ (၂၊ ၃) အတွက်- ဦးအောင်သစ်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
-
- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးအောင်သစ်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဦးဇော်မင်း

လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - ဦးသန်းအောင်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုအထွေထွေမှု
 အမှတ် ၁၄ တွင် အမှုမှ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြောင်း ကြေညာခြင်းခံရ
 သည့် စွပ်စွဲခံရသူ ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေး လာရောက်စေခြင်းငှာ ၎င်းပိုင်
 မြေကွက်နှင့် အိမ်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်
 ခဲ့ရာ ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့က ဝရမ်းမစွဲကပ်ထိုက်ကြောင်း၊
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ ကန့်ကွက်
 လျှောက်ထားသောအခါ ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ
 အမိန့်ကို ဒေါ်သီသီဆင့် နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့က ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးသို့
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇ တင်သွင်းလျှောက်ထားရာ
 မအောင်မြင်သဖြင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၈ တင်သွင်းသည်။ တနင်္သာရီ
 တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ထားဝယ်
 ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်များကို မထိခိုက်စေဘဲ ကျန်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း
 သာ ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်သည်။ အဆိုပါ
 အမိန့်ကို မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၇ (ခ) တွင်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်သီသီဆင့်

နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၅ (ခ) တွင်လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းလျှောက်ထားကြသည်။

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်
ပါ ၂

အဆိုပါ ပြင်ဆင်မှုနှစ်ခုသည် ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုအထွေထွေအမှတ် ၁၄ တွင် ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဖြစ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာမှာလည်း တူညီသဖြင့် ဤအမိန့်သည် အဆိုပါအမှုနှစ်ခုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူ/လျှောက်ထားခံရသူ မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်၏ ရှေ့နေက မူလရုံးက ပစ္စည်းဖမ်းဝရမ်းထုတ်ဆင့် သည့်ကာလတွင် ဒေါ်သီသီဆင့်တို့ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အရောင်းစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ် မချုပ်ဆိုရသေး သဖြင့် စာချုပ်ပါ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့မျှ အကျိုးခံစားခွင့်မရှိကြောင်း ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေသည် တရားခံပြေးပိုင် အဖြစ်သာရှိနေကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ လျှောက်လွှာကို ပယ်ခြင်းသည် စစ်ဆေး စီရင်မှုတွင်ချမှတ်သည့် အမိန့်မဟုတ်သဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ခွင့် မရှိ သကဲ့သို့ ပြင်ဆင်မှုလည်း ဝင်ရောက်ခွင့် မရှိကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ/လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့၏ ရှေ့နေက မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၇၉/၂၀၁၂ ဖြင့်

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူခဲ့၍ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့သည် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့ကပင် တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်သည့် ၃-၈-၂၀၁၂ နေ့မတိုင်မီကပင် တရားခံပြေး ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေး ပစ္စည်းမဟုတ်တော့ကြောင်း၊ ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ငြိစွန်းခြင်း မရှိကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၇၉/၂၀၁၂ ကို ၂၂-၁၀-၂၀၁၂ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော်လည်း စာချုပ်စာတမ်း များ မှတ်ပုံတင်ခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ အရ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှစ၍ အရောင်းအဝယ်အထမြောက်သဖြင့် ၃-၈-၂၀၁၂ နေ့ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့တွင် တရားခံပြေးဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေး ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းမဟုတ်တော့သဖြင့် ဝရမ်းစွဲကပ်ရန် အကြောင်း မရှိသောကြောင့် ဒေါ်သီသီဆင့်တို့လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ဝရမ်းခွာ ပေးရန်သာရှိကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဒေါ်သီသီဆင့်တို့သည် ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးပိုင် အိမ်နှင့်မြေကို ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုကာ လက်ရောက်ရယူခဲ့ပြီး စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံး၌ ယာယီမှတ်ပုံတင် စာချုပ် ၅/၂၀၁၂ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်က ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀/ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ အရ တရားစွဲဆိုမတင်ပို့မီကပင် ဒေါ်သီသီဆင့်တို့က အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ပြီး

လက်ရောက်ရယူနေထိုင်ကာ ယာယီမှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ပစ္စည်း
 လွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျိုးမဝင်ကြောင်း၊
 ဒေါ်သီသီဆင့်တို့သည် ၂၂-၁၀-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
 ၇၉/၂၀၁၂ အရ မြေစာရင်းအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း သို့ဖြစ်၍
 ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးနှင့် တနင်္သာရီတိုင်း
 ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ (၁) နှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုအထွေထွေမှု
 အမှတ် ၁၄ တွင် တရားခံပြေး ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေး ပိုင်ဆိုင်သည့်
 ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကို
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန်အမိန့်ကို
 ၃-၈-၂၀၁၂ နေ့တွင် ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။ တရားခံပြေး ဒေါ်အင်သန်း (ခ)
 ဒေါ်အေးသည် ထားဝယ်မြို့၊ ပိန္နဲတောရပ်ကွက်၊ ရေးလမ်း၊ အမှတ် ၁၁၄
 တွင် နေထိုင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ ၎င်း၏အိမ်ကို တန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၂၇၀၀
 ဖြင့် ဒေါ်သီသီဆင့်အား ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် အပြီးအပိုင် ရောင်းချ
 ထားသည်ကို သိရှိရကြောင်း၊ တရားခံပြေးဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးပိုင်
 ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ
 မရှိသဖြင့် အဆိုပါအိမ်ကို ဝရမ်းစွဲကပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဝရမ်းအတည်ပြုသူ
 ထားဝယ်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း၊ စခန်းမှူးက ထားဝယ်မြို့၊ ပိန္နဲတောရပ်ကွက်၊ ရပ်ကွက်
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ ထောက်ခံချက်နှင့်အတူ ဝရမ်းကို အတည်ပြုပြန်သွင်း
 ခဲ့သည်။

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဝရမ်းအတည်ပြုသူ၏ အစီရင်ခံတင်ပြချက်အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ခဲ့သည့် ထားဝယ်မြို့၊ ပိန္နဲတောရပ်ကွက်၊ ရေးလမ်း၊ အမှတ် ၁၁၄ ကို ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးက ဒေါ်သီသီဆင့်သို့ ရောင်းချပြီးဖြစ်၍ ဝရမ်းတွင် ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းအဖြစ် ဝရမ်းစွဲကပ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်းမှာ ပေါ်လွင်သည်။ ယင်းသို့ ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းအတွက် ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့က တရားရုံးက ဝရမ်းမစွဲကပ်မီ ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့ကပင် အဆိုပါ ဝရမ်းစွဲကပ်ခဲ့သူ၏အိမ်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးပိုင်ဆိုင်မှုမရှိတော့ကြောင်းဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆၅ ၌ မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်က ၂-၂-၂၀၁၂ နေ့တွင် ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးနှင့် အိမ်အဝင်းတို့အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုရာ တရားရုံးက ၎င်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အရေးယူရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးသည် အမှုကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခြင်းမပြုဘဲ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားသဖြင့် ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၄ ကို ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်က ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အမှုဖွင့်အရေးယူခဲ့သည့်နေ့သည် ၂-၂-၂၀၁၂ နေ့ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သီသီဆင့်တို့က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ဝယ်ယူခဲ့သည့် နေ့သည် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့ဖြစ်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်နေ့သည် ၃-၈-၂၀၁၂ နေ့ဖြစ်သဖြင့် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို သွားရောက်ဝရမ်းစွဲကပ်ရာ ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးကို မတွေ့ရှိရဘဲ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့မှ ဝယ်ယူပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ပိန္နဲတောရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးခင်မောင်ဇော်နှင့် ထားဝယ်မြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူး ရဲအုပ်သန်းထွန်းတို့က ထွက်ဆိုချက် အား လက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးက ရောင်းချ၍ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့ ၂ ဦးက ဝယ်ယူပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ကို မှတ်ပုံတင်ပေးရန် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် တင်သွင်းလျှောက်ထား ခဲ့ကြောင်း၊ ထားဝယ်မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက ဒေါ်သိန်းချို ပါ ၄ ဦး ထံ လိပ်မူ၍ ပေးပို့သည့် ယာယီတားဝရမ်းတောင်းခံစာ သက်သေခံ-က အရ တွေ့ရသည်။

စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တွင် စာချုပ်စာတမ်း တစ်ခုကို ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှ ၄ လ အတွင်း မှတ်ပုံတင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့သည် ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးထံမှ အချင်းဖြစ်အိမ် နှင့် မြေကို ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် ဝယ်ယူ၍ ထိုနေ့တွင် လက်ရောက်ရယူပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးက အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဒေါ်သီသီဆင့်

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်
ပါ ၂
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂

နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့အား ရောင်းချသည့် ၁၀-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အရောင်း
အဝယ်စာချုပ်ကို ထားဝယ်မြို့၊ စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံး၊ မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်အမှတ် ၇၉/၂၀၁၂ ဖြင့် ၂၂-၁၀-၂၀၁၂ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်ထား
ပြီးကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သည့် အမှုသည်၏ အခွင့်အရေးများကို ထိခိုက်စေမည့် အမှုအတွင်း
လွှဲပြောင်းမှု သို့မဟုတ် စီမံမှုဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“A registered document shall operate from the time from
which it would have commenced to operate if no registration there
of had been required or made, and not from the time of its regis-
tration.”

မှတ်ပုံတင်စာချုပ်တစ်ရပ် အကျိုးသက်ရောက်သောအချိန်သည်
(Commence to operate) မှတ်ပုံတင်သည့်အချိန်မဟုတ်ဘဲ စာချုပ်
ချုပ်ဆိုသည့်အချိန်ဖြစ်ကြောင်း၊ စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ခြင်းအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၇ အရ မှတ်ပုံတင်ရန် မလွဲမသွေ လိုအပ်ပါလျက် မှတ်ပုံမတင်လျှင်
စာချုပ်ပါ မရွေးမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့မျှ အကျိုး
ခံစားခွင့်မရှိကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ယင်းစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်လိုက်သည်
နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ချက်ချင်းပင် မှတ်ပုံတင်သောနေ့ရက်မှ မဟုတ်တော့ဘဲ
စာချုပ်ချုပ်ဆိုသောနေ့ရက်တွင် နောက်ကြောင်းပြန် အကျိုးသက်ရောက်

ကြောင်း၊ စာချုပ်၌ အကျိုးသက်ရောက်စေမည့်နေ့ရက် ဖော်ပြချုပ်ဆိုလျှင် ထိုနေ့ရက်ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် စတင်အကျိုးသက်ရောက်သည်ဟု မပါရှိလျှင် မှတ်ပုံတင်သောစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုသောနေ့ရက်တွင် အကျိုးသက်ရောက်ကြောင်း **ဒေါ်ခင်မိ နှင့် ဒေါ်နီလာလူ ပါ ၃ အမှု** တွင် ညွှန်ပြထားသည်။

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်
ပါ ၂
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
နှင့်

ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးနှင့် ဒေါ်သီသီဆင့်တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်မြေတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ၂၂-၁၀-၂၀၁၂ နေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း စာချုပ်စတင်ချုပ်ဆိုသည့် နေ့သည် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့ဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါစာချုပ်သည် စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့မှ စတင်အကျိုးသက်ရောက်မည်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ဝရမ်းစွဲကပ်သည့် ၃-၈-၂၀၁၂ နေ့တွင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ရသေးသော်လည်း အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ပြီးနောက် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေသည် စာချုပ်စတင်ချုပ်ဆိုသည့် ၁၀-၁-၁၂ နေ့မှစ၍ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့ပိုင်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် တရားရုံးမှ သက်သေခံချက်ရယူပြီးမှဖြစ်စေ၊ သက်သေခံချက်ရယူခြင်းမပြုမီဖြစ်စေ ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ထားသည့် တရားခံသည် ဝရမ်းအတည်မဖြစ်စေရန် ရှောင်တိမ်းနေကြောင်း ယုံကြည်ရန်အကြောင်းရှိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄။

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်

ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇ အရ ကြေညာခံရသည့် အဆိုပါ ထွက်ပြေးတရားခံ ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်စေရန်အတွက် ဖြစ်သည်။

ပါ ၂
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ အမှုမှထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသူ တရားခံ ဒေါ်အင်သန်း
(ခ) ဒေါ်အေး ရုံးသို့လာရောက်ရန်အတွက် ၎င်းပိုင်ပစ္စည်းကိုသာ တရားရုံး
က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန်ဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို မောင်သက်ဝေအောင် (ခ)
မောင်ကျော်ကျော်က တရားခံ ဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးအပေါ် တရားစွဲဆို
ခြင်းမပြုမီ ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့ကပင် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ဒေါ်အင်သန်း
(ခ) ဒေါ်အေးထံမှ ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့က ဝယ်ယူလက်ရှိ
ထားခဲ့ပြီး အဆိုပါ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့်
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့် ၁၀-၁-၂၀၁၂ နေ့မှစ၍ ဒေါ်အင်သန်း
(ခ) ဒေါ်အေးပိုင်အဖြစ် ရှိတော့မည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုမှ ထွက်ပြေး
နေသူ တရားခံဒေါ်အင်သန်း (ခ) ဒေါ်အေးမှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိတော့ချေ။
အဆိုပါအိမ်နှင့်မြေကို တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈
အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့အား
ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ ကန့်ကွက်လွှာကို လက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

မောင်သက်ဝေအောင် (ခ) မောင်ကျော်ကျော်၏ရှေ့နေက
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်ပစ္စည်းကို
အခြားသူတစ်ဦးက ၎င်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း တင်ပြလာသည့်အခါ စုံစမ်း
စစ်ဆေးမှုမပြုနိုင်ကြောင်း၊ တရားမမှုစွဲဆိုရန်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထား

သည့် ဆုဝေး နှင့် အစိုးရအမှု^၂ ကို ရည်ညွှန်း၍ တရားမမှုစွဲဆိုရန် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ အဆိုပါစီရင်ထုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေကို မပြင်မီက ထုံးဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ထုံးသာဖြစ်သည်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ခဲ့သည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) တွင် ဝရမ်းစွဲကပ်ထားခြင်းအပေါ် တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံရရှိသည့် တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်သီသီဆင့်နှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းတို့၏ ကန့်ကွက်လျှောက် ထားချက်အရ တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်စုံစမ်းစစ်ဆေး ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
မောင်သက်ဝေအောင်
(ခ) မောင်ကျော်ကျော်
ပါ ၂
ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) (၃) ပါ တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စသာဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စုံစမ်းမှုတွင် ချမှတ်သည့် အမိန့်အပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်း ပြုလုပ်ခွင့်ရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ တောင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ကန့်ကွက်ချက် အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်ချို့တစ်ဝက်ကိုဖြစ်စေ ငြင်းပယ်ခံရလျှင် အဆိုပါအမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှ တစ်လအတွင်း မိမိ တောင်းဆိုသည့် အခွင့်အရေးရရှိရန် တရားမမှုစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-ဃ) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်ကို ပိတ်ပင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

(၂) ၁၉၀၇-၀၈ ခုနှစ်၊ အတွဲ-၄၊ အောက်မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၁၉။

၂၀၁၃
 မောင်သက်ဝေအောင်
 (ခ) မောင်ကျော်ကျော်
 ပါ ၂
 ဒေါ်သီသီဆင့် ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်သီသီဆင့်တို့က ဝရမ်းစွဲကပ်ထားသည့်ပစ္စည်းကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုပါရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၆-က) အရ ကန့်ကွက်လျှောက်ထားခြင်းကို ခွင့်မပြုဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့သည့် ထားဝယ် မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်၊ အဆိုပါအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ထားဝယ် ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ပြစ်မှုကြောင်းအရစွဲဆိုမှု၏ ဝရမ်းအကွက်အား ချန်လှပ်၍ (အခြားအမှုများ၏စီရင်ချက်များကို မထိခိုက်စေဘဲ) ကျန် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအား ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့် များသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဤရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၇ (ခ) ကို ပလုပ်သည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၅ (ခ) ကို ခွင့်ပြု၍ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး ထားဝယ်မြို့၊ ပိန္နဲတောရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၂၉)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၃၀ (ဃ)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၅၉ ဧကရှိ မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ ရေးလမ်း၊ အိမ်အမှတ် (၁၁၄) နေအိမ် တို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၈ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

တရားမဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေ
- မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
- သက်သေခံဥပဒေ
- အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေ
- အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့်အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေ

**တရားမကြောင်းအရ နစ်နာမှုအတွက် လျော်ကြေးတောင်းဆိုခြင်း
ကို ရာဇဝတ်ကြောင်း စွဲဆိုပြီးမှ တရားမကြောင်း စွဲဆို
ရန် သတ်မှတ်ထားခြင်းရှိ မရှိ။
တရားမကြောင်းအရ လျော်ကြေးရလိုမှုတွင် စည်းကမ်းသတ်
ကာလကို မည်သည့်အချိန်မှစတင် ရေတွက်ရခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံး၏ စီရင်ချက်သည် တရားမရုံးနှင့်
မသက်ဆိုင်၊ တရားမရုံးအပေါ် အတည်မဖြစ်ပေ။ ထို့အတူ တရားမရုံးမှ
ဆုံးဖြတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင်
အတည်မဖြစ်ပေ။ **မင်္ဂလာသုခဆန်စက်လီမိတက် နှင့် ဦးသန်းစိန်
အမှု** ^(၂) နှင့် **မောင်ဘိုးနွယ် နှင့် မဖွားခြံအမှု** ^(၃) တို့ကိုကြည့်ပါ။

(ကခ)

ညွှန်းချက်

ရာဇဝတ်ကြောင်းအရ ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်သည်ကို ပြစ်မှုတရားရုံးတွင် စွဲဆို စာမျက်နှာ အရေးယူရန်ဖြစ်ပြီး၊ တရားမကြောင်းအရ နစ်နာစေမှုအတွက် သက်သာ ခွင့်တောင်းဆိုခြင်းကို တရားမတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားစွဲဆိုရန်သာဖြစ် သည်။ ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုပြီးမှ တရားမကြောင်းစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထား ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ရာဇဝတ် တရားရုံးက တရားခံအပေါ် ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အပြစ်ရှိ ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာ တရားလိုတွင် နစ်နာကြောင်း စတင်ပေါ်ပေါက် မည်ဖြစ်၍ မူလရုံးသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ရာဇဝတ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ နစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေ ရလိုမှုကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ အပိုဒ် ၂၂ အရ နစ်နာစေ သည့်နေ့ရက်မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်းစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ်(၃) လျှောက်ထားခံရသူသည် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလိုမှုကို ၃၁-၁-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍လျှောက်ထားသူက ၎င်းအား နစ်နာစေအောင် ပြုလုပ်သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ဒေါက်တာမြင့်အောင်	နှင့်	တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်	၁၀၅
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်		တရားသူကြီး	
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်)		ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား	
		လွှတ်တော်ပါ ၃	

တရားရုံးကတရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁၏ ခြွင်းချက်အရ မည်သည့်အခါ တရားလိုအား ကိုယ်တိုင် လာရောက်ရန် ဆင့်ခေါ်သင့်ခြင်း

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ အမှုသည် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် သို့မဟုတ် လျှောက်ထားခြင်း သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ခြင်း ပြုနိုင်သည်။

သို့သော် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏ ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးက အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုလျှင် အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏ ခြွင်းချက်အရ အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးက ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ မလာလျှင် တရားလိုဖြစ်ပါက အမှုကိုပလပ်နိုင်သည်။ တရားပြိုင်ဖြစ်လျှင် အမှုကိုတစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးနိုင်သည်။ **Sri Prabhu V. Dwarka Prasad အမှု** ^၃ တွင် ကြည့်ပါ။

ထိုသို့ အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ရာတွင် ကောင်းသောအကြောင်းပြချက်များအရသာ ခြွင်းချက်ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးသင့်သည်။ **Appavoo Asary V. Sornammal Fernandez အမှု** ^၄ တွင် ကြည့်ပါ။

တရားလိုဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန် သက်ရှိထင်ရှား ရှိ မရှိ မြန်မာနိုင်ငံ

(ကဃ)

ညွှန်းချက်

သားအဖြစ် စွန့်လွှတ်သွားခြင်း ရှိ မရှိတို့မှာ ကောင်းသော အကြောင်း စာမျက်နှာ ပြချက်များသာဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဝိကြိန်အား ကိုယ်တိုင်ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုမည်ဆိုပါက အဆိုပါအချက်များကို ထင်ရှား ပေါ်လွင်စေမည့် ဥပဒေနှင့်ညီသော တင်ပြချက်များကို ပြုလုပ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဦးခိုင်မင်း

နှင့်

ဒေါ်ဝိကြိန် ပါ ၇

၂၅

လင်မယားကွာရှင်း၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ မချမနေရဟု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပဏာမဒီကရီမချမှတ်ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီဟု တရားပြိုင်ဘက်မှ အယူခံအကြောင်းပြ ခဲ့သော်လည်း လင်မယားကွာရှင်း၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ မချမနေရ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။ အမှန်စင်စစ်ပဏာမ ဒီကရီသည် အမွေပစ္စည်းများကို တရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန် ကနဦးချ မှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်ကြောင်း ဦးမြတ်ကျော်နှင့်ဦးသိန်းမောင်အမှု (၃) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် လင်မယားကွာရှင်းပေးရန်နှင့် ပစ္စည်း ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုမှုတွင် အမှုစစ်ဆေးပြီးနောက် ပထမဦးစွာ ပဏာမဒီကရီ ချပေးပြီးမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချပေးရမည်ဟု ဥပဒေက မဆိုပေ။ ယခုအမှုတွင် မူလရုံးက အမှုစစ်ဆေးစဉ်အခါကပင် မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူရထိုက်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းမှာ မည်သူ

လက်ဝယ်ရှိသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် မည်ကဲ့သို့ ခွဲဝေရမည်အစရှိ
 သည်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။
 သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးကချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဒီကရီဖြစ်သည်ဟု
ဦးကိုကြီး နှင့် ဒေါ်ပေ အမှု ^(၄) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။
 ယင်းမူသဘောအရ မူလရုံးက ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းမပြုဘဲ အပြီးသတ်
 ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုရှိသည်ဟု
 မဆိုနိုင်ပေ။

စာမျက်နှာ

ဦးဂျက်ဇူး (ခ) ဦးသန်းရွှေ နှင့် ဒေါ်အေးအေးမော် (ခ) ဒေါ်မော်

၅၄

တရားမကြီးမှုစစ်ဆေးရာတွင် မမှန်မကန်သက်သေခံ ဖန်တီး
 ပြုလုပ်သူတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပေး
 ရန် လျှောက်ထားမှု၊ တရားမရုံးရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော
 အမှုဖြစ်၍ တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်း
 ဖြစ်သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆
 ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်
 ရသည်ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး
 သော တရားရုံးဖြစ်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁
 ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိခြင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများ
 မေးခွင့်မရှိခြင်း။

(ကစ)

ညွှန်းချက်

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ စာမျက်နှာ
 သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ကို စစ်ဆေးစဉ် တရားရုံးရှေ့
 တွင် ဦးမြင့်အောင်၏ ယခင်အမှုနှင့် ကွဲလွဲ၍ ထွက်ဆိုမှု၊ ဒေါ်အုန်းခင်၏
 အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန်ဖန်တီးပြုလုပ်မှုတို့အရ
 လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅၊
 ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ်(ဂ)ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း
 မြင်သာသည်။ တရားမရုံးရှေ့တွင်ဖြစ်ပွားသော အမှုဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝမ်း၏
 လျှောက်ထားမှုအပေါ် တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်
 သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ
 ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ
 အထွေထွေမှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်သည့် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟူသော ကောက်ယူရမည်
 ဖြစ်သည်။

တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်
 လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကျင့်သုံးသော တရားရုံး
 တစ်ရုံးရှိ အမှုအရပ်ရပ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာရမည်ဟု
 တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ
 စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
 အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံး
 သောကြောင့် တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟု ဆိုနိုင်မည်

မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိသည်မှာ မြင်သာသည်။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ သည် တရားမကြီးမှုနှင့်သာသက်ဆိုင်ပြီး တရားမအထွေထွေမှု များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက် မျိုးမတွေ့ရဆိုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁)အရ ပြုလုပ် သည့် စုံစမ်းမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဆီလျော်မှု မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးဇော်ဝမ်း နှင့် ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

၆၆

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ ။ တရားမ ဇာရီမှုတွင်အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂ အရ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေကို ခုနှိမ်ခွင့်ရထိုက်သူ တရားနိုင်သည် ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၂၅% ကို ပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရခြင်း၊ ကျန်ငွေ ၇၅%ကို သတ်မှတ်သည့် ကာလတွင် ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်ပါက ခုနှိမ်ခွင့်ပြု ထားသည့် ဒီကရီကျငွေ၏ ၂၅%ကို အစိုးရဘဏ္ဍာငွေ အဖြစ်သိမ်းယူခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ အရ လေလံတင်ရောင်းချသည့်နေ့ရက်မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက် သောနေ့တွင် ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေအပြေအကျေကို ရုံးချိန်မကုန်မီ အတွင်း တရားရုံးတွင် ပေးချေရမည်ဖြစ်သည်။ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးအခ အပြေအကျေကို ရောင်းချသည့်နေ့မှ တစ်ဆယ့် ငါးရက်ပြည့်မြောက်သည့် နေ့၌ ရုံးချိန်မကုန်မီအချိန်အတွင်း ဝယ်ယူသူက တရားရုံးတွင် ပေးချေရ မည်ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မလွဲမသွေ လိုက်နာရမည်ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ ၊ နည်း ဥပဒေ ၈၅ တွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ကာလအတွင်း ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်သောအခါ တရားရုံးသည် သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ရောင်းချ ရာတွင် ကုန်ကျသည့်စရိတ်နုတ်ယူပြီးနောက် ပေးသွင်းငွေကို အစိုးရ ဘဏ္ဍာငွေအဖြစ် သိမ်းယူနိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းပစ္စည်းကို ပြန်လည် ရောင်းချရမည်ဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်များသည် လေလံတင်ရောင်းချသော ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း ဒီကရီအရ ၎င်းတို့ရထိုက်သော ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကို ခုနှိမ်ခွင့်ရပြီး ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ကိုပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရထားသူများဖြစ်သည်။ လေလံဆွဲ ဝယ်သူ တရားနိုင်များသည် လေလံပစ္စည်းကို ဝယ်ယူရာတွင် တရားရုံးသို့ ငွေကြေးတစ်စုံတစ်ရာ ပေးသွင်းထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်းနှင့်ငွေ

ပေးသွင်းခြင်းသည် တူညီခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဒီကရီကျငွေကို ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေနှင့် ခုနှိမ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ခုနှိမ်ခွင့်ပြုပါက ဒီကရီအတည်ပြုသည့် တရားရုံးသည် ဒီကရီတစ်ရပ်လုံးကို သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကျေအေးပြေငြိမ်းကြောင်းကို ယင်းခုနှိမ်ချက်နှင့်အညီ ရေးမှတ်ရသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂ ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ခုနှိမ်ခြင်းတွင် ငွေပေးခြင်းမရှိကြောင်းမြင်သာသည်။ ပေးသွင်းခြင်းမရှိ၍ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူရန် ငွေမရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ဦးပန်းဦး ပါ ၅

နှင့် ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

၇၆

မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်အပေါ် တရားမမှုစွဲဆိုခြင်း ၊ဘဏ်မန်နေဂျာထံ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးအပ်ရန်လိုအပ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နို့တစ်စာပေးရန်လိုအပ်သည့် အမှုအမျိုးအစား နှစ်မျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ပထမအမျိုးအစားမှာ အစိုးရကိုစွဲဆိုသည့် အမှုအမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအားစွဲဆိုသည့် အမှုဖြစ်သည်။ နို့တစ်စာပေးဘဲ အစိုးရကို လုံးဝတရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်၊ ဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအား တရားစွဲဆိုသည့်အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပြုမူချက်နှင့် အကျုံးဝင်မှသာ နို့တစ်စာပေးရန်လိုအပ်သည်။

(ကည)

ညွှန်းချက်

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၃) အရ “အစိုးရ” ဆိုသော စကားရပ်ကို အောက်ပါ အတိုင်းအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

စာမျက်နှာ

“ အစိုးရဆိုသောစကားရပ်တွင် ဆိုင်ရာကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခြေခံဥပဒေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ နိုင်ငံတော်၏ စီမံခန့်ခွဲမှုအာဏာအပ်နှင်းခြင်းခံရသော အဖွဲ့အစည်းကိုဆိုလိုသည်။”

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာပေသည်။

ဒုတိယအချက်ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပြုမူချက်နှင့် အကျိုးဝင်မှသာ နှိတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်အဖြစ် “မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) ဟု ဖော်ပြတရားစွဲဆိုထားခြင်း ဖြစ်ရာ တရားပြိုင်မှာ “ဘဏ်” ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၃) ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှား ပြီးဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားလိုများ) က ဘဏ်မန်နေဂျာ အား နှိတ်ပေးရန်လိုအပ်ခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ဒေါ်ဝင်းပါ ၂ နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ပါ ၄

၁၁၈

မည်သည့်အခါတွင် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်ခြင်း။

စာမျက်နှာ

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက မြေပုံ၊
မြေရာဇဝင်ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်းသည် ပြည်သူ့တာဝန်
ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုဖြစ်၍ ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်
စေရေးအတွက် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန မြေပုံကူး (အရောင်း) ထုတ်ပေးရန်
လျှောက်ထားချက်အပေါ် ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဌာနကလိုက်နာရသည့်
နည်းဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ မွေးစားသူမိခင်၏
မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍
မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် အစ္စလာမ်တရားဥပဒေများအပေါ်
ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ မှားယွင်းစွာအဆုံးအဖြတ်ပြုထားကြောင်း မြင်သာ
သည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်း
နှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ အခန်း (၉) မှတ်တမ်းများ၊
ပုံစံများသတ်မှတ်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားရှိခြင်းနှင့် မိတ္တူကူးခြင်းအခန်း ၄၃ ပါ
ထုတ်ပြန်ထားချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်လျက်ရှိကြောင်း
တွေ့ရသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ နမူတူ အလုပ် သမားများသမဂ္ဂနှင့်
မြန်မာ့စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အနုညာတခုံရုံး ပါ၍ ဦးအမှု^(၂)တွင်

(က၄)

ညွှန်းချက်

“ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက စာမျက်နှာ ဥပဒေနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ရန်ပျက်ကွက်သည့် ၎င်း၏ ပြည်သူ့တာဝန် ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်စေရေးအတွက် တရားလွှတ်တော်ချုပ်က တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြားနိုင်သည့် စာချွန်တော်အမိန့် တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း” လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြ စီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန ဌာနမှူးက မြေပုံ၊ မြေရာဇဝင်(အရောင်း) ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် တည့်မတ်ပေးရန် အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်သည်။

ဦးကျော်မင်းပါ ၂ နှင့် ဌာနမှူး (မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှု ဌာန၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ) ပါ ၂

ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသည့် “ သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ အမွေမှုခန်းဓမ္မသတ်ကြီး”တွင်ပါရှိသည့် “အိမ်ထောင်ကြီး” ဆိုသည်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် “ previously married ” “အိမ်ထောင်ကျပြီးသော” ဟုဘာသာပြန်ဆိုချက်မှာ တိကျပြည့်စုံမှုမရှိခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးလင်ကို a widower or divorcee ဟုလည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးမယားကို a widow or divorcee ဟုလည်းကောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုမှု မှန်ကန်ခြင်း။

**ဒုတိယမယားနှင့် လက်ထပ်စဉ် ပထမမယားနှင့်ပေါင်းသင်းဆဲ
လင်သည် မုဆိုးဖို၊ တစ်ခုလပ်မဟုတ်သဖြင့် အိမ်ထောင်ကြီး
လင် မဟုတ်ခြင်း။**

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသော “သုံးဆယ့်
လေးစောင်တွဲ အမွေမှုခန်းဓမ္မသတ်ကြီး”၏ အခန်း ၁၁၊ ပုဒ်မ ၂၅၇ ၌
“အိမ်ထောင်ကြီးလင်မယား” ကို a husband and wife who have both
been previously married ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၁ ၌
“ အိမ်ထောင်ကြီး ယောက်ျား”ကို a previously married man ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၂ ၌ “အိမ်ထောင်ကြီးမိန်းမ” ကို a previ-
ously married woman ဟူ၍လည်းကောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်
ဘာသာပြန်ဆိုဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

		x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x

အထက်၌ ကိုးကားဖော်ပြသော ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်း
ပြုစုသော “သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ အမွေမှုခန်းဓမ္မသတ်ကြီး” ပုဒ်မ ၂၅၇
မှ ၂၆၂ ၌ ဘာသာပြန်ထားသည့် previously married ဟူသော
စကားရပ်သည် “ အိမ်ထောင်ကြီး” ဖြစ်သည်။ “အိမ်ထောင်ကျပြီးသော”
ဟူ၍ ဘာသာပြန်ထားချက်မှာ မှားယွင်းသည်။ တိကျပြည့်စုံမှုမရှိချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင် သည် ပထမမယားဒေါ်ရီမြနှင့် ကွာရှင်းခြင်းမရှိ၍ မုဆိုးဖို၊ တစ်ခုလပ် ယောက်ျားမဖြစ်နိုင်ပေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်တွင် “ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင် (ခ) ဦးစိန်တိုး နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြတို့ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေစဉ် ဦးတိုးလွင်သည် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်ကြောင်း” ဟု ဖော်ပြထားရာ ထိုအကြောင်းခြင်းရာကို ထောက်ချင့်ပါက ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းလျက်ရှိစဉ် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်သော ဦးတိုးလွင်သည် အထက်ဖော်ပြပါ ဒေါက်တာဇမောင်၏ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း “မုဆိုးဖို၊တစ်ခုလပ်ယောက်ျား”မဟုတ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ ဦးတိုးလွင်သည် **မုဆိုးဖို** widower လည်း မဟုတ်၊ **တစ်ခုလပ်** divorcee လည်းမဟုတ်သဖြင့် “အိမ်ထောင်ကြီး” မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ဒေါ်ချိုချိုစန်း နှင့် ဦးတိုးလွင် ပါ ၂

မိမိပိုင်သည့်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာဖြင့် ထုတ်ဖော်မြွက်ဟခြင်းသည် မိမိ၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မှု ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ၎င်း ပိုင်ဆိုင်သည့်အစုကို တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှထံသို့ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့

စာမျက်နှာ

က စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး ဦးစီးအရာရှိရှေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၄) ပြုလုပ် ခဲ့ပြီး ယင်းကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို စာချုပ်စာတမ်းဌာနမှူးရုံးမှ ခန့်အပ်သည့် ကော်မရှင်ရှေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် စွန့်လွှတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ ထုတ်ဖော်မြွက်ဟခြင်းသည် ၎င်း၏ခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် သုံးသပ်လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံ အမှတ်-၄ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပေါ်အခြေပြု၍ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာ ရောက်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းကျိန်လွှာ သည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက်အထားဆိုသည့် စကားရပ်တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေက အတိအလင်းခွင့်ပြုထားသည့် ကိစ္စမှအပ သက်သေခံ အထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **မသောင်းတင်နှင့် မောင်စိန်ရှင် အမှု** ^(၅) ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ သက်သေခံ-၄ အပေါ် အခြေခံ၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ

(ကတ)

ညွှန်းချက်

**အစုစပ်လုပ်ငန်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရန်လိုအပ်သည့် အထောက်အထား၊
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၅ အရ
အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းပေး
စေလိုမှုတွင် ချမှတ်ရမည့် ဒီကရီ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် ရေသန့်
စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ် ကို သက်ဆိုင်သည့်
အကြောင်းခြင်းရာအားလုံးပေါင်းစပ်ပြီး ပေါ်လွင်သည့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး
အမှန်တကယ် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံကို အထောက်အထားပြု စိစစ်ရမည်
ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွင် ရေသန့်စက်ဝယ်ယူ ခြင်း၊
လုပ်ငန်းလိုင်စင်စသည်တို့တွင် တရားပြိုင်၏ဇနီးအမည် ပေါက်ရုံမျှဖြင့်
၎င်းတစ်ဦးတည်းလုပ်ကိုင်သောလုပ်ငန်းဟု မှတ်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။
တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ အဆိုပါလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခြင်းတွင် အမှန်တကယ်
ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံများကို သက်သေခံချက်များအပေါ် အထောက်အထားပြု
ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း
ဥပဒေ ၁၅ တွင် အစုစပ်လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဖျက်သိမ်းပေးစေရန် သို့မဟုတ်
အစုစပ်လုပ်ငန်း၏စာရင်းကို ကောက်ယူရှင်းလင်းပေးစေရန် စွဲဆိုသော
အမှုတွင် အစုစပ်များ မည်သည့်အချိုးဖြင့်ရရှိထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍
မည်သည့်နေ့၌ ဖျက်သိမ်းကြောင်းဖော်ပြပြီး စာရင်းများကောက်ယူရန်နှင့်
အခြားဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်ရမည်ဟု
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပဏာမဒီကရီပုံစံမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
နောက်ဆက်တွဲ (ဃ) ပုံစံအမှတ် ၁၉ ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလမူသည် အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃ အရ နို့တစ်စာပေးပို့ခြင်းမရှိဘဲ အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံးက ဒီကရီချမှတ် သည့်နေ့မှအစပြု၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာရန် ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံးကပဏာမဒီကရီတွင် တရားလိုက အစုစပ်လုပ်ငိုင် ခြင်းမပြုတော့သည့် ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့မှစ၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်း ကြောင်း ကြေညာခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏာမဒီကရီကို သတ်မှတ် ထားသည့်ပုံစံဖြင့် ချမှတ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် တရားမပုံစံအမှတ် ၆၃ ဖြင့် ချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း နည်းလမ်းမကျမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဦးသိန်းဌေး နှင့် ဦးသန်းလွင်

၁၃၀

ဂရန်ရရှိထားသူ၏ အခွင့်အရေး၊ မူလက အမွေရှင်ဂရန်အမည် ပေါက်မြေသည် အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ ဂရန်အမည်ပေါက်သူ ပြောင်းလဲသွားပါက အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလက ဖခင် ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့သော်လည်း ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်သည့် ၁၃၆၃ ခုနှစ် မတိုင်မီ ၂၆ နှစ်ခန့်အချိန် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့ (မြန်မာသက္ကရာဇ်အားဖြင့် ၁၃၃၇ ခုနှစ်) ကပင် သမီး ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် နှစ် ၃၀ ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ပြောင်းလဲချထားပေးလိုက်သည်နှင့်

တပြိုင်နက် အချင်းဖြစ်မြေကို စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်မှာ ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဂရန်အမည်ပြောင်းလဲချထားပေးသည့် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့မှ စတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည် အစိုးရထံမှ မြေငှားအခွင့်အရေးအရ လူနေထိုင်ရန်၊ လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန် စသည်ဖြင့် မြေကို စီမံခန့်ခွဲအသုံးပြုပိုင်ခွင့် ရရှိသွားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မူလဂရန် အမည်ပေါက်သူ ဖခင်ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့်ပတ်သက်၍ စီမံအသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ဦးမြတ်စံက ၎င်းဂရန်အမည်ပေါက်မဟုတ်တော့သည့် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ၁၆-၅-၁၉၈၇ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစု စီမံမှုစာချုပ်ပြုလုပ်၍ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိတော့မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစု စီမံမှုစာချုပ်သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသော စာချုပ်တစ်ရပ်မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၅(က) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးထားခြင်းမျိုးမရှိသော အစိုးရပိုင်မြေပေါ်တွင် နေထိုင်သူသည် အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်မရှိပေ။ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးမှသာလျှင် ထိုမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရရှိသည်။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလက ဖခင်ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့ရာ ဂရန်သက်တမ်းကာလအတွင်း ဦးမြတ်စံသည် လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သားသမီးများသည် ဖခင်အမည်ပေါက် ဂရန်မြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့တွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် အမည်ဖြင့် ဂရန်ချထားလိုက်သည်

နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂရန်မြေနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဦးမြတ်စံ၏အခွင့်အရေးများ ကုန်ဆုံးသွားပြီးဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ထို့ပြင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ရရှိခဲ့သည့် ဂရန်သက်တမ်းသည်လည်း ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဂရန်သက်တမ်းကုန်သည်နှင့် နောက်ထပ် ဂရန် ထုတ်ပေးခြင်းမရှိပါက ဂရန်မြေမှာ အစိုးရမြေအဖြစ်ပြန်လည် ရောက်ရှိ သွားပြီဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြသက်မူသည် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် နေထိုင်ခြင်းမှာ အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြသက်မူ တွင် လက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟူသော တင်ပြချက်သည် ဦးခင်မောင်ရင်က အမွေရှင် ဦးမြတ်စံကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့်အချက်မဟုတ်ပေ။

ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာ မရှိသည့်အတွက် ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်စဉ်တွင် အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးမျိုးမင်းသိန်း နှင့် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆
(ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်ရင် ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဇွန်လ

၁၇ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်းနှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးကျော်မင်းပါ ၂

နှင့်

ဌာနမှူး

မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီပါ ၂ *

မည်သည့်အခါတွင် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်ခြင်း။
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက မြေပုံ၊
မြေရာဇဝင်ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်းသည် ပြည်သူ့တာဝန်
ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုဖြစ်၍ ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်
စေရေးအတွက် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန မြေပုံကူး (အရောင်း) ထုတ်ပေးရန်
လျှောက်ထားချက်အပေါ် ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဌာနကလိုက်နာရသည့်

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်- ၁၇၁

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂
နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

နည်းဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ မွေးစားသူမိခင်၏ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိစ္စိမမွေးစားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာ့ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် အစ္စလာမ်တရားဥပဒေများအပေါ် ဆင်ခြင် သုံးသပ်၍ မှားယွင်းစွာ အဆုံးအဖြတ်ပြုထားကြောင်း မြင်သာသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်း နှင့်မြေစီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ အခန်း (၉) မှတ်တမ်းများ၊ ပုံစံ များသတ်မှတ်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားရှိခြင်းနှင့် မိတ္တူကူးခြင်းအခန်း ၄၃ ပါ ထုတ်ပြန်ထားချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ နမူတူ အလုပ် သမားများသမဂ္ဂနှင့် မြန်မာ့စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အနုညာတခုံရုံးပါ-၂ ဦးအမှု^(၂)တွင်
“ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက ဥပဒေ နှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ရန်ပျက်ကွက်သည့် ၎င်း၏ ပြည်သူ့တာဝန် ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်စေရေးအတွက် တရားလွှတ်တော်ချုပ်က တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြားနိုင်သည့် စာချွန်တော်အမိန့် တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း” လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြ စီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန ဌာနမှူးက မြေပုံ၊ မြေရာဇဝင် (အရောင်း) ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် တည့်မတ်ပေးရန် အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်သည်။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးတင်မောင်ဌေး
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 အမှတ်(၁)လျှောက်ထားခံရသူအတွက်- ဦးအောင်သန်းမြင့်
 ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
 အမှတ်(၂)လျှောက်ထားခံရသူအတွက်- ကိုယ်တိုင်(မလာ)

၂၀၁၃
 ဦးကျော်မင်းပါ ၂
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
 ရန်ကုန်မြို့တော်
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီပါ ၂

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ဒေါ်သိန်းတင်
 လမ်းနေ ဦးကျော်မင်း၊ ဦးကျော်ဝင်းတို့က ဌာနမှူး၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီနှင့်
 ဦးဘဆွေ (ခ) မိုဟာမက်ကာဆင်တို့အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၂) အရ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
 ပေးပါရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၁၃
 တွင် တရားလို ဦးကျော်မင်း၊ ဦးကျော်ဝင်းတို့က တရားပြိုင် မိုဟာမက်ကာဆင်
 (ခ) ဘဆွေအပေါ် “၁၅-၈-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါနှစ်ဦးသဘောတူ အရောင်း
 အဝယ်စရံပေးစာချုပ်ပါအတိုင်း ကျန်ငွေကျပ်သိန်း ၄၈၀ အား လက်ခံ
 ရယူပြီး မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးစေလိုမှု” စွဲဆိုရာ
 စရိတ်နှင့်တကွ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။

ယင်းအနိုင်ဒီကရီအား တရားနိုင်များဖြစ်သည့် ဦးကျော်မင်း၊
 ဦးကျော်ဝင်းတို့က အတည်ပြုပေးပါရန် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊
 ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၂၂၈ တွင် လျှောက်ထားချက်အရ
 အနိုင်ဒီကရီတွင် ဖော်ပြပါရှိသော အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အကျိုးခံစား

၂၀၁၃
 ဦးကျော်မင်းပါ ။
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
 ရန်ကုန်မြို့တော်
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီပါ ။

ခွင့်အရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို တရားရုံးကိုယ်စား ဒုတိယဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချိုမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် အပြီးအပိုင် လွှဲပြောင်းစာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တွဲဖက် တိုင်းတရားသူကြီး (၂) မှ ၂၈-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ယင်းအမိန့်အရ ဒုတိယဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချိုက အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်အတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်း နှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၌ အရောင်းအဝယ်မြေပုံ မြေရာဇဝင်ကူးယူခွင့်ရရေး ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြ စီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၏ ၁၀-၅-၂၀၁၂ နေ့စွဲပါစာအမှတ် ရကစ/ မြို့ပြမြေစီမံ-၂၀၁၂(၃၀၃၇)ဖြင့် ဒုတိယဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချို၏ မြေပုံကူး (အရောင်း) လျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုပေးနိုင်ခြင်းမရှိ ပါကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့သည်။

“မိုဟာမက်ကာဆင်(ခ) ဦးဘဆွေ၏ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား တွင် အိန္ဒိယလူမျိုးအစ္စလာမ်ဘာသာ ကိုးကွယ်သူဟုပါရှိပြီး တိုင်းဒေသကြီး လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် မှတ်ပုံတင်ရေးဦးစီးဌာနမှလည်း ပြန်ကြားခဲ့သဖြင့် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်အကျိုးဝင်သူမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည့်ပြင် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ၏ ကုန်အာရုံကျမ်းတွင်လည်း သားသမီးမွေးစားမှုကို လုံးဝအသိအမှတ်မပြုသောကြောင့် ကိစ္စိမမွေးစား ခြင်းကို လက်ခံစဉ်းစား၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း” အကြောင်းပြ ပြန်ကြားလာခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများက မြေရှင်ဒေါ်ဝင်းမိုး မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

က အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူကို ကိတ္တိမမွေးစား မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၃၄၈/၉၅ (၃၀-၁-၉၅) အရ မွေးစားခဲ့ခြင်းမှန်ကန်ပါကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူမှ မွေးစားချိန်က အစ္စလာမ်ဘာသာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကျမ်းကျိန်ချက်ဖြင့် ကူးပြောင်းထားချိန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမွေရှင်သည် မည်သည့်လူမျိုး၊ မည်သည့်ဘာသာဝင်ကို မွေးစားခွင့်မရှိဟု တားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ထို့အတူ ကုန်အာရုံကျမ်းတွင်လည်း အမွေပေးသူ မိဘအဖြစ် “မွေးစားခြင်း” ကို ခွင့်မပြုသော်လည်း အမွေခံသားတစ်ဦးအဖြစ် မွေးစားခြင်းကို တားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူသည် အချင်းဖြစ်မြေကို အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟဒီကရီကိုရရှိပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဂရန်မြေရာဇဝင်တို့တွင်လည်း ၁၇ နှစ်ခန့် ကြာမြင့်စွာ ကပင် အမည်ပေါက်ပြီးဖြစ်ပါကြောင်း၊ အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ ဌာနမှူးက ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအနေဖြင့် တာဝန်အရထုတ်ပေးရမည်ကို ငြင်းဆန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ အာဏာကို ကျော်လွန်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် တရားမကြီးမှုတွင် အနိုင်ရရှိထားပါလျက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုမရသဖြင့် ပုဂ္ဂလိကအခွင့်အရေးနစ်နာပါကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၁၂/ ကေ မြေကွက် အမှတ် ပဉ္စမတန်းစား ၁၂၅ ဧရိယာ ၅၀ ' x ၉၀ ' နှစ် ၉၀ ဂရန်မြေ အမည်ပေါက် မိုဟာမက်ကာဆင် (ခ) ဦးဘဆွေ ဟူသော မြေကွက်အား အရောင်းအဝယ် မြေပုံ/မြေရာဇဝင် ကူးယူခွင့်ပြုစေဟူသော အာဏာပေး စာချုပ်တော်အမိန့်အား ဌာနမှူး၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၊

၂၀၁၃
 ဦးကျော်မင်းပါ ၂
 နှင့်
 ဌာနမှူး
 မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
 ရန်ကုန်မြို့တော်
 စည်ပင်သာယာရေး
 ကော်မတီပါ ၂

၂၀၁၃ ဦးကျော်မင်းပါ ၂ နှင့် ဌာနမှူး မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ ပါ ၂

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာနက ၁၀-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီး (၂) ရန်ကုန် တိုင်းတရားရုံးသို့ လိပ်မူ၍ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူသည် ကိတ္တိမ မွေးစားခြင်းကိုလက်ခံစဉ်းစား၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် ဒုတိယဦးစီး အရာရှိ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချို၏ မြေပုံကူး (အရောင်း) လျှောက်ထားခြင်းကို ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ပြန်ကြားချက်မှာ ဥပဒေနှင့် ဆီလျော်ညီညွတ်မှု မရှိဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ အခန်း (၉) မှတ်တမ်းများ၊ ပုံစံများသတ်မှတ်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားရှိခြင်းနှင့် မိတ္တူ ကူးခြင်းအခန်းပါ အပိုဒ် ၄၃ ၌ “ကော်မတီသည် မြေစာရင်းမှတ်တမ်းများကို သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ အများပြည်သူအား ကြည့်ရှုခွင့်ပေးခြင်း၊ မိတ္တူ ကူးယူခွင့်ပြုခြင်း၊ မိတ္တူကူးယူသတ်မှတ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း” ထုတ်ပြန်ထားသဖြင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် မိတ္တူကူး အရောင်းလျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် အညီ သတ်မှတ်ထားသည့် စာတမ်းအမှတ်အသားများ ပြည့်စုံမှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ကာ ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ ပြန်ကြားရန်သာဖြစ်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်မှာ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ညီ မညီ လက်ခံစဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး မြေပုံဆွဲပေးနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းပြန်ကြား ခြင်းသည် မိမိ၏ ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ဘောင်ကျော်ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်သကဲ့သို့ တရားရုံး၏စီရင်ချက်အမိန့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းအပေါ်

တွင်လည်း ဘောင်ကျော်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ စာချွန်တော်လျှောက်ထားခြင်းအား စဉ်းစားသင့်ပါကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂
နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

လျှောက်ထားသူများအတွက် တရားလွတ်တော်ရှေ့နေမှ ဦးဘဆွေ (ခ) မိုဟာမက်ကာဆင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ မြွက်ဟဒီကရီကိုရရှိထား သူဖြစ်ကြောင်း၊ ဂရန်မူရင်းခွဲနှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ အမည်ပြောင်းအမှုတွဲ ရှာဖွေမတွေ့ရှိခြင်း၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒေါ်ဝင်းမိုး၏မြေဝယ်စာချုပ် ဦးဘဆွေ ထံတွင် လက်ဝယ်မရှိခြင်း၊ ဂရန်စာချုပ်ဟောင်းနွမ်းနေခြင်းတို့သည် ဂရန် အမည်ပေါက် ဦးဘဆွေအမည်ဖြင့် မြေပုံမြေရာဇဝင်ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆို လောက်သည့် အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ အမှတ်(၁) လျှောက်ထား ခံရသူ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင် သာယာရေးကော်မတီမှ အချင်းဖြစ်မြေပုံ မြေရာဇဝင် (အရောင်း) ထုတ် ပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်းသည် မှားယွင်းပါကြောင်း၊ အာဏာပေးစာချွန်တော် ထုတ်ပေးပါရန် စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာနမှ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြန်ကြားစာတွင် အောက်ပါ အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ပြန်လာသည်-

“မိုဟာမက်ကာဆင် (ခ) ဦးဘဆွေ၏ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး ကတ်ပြားတွင် အိန္ဒိယလူမျိုး အစ္စလာမ်ဘာသာကိုးကွယ်သူဟု ပါရှိပြီး တိုင်းဒေသကြီးလူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် မှတ်ပုံတင်ရေးဦးစီးဌာနမှလည်း ပြန်ကြားခဲ့သဖြင့် မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်အကျိုးဝင်သူ

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂
နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည့်ပြင် အစွဲလမ်းဘာသာဝင်များ၏ ကုန်အာရုံ ကျမ်းတွင်လည်း သားသမီးမွေးစားမှုကို လုံးဝအသိအမှတ်မပြုသောကြောင့် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းကို လက်ခံစဉ်းစား၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် ဒုတိယ ဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချို၏ မြေပုံကူး (အရောင်း) လျှောက်ထားခြင်း အား ခွင့်ပြုပေးနိုင်ခြင်းမရှိပါကြောင်း ပြန်ကြားအပ်ပါသည်။”

ယင်းပြန်ကြားစာပါ အကြောင်းပြချက်ဖြင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထား သူက မြေပုံကူး (အရောင်း) လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ငြင်းဆိုခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ အဓိကစိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ်(၁၂-ကေ)၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၂၅၊ ပဉ္စမတန်းစား၊ အလျား ၅၀' x အနံ ၉၉' ကျယ်ဝန်း ပြီး နှစ် (၉၀) ဂရန်မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ရှိ တစ်ထပ်အဆောက်အဦ အပါအဝင် အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်သက်သက်ကို မှတ်ပုံတင် (အရောင်း) စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်နှင့် စတီလက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်အတွက် လျှောက်ထား သူများက အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၁၃ စွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူများက ယင်းအနိုင်ဒီကရီအား အတည်ပြုနိုင်ရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၄၄ ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ယင်းဇာရီမှု၌ ဒုတိယဦးစီးအရာရှိဒေါ်သူဇာလှိုင်ချိုအား အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦအား အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆို နိုင်ရန် ခန့်အပ်ခဲ့၍ ဒေါ်သူဇာလှိုင်ချိုက မြေပုံကူး (အရောင်း) ရရှိရေး

အတွက် အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူဌာနတွင် လျှောက်ထားဆောင်ရွက်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂

မြန်မာ့စလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် သားသမီးမွေးစားခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ **မောင်မြေဒင် နှင့် မောင်ရဲကြီး အမှု** ^(၁) တွင် အောက်ပါ
အတိုင်း ထုံးပြုထားသည်-

နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်

“ သားသမီးမွေးစားခြင်းမှာ ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်မပြုလုပ်နိုင်သူ တစ်နည်းအားဖြင့် အသက် ၁၈ နှစ်
မပြည့်သေးသူများနှင့် ရူးသွပ်သူများ သားသမီးမမွေးစားနိုင်ပေ ”။

စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

မြန်မာ့စလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊ ကိတ္တိမသားသမီးမွေးစားခြင်း
မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေတို့တွင် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာမိဘသည် အခြားလူမျိုး
ဘာသာမတူသူကို မွေးစားခွင့်မရှိဟု ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားခြင်းမရှိပါ။
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ မော်လီအဖွဲ့(ဌာနချုပ်) ရန်ကုန်မြို့၏ ၁၄-၁-၂၀၁၀
နေ့စွဲဖြင့် အစွဲလမ်းတရားဥပဒေ၊ ဓမ္မသတ်ပြန်ကြားစာတွင် အစွဲလမ်း
ဘာသာဝင်များအနေဖြင့် မွေးစားခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တားမြစ်မှုမရှိကြောင်း
ဖော်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ မွေးစားမိခင်ဖြစ်သည့် ဒေါ်ဝင်းမိုးသည် မိုဟာမက်ကာဆင်
(ခ) ဦးဘဆွေအား ၂၀-၁-၁၉၉၅ နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ စာချုပ်စာတမ်း
မှတ်ပုံတင်ရုံး၊ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၄၈/၉၅ ဖြင့် အမွေစားအမွေခံ
ကိတ္တိမသားသမီးမွေးစားခြင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ရာ ယင်းမွေးစားခြင်း
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

(၁) ၄ ဘီအယ်ဂျေ ၁၃၆

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂
နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန မြေပုံကူး (အရောင်း) ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်
အပေါ် ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဌာနကလိုက်နာရသည့် နည်းဥပဒေ၊ လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ မွေးစားသူမိခင်၏ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်း
ဥပဒေအရ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
နှင့် အစ္စလာမ်တရားဥပဒေများအပေါ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ မှားယွင်းစွာ
အဆုံးအဖြတ်ပြုထားကြောင်း မြင်သာသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ အခန်း(၉) မှတ်တမ်းများ၊ ပုံစံများ
သတ်မှတ်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားရှိခြင်းနှင့် မိတ္တူကူးခြင်းအခန်း ၄၃ ပါ
ထုတ်ပြန်ထားချက်များနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်လျက်ရှိကြောင်း
တွေ့ရသည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် ပြည်သူ့တာဝန်ဝတ္တရား
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာ မည်သည့်လူပုဂ္ဂိုလ် (သို့မဟုတ်) ဌာနအဖွဲ့
အစည်း (သို့မဟုတ်) လက်အောက်ခံတရားရုံးတို့ကိုမဆို ယင်းတို့၏
ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သော ဌာနဆိုင်ရာ သီးခြားကိစ္စရပ်တချို့အား
လုပ်ဆောင်စေရေးအတွက် တိုက်ရိုက် အာဏာပေးညွှန်ကြားသည့်
ပုံသဏ္ဍန်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ဥပဒေပညာရှင် Prem ၏ " Law of Ha-
beas Corpus, Certiorari, Mandamus and Emergency Legislation,"
ဥပဒေကျမ်း စာမျက်နှာ ၃၅၄ တွင် ဖွင့်ဆိုထားသည်။

ထို့ပြင် **နမူတူအလုပ်သမားများသမဂ္ဂနှင့် မြန်မာ့စက်မှု**

လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အနုညာတခုံရုံး ပါ၂ ဦးအမှု^(၂)တွင် “ အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်သည် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက ဥပဒေနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ရန်ပျက်ကွက်သည့် ၎င်း၏ ပြည်သူ့တာဝန်ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်စေရေးအတွက် တရားလွှတ်တော်ချုပ် က တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြားနိုင်သည့် စာချွန်တော်အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း” လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။

၂၀၁၃
ဦးကျော်မင်းပါ ၂
နှင့်
ဌာနမှူး
မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့်
မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြ စီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာန၊ ဌာနမှူးက မြေပုံ၊ မြေရာဇဝင် (အရောင်း) ထုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းနေကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် တည့်မတ်ပေးရန် အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု အား စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုဌာနက ၁၀-၅-၂၀၁၂ နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ရကခ/မြို့ပြ မြေစီမံ-၂၀၁၂ (၃၀၃၇)ဖြင့် ပြန်ကြားစာအား ပယ်ဖျက်၍ ယင်းပြန်ကြားစာ၏ ရည်ညွှန်းချက်ပါစာများအရ မြေပုံ၊ မြေရာဇဝင် (အရောင်း) လျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုထုတ်ပေးရန် ဤအာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်အား ထုတ်ဆင့်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ငွေကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၂) ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး(တရားရုံးချုပ်) စာ-၁၇၆

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊

ဖေဖော်ဝါရီလ

၄ ရက်

**ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်**

ဦးခင်မောင်လတ်ပါ ၄

နှင့်

ဒေါ်ခင်လှ(ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ *

**မိမိပိုင်သည့်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာဖြင့်
ထုတ်ဖော်မြှောက်ဟခြင်းသည် မိမိ၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်
စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မှု ရှိ မရှိ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ၎င်းပိုင်ဆိုင်
သည့်အစုကို တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှထံသို့ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့က
စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိ
ရှေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၄) ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ယင်းကျမ်း

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၉

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၄၂ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု

သစ္စာပြုလွှာကို စာချုပ်စာတမ်းဌာနမှူးရုံးမှ ခန့်အပ်သည့် ကော်မရှင်ရှေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ထုတ်ဖော်မြွက်ဟခြင်းသည် ၎င်း၏ခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် သုံးသပ်လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် ၄ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပေါ်အခြေပြု၍ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းကျိန်လွှာသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက်အထားဆိုသည့် စကားရပ်တွင်အကျုံးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေကအတိအလင်းခွင့်ပြုထားသည့်ကိစ္စမှအပ သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **မသောင်းတင်နှင့် မောင်စိန်ရွှင်အမှု (၅)** ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ သက်သေခံ - ၄ အပေါ် အခြေခံ၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးဇမာ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၄ တွင် ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ ဦး တို့က ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ အပေါ် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်ကျမ်းကျိန်ချက်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန်နှင့် မြေကွက်အား ထက်ဝက်ခွဲဝေ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ သည်။ ယင်းစီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ဦး တို့က မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၆၉ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ တရားလိုတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက် ၏ ထက်ဝက်ခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှက မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၄၂ ကို တင်သွင်းရာ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပြန်လည် အတည် ပြုခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ အပေါ် မူလရုံးတရားပြိုင်များဖြစ်သည့် ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၄၈ ကို တင်သွင်းရာ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ပြုလုပ်သည့်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် - ၄) နှင့် (သက်သေခံအမှတ် ယ)တွင် ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ်

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃၉) ဟု ခေါ်တွင်သော ဂရန်မြေကွက်မှ ဒေါ်ခင်သန်း ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားလျက် ရှိသည့် အစုကို ဒေါ်ခင်သန်းက ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှသို့ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ် ရာရောက်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။”

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေအား ဒေါ်ခင်သန်းမှ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၉၁/ ၂၀၀၇ ဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးစဉ်က ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူမဟုတ်၍ တရားပြိုင်သည် ဒေါ်ခင်သန်း၏အစုကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်ကျမ်းကျိန်ချက်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ အား ပယ်ဖျက်ပေးသင့်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင် သည့် မြေကွက်ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်း သည် အချင်းဖြစ်မြေအား တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်လှနှင့်အတူ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ရာ မှ သက်သေခံ (၄) မှတ်ပုံတင်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာဖြင့် ၎င်းမကွယ်လွန်မီ အခြားပူးတွဲပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် တူမဖြစ်သူ တရားပြိုင်သို့ စွန့်လွှတ်ခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုလွှဲပြောင်းပေးခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ ဒေါ်ခင်သန်းကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်မြေအဖြစ် ကျန်ရစ်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားလိုများအား အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ထက်ဝက်အား ခွဲဝေပေးသင့်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း သုံးသပ် ဖြေဆိုပြီး တရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုကို ပလုပ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အယူခံမှုတွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က စွန့်လွှတ်သည်ဆိုခြင်းမှာ တရားမဝင်သဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေ့ရှိ ဒေါ်ခင်သန်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ၎င်းကွယ်လွန်ချိန်တွင် အမွေပစ္စည်းအဖြစ် တည်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်သော ၂ ပုံ ၁ ပုံကို တရားလိုများက အစွလာမ်ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ခွင့်ရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် တရားလိုများ၏အကျိုးကို ထိခိုက်နစ်နာစေခြင်းမရှိသဖြင့် ပယ်ဖျက်ရန်လိုအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေ့ကွက်၏တစ်ဝက်ကို ခွဲဝေ ရထိုက်ကြောင်းနှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အုံကို ဖျက်သိမ်းခွဲဝေနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိလျှင် ယင်းမြေကွက်၏ ကာလတန်ဖိုးအပေါ် ထက်ဝက် ခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကိုစွန့်လွှတ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် ကျမ်းသစ္စာပြု ကျိန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ထုတ်ဖော်မြွတ်ဟခြင်း သည် ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း၊ စာဖြင့်ရေးသားပြီးမှ လွှဲပြောင်းနိုင်သည့်ကိစ္စများတွင် စွန့်လွှတ်ခြင်း မပါဝင်သည့်အတွက် စွန့်လွှတ်ခြင်းကို နှုတ်ဖြင့်ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်များကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက် သဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်ခင်သန်းအနေဖြင့် ဝေစုတောင်းခံခွင့်ကို သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်၍

ကာယကံရှင် ဒေါ်ခင်သန်းအနေဖြင့် တောင်းဆိုခွင့်မရှိတော့သည့် ဝေစုကို တရားလိုများက တောင်းဆိုနေခြင်းမှာ အလှမ်းဝေးနေကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူတစ်ဦးက နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ တရားဝင်ပါကြောင်း၊ သို့သော် ဒေါ်ခင်သန်းသည် သက်သေခံ (ဃ) သက်သေခံ-(၄) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုကြောင်း ထုတ်ဖော်မြွက်ဟာခြင်းသည် ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု တွေ့ရှိချက်ကို မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ပြန်လည်စိစစ်သင့်ပါကြောင်း၊ ချေလွှာများတွင် လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်သည်ဟု ချေပခဲ့ပြီးနောက် နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်သည်ဟု ချေလွှာနှင့် ကွဲလွဲတင်ပြခွင့်မရှိကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအရပင် ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပြင် ကတိစာချုပ်တစ်ရပ်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် စွန့်လွှတ်ကတိစာချုပ်ကို မတင်ပြဘဲ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု တင်ပြခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် စွန့်လွှတ်သည်ဟုဆိုသော ကတိစာချုပ်ကို တင်ပြထားခြင်းမရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဆိုပါကတိစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်း တင်ပြချက် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း စွန့်လွှတ်ခြင်းအထမမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိမြဲရှိနေသည်မှာ

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

ထင်ရှားကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်း၏စွန့်လွှတ်မှုသည် ဥပဒေကိုဆန့်ကျင်၍ အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် စီရင်ထုံးအကိုးအကားများဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက သက်သေခံ (၄) နှင့် သက်သေခံ (ဃ) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ဒုတိယအပိုဒ်ပါ ဖော်ပြချက်အရ စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်ကို ကျမ်းသစ္စာပြုလုပ်သည့်နေ့တွင်ပင် ပြုလုပ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ပြီး ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ချုပ်ဆိုသည်ဆိုသော စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်သည် ဖော်ပြပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုသည့်နေ့ကပင် စွန့်လွှတ်သူ ဒေါ်ခင်သန်း က မိမိအခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ လက်ခံသူသို့ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ လက်ခံသူက လက်ခံရယူခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြရာတွင် ပြောပြောဆိုဆိုနှုတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ကြပြီး ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို မှတ်တမ်းအနေဖြင့် တင်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ပါကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ၏ စာမျက်နှာ ၂ တွင်ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ် ဦးပိုင် ၃၉ ဝရန် မြေကွက် တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုသူ အမှတ် (၂) တစ်ဦးတည်းသာလျှင် အကြွင်းမဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရရှိသွားခြင်းသည် ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ် (၁) တွင် မည်သည့်အခွင့်အရေးမျှမရှိတော့ကြောင်းလည်း ဝန်ခံကတိပြုကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ၍ အချင်းဖြစ်မြေမှ ဒေါ်ခင်သန်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုတစ်ဝက်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် သက်သေခံ (၄)၊ သက်သေခံ (ဃ)၊ ကျမ်းကျိန်လွှာ

အရ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကတိစာချုပ်အရ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ကတိသစ္စာပြုလွှာကို မှတ်ပုံတင်ထားသော်လည်း စွန့်လွှတ် စာချုပ်အတွက် ကျသင့်သည့်တံဆိပ်ခေါင်း ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ၍ စွန့်လွှတ်စာချုပ်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း သက်သေခံ (၄)၊ သက်သေခံ(ဃ) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့ ၂ ဦး မန္တလေးတိုင်း ဦးစီးအရာရှိ ရှေ့မှောက် တွင် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့ ကြပြီးနောက် ၁၂-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အရာရှိ ရှေ့မှောက်၌ မှတ်ပုံတင်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ အချက်အလက် များနှင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်ခင်မျိုးစု၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အဆိုပါ ဦးပိုင် ၃၉ မှ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဝေစုကို ဒေါ်ခင်လှလှအား စွန့်လွှတ် ပေးရန် ပြောကြားခဲ့သဖြင့် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ မရရှိသည့် အခြေ အနေတွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ စွန့်လွှတ်ပြီးကြောင်းကို ဖော်ပြထားချက် များအား အခြေခံ၍ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ထားခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ စွန့်လွှတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းမရှိ၍ တင်ပြရန်မလိုသကဲ့သို့ မှတ်ပုံတင်ရန်လည်း အကြောင်း မရှိပါကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် သက်သေခံတင်ပြထားသည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ၌ ဖော်ပြထားသည့် စာသားများအတိုင်း ပူးတွဲပိုင်သူ ဒေါ်ခင်သန်း၏ဝေစု ကို ကျန်ပူးတွဲပိုင်သူ ဒေါ်ခင်လှလှအား ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့ကစွန့်လွှတ် ခဲ့ပြီး၊ ထိုသို့စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ဖော်ပြသည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ပြုလုပ် ခဲ့ကြပြီးနောက် မှတ်ပုံတင်ထား၍ ထိုဆောင်ရွက်ချက်မှန်သမျှသည် တရားဝင်အထမြောက်ပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်းကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်သည်ဟု

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

၂၀၁၃

ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

တင်ပြထားခြင်းသည် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိ၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း ဒေါ်စောစိန် (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ခင်ပြုံးလှိုင်) ပါ ၈ နှင့် ဦးတိတ်မွန်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်ညွန့်နှင့် ဒေါ်အမြိနာ အမှု^(၂)၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့် နှင့် ဒေါ်ညွန့်အေးစိုး ပါ ၇ အမှု^(၃)၊ ဦးရွှေတင် (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူဦးခင်မောင်) နှင့် ဦးအောင်တင့် အမှု ^(၄) တို့ကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ၎င်းပိုင်ဆိုင်သည့် အစုကို တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်လှထံသို့ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့က စွန့်လွှတ် ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိရှေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၄) ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ယင်းကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ကို စာချုပ်စာတမ်းဌာနမှူးရုံးမှ ခန့်အပ်သည့် ကော်မရှင်ရှေ့တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် စွန့်လွှတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း နှင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ထုတ်ဖော်မြွက်ဟခြင်းသည် ၎င်း၏ ခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် သုံးသပ်လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် (သက်သေခံအမှတ်- ၄) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပေါ်

-
- (၁) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၈။
 - (၂) ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၈။
 - (၃) ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။
 - (၄) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၄။

အခြေပြု၍ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်
 ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းကျိန်လွှာသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင်
 အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက်အထားဆိုသည့်
 စကားရပ်တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေက အတိအလင်းခွင့်ပြုထားသည့်
 ကိစ္စမှအပ သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
မသောင်းတင်နှင့် မောင်စိန်ရှင်အမှု (၅) ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍
 ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသက်သေခံ ၄ အပေါ် အခြေခံ၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည်
 ၎င်း၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်
 မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

ဒေါ်ထား ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ထားစိန် ပါ ၃ အမှု (၆) တွင် ဒေါ်သန်းမြ
 (လိုပြ-၃)က ၎င်းအနေဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးစိန်ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်း
 များနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမွေခံစားခွင့်တစ်စုံတစ်ရာကို ရယူလိုခြင်းမရှိ
 ကြောင်း အမှုတွင် ထွက်ဆိုထားချက်အရ ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်အမွေဝေစုကို
 နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင်
 မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှက ၎င်း၏ချေလွှာတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူ ဒေါ်ခင်သန်းက နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း
 ဖော်ပြချေပထားခြင်းမရှိသလို အမှုတွဲပါသက်သေထွက်ချက်များတွင်
 လည်း ဒေါ်ခင်သန်းက ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့
 သည့် အထောက်အထားဖော်ပြထားချက်မရှိသဖြင့် ရည်ညွှန်းပါအမှု
 ဖြစ်ရပ်နှင့် တူညီခြင်းမရှိပေ။

(၅) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၉။
 (၆) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄၄။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အမှုတွဲပါ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် ၄) တွင်
အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်-

“ x x x x x

၂။ ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ်စဉ် (၁) သည် အမှတ်စဉ် (၂) ဖြစ်သူ တူမအရင်းတော်စပ်သူအား ချစ်ခြင်းမေတ္တာ စေတနာ သက်သက်ဖြင့် အဖိုးစားနားတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ရယူခြင်း မပြုဘဲ (၁၀-၁၂-၂၀၀၇) နေ့တွင် အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်ပေး အပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အမှတ်စဉ် (၂) ဖြစ်သူကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် လက်ခံရယူခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် ဦးပိုင်(၃၉)ဂရန်မြေကွက်မှာ ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ် (၂) တစ်ဦးတည်းသာလျှင် တရားဝင် အကြွင်းမဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိပြီး စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသော မြေဖြစ်ပါကြောင်း၊ မိမိတွင် ဖော်ပြပါ ဦးပိုင် (၃၉) ဂရန် မြေနှင့်ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာ ရရန်မရှိတော့ ပါကြောင်း၊ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို နောင်တွင်ပြန်လည် တောင်းခံခြင်းမပြုတော့ပါကြောင်း ကျမ်းသစ္စာပြုသူ (၁) က ဝန်ခံကတိပြုပါသည်။

x x x x x ”

အထက်ပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာတွင် ဖော်ပြထားချက်များအရ ဒေါ်ခင်သန်းသည် အခင်းဖြစ် ဦးပိုင် ၃၉ ဂရန်မြေကွက်တွင် မိမိ၏

အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်၍ တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်လှအား မေတ္တာ သက်သက်ဖြင့် အဖိုးအခမပါဘဲ ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှ ကလည်း လက်ခံရယူခဲ့ပြီး ၎င်းတစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိသောမြေဖြစ် သည်ဟု ဖော်ပြရာရောက်သည်။ စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် စွန့်လွှတ်သည့်ပစ္စည်း အတွက် စွန့်လွှတ်သူက မိမိအကျိုးခံစားခွင့်ကို လက်လွှတ်လိုက်သည့် သဘောထက် ပိုမိုခြင်းမရှိသဖြင့် တစ်ဦးဦးစီသို့ လွှဲပြောင်းသည့်သဘော သက်ရောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်သန်းက စွန့်လွှတ် သည်ဆိုရုံဖြင့် တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်လှထံ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်လွှဲပြောင်းရောက်ရှိခြင်း မရှိနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပြုလုပ်သည့်နေ့သည် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ “ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်ခြင်းကတိစာချုပ်ချုပ်၍ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ် ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။” ဟု ဖော်ပြချက်သည် သက်သေခံအမှတ် ၄၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိရှေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သည်။ ထိုကျမ်းသစ္စာပြု လွှာမှအပ စွန့်လွှတ်ခြင်းကတိစာချုပ်ဆိုသည်ကို တင်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ စွန့်လွှတ်ခြင်းစာချုပ်ကို စာချုပ်စာတမ်းများမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ (၁) (ခ) အရ မှတ်ပုံတင်ရန်လိုအပ်ပြီး ထိုသို့မှတ်ပုံတင်ထားသော စွန့်လွှတ်စာချုပ်ကို အမှုတွင်တင်ပြထားခြင်းမရှိသဖြင့် စွန့်လွှတ်မှုသည် အထမမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ပိုင်ဆိုင်မှုအခွင့်အရေး ရှိမြဲရှိနေမည်သာဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်လှ၏ တစ်ဦးတည်း ပိုင်မြေအဖြစ် လွှဲပြောင်းရောက်ရှိသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့်များကို နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါအကြောင်းများအရ ဤအထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာသည့် ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ပြုလုပ်သည့်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် ၄)နှင့် (သက်သေခံအမှတ် ဃ)တွင် ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ်ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃၉) ဟု ခေါ်တွင်သော ဂရန်မြေကွက်မှ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားလျက် ရှိသည့် အစုကို ဒေါ်ခင်သန်းက ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ သို့ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။ ”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃

ဖေဖော်ဝါရီလ

၁၅ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း၏ရှေ့တွင်

ဦးခိုင်မင်း

နှင့်

ဒေါ်ဝိကြိန်

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇*

တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏
ခြွင်းချက်အရ မည်သည့်အခါ တရားလိုအား ကိုယ်တိုင်
လာရောက်ရန် ဆင့်ခေါ်သင့်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်များသည် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေ အမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ အမှုသည် ကိုယ်စားလာရောက်ခြင်း
သို့မဟုတ် လျှောက်ထားခြင်း သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုနိုင်သည်။

သို့သော် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏
ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးက အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန်ဆင့်ဆိုလျှင်
အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဖြစ်သည်။

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၀၆ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၂ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏ ခြွင်းချက်အရ
အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးကညွှန်ကြားနိုင်သည်။
မလာလျှင် တရားလိုဖြစ်ပါက အမှုကိုပလပ်နိုင်သည်။ တရားပြိုင်ဖြစ်လျှင်
အမှုကို တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးနိုင်သည်။ **Sri Prabhu V. Dwarka**
Prasad အမှု ၊ တွင် ကြည့်ပါ။

ထိုသို့ အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်
ရာတွင် ကောင်းသော အကြောင်းပြချက်များအရသာ ခြွင်းချက်ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်
ကို ကျင့်သုံးသင့်သည်။ **Appavoo Asary V. Sornammal Fernandez**
အမှု ၊ တွင် ကြည့်ပါ။

တရားလိုဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန် သက်ရှိထင်ရှား ရှိ မရှိ မြန်မာနိုင်ငံသား
အဖြစ် စွန့်လွှတ်သွားခြင်း ရှိ မရှိ တို့မှာ ကောင်းသော အကြောင်းပြချက်
များသာဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဝိကြိန်အား ကိုယ်တိုင် ရုံးရှေ့သို့လာရောက်ရန်
ဆင့်ဆိုမည်ဆိုပါက အဆိုပါအချက်များကို ထင်ရှားပေါ်လွင်စေမည့်
ဥပဒေနှင့်ညီသော တင်ပြချက်များကို ပြုလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးတင်ဝင်း၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဦးဇမာ၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ဦးသိန်းဦး၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူ (၃) အတွက် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)

၂၀၁၃

လျှောက်ထားခံရသူ(၄ မှ ၇)အတွက် - ဒေါ်ရီရီတင်

ဦးခိုင်မင်း

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ(ကိုယ်စား)

နှင့်

ဦးမောင်ပု၊

ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်

ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၀၆ တွင် ဒေါ်ဝိကြိန်က ၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးမျိုးခင်မှတစ်ဆင့် ဦးခိုင်မင်း ပါ ၇ ဦးအပေါ် မြေလက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုသည်။

မူလအမှုတွင် တရားလိုဒေါ်ဝိကြိန်က ဦးမျိုးခင်အား လွှဲအပ်ထားသည့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတင်သွင်းခြင်းအပေါ် တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးခိုင်မင်းနှင့် ဦးသိန်းထွန်းဦးက ကန့်ကွက်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားလို ဒေါ်ဝိကြိန်ကို အတည်ပြုပြီးမှသာ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားမကိုယ်စားလှယ်စာတင်သွင်းရန် ညွှန်ကြားသင့်ကြောင်း ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ဒေါ်ဝိကြိန်မှ ဦးမျိုးခင်အား လွှဲအပ်ထားသည့် ၁၂-၁၂-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာမူရင်းရှိ ဒေါ်ဝိကြိန်၏လိပ်စာသည် အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားသော ဒေါ်ဝိကြိန်၏ လိပ်စာနှင့်မတူညီခြင်းမှာ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ်သည့်နေ့မှ တရားစွဲဆိုသောနေ့ ၁၅-၁၁-၂၀၁၁နေ့အထိ ၁၆ နှစ် ကြာမြင့်လျက်ရှိနေပြီးဖြစ်၍ လိပ်စာပြောင်းရွှေ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၅ တွင် တရားပြိုင်အဖြစ်

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

ဒေါ်ဝိကြိန်အား ဆင့်ခေါ်ရာတွင် ဆင့်စာအတည်မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်ဝိကြိန်မှ လွှဲအပ်သည်ဆိုသော တရားမကိုယ်စားလှယ်စာကို တရားရုံးက လက်မခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် တရားလိုအဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ဝိကြိန်၏သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကြူကြူလင်းနှင့် တရားလိုက အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးအပ်သူဆိုသော ဦးမျိုးခင်တို့၏ ကျမ်းကျိန်လွှာပါဖော်ပြချက်အရ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန်သည် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေပြီး ဦးမျိုးခင်အား လွှဲအပ်ထားသည့် အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပြီးကြောင်း တင်ပြ ထားခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် ဒေါ်ဝိကြိန်၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ခွင့်မပြုရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် ဦးမျိုးခင်က တရားမကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ်ခြင်းကို ခွင့်ပြုနိုင်ရန်အတွက် ဒေါ်ဝိကြိန်ကို ဆင့်ခေါ်အတည်ပြုရန် မလိုကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက သက်သေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက်အထား ဆိုသည့် စကားရပ်၌ ကျမ်းကျိန်လွှာမပါဝင်သဖြင့် ဒေါ်ဝိကြိန်သက်ရှိ ထင်ရှားရှိကြောင်းကို ဒေါ်ဝိကြိန်၏သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကြူကြူလင်း၏ ကျမ်းကျိန်လွှာကို အခြေပြု၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီပါကြောင်း၊ ဦးမျိုးခင်အား ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာပေးအပ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ် ၂၀ ခန့်ကတည်း က Immigrant Visa ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားသူဖြစ်၍ မြန်မာ နိုင်ငံသားအဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်ခြင်း ရှိ မရှိ မသိနိုင်ဘဲ အချင်းဖြစ် မြေအား လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုသောအမှုတွင် တင်ပြသော အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာကို လက်ခံခွင့်ပြုသည်မှာ မှားယွင်းပါကြောင်း အဓိက
ထားလျှောက်လဲသည်။

၂၀၁၃

ဦးခိုင်မင်း

နှင့်

ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၊

အမှတ်(၁) ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူဖြစ်သော မူလရုံး
တရားလို၏ရှေ့နေမှ ယခင် ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၅ တွင်
တရားပြိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန်၏ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးမျိုးခင်က ယခုအမှုတွင် တင်သွင်းသည့် အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ
မူရင်းအား အထားမှားကာ ရှာမတွေ့သဖြင့် မိတ္တူကိုတင်သွင်းခဲ့ရကြောင်း၊
ထပ်မံတောင်းခံ၍ ရောက်ရှိလာသော ကိုယ်စားလှယ်စာတွင် နို့တိုင်းပဗ္ဗလစ်
တစ်ဦးသာ လက်မှတ်ရေးထိုးပေးပို့သဖြင့် ယခင်တရားရုံးက လက်မခံခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုပြန်လည်ရှာဖွေတွေ့ရှိသဖြင့် တင်ပြသော ကိုယ်စားလှယ်စာ
မူရင်းနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ လက်မခံခဲ့သော ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကိုပင်
ယခုတစ်ဖန် တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍ ကန့်ကွက်ခြင်းသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်အကြောင်းပြချက်များမှာ အမှုအား သက်သေခံချက်များ
ရယူပြီး ဆုံးဖြတ်ရမည့်အချက်များသာဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့
ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၈ ပါ အတိုင်း ချေလွှာမတင်သွင်းဘဲ ပဏာမ
ကန့်ကွက်လွှာဖြင့် တရားမကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို ကန့်ကွက်ခြင်းအား
လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်ပါကြောင်းဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးပါရန်
လျှောက်လဲသည်။

အမှတ်(၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူ
တင်ပြသည့်အတိုင်း ထောက်ခံလျှောက်လဲခဲ့ပြီး ဦးမျိုးခင်အား လွှဲအပ်
သည့် ကိုယ်စားလှယ်စာသည် ၁၉၉၅ ခုနှစ်ကတည်းက ပေးအပ်ထား

၂၀၁၃ သောကြာနှင့် ဒေါ်ဝိကြိန်သည် ယနေ့အချိန်ထိ သက်ရှိထင်ရှား ရှိ မရှိ ဦးခိုင်မင်း နှင့် ယခု အမှုစွဲဆိုရန် လွှဲအပ်ထားခြင်းရှိ မရှိ မေးမြန်းရန် လိုအပ်သည့် နှင့် အတွက် မူလရုံးအနေဖြင့် တရားရုံးများ လက်စွဲအပိုဒ် ၁၈၁ အရ ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ဝိကြိန်အား ရုံးရှေ့သို့ ခေါ်ယူစုံစမ်းမေးမြန်းသင့်ပါကြောင်းဖြင့် ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇ ပြင်ဆင်မှုအား ခွင့်ပြုရန် ထောက်ခံလျှောက်လဲခဲ့သည်။

အမှတ်(၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇) လျှောက်ထားခံရသူတို့၏ ရှေ့နေကလည်း အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာမူရင်းနှင့်အတူ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ခံရ သူ၏ ကျမ်းကျိန်လွှာတင်ပြခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့်အညီ တရားလိုပြုလုပ်ပြီး အမှုစွဲဆိုရန် လိုအပ်သောအထောက်အထား အဖြစ် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး သက်သေခံဥပဒေအရ လက်မခံထိုက်သော စာရွက်စာတမ်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ ဒေါ်ဝိကြိန် သက်ရှိ ထင်ရှားမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ဝိကြိန်က ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ရုပ်သိမ်းပြီးကြောင်း၊ Immigrant Visa ဖြင့် ထွက်ခွာသွားကြောင်းကို ကန့်ကွက်သူကသာ သက်သေထင်ရှားပြရန်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရေးသားလျှောက်လဲချက်ကို ဦးမောင်ပု၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေမှတစ်ဆင့် တင်သွင်းခဲ့သည်။

မူလအမှုတွင် တရားလိုဒေါ်ဝိကြိန်မှ ၁၂-၁၂-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာဖြင့် အပ်နှင်းခံရသူ ဦးမျိုးခင်က တရားလို၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရားလိုကိုယ်စား အဆိုလွှာရေးသား တင်သွင်းပြီး အမှုကို စွဲဆိုသည်။

ယခင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၂၅ တွင် တရားပြိုင်အဖြစ်ပါဝင်သော ဒေါ်ဝိကြိန်အား ဆင့်ခေါ်ရာ

ဆင့်စာအတည်မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်ဝိကြိန်မှ လွှဲအပ်သည်ဆိုသော တရားမကိုယ်စားလှယ်စာကို တရားရုံးက လက်မခံခဲ့သည့်ကိစ္စရှိခဲ့ကြောင်း နှစ်ဖက်တင်ပြချက်အရ ပေါ်ပေါက်သည်။

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

တရားလိုဒေါ်ဝိကြိန်က ဦးမျိုးခင်အား လွှဲအပ်သော အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာသည် မူလမူမစွဲဆိုမီ ၁၉၉၅ ခုနှစ်ကတည်းက ပေးသော ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြစ်၍ ယခုအမှုစွဲဆိုသောနေ့ ၁၅-၁၁-၂၀၁၁ နေ့တွင် အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ်သည်မှာ ၁၆ နှစ်မျှ ကြာမြင့် လျက်ရှိသည်။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၅ အရ နိုတြီပဗ္ဗလစ် သို့မဟုတ် တရားရုံးတရားမတရားသူကြီး၊ ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံ၏ ကိုယ်စားလှယ်ရှေ့မှောက်တွင်ချုပ်ဆို၍ ယင်းက မှန်ကန်ကြောင်း တာဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးထားသော ကိုယ်စားလှယ်စာကိုသာ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြရန်မလိုဘဲ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်သည်။ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် မညီညွတ်လျှင် မှန်ကြောင်းသက်သေထင်ရှားပြသစေပြီးမှသာ ကိုယ်စားလှယ်စာကို လက်ခံစဉ်းစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် ဦးမျိုးခင်တင်ပြသည့် ဒေါ်ဝိကြိန်က ပေးအပ် သည်ဆိုသော အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာမှာ “ Attestation No- 387/95 ” ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသံရုံး ပထမအတွင်းဝန်က မှန်ကန်ကြောင်း ထပ်ဆင့်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြစ်၍ အထက် ဖော်ပြပါ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို မှန်ကန်ကြောင်းလက်ခံနိုင်သည်။

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

သို့သော် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ အကြီးအကဲက ပေးထားသော အခွင့်အာဏာကို ရုပ်သိမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်စားလှယ်က ကိုယ်စားလှယ် လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ရန် ငြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းပြီးဆုံးခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အကြီးအကဲ သို့မဟုတ် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဦးသေဆုံးခြင်း သို့မဟုတ် စိတ်ပေါ့သွပ်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အကြီးအကဲသည် ကြွေး မဆပ်နိုင်သည့် အင်ဇော်လဝင်တို့အား ကြွေးမြီမှကင်းလွတ်စေရန် အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသောဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်အရ ကြွေးမဆပ်နိုင် သည့် အင်ဇော်လဝင်ဖြစ်ကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းခံရခြင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ ကိုယ်စားလှယ်ခန့်ထားခြင်းသည် ဆုံးခန်းတိုင် ရောက်သည်။”

အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဦးမျိုးခင်အား လွန်ခဲ့သော ၁၆ နှစ်ခန့် ကတည်းက ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးခြင်းဖြစ်၍ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲ စာပေးသူ ဒေါ်ဝိကြိန်သည် ယခုသက်ရှိထင်ရှားရှိရန်လိုသည်။

တရားရုံးရှိ မှုခင်းများတွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် လွှဲအပ်ထား သည့် ကိုယ်စားလှယ် သို့မဟုတ် ရှေ့နေသည် ၎င်းအားလွှဲအပ်ထားသော အမှုသည်သေဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အမှုတွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက် ရန် လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။ အမှုသည်သေဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ခြင်းကုန်ဆုံးသည်။ **MESSRS. N.C.BEHARA & SONS V U TUN NYOE အမှု** ^(၁)ကို ရည်ညွှန်းသည်။

(၁) ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၂၄(လွတ်တော်)။

မူလရုံးက ဒေါ်ဝိကြိန်သည် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသူဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်ကြူကြူလင်းနှင့် ဦးမျိုးခင်တို့၏ ကျမ်းကျိန်လွှာအရ လက်ခံခဲ့ခြင်းသည်
သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

ကျမ်းကျိန်လွှာသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုထားသည့် “ သက်သေခံအထောက်အထား” ဆိုသော စကားရပ်တွင်
အကျိုးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေက အတိအလင်းခွင့်ပြုထားသည့်ကိစ္စများမှ အပ
သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်ခင်လှမြင့် နှင့် ဒေါ်ညွန့်အေးစိုး ပါ ၇ အမှု ၂ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၉ အရ လုံလောက်သည့်
အကြောင်းရှိပါက တရားရုံးသည်မည်သည့်အခါမဆို လျော်ကန်သင့်မြတ်
သော စည်းကမ်းချက်များသတ်မှတ်၍ သီးခြားအကြောင်းခြင်းရာ သို့မဟုတ်
အကြောင်းခြင်းရာများကို ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် သက်သေထင်ရှားပြရန်သော်
လည်းကောင်း၊ သက်သေတစ်ဦး၏ ကျမ်းကျိန်လွှာကို အမှုကြားနာရာ
တွင် ဖတ်ကြားစေရန်သော်လည်းကောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။ တစ်နည်း
ဆိုသော် အကြောင်းခြင်းရာတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် သက်သေ
ထင်ရှားပြစေရန် တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် တရားရုံး
က ထိုသို့အမိန့်မချလျှင် အကြောင်းခြင်းရာတစ်ရပ်ကို ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့်
သက်သေထူခွင့်မရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ဝိကြိန်မှာ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသူဖြစ်ကြောင်း

(၂) ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။

၂၀၁၃ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးမျိုးခင်နှင့်ဒေါ်ဝိကြိန်၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကြူကြူလင်း
 ဦးခိုင်မင်း တို့၏ ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် လက်ခံ၍ မရနိုင်ကြောင်းမြင်သာပေသည်။
 နှင့်
 ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏ အဆိုပါ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာမှာ မူလမူမစွဲဆိုမီ
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ၁၉၉၅ ခုနှစ်က ပေးအပ်ခဲ့သော ကိုယ်စားလှယ်စာဖြစ်၍ ယခုမူလမူ
 ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအတွက် ပေးအပ်သည်ဟုပင် ကောက်ယူရန်
 ခဲယဉ်းသည်။

အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ချက်အရ နိုင်ငံခြားတွင်ရောက်ရှိနေသူ တရားလိုဒေါ်ဝိကြိန်၏ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာမှာ နှစ်အတန်ကြာ နေပြီဖြစ်၍ အသက်ထင်ရှား ရှိ မရှိနှင့် မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ် စွန့်လွှတ် သွားခြင်း ရှိ မရှိတို့ကို ထင်ရှားပေါ်လွင်စေမှသာ မူလအမှုအား တရားလို အဖြစ် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိ မရှိ ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်သည်။

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ အမှုသည် ကိုယ်စားလှားရောက်ခြင်း သို့မဟုတ် လျှောက်ထားခြင်း သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုနိုင်သည်။

သို့သော် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ၏ ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးက အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုလျှင် အမှုသည်ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ၁၏ ခြွင်းချက်အရ အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးက ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ မလာလျှင် တရားလိုဖြစ်ပါက အမှုကိုပလပ်နိုင်သည်။ တရားပြိုင်ဖြစ်လျှင်အမှုကို

တစ်ဖက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည်။ Sri Prabhu V. Dwarka Prasad
အမှု ^၃ တွင်ကြည့်ပါ။

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

ထိုသို့ အမှုသည်အား ကိုယ်တိုင်လာရန် တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်
ရာတွင် ကောင်းသောအကြောင်းပြချက်များအရသာ ခြွင်းချက်ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်
ကို ကျင့်သုံးသင့်သည်။ Appavoo Asary V. Sornammal Fernandez
အမှု ^၄ တွင်ကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ မူလမှုတွင် တရားလိုဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိကြိန် သက်ရှိထင်ရှား
ရှိ မရှိ မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ် စွန့်လွှတ်သွားခြင်း ရှိ မရှိ တို့မှာ
ကောင်းသောအကြောင်းပြချက်များသာဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဝိကြိန်အား ကိုယ်တိုင်
ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုမည်ဆိုပါက အဆိုပါအချက်များကို
ထင်ရှားပေါ်လွင်စေမည့် ဥပဒေနှင့်ညီသော တင်ပြချက်များကို ပြုလုပ်
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဒေါ်ဝိကြိန်အား ဆင့်ခေါ်
အတည်ပြုခြင်းဆောင်ရွက်ရန် မလိုအပ်ကြောင်းဖြင့် ဒေါ်ဝိကြိန်၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးမျိုးခင်၏ တရားမကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို ခွင့်ပြု
၍ အမှုအား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားရန် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်က အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းအား ပယ်ဖျက်ရန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြု၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၏ ၂-၄-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး

(၃) A.I.R 1919 Patna-36

(၄) A.I.R 1933 Madras-821

၂၀၁၃
ဦးခိုင်မင်း
နှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမျိုးခင်) ပါ ၇

ဒေါ်ဝိကြိန်အား အသက်ထင်ရှား ရှိ မရှိနှင့် မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ်မှ
စွန့်လွှတ်သွားခြင်း ရှိ မရှိ တင်ပြနိုင်ရန်အတွက် ရုံးရှေ့ရောက်ရှိရန် တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ ခြွင်းချက်အရ ဆင့်ခေါ်
ဆောင်ရွက်သွားရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့်ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ချိုချိုစန်း

နှင့်

ဦးတိုးလွင်ပါ ၂ *

ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသည့် “သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ
အမွေမှုခန်းမေ့သတ်ကြီး” တွင်ပါရှိသည့် “အိမ်ထောင်ကြီး”
ဆိုသည်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် “previously married”
“အိမ်ထောင်ကျပြီးသော” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုချက်မှာ

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် - ၁၃

+ ၂၀၁၀၂ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၈ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဇွန်လ ၂၆ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

တိကျပြည့်စုံမှုမရှိခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးလင်ကို a widower or divorcee ဟုလည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးမယားကို a widow or divorcee ဟုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုမှု မှန်ကန်ခြင်း။

ဒုတိယမယားနှင့်လက်ထပ်စဉ် ပထမမယားနှင့် ပေါင်းသင်းဆဲ လင်သည် မုဆိုးဖို၊ တစ်ခုလပ်မဟုတ်သဖြင့် အိမ်ထောင်ကြီး လင် မဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသော “သုံးဆယ့်လေး စောင်တွဲအမွေမှုခန်းခမ္မသတ်ကြီး”၏ အခန်း ၁၁၊ ပုဒ်မ ၂၅၇ ၌ “အိမ်ထောင်ကြီး လင်မယား”ကို a husband and wife who have both been previously married ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၁ ၌ “အိမ်ထောင်ကြီးယောက်ျားကို a previously married man ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၂ ၌ “အိမ်ထောင်ကြီးမိန်းမ” ကို a previously married woman ဟူ၍လည်းကောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x

အထက်၌ကိုးကားဖော်ပြသော ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစု
သော “သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲအမွေမှုခန်းခမ္မသတ်ကြီး” ပုဒ်မ ၂၅၇ မှ
၂၆၂ ၌ ဘာသာပြန်ထားသည့် previously married ဟူသောစကားရပ်
သည် “အိမ်ထောင်ကြီး” ဖြစ်သည်။ “အိမ်ထောင်ကျပြီးသော” ဟူ၍
ဘာသာပြန်ထားချက်မှာ မှားယွင်းသည်။ တိကျပြည့်စုံမှု မရှိချေ။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှတ်(၁)အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်
သည် ပထမ မယားဒေါ်ရီမြနှင့် ကွာရှင်းခြင်းမရှိ၍ မုဆိုးဖို၊ တစ်ခုလပ်
ယောက်ျားမဖြစ်နိုင်ပေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
စီရင်ချက်တွင် “အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင် (ခ) ဦးစိန်တိုး
နှင့် အမှတ်(၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြတို့ လင်မယားအဖြစ်
ပေါင်းသင်းနေစဉ် ဦးတိုးလွင်သည် အယူခံတရားလိုဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့်
ထပ်မံလက်ထပ်ကြောင်း” ဟု ဖော်ပြထားရာ ထိုအကြောင်းခြင်းရာကို
ထောက်ချင့်ပါက ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းလျက်ရှိစဉ် အယူခံတရားလို
ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်သော ဦးတိုးလွင်သည် အထက် ဖော်ပြပါ
ဒေါက်တာဇမောင်၏ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေကျမ်းတွင် ဖော်ပြ
ထားသည့်အတိုင်း “မုဆိုးဖို၊ တစ်ခုလပ်ယောက်ျား” မဟုတ်သည်မှာ
ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ ဦးတိုးလွင်သည် **မုဆိုးဖို** widower လည်း မဟုတ်၊
တစ်ခုလပ် divorcee လည်းမဟုတ်သဖြင့် “အိမ်ထောင်ကြီး”
မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

၂၀၁၃	အယူခံတရားလိုများအတွက်	-	ဦးစံတင်၊
ဒေါ်ချိုချိုစန်း			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
နှင့်			
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂	အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်	-	ဦးမင်းလွင်၊
			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂ တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းက အယူခံတရားပြိုင်များ ဖြစ်ကြသော ဦးတိုးလွင်(ခ)ဦးစိန်တိုးနှင့် ဇနီးဒေါ်ရီမြတို့အပေါ် လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် ပါရင်းပစ္စည်းများ ခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန် ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သော်လည်း ပါရင်း ပစ္စည်းမှ ၉ ပုံ၂ ပုံခွဲဝေပေးစေရန် သက်သာခွင့်ကိုပလပ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ချိုချိုစန်းက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၅၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၈ ဖြင့်လည်းကောင်း အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိချေ။ ထို့ကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၇၃ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါ ပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် လက်ထပ်စဉ် ပထမမယား ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းဆဲဖြစ်သည့် ဦးတိုးလွင်အား အိမ်ထောင်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစု
 သော သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ အိမ်မှုခန်းခေမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၏ အခန်း ၁၁၊
 ပုဒ်မ ၂၅၇ ၌ အိမ်ထောင်ကြီးလင်မယား၊ ပုဒ်မ ၂၆၂ ၌ အိမ်ထောင်ကြီး
 ယောက်ျား၊ အိမ်ထောင်ကြီးမိန်းမတို့ကို Previously married ဟု ဘာသာ
 ပြန်ဆိုဖော်ပြထားကြောင်း၊ **မညွန့်နှင့် မောင်တုပ်ဖြူအမှု^(၁)** တွင်
 Previously married ဟု ဖော်ပြခြင်းသည် အိမ်ထောင်ကြီးဖြစ်ကြောင်း
 ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး၊ အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူဟု ဖော်ပြခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊
 မြန်မာအဘိဓာန်အကျဉ်းချုပ်၊ အတွဲ ၅၊ စာမျက်နှာ ၁၉၄ တွင်
 အိမ်ထောင်ကြီးကို အိမ်ထောင်ပျက်ပြီးသောယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမဟု
 အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် လင် သို့မဟုတ် မယား သေဆုံးခြင်း သို့မဟုတ်
 ကွာရှင်းခြင်းကိုဆိုလိုကြောင်း၊ ဒေါက်တာ ဧမောင်၏ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ
 တရားဥပဒေကျမ်းစာမျက်နှာ ၆၅ တွင် အိမ်ထောင်ကြီးလင်ဖြစ်သူကို
 a widower or divorcee ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးမယားကို
 a widow or divorcee ဟူ၍လည်းကောင်း ပြဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
 မယား သို့မဟုတ် ခင်ပွန်းနှင့် ကွာရှင်းပြီးသူ၊ မယား သို့မဟုတ် ခင်ပွန်း
 သေဆုံးသူသည် အိမ်ထောင်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမမယားနှင့်
 ပေါင်းသင်းဆဲဖြစ်သူသည် အိမ်ထောင်ကြီးမဟုတ်သောကြောင့် ဦးတိုးလွင်
 သည် ပထမမယားဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းနေစဉ် အယူခံတရားလို
 ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အိမ်ထောင်ကြီး
 မဟုတ်ကြောင်း။ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏

၂၀၁၃
 ဒေါ်ချိုချိုစန်း
 နှင့်
 ဦးတိုးလွင်ပါ ။

(၁) ၁၈၉၇-၁၉၀၁ ခုနှစ်၊ အထက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊အတွဲ- ၂၊ စာ-၃၉။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာကို ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ မြန်မာ့လေ့တုံးတမ်းဥပဒေတွင် မယားပြိုင်များ၏ အနေအထားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ **မောင်ဖိုးညွန့်နှင့် မစောတင်အမှု** (၂) တွင် မယားနှစ်ဦးအနက် ဒုတိယမယားသည် ပထမမယားနှင့် တန်းတူအခွင့်ရေး ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမှုတွင် မယားနှစ်ယောက်နှင့် လင်၏ ဝေစုမှာ ပထမမယားနှင့် ပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသောပစ္စည်း၌ လင်က $\frac{၂}{၆}$ ပုံ၊ ပထမမယားက $\frac{၂}{၆}$ ပုံ၊ ဒုတိယမယားက $\frac{၂}{၆}$ ပုံ ရခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် ၅ တွင်ဖော်ပြချက်အရ ဦးတိုးလွင်နှင့် ပထမမယား ဒေါ်ရီမြတို့၏လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဒုတိယမယားဖြစ်သူ အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းသည် အဆိုပါပစ္စည်းများ၏ $\frac{၂}{၆}$ ပုံ ကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက **မညွန့်နှင့် မောင်တုတ်ဖြူအမှု** (၁) တွင် အပျို၊ လူပျိုအဖြစ် ထိမ်းမြားသူများနှင့် လင် သို့မဟုတ် မယားတစ်ယောက်က အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူဖြစ်သည့်တိုင် ၎င်း၏ခင်ပွန်းက အပျို သို့မဟုတ် လူပျိုဖြစ်ပါက ငယ်လင်ငယ်မယားဟုပင် ခေါ်ဆိုသည်ဟု ပြဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ဦးတိုးလွင်သည် ဇနီးဒေါ်ရီမြနှင့် ကွာရှင်းခြင်းမပြုရသေးသည့်အတွက် အိမ်ထောင်ကြီးမဟုတ်ဟု ဆိုပါက အယူခံတရားလိုဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ဦးတိုးလွင်တို့ကို ငယ်လင်ငယ်မယားဟုသဘောထားရန် ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ကို စိစစ်သင့်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုဘက်မှ မြန်မာအဘိဓာန်အတွဲ ၅၊ စာမျက်နှာ ၁၉၄ ပါ အဓိပ္ပာယ်

(၂) အတွဲ ၃၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆၀(၁၆၂-၁၆၃)။

ဖွင့်ဆိုချက်ကို တင်ပြထားရာ မြန်မာစာအဖွဲ့၏ မြန်မာ-အင်္ဂလိပ် အဘိဓာန်၌ အိမ်ထောင်ကြီးကို big family, the first marriage ဟု အနက်ဖွင့်ဆိုသည့်အတွက် အိမ်ထောင်ကြီးသည် တစ်ခုလပ်၊ တစ်လင်ကွာ၊ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမဟုအနက် အဓိပ္ပာယ်မရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အရေးယူ လောက်သော ပြဿနာအတွက် သင့်မြတ်လျော်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်သင့်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာ အပိုဒ် ၅ တွင် အယူခံတရားလိုက ပစ္စည်း ၁၄ မျိုး တင်ပြရာ အယူခံတရားပြိုင်တို့က လက်ထက်ပွားပစ္စည်း အနည်း ငယ်သာရှိကြောင်း ငြင်းဆိုထားသော်လည်း တရားရုံးက ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းအား ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်အရလည်း မည်သည့်ပစ္စည်းများသည် အယူခံတရားပြိုင်များ၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဖြစ်သည်ဟု တိတိကျကျ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ တွင်ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် ပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန် ပဏာမဒီကရီချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် ခွဲဝေပေးရမည့်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ညွှန်ကြားသင့်ကြောင်း ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အဆိုလွှာတွင် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဦးတိုးလွင်နှင့် တရားပြိုင် အမှတ် (၂) ဒေါ်ရီမြတို့သည် လင်မယားဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဦးတိုးလွင် က ဒေါ်ရီမြအားကွာရှင်းပြီး တရားလိုအား လက်ထပ်ယူမည်ဟု ပြောဆိုကာ လင်မယားအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ရာမှ တရားလိုတွင် ကိုယ်ဝန်ရလာသဖြင့်

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ။

၆-၁၀-၂၀၀၉ နေ့၌ တောင်ငူမြို့နယ်တရားရုံးတွင်လက်ထပ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထို့နောက် တရားလိုအား တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်ရီမြရီရာ ၎င်း၏ နေအိမ်တွင် ဦးတိုးလွင်က စွန့်ပစ်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ကျွေးမွေးထောက်ပံ့မှု မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဦးတိုးလွင်သည် တရားလိုအား ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲ အောင် ပထမမယားဒေါ်ရီမြနှင့် ရန်တိုက်ပေးခြင်း၊ ပထမဇနီးမှ ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းသည်ကို တားမြစ်မှုမရှိဘဲ ရှောင်ထွက်သွားခြင်း စသည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကြောင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး ပါရင်းပစ္စည်းမှ ၉ ပုံ ၂ ပုံ ဖြစ်သည့်အတွက် ငွေကျပ် ၂၃၄, ၄၅ သိန်းရလိုကြောင်းဖြင့် တရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းက အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် တရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြကို ကွာရှင်းပေးမည်ဟု တရားလို အား ပြောခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၎င်းတို့ဇနီးမောင်နှံတွင် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း အနည်းငယ်သာရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် ခင်ပွန်းဦးသက်မော်နှင့် ကွဲကွာ ပြီးနောက် အိမ်ထောင်ရှိသူ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် လက်ထပ်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အိမ်ထောင်ကြီးချင်း လင်မယားဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအဆိုပြု သောပစ္စည်းများမှာ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်ရီမြတို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့်၊ တရားလိုသည် ခံစားခွင့်ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်လင်မယားကွာရှင်းရန် ဆန္ဒရှိ သဘောတူပါသဖြင့် ကွာရှင်းခွင့်ဒီကရီချမှတ်ပေးထိုက်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) တို့မှာ အိမ်ထောင်ကြီးလင်မယား ဖြစ်သဖြင့် ပါရင်းပစ္စည်းတွင် တရားလိုသည် ခံစားခွင့်မရှိသောကြောင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမ
အယူခံမှုအမှတ် ၃၈ တွင်အမှတ်(၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်သည်
အိမ်ထောင်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူလျက် အယူခံတရားလို တင်သွင်း
သော အယူခံကိုပလပ်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်တွင် အောက်ပါ
အတိုင်းသုံးသပ်သည်-

“ အမှုတွင်အမှတ်(၁)အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်(ခ)
ဦးစိန်တိုးနှင့်အမှတ်(၂)အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြတို့
လင်မယားအဖြစ်ပေါင်းသင်းနေစဉ် ဦးတိုးလွင်သည်
အယူခံတရားလိုဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်ကြောင်း၊
ဦးတိုးလွင်နှင့်လက်မထပ်မီ အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်း
သည် ကိုသက်မော်ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ကွဲကွာ
ခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်သည်။”

“ လင်ရောမယားပါ အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူများဖြစ်လျှင်
“ အိမ်ထောင်ကြီး”ဟုခေါ်ဆိုသည်။ **ဦးသင် နှင့်
မောင်တုတ်ဖြူအမှု**^(၁) ကိုကြည့်ပါ။ ”(အမှန်မှာ မဇညွန့်
နှင့်မောင်တုတ်ဖြူအမှုဖြစ်သည်။) “ ဦးတိုးလွင်နှင့်
ဒေါ်ချိုချိုစန်းတို့သည် အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူများဖြစ်၍
အိမ်ထောင်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။
ထို့ကြောင့် ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် လက်ထပ်စဉ် ဦးတိုးလွင်သည်
ပထမမယား ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ဖြစ်၍ ဦးတိုးလွင်

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

သည် အိမ်ထောင်ကြီးမဟုတ်ကြောင်း အယူခံတရားလို
ရှေ့နေတင်ပြချက်ကို လက်မခံနိုင်ပေ။”

ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသော “ သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ
အမွေမှုခန်းခမ္မသတ်ကြီး” ကို အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် ဖော်ပြထားရာ
ပုဒ်မ ၂၅၇၊ ၂၆၁ နှင့် ၂၆၂ တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်းပါရှိသည်-

“ ၂၅၇ ။ အိမ်ထောင်ကြီးလင်မယား အချင်းချင်းစိတ်တူ
ကွာခြားသောတရား ”

(257. Divorce by mutual consent between a hus-
band and wife who have both been previ-
ously married.)

“ ၂၆၁။ အိမ်ထောင်ကြီးယောက်ျားသည် အပျိုမိန်းမကို
သင့်မြတ်ပြီးမှကွာခြားသောတရား”

(261. A previously married man marries a spin-
ster and divorces her.)

“ ၂၆၂။ အိမ်ထောင်ကြီး မိန်းမသည် လူပျို ယောက်ျားကို
သင့်မြတ်ပြီးမှကွာခြားသောတရား”

(262. A previously married woman marries a bach-
elor and divorces him.)

သို့ဖြစ်ရာ ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်းပြုစုသော “ သုံးဆယ့်လေး
စောင်တွဲ အမွေမှုခန်းခမ္မသတ်ကြီး” ၏ အခန်း ၁၁၊ ပုဒ်မ ၂၅၇ ၌
“အိမ်ထောင်ကြီးလင်မယား”ကို a husband and wife who have both

been previously married ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၁ ၌ “ အိမ်ထောင်ကြီး
ယောက်ျား”ကို a previously married man ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၆၂
၌ “ အိမ်ထောင်ကြီးမိန်းမ”ကို a previously married woman ဟူ၍
လည်းကောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုဖော်ပြထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ။

ဦးမြစိန်၏ “မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကျမ်း”တွင် အထက်ပါ
ပစ္စည်း” ကို “အိမ်ထောင်ကျပြီးသူယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမ၏
အိမ်ထောင်ဟောင်းမှ အိမ်ထောင်သစ်သို့ ပါလာသည့်ပစ္စည်း၊ ပါရင်း
တစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်” ဟူသော ဖော်ပြချက်ပါ “ **အိမ်ထောင်ဟောင်း၊
အိမ်ထောင်သစ်**” ဆိုသောစကားရပ်များကို ထောက်ချင့်ပါက ပစ္စည်း
ပါလာသူ ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမသည် “ **အိမ်ထောင်ကြီး**” ဖြစ်ရ
ပေမည်။ အထက်၌ ကိုးကားဖော်ပြသော ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်းပြုစု
သော “ သုံးဆယ့်လေးစောင်တွဲ အမွေမှုခန်းခမ္မသတ်ကြီး” ပုဒ်မ ၂၅၇ မှ
၂၆၂ ၌ ဘာသာပြန်ထားသည့် အတိုင်း Previously married ဟူသော
စကားရပ်သည် “ **အိမ်ထောင်ကြီး**” ဖြစ်သည်။ “ **အိမ်ထောင်ကျပြီး
သော**” ဟူ၍ ဘာသာပြန်ထားချက်မှာ မှားယွင်းသည်။

ဒေါက်တာ ဧမောင်၏ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေကျမ်း
စာမျက်နှာ ၆၅ ၌အိမ်ထောင်ကြီးလင်ကို a widower or divorcee ဟု
လည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်ကြီးမယားကို a widow or divorcee ဟု
လည်းကောင်း အောက်ပါအတိုင်းပြဆိုထားသည်-

“ The question whether atetpa of an **eindaunggyi**

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

couple, that is to say, property brought at the time of marriage between **the husband**, who **was a widower or divorce**, and **the wife**, who was a **widow or divorcee**, becomes part of the joint property of the marriage did not arise in Ma Paing V. Maung Shwe Hpan and others (ILR 5 Ran 478) or in N.A.V.R Chettyar Firm V. Maung Than Daing; (ILR 9 Ran 524 F-B) ”

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ဒေါက်တာဇမောင်က အဆိုပါ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကျမ်း စာမျက်နှာ (၆၅) တွင် အိမ်ထောင်ကြီးလင်ကို a Widower or divorcee ၊ အိမ်ထောင်ကြီးမယားကို a Widow or divorcee ဟုဖော်ပြခဲ့သော်လည်း ယင်းကျမ်းစာမျက်နှာ (၆၆) တွင် မုဆိုးဖို သို့မဟုတ် တစ်ခုလပ်၊ မုဆိုးမ သို့မဟုတ် တစ်လင်ကွာ ဟူသော စကားရပ်များမသုံးဘဲ in case they shall both have been married before ဟု သုံးနှုန်းထားကြောင်း တင်ပြသည်။ ဤစကားရပ်မှာ စာမျက်နှာ (၆၅) တွင် ဖော်ပြထားသည်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၍ ထိုဖော်ပြချက်များကို ထပ်မံမဖော်ပြတော့ ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံစီရင်ချက်တွင် ကိုးကားသော **မညွန့် နှင့် မောင်တုတ်ဖြူ အမှု**^(၁) တွင် previously married ဟုဖော်ပြခြင်းသည် “ **အိမ်ထောင်ကြီး**” ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ “ **အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူ**” အနေဖြင့်

ဖော်ပြခြင်းမဟုတ်ပေ။ ထိုစီရင်ထုံးပါတရားပြိုင် မောင်တုပ်ဖြူမှာ မုဆိုးဖို ဖြစ်သဖြင့် ထိုစီရင်ထုံးပါ previously married ကို အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူ၊ အိမ်ထောင်ရှိသူဟူ၍ မှားယွင်း ဘာသာပြန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာ သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

အမှတ်(၁)အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်သည် ပထမမယား ဒေါ်ရီမြနှင့် ကွာရှင်းခြင်းမရှိ၍ မုဆိုးဖို တစ်ခုလပ်ယောက်ျား မဖြစ်နိုင်ပေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်တွင် “ အမှတ် (၁) အယူခံ တရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်(ခ)ဦးစိန်တိုးနှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြတို့ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေစဉ် ဦးတိုးလွင်သည် အယူခံ တရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်ကြောင်း” ဟု ဖော်ပြထားရာ ထိုအကြောင်းခြင်းရာကို ထောက်ချင့်ပါက ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းလျက် ရှိစဉ် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်သော ဦးတိုးလွင် သည် အထက်ဖော်ပြပါ ဒေါက်တာ ဧမောင်၏ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရား ဥပဒေကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း “ မုဆိုးဖို တစ်ခုလပ်ယောက်ျား” မဟုတ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ ဦးတိုးလွင်သည် **မုဆိုးဖို widower** လည်းမဟုတ်၊ **တစ်ခုလပ် divorcee** လည်း မဟုတ်သဖြင့် “ **အိမ်ထောင်ကြီး**” မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အရေးယူလောက်သောပြဿနာအား “ ဒေါ်ချိုချိုစန်း နှင့်လက်ထပ်စဉ် ပထမမယား ဒေါ်ရီမြနှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ဖြစ်သည့် ဦးတိုးလွင် အား အိမ်ထောင်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြင့် ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းက အယူခံတရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးတိုးလွင်(ခ) ဦးစိန်တိုးနှင့် ဒေါ်ရီမြတို့အပေါ် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် ပါရင်းပစ္စည်းများခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာတွင် အဆိုအချေများအရ “ တရားလိုသည် (၁) တရားပြိုင်ဦးတိုးလွင်နှင့် လင်မယားအဖြစ် ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး (၁) တရားပြိုင်ဦးတိုးလွင်၏ ပါရင်းပစ္စည်းတွင် ၉ ပုံ ၂ ပုံ ရထိုက်ပါသလား” ဟူသည့် ငြင်းချက်ကိုထုတ်နုတ် စစ်ဆေးခဲ့သည်။

တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးတိုးလွင် (ခ)ဦးစိန်တိုးသည် တရားလိုနှင့်လက်ထပ်ပေါင်းသင်းစဉ် ပါရင်းပစ္စည်းပါရှိလာခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေဆိုပြီး တရားလိုတောင်းဆိုသော ပစ္စည်းခွဲဝေလိုမှုကို ပလပ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ကလည်း တရားလိုနှင့် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ်က ပါရင်းပစ္စည်းရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဟု တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးနှင့် တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံတရားလိုနှင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ် ပါရင်းပစ္စည်းရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဟု မူလရုံးနှင့်ပထမအယူခံရုံးတို့က တစ်ညီတည်းဆုံးဖြတ်ထားသော်လည်း အယူခံတရားလိုနှင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် အိမ်ထောင်ကြီးများဖြစ်၍ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ပါလာသော ပါရင်းပစ္စည်းတွင် အယူခံတရားလိုက အကျိုးခံစားခွင့်မရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက **မောင်ဖိုးညွန့် နှင့် မစောတင် အမှု** (၂) ကို ကိုးကား၍ ဒုတိယမယားသည် လင်နှင့် ပထမမယားတို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းတွင် ၆ ပုံ ၁ ပုံ ရရှိသဖြင့် အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းသည် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးတိုးလွင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီမြတို့ ပေါင်းသင်းဆဲ၌ ဖြစ်ထွန်းသော လက်ထက်ပွားပစ္စည်းတွင် ၆ ပုံ ၁ ပုံ ရခွင့်ရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ဒေါ်ချိုချိုစန်း
 နှင့်
 ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းအား ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုသည်-

“ ကျွန်မအဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားသော ရွှေပြောင်း/ မရွှေပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ၌ ကျွန်မ၏ ပါရင်းပစ္စည်းဟူ၍ မည်သည့်ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာ မှမပါရှိပါ။ ကျွန်မသည် ပါရင်းပစ္စည်း ခွဲဝေပေး စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် မည်သူပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ပိုင်ဆိုင်မှုအထောက်အထား တင်ပြထားခြင်းမရှိဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ တယ်လီဖုန်းတို့ကို ဖော်ပြထားသော် လည်း မည်သူ့အမည်ဖြင့် လိုင်စင်ထွက်ရှိကြောင်း၊ မည်သူ့အမည်ပေါက်ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာဌာန ၏ ထောက်ခံစာ၊ လိုင်စင်တစ်စုံတစ်ရာ တင်ပြ ထားခြင်းမရှိဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ ”

အယူခံတရားလို၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင် အယူခံတရားလိုသည်

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ၂

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်တွင် ပါရင်းပစ္စည်းပါရှိသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ပထမမယားနှင့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဖြစ်ထွန်းသည်ဟုလည်းကောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့က အယူခံတရားလိုနှင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ် ပါရင်းပစ္စည်းရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဟု တစ်သဘောတည်းဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၇ အရ တရားလိုသည် အဆိုလွှာတွင်တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကို အတိအလင်းဖော်ပြ ရမည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုချိုစန်းသည် ၎င်းအဆိုလွှာတွင် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ပါရင်းပစ္စည်းမှ ၎င်းရထိုက်သည့် ၉ ပုံ ၂ ပုံ ဝေစုကို အတိအလင်းဖော်ပြတောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်၌ ပါရင်းပစ္စည်းမပါရှိကြောင်း တွေ့ရသည့်အခါ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် ပထမမယားတို့ ပေါင်းသင်းစဉ်ဖြစ်ထွန်းသည့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးမည်ဆိုပါက တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် လုံးဝဖော်ပြထားခြင်းမရှိသော ခြားနားသည့်သက်သာခွင့်ကို ပေးရာ ရောက်မည်ဖြစ်၍ ယင်းသက်သာခွင့်ကို ပေးရန်သင့်မည်မဟုတ်ပေ။ အယူခံ တရားလိုက လက်ထက်ပွားပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးရန် မတောင်းဆိုခဲ့သည့် အတွက် ယင်းအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်လည်းမထုတ်ခဲ့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုသည် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံ တရားပြိုင်တို့ ပေါင်းသင်းဆဲ၌ ဖြစ်ထွန်းသောပစ္စည်း များ၏ ၆ ပုံ ၁ ပုံ ရခွင့်ရှိကြောင်း အယူခံတရားလိုရှေ့နေ၏တင်ပြချက်ကို ခွင့်ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်တွင် ဦးတိုးလွင်နှင့် ဒေါ်ချိုချိုစန်းတို့သည် အိမ်ထောင်ပြုဖူးသူများဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်ဟူသော သုံးသပ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်သော်လည်း ဤအထူးအယူခံကို ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိ၍ ပလပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ချိုချိုစန်း
နှင့်
ဦးတိုးလွင်ပါ ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

ဦးလျက်ဇူး(ခ)ဦးသန်းရွှေ

နှင့်

ဒေါ်အေးအေးမော်(ခ)ဒေါ်မော်*

လင်မယားကွာရှင်း၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ
မချမနေရဟု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပဏာမဒီကရီမချမှတ်ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်
ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီဟု တရားပြိုင်ဘက်မှ အယူခံအကြောင်းပြခဲ့
သော်လည်း လင်မယားကွာရှင်း၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမ
ဒီကရီ မချမနေရ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။ အမှန်စင်စစ် ပဏာမဒီကရီသည်
အမွေပစ္စည်းများကို တရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန် ကနဦးချမှတ်သည့် ဒီကရီ
ဖြစ်ကြောင်း ဦးမြတ်ကျော်နှင့်ဦးသိန်းမောင်အမှု (၃) တွင်

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၁၂
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇွန်လ ၂၇ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

လမ်းညွှန်ထုံးစံပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် လင်မယားကွာရှင်းပေးရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေ ပေးရန် စွဲဆိုမှုတွင် အမှုစစ်ဆေးပြီးနောက် ပထမဦးစွာ ပဏာမဒီကရီ ချပေးပြီးမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချပေးရမည်ဟု ဥပဒေကမဆိုပေ။ ယခုအမှုတွင် မူလရုံးက အမှုစစ်ဆေးစဉ်အခါကပင် မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူရထိုက်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းမှာ မည်သူ့ လက်ဝယ်ရှိသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် မည်ကဲ့သို့ ခွဲဝေရမည် အစရှိ သည်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးကချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဒီကရီဖြစ်သည်ဟု **ဦးကိုကြီး နှင့် ဒေါ်ပေ အမှု (၅)** တွင် လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။ ယင်းမူသဘောအရ မူလရုံးက ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းမပြုဘဲ အပြီးသတ် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးစိန်လှိုင်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးငွေသိန်း
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃ တွင် ဒေါ်အေးအေးမော် (ခ) ဒေါ်မော်က ဦးဂျက်ဇူး (ခ) ဦးသန်းရွှေအပေါ် အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်း ပြတ်စဲပေးပြီး ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့်

၂၀၁၃
ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
ဦးသန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်အေးအေးမော်
(ခ) ဒေါ်မော်

ရထိုက်ကြောင်းနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများအပေါ်
၂ပုံ ၁ပုံ ခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း၊ သကြားစက်လုပ်ငန်းမှာ စာရင်းရှင်းလင်း
ရန်လိုအပ်သဖြင့် ရပိုင်ခွင့်များကို ရှင်းလင်းနိုင်ရန်အတွက် ပစ္စည်းများ
ခွဲဝေပေးရာတွင် သတ်မှတ်ပိုင်းခြားနိုင်ရေးအတွက် ကော်မရှင်နာခန့်ထား
ဆောင်ရွက်သွားမည်၊ ပစ္စည်းများကိုခွဲဝေရာတွင် ပိုင်းခြားစိတ်ပိုင်း၍လည်း
ကောင်း၊ တန်ဖိုးသင့်ပြီးခွဲဝေခြင်း၊ ခုနှိမ်ခြင်းပြု၍လည်းကောင်း၊ ထိုသို့
ခွဲဝေမရပါက လေလံတင်ရောင်းချ၍လည်းကောင်း အခြားသင့်လျော်
သည့်နည်းလမ်းဖြင့်လည်းကောင်း ခွဲဝေစေရမည်ဟု ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။
ယင်းဒီကရီအပေါ် မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးဂျက်ဇူးက ကျေနပ်မှုမရှိ၍
ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လင်မယားများ
ဖြစ်ကြပြီး တက္ကသိုလ်ပညာသင်ကြားသည့်အရွယ် သားသမီး ၂ ဦးရှိကြောင်း၊
တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် Seven Star သကြားစက်လုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သည့် ၄/၅နှစ်ခန့်ကစ၍ တရားပြိုင်သည် အရက်
သောက်စားပြီး တရားလိုအား သားသမီးများရှေ့တွင်ပင် ရိုက်နှက်ဆဲဆို
လေ့ရှိပြီး မကြာခဏသူစိမ်းယောက်ျားများနှင့် သင်္ကာမကင်း စွပ်စွဲ
ပြောဆိုကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် အေးချမ်းမေ သကြားစက်လုပ်ငန်းလုပ်သူ
ဒေါ်တင်မေထံသွားလာနေထိုင်ပြီး ဒေါ်တင်မေကို လက်ထပ်ယူမည်၊
အိမ်တွင် အတူနေရမည်ဟုပြောဆိုသဖြင့် တရားလိုမှာ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲမှု
ခံစားရကြောင်း၊ အေးချမ်းမေ သကြားစက်နှင့် ဆက်နွယ်နေသည့် စာရင်း
ဇယားများကို စာရင်းစစ်ဖြင့်စစ်ဆေးရာ မမှန်မကန်ဆောင်ရွက်ထားမှုများ
ရှိကြောင်းကို စာရင်းစစ်အစီရင်ခံစာအရတွေ့ရှိရကြောင်း၊ ၂၉-၃-၂၀၁၂ နေ့

ညနေ ၅ နာရီခန့်တွင် ဒေါ်တင်မေအိမ်သို့ တရားပြိုင်အား သွားရောက်
 ခေါ်ယူရာ ဒေါ်တင်မေနှင့် တူမဖြစ်သူတို့ ဆဲဆိုလုံးထွေးခဲ့ကြသဖြင့်
 ပြစ်မှုကြောင်းအရ အပြန်အလှန်တရားစွဲဆိုသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း၊
 ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်က ဆဲဆိုရန်ရှာခြင်းပြု၍ နေ့စဉ်
 စိတ်ဆင်းရဲရကြောင်း၊ နှိပ်စက်မှုမခံနိုင်တော့၍ လင်မယားအဖြစ်မှ
 ကွာရှင်းပေးရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန်ပြောဆိုသော်လည်း ဆောင်ရွက်
 ပေးခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၅-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အကြောင်းကြားစာဖြင့်
 ၁-၆-၂၀၁၂ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားဆောင်ရွက်ပေးရန် အကြောင်းကြားရာ
 ဆောင်ရွက်ပေးမှုမရှိ၍ လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းပေးပြီး လင်မယား
 နှစ်ဦးပိုင် နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းပါ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများ၏
 ထက်ဝက်ကို ခွဲဝေပေးစေလိုကြောင်း တရားလိုက အဆိုပြုသည်။

၂၀၁၃
 ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

တရားပြိုင်က အရက်သေစာသောက်စားပြီး သားသမီးများ
 ရှေ့တွင် တရားလိုအား ရိုက်နှက်ခြင်း၊ သူစိမ်းယောက်ျားနှင့် စွပ်စွဲ
 ပြောဆိုခြင်းမရှိကြောင်း၊ သကြားစက်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်၍ အေးချမ်းမေ
 ပွဲရုံနှင့် အခြားပွဲရုံများသို့ လုပ်ငန်းသဘောအရ သွားလာဝင်ထွက်ခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်မေအား လက်ထပ်ယူမည်၊ အိမ်တွင် အတူနေရမည်
 ဟု ပြောသည်ဆိုခြင်းမှာ တမင်စွပ်စွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်
 သားသမီးများ ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်အောင် မည်သည့်အခါကမျှ ပြုလုပ်
 ခဲ့ခြင်းမရှိ၍ စိတ်ဝေဒနာခံစားရသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း
 လင့်ဝတ္တရား၊ မယားဝတ္တရားနှင့်အညီ ကျွေးမွေးလျက်ရှိကြောင်း၊ အခြား
 ပွဲရုံများကို စစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အေးချမ်းမေပွဲရုံစာရင်းများကိုသာ ဖန်တီး
 စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၉-၃-၂၀၁၂ ရက်နေ့က တရားပြိုင်သည်

၂၀၁၃
 ဦးလှော်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

အေးချမ်းမေပွဲရုံသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် တရားလိုက ဒေါ်တင်မေဂုဏ်သိက္ခာ ကျအောင် ပြောဆိုဆဲဆိုခြင်းများပြုလုပ်ရာမှ လုံးထွေးကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုစိတ်ညစ်အောင် တရားပြိုင်က ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၅-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အကြောင်းကြားစာကို လက်ခံရရှိခြင်းမရှိကြောင်း၊ ကိုခင်မောင်အေးဆိုသူကို သိရှိခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားလိုနှင့် စွပ်စွဲခြင်း လည်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုကသာ တရားပြိုင်နှင့်ဒေါ်တင်မေကို စွပ်စွဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းပါ မြေအဆောက်အဦ၊ သကြားစက်တို့မှာ မြန်မာအရှေ့တိုင်းဘဏ်တွင် ပေါင်နှံထားပြီး ရွေးနှုတ် ရခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ မြေနှင့်အဆောက်အဦမှာ ဒေါ်ဝါနှင့် စပ်တူဝယ် ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၆၂၂၄ မှာ ပျော်ဘွယ်မိသားစုပိုင် ကားဖြစ်ကြောင်း၊ ၄၁/၉၂၃၅ ကားမှာ ယောက်ဖဦးတင်အောင်၏ ကားဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ (က) အမှတ်စဉ် ၂ မြေနှင့် အဆောက်အဦမှာ တရားပြိုင်တို့မောင်နှမ ၃ ဦး၏ အမွေဆိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်ပစ္စည်းများမှာ မိသားစုလက်ရှိသုံးစွဲနေသည့်ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ တယ်လီဖုန်းတို့ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တောင်သာမြို့တွင် ဝမ်းစတားထန်းလျက်ပွဲရုံ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေပြီး ငွေအရင်းအနှီးများ ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အရင်းနှင့်အမြတ်ကို စာရင်းရှင်းနိုင်ခြင်းမရှိ၍ လင်မယားသဘာဝ စကားများကြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဝတ်ဆင် သည့် လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်း ကျပ်သိန်း ၄၀၀ ဖိုးခန့်ရှိကြောင်း၊ ဥမကွဲ သိုက်မပျက်နေထိုင်လို၍ ကွာရှင်းမပေးနိုင်ကြောင်း တရားပြိုင်က ချေပ ထားသည်။

လွန်ခဲ့သော ၄/၅နှစ်ခန့်မှစ၍ တရားပြိုင်က တရားလိုအား

ရိုက်နှက်ဆဲဆိုနှိပ်စက်လေ့ရှိသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သည်ဟု သက်သေခံ အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေ နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း အထောက်အထားသက်သေခံချက်များမရှိဘဲလျက် မူလ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် တရားပြိုင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုသည် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုမျိုးမဟုတ်၊ သာမန် ရက်စက်မှု မျိုးသာဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်း နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် မှားယွင်းလျက်ရှိကြောင်း၊ မူလရုံး တရားပြိုင်ဘက်မှ လျှောက်လဲတင်ပြခြင်းမပြုသော အဆိုလွှာ နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းပါ အမှတ်စဉ် ၂ မှအပ ကျန်ရှိသည့် ပစ္စည်းများ၊ အမှတ်စဉ် ၆ ယာဉ်အမှတ် ၄၁/၉၂၃၅ ကားတွင် တစ်ဝက် သည် တရားလို တရားပြိုင်တို့ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်းနှင့် တောင်သာမြို့ရှိ ဝမ်းစတား ထန်းလျက်ပွဲရုံလုပ်ငန်းကို လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ဆိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်းသည် ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကော်မရှင်နာခန့်အပ်စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများအဖြစ် အဆုံးအဖြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍ မှားယွင်းကြောင်း၊ လင်မယားကွာရှင်းပေး စေလိုမှုနှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းအဆင့် တွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် မူလရုံးတရားပြိုင် နစ်နာလျက် ရှိကြောင်း အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက အကြောင်းပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးတော်က နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များကို သုံးသပ်လျက် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်၍ လင်မယား

၂၀၁၃
 ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

၂၀၁၃
 ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

ကွာရှင်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လင်မယားနှစ်ဦး အမြဲရန်ဖြစ်လေ့ရှိသဖြင့် တရားပြိုင်၏အစ်ကိုကြီး ဦးမေယိကိုယ်တိုင် မိသားစုဥမကွဲသိုက်မပျက် နေထိုင်ရန် ပြောကြားခဲ့ခြင်းရှိကြောင်း၊ တရားလိုအား ဦးဂျက်ဇူးက ရိုက်နှက်ကြောင်း သားဖြစ်သူ မောင်ကျော်ကိုကိုက မျက်မြင်သက်သေ အဖြစ်ထွက်ဆိုခြင်း၊ တရားလိုနှင့် ဒေါ်တင်မေတို့ရန်ဖြစ်ကြ၍ ဆေးရုံ တက်ရောက်နေစဉ် ဦးဂျက်ဇူးမှ စောင့်ရှောက်မှုမရှိခြင်း၊ အမှုတွင် ဦးဂျက်ဇူးက ဒေါ်တင်မေဘက်မှ သက်သေထွက်ဆိုချက်ပေးခြင်းတို့မှာ ရက်စက်မှုဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဖြေဆိုခြင်းမှာ သက်သေထွက်ချက်များ အရ သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်၍ မှားယွင်းမှုမရှိပါကြောင်း၊ မူလရုံးက တရားလို တင်ပြချက်တိုင်းကို လက်ခံခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားပြိုင်မှာ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှုကျူးလွန်သည်ဟု တရားလို၏ စွပ်စွဲချက်အပေါ် သက်သေခံချက် များအရ တရားပြိုင်သည် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကျူးလွန်သည်ဟု မဆိုသာပေဟု တရားပြိုင်ကို အသာပေးသုံးသပ်ချက်ရှိ၍ မျှတစွာ ဆုံးဖြတ် ထားကြောင်း၊ လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှုတွင် လင်က မယားအား နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်နှိပ်စက်ခြင်းမပြုသော်လည်း စိတ်ဆင်းရဲအောင်ပြုမှုခြင်းများသည် လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ရသော အချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ လင်မယားကွာရှင်းရသောအကြောင်းများ ပုံသေ သတ်မှတ်ချက်မရှိသော်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသောဖြစ်ရပ်များကို မူတည်ပြီး သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရခြင်းဖြစ်၍ မူလရုံး၏ သုံးသပ်ချက်များ မှန်ကန်ကြောင်း၊ လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှုနှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုကို သီးခြား ဖြစ်စေ၊ ပေါင်း၍ဖြစ်စေ စွဲဆိုခွင့်ရှိပြီး လင်မယားကွာရှင်းပြီးမှသာ ပစ္စည်း ခွဲဝေရန်ဖြစ်ပေါ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လင်မယားကွာရှင်းပေးရန်နှင့် ပစ္စည်း

ခွဲဝေပေးရန်စွဲဆိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးမှ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်
ရမည်ဟု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊
နည်းဥပဒေ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈ တို့တွင် အခြားအမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်း
ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးက အမှုတွင် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်များ
အပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) (၂) အရ
သင့်လျော်သလို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အပြီးသတ်ဒီကရီသဘော
ချမှတ်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်
မျှတကြောင်း အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
ဦးသန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်အေးအေးမော်
(ခ) ဒေါ်မော်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၂ ခုနှစ်
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးမော် (ခ) ဒေါ်မော်
၏ ထွက်ဆိုချက်၊ တရားလိုပြသက်သေများဖြစ်သည့် ဦးခင်မောင်အေး၊
ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ၊ ဒေါ်ခင်သန်းနွယ်၊ ဒေါ်စန်းနွဲ့၊ တရားလို၏သား
မောင်ကျော်ကိုကိုတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ လွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်ခန့်မှ
စ၍ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ဒေါ်တင်မေဆိုသူနှင့်ပတ်သက်၍
အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်က တရားလို စိတ်ဆင်းရဲမှု
ဖြစ်စေရန် အေးချမ်းမေ ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဒေါ်တင်မေထံ ဝင်ထွက်သွားလာ
နေထိုင်ခြင်း၊ ဒေါ်တင်မေနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုစာရင်းဇယားများ
အား စာရင်းစစ်ဖြင့် စစ်ဆေးရာ မမှန်မကန်သည်များကိုတွေ့ရှိရခြင်း၊
၂၉-၃-၂၀၁၂ နေ့ ဒေါ်တင်မေအိမ်သို့သွား၍ တရားပြိုင်ကိုခေါ်ယူရာမှ
ဒေါ်တင်မေနှင့် တရားလိုတို့ စကားများပြီး လုံးထွေးသတ်ပတ်မှုဖြစ်၍
တရားလိုဆေးရုံတက်ရခြင်း၊ ဆေးရုံသို့ တရားပြိုင် တစ်ကြိမ်မျှ လာရောက်
မကြည့်ခြင်း၊ ဒေါ်တင်မေနှင့်ဖြစ်ပွားသည့်အမှုတွင် ဦးဂျက်ဇူးက

၂၀၁၃
ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
ဦးသန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်အေးအေးမော်
(ခ) ဒေါ်မော်

ဒေါ်တင်မေဘက်မှ သက်သေထွက်ဆိုခြင်း၊ အိမ်ဖော်များ၊ သားသမီးများ ရှေ့တွင်ပင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ခြင်းများရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ မူလရုံးက ဦးဂျက်ဇူးသည် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်သည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရက်စက်မှုဆိုရာတွင် ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်မှုလည်းပါဝင်သည်။ ရက်စက်မှုဆိုသည်မှာ နည်း အမျိုးမျိုး၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုလျှင်လည်း ကွာရှင်းခွင့်ရှိပေသည်ဟု **ဦးသိန်းရွှေ နှင့် ဒေါ်တင်မြအမှု**^၁ တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဦးဂျက်ဇူးသည် ကိုယ်ထိလက်ရောက်နှိပ်စက်မှုကို သားဖြစ်သူရှေ့တွင် ပြုခဲ့သည့်အပြင် ဇနီးသည်တစ်ဦး စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေရန် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များကို အကြိမ်များစွာပြုမူချက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ ဒေါ်အေးအေးမော်က ကွာရှင်းခွင့်ရထိုက်ပေသည်။ မူလရုံးက အထက်ပါအချက်များကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍ လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။

လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုက အဆိုလွှာ၏ နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းဖြင့် ဖော်ပြထားရာ တရားပြိုင် က ဝန်ခံထားခြင်းမရှိဘဲ နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းပါ ပစ္စည်းအားလုံးမှာ တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ ဝမ်းစတားထန်းလျက်ပွဲရုံမှာ နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဝမ်းစတားထန်းလျက်ပွဲရုံမှာ လွန်ခဲ့သည့်

(၁) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၀

တစ်နှစ်ကျော်က ဖျက်သိမ်းပြီးဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်ဘက်က ချေပသော်လည်း တရားပြိုင်က စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ တရားလိုက လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများအတွက် စာတမ်းအမှတ်အသားသက်သေခံချက်များ တင်ပြထားကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ (က) အမှတ်စဉ် ၂ ပါ မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ အောင်သိဒ္ဓိအမည်ရှိ နို့ဆီသကြားစက်လုပ်ငန်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများကို တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကောက်ယူနိုင်သည့် အထောက်အထား တရားလိုက တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် တရားပြိုင်ကတင်ပြသည့် ၎င်းတို့မိသားစုပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး အမွေမခွဲရသေးသည့်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း မှာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာရှိ၍ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် ရောက်ရှိခြင်း မရှိသေးပေ။ နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းအမှတ်စဉ် ၃ ပါ ၁၁/၆၂၄၄ ကားနှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုက လိုင်စင်စာအုပ် တရားပြိုင်ထံတွင်ရှိသည် ဟု တင်ပြပြီး တရားပြိုင်က ပျော်ဘွယ်မိသားစုပိုင်ငွေဖြင့် ဝယ်ယူထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ချေပချက်ရှိသော်လည်း ဝယ်ယူကြောင်း သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်းတို့လင်မယား လက်ရှိထားအသုံးပြု နေသည့်ကားဖြစ်၍ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းအမှတ်စဉ် ၆ပါ ၄၁/၉၂၃၅ ကား နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေခံ(ဋ) စာချုပ်တွင် ဝယ်ယူအမည် ဦးသန်းရွှေ ဖြစ်ပြီး သက်သေခံ (ဋ-၁) တွင် ဦးတင်အောင်၏စာအရ ၎င်းနှင့်ဦးဂျက်ဇူး တို့ စပ်တူပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ ဦးဂျက်ဇူးနှင့် ဦးတင်အောင် တို့ ထက်ဝက်စီပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိကြသည်ဟု ကောက်ယူခြင်းမှာလည်း မှန်ကန်မှုမရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
 ဦးသန်းရွှေ
 နှင့်
 ဒေါ်အေးအေးမော်
 (ခ) ဒေါ်မော်

၂၀၁၃
ဦးဂျက်ဇူး (ခ)
ဦးသန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်အေးအေးမော်
(ခ) ဒေါ်မော်

သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်လျှင် နှစ်ဦးသဘောတူ
ကွာရှင်းသည့် နည်းတူ ပစ္စည်းခွဲဝေရသည်။ **မအေးညွန့် နှင့်
မောင်တုတ်ဖြူ အမှု** ၂ ကို ရည်ညွှန်းသည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးက
လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများအပေါ် တရားလိုက ၂ ပုံ ၁ပုံ ခွဲဝေခံစားခွင့်
ရှိကြောင်း ချမှတ်ထားခြင်းမှာလည်း ဥပဒေအရ မှန်ကန်မျှတမှုမရှိဟု
မဆိုနိုင်ပေ။

အမှုတွင် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရ ခွဲဝေရန်ခက်ခဲသည့်
သကြားစက်လုပ်ငန်းအတွက်သာ ကော်မရှင်နာခန့်၍ ပစ္စည်းစာရင်း
ကောက်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ချက်သည်လည်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊
နည်းဥပဒေ ၁၈ (၁) အရ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ပဏာမဒီကရီမချမှတ်ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်
ဥပဒေနှင့်မညီဟု တရားပြိုင်ဘက်မှ အယူခံအကြောင်းပြခဲ့သော်လည်း
လင်မယားကွာရှင်း၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီမချမှတ်ရ
ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။ အမှန်စင်စစ် ပဏာမဒီကရီသည် အမွေပစ္စည်း
များကို တရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန် ကနဦးချမှတ်သည့် ဒီကရီဖြစ်ကြောင်း
ဦးမြတ်ကျော် နှင့် ဦးသိန်းမောင်အမှု ^၃ တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ခဲ့သည်။
ထို့ပြင် လင်မယားကွာရှင်းပေးရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန်စွဲဆိုမှုတွင် အမှု
စစ်ဆေးပြီးနောက် ပထမဦးစွာ ပဏာမဒီကရီချပေးပြီးမှ ဆက်လက်
ဆောင်ရွက်ပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချပေးရမည်ဟု ဥပဒေကမဆိုပေ။ ယခု

(၂) ၂ ယူဘီအာ (၁၈၉၇-၀၁) ၈၁-၃၉
(၃) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၀၂။

အမှုတွင် မူလရုံးကအမှုစစ်ဆေးစဉ်အခါကပင် မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူရထိုက်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းမှာ မည်သူ့လက်ဝယ်ရှိသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် မည်ကဲ့သို့ခွဲဝေရမည် အစရှိသည်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးကချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဒီကရီဖြစ်သည်ဟု **ဦးကိုကြီး နှင့် ဒေါ်ပေ အမှု** ^၄ တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ ယင်းမူသဘော အရ မူလရုံးက ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းမပြုဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
ဦးကျော်ဇူး (ခ)
ဦးသန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်အေးအေးမော်
(ခ) ဒေါ်မော်

သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုကို ပလပ်ပြီး မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုသည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၄) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဒီဇင်ဘာလ

၃၁ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝမ်း

နှင့်

ဦးမြင့်အောင်ပါ- ၅ *

တရားမကြီးမှုစစ်ဆေးရာတွင် မမှန်မကန် သက်သေခံဖန်တီးပြု
လုပ်သူတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆
အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန်
လျှောက်ထားမှု၊ တရားမရုံးရှေ့တွင်ဖြစ်ပွားသော အမှု
ဖြစ်၍ တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်
သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆
ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်
ရသည်ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၂

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်အပေါ်
ပြင်ဆင်မှု

ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဖြစ်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိခြင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးခွင့်မရှိခြင်း။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ကို စစ်ဆေးစဉ် တရားရုံးရှေ့တွင် ဦးမြင့်အောင်၏ ယခင်အမှုနှင့် ကွဲလွဲ၍ ထွက်ဆိုမှု၊ ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန်ဖန်တီးပြုလုပ်မှုတို့အရ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မြင်သာသည်။ တရားမရုံးရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော အမှုဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝမ်း၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် တရားမအထွေထွေမှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ် သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထွေထွေမှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်သည့် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟုသာ ကောက်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကျင့်သုံးသော တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ အမှုအရပ်ရပ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာရမည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

သို့အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးသော ကြောင့် တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသည် မှာ မြင်သာသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ သည် တရားမကြီးမှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပြီး တရားမအထွေထွေမှုများနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မတွေ့ရ ဆိုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁)အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ အရ မေးခွန်း များမေးခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဆီလျော်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးစိုးသိန်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁ မှ ၄)အတွက်- ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ(၅)အတွက် - ဦးတင်လှ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁ တွင် ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင် ပါ ၇ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံ ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အဆိုပါ အမှုတွင် ဦးမြင့်အောင် သည် တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၁ နှင့်ကွဲလွဲ၍ လိမ်လည်ထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဦးမြင့်အောင်က ၎င်းကိုယ်တိုင် နှင့် ကျန်တရားပြိုင်များ၏ ကိုယ်စားထွက်ဆိုရာတွင် ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန်ဖန်တီးပြုလုပ်တင်ပြကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅ ဦးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ရုံးမှစုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသောအမှုဖြစ်သည်။

ထိုအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူများက အကြောင်းပြကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ကန့်ကွက်သဖြင့် နှစ်ဖက်ရှေ့နေတို့ကို ကြားနာပြီးနောက် လျှောက်ထားခံရသူများသည် လျှောက်ထားသူအား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅ ဦး တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးပြစ်မှုကြောင်း အရ အရေးယူပေးရန်လျှောက်ထားသည့် တရားမအထွေထွေမှုဖြစ်ကြောင်း၊

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

တရားမကြီးမှုသဘောသက်ရောက်သည့် တရားမအထွေထွေမှုမဟုတ်
သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မူလရုံးအမိန့်တွင် x x တရားမ
အထွေထွေမှုများသည် တရားမကြီးမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်
လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအားလုံးအတိုင်း လိုက်နာရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း သက်ဆိုင်သမျှသော
ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုသာ လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီးမှ x x
သို့ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ သည်
တရားမကြီးမှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပြီး တရားမအထွေထွေမှုများနှင့်
သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုးမတွေ့ရ
ပေဟု သုံးသပ်ကာ အမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများ မေးမြန်း
ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ဥပဒေကိုချဲ့၍ ယူဘိ
သကဲ့သို့ သက်ရောက်နေကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင်
တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးတစ်ရုံး၌ သက်ဆိုင်
နိုင်သမျှ မှုခင်းအရပ်ရပ်တွင် လိုက်နာရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်တွင် ကိုးကားသည့် ဦးထွန်း
ပါ ၂ နှင့် ဦးဘမင်းပါ ၂ အမှု^၁ သည် ယခုအမှုအကြောင်းခြင်းရာ
များနှင့် သက်ဆိုင်တူညီမှုမရှိကြောင်း၊ မူလတရားမကြီးမှုမှ ပေါ်ပေါက်
လာသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး
ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူပေးပါရန် လျှောက်ထားသည့် အထွေထွေမှု
သည် တရားမကြီးမှုသဘောသက်ရောက်သည့် တရားမအထွေထွေမှု

(၁) ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၆၆ (၆၇)

မဟုတ်သဖြင့် မူလရုံးတော်ကချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်

ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) မှ (၄) တို့၏ ရှေ့နေက ယခု အမှုတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ၌ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် အနေဖြင့် အကြောင်းခြင်းရာများနှင့် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေတို့ကို နည်းလမ်း တကျ ပြင်ဆင်သုံးသပ်ခြင်းမရှိဟု တင်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့် ဆိုင်ရာပြဿနာတစ်ရပ်ရပ်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု တင်ပြထားခြင်းမရှိ၍ လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်ကို အတည်ပြု သင့်ကြောင်း၊ တရားလိုက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် လျှောက်ထားမှု သည် အထွေထွေမှုဖြစ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးသော တရားရုံး ဟူသော စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း **ဦးခင်မောင်လှိုင် နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးလှ အမှု** ^၂ လမ်းညွှန်ချက်အရ လျှောက်ထားခံရသူများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) နှင့် (ဂ) ပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ် ကို ကျူးလွန်ခြင်း ရှိ မရှိ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကုန်ကျစရိတ် သက်သာစေရန်လည်းကောင်း၊ ကြန့်ကြာမှုကို တားဆီးရန်လည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုသည်ထံမှ ဝန်ခံချက်ကိုရယူ၍ တစ်ဖက်အမှုသည်ထံ စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ရန်အလို့ငှာလည်းကောင်း မေးမြန်းခြင်းကို အားပေး သင့်ကြောင်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ သက်ဆိုင်ရာဥပဒေကို နည်းလမ်းတကျ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့်

(၂) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၅

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် မသင့်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၅) ၏ ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာအား ခွင့်ပြုခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့် ကို အတည်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုမှာ ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင်ပါ ၇ ဦးတို့အပေါ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ တွင် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသည်။ အမှုတွင် ဦးမြင့်အောင်သည် တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၁ တွင် ဦးဇော်ဝမ်းနှင့် ဖခင်ဦးမြကို မသိကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပြီး ယခုအမှုတွင်မှ သိပါသည်ဟု ကွဲလွဲထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဦးမြင့်အောင်က ၎င်းကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ် (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များ၏ ကိုယ်စားထွက်ဆိုရာတွင် ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်း သက်သေခံအမှတ် (၁၀) ကို မမှန်မကန် ဖန်တီးပြုလုပ်တင်ပြကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဦးမြင့်အောင် ပါ ၇ ဦး တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ရုံးမှ စုံစမ်းစစ်ဆေး သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသဖြင့် ဤတရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) တွင် တရားမရုံး သို့မဟုတ် အခွန်ရုံး သို့မဟုတ် ရာဇဝတ်ရုံး၌ စစ်ဆေးစီရင်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ကျူးလွန်ခဲ့ဟန်လက္ခဏာရှိသော ပုဒ်မ ၁၉၅၊

ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) တွင် ရည်ညွှန်းသည့် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အဆိုပါ တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိထံ လျှောက်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ မလျှောက်ထားသည်ဖြစ်စေ တရားမျှတမှု အတွက် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆလျှင် အကယ်၍ လိုအပ် သည်ထင်၍ ယင်းကဲ့သို့ ပဏာမစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ပြီးနောက် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရေးမှတ်နိုင်သည့်အပြင် ထိုပြစ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်တန်းချက်ရေးသားပြီး အဆိုပါ တရားရုံး၏ ရုံးထိုင် အရာရှိက လက်မှတ်ရေးထိုးကာ ထိုတိုင်တန်းချက်ကို စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသော ပထမတန်းအာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးထံ တင်ပို့ရမည်ဟု လိုက်နာရန်ကျင့်ထုံးကို ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

မူလရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ကို စစ်ဆေးစဉ် တရားရုံးရှေ့တွင် ဦးမြင့်အောင်၏ ယခင်အမှုနှင့် ကွဲလွဲ၍ထွက်ဆိုမှု၊ ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန် ဖန်တီးပြုလုပ်မှုတို့အရ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မြင်သာ သည်။ တရားမရုံးရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားသောအမှုဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝမ်း၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ် သော်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံး အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထွေထွေမှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်သည့် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ကို ကျင့်သုံးသောတရားရုံးဟုသာ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကျင့်သုံးသော တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ အမှုအရပ်ရပ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာရမည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးသောကြောင့် တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိ သည်မှာ မြင်သာသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးထွန်း ပါ ၂ နှင့် ဦးဘမင်း ပါ ၂ အမှုကို ကိုးကားပြီး တရားမအထွေထွေမှုများသည် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဤတရားမအထွေထွေမှု ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်။

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သည့် စုံစမ်းမှုဖြစ်သည် ဆိုခြင်းကိုသုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ သည် တရားမကြီးမှုနှင့် သာ သက်ဆိုင်ပြီးတရားမအထွေထွေမှုများနှင့်

သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မတွေ့ရ ဆိုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ အရ မေးခွန်းများ မေးခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဆီလျော်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

သို့ဖြစ်ရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးသည့် တရားမအထွေထွေမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ရှိကြောင်း ချမှတ်သည့် မူလရုံး အမိန့်သည် တရားဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကိုကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေကို နည်းလမ်းတကျ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည့်အတွက် ဤရုံးကဝင်ရောက် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုသည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က လျှောက်ထားခံရသူများ၏ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့် ပြုရန် လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မူလရုံးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

၁၆ ရက်

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဦးပန်းဦး ပါ - ၅

နှင့်

ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ- ၃ *

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ ။ တရားမ
ဇာရီမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချ
ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂
အရ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေကို ခုနှိမ်ခွင့်ရထိုက်သူ
တရားနိုင်သည် ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၂၅% ကို
ပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရခြင်း၊ ကျန်ငွေ ၇၅%ကို
သတ်မှတ်သည့်ကာလတွင် ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်ပါက
ခုနှိမ်ခွင့်ပြုထားသည့်ဒီကရီကျငွေ၏ ၂၅%ကို အစိုးရ
ဘဏ္ဍာငွေအဖြစ်သိမ်း ယူခွင့်ရှိ မရှိ။

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၈
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၈၅ အရ လေလံတင်ရောင်းချသည့်နေ့ရက်မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက်သောနေ့တွင် ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေ အပြေအကျေကို ရုံးချိန်မကုန်မီ အတွင်း တရားရုံးတွင် ပေးချေရမည်ဖြစ်သည်။ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးအခ အပြေအကျေကို ရောင်းချသည့်နေ့မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက်သည့်နေ့၌ ရုံးချိန်မကုန်မီအချိန်အတွင်း ဝယ်ယူသူက တရားရုံးတွင် ပေးချေရမည်ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မလွဲမသွေ လိုက်နာရမည်ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ပင်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ကာလအတွင်း ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်သောအခါ တရားရုံးသည် သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ရောင်းချရာတွင် ကုန်ကျသည့်စရိတ် နုတ်ယူပြီးနောက် ပေးသွင်းငွေကို အစိုးရဘဏ္ဍာငွေအဖြစ် သိမ်းယူနိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရောင်းချရမည်ဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါ ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်များသည် လေလံတင်ရောင်းချသော ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း ဒီကရီအရ ၎င်းတို့ရထိုက်သော ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကို ခုနှိမ်ခွင့်ရပြီး ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကိုပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရထားသူများဖြစ်သည်။ လေလံဆွဲဝယ်သူ တရားနိုင်များသည် လေလံပစ္စည်းကို ဝယ်ယူရာတွင် တရားရုံးသို့ ငွေကြေး တစ်စုံတစ်ရာ ပေးသွင်းထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်းနှင့်ငွေပေးသွင်းခြင်းသည် တူညီခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဒီကရီကျငွေကို ဝယ်ယူသည့်

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

အဖိုးငွေနှင့် ခုနှိမ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ခုနှိမ်ခွင့်ပြုပါက ဒီကရီ
အတည်ပြုသည့် တရားရုံးသည် ဒီကရီတစ်ရပ်လုံးကို သို့မဟုတ်
တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကျေအေးပြေငြိမ်းကြောင်းကို ယင်းခုနှိမ်ချက်နှင့်အညီ
ရေးမှတ်ရသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊နည်းဥပဒေ ၇၂ ကို
ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ခုနှိမ်ခြင်းတွင် ငွေပေးခြင်းမရှိကြောင်းမြင်သာသည်။
ပေးသွင်းခြင်းမရှိ၍ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူရန် ငွေမရှိပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးနေထွန်းကြည်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင် (၁) အတွက် - ကိုယ်တိုင်
ရေးသားလျှောက်လဲချက်တင်သည်။
- အယူခံတရားပြိုင် (၂) အတွက် - ကိုယ်တိုင်(မလာ)
- အယူခံတရားပြိုင် (၃) အတွက် - ကိုယ်တိုင်
ရေးသားလျှောက်လဲချက်တင်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူ
အမှတ် ၂၁၆ တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအား လေလံဆွဲဝယ်ရာတွင်
အယူခံတရားလိုများ (တရားနိုင်များ) ကို ခုနှိမ်ခွင့်ပြုထားခဲ့သည့် တရားနိုင်
များ၏ ဒီကရီကျငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊
နည်းဥပဒေ ၈၆ အရ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းစေရန်နှင့် ပစ္စည်းကို
ပြန်လည်ရောင်းချစေရန် ချမှတ်ခဲ့သောအမိန့်ကို တရားနိုင်ဦးပန်းဦးတို့က
မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊

တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၂ ကို တင်သွင်းခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်မှုမရ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို ဆက်လက် တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက မူလဇာရီရုံးတော်နှင့် အယူခံ ရုံးတော်တို့က ဝယ်ယူသူ သူတစ်ပါးနှင့် ပတ်သက်သော တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၄ (၁) နှင့် ၈၅ ပထမပိုင်းတို့ကို ကြည့်ရှု သုံးသပ်ပြီး အမွေဆိုင်တရားနိုင်များနှင့် သက်ဆိုင်သော နည်းဥပဒေ ၈၄ (၂) နှင့် နည်းဥပဒေ ၈၅ ၏ ဒုတိယပိုင်းတို့ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ခုနှိမ်ထားသည့် အမွေပုံပစ္စည်းသာရှိပြီး ဝယ်ယူသည့်ငွေ (Purchase)၊ သွင်းထားငွေ (Deposit)၊ ပေးသွင်းငွေ (Payment) မရှိသေး သည့် အခြေအနေတွင် ခုနှိမ်ထားသည့် အမွေပုံပစ္စည်းကို ဝယ်ယူသည့် ပေးသွင်းငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ ဟု မူလဇာရီရုံးက သတ်မှတ်ပြီး တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ အရ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းခြင်းမှာ အမှုတွဲရှိ တရားနိုင်များပိုင်သော အမွေပုံပစ္စည်းကို သိမ်းခြင်း ဖြစ်၍ ဥပဒေအရမှားယွင်းကြောင်း၊ တရားနိုင်များကအမိန့် ၂၁၊ နည်း ဥပဒေ ၈၄ (၂) အရ ငွေပေးသွင်းခြင်းကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြု၍ မသွင်းခဲ့ကြောင်း၊ ကျန် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသောအခါ မူလ ဇာရီရုံးက ၂၄-၂-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ရောင်းကြေးငွေ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း ကို အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှ ၇ ရက်အတွင်း ၁-၃-၂၀၁၃ နေ့ နောက်ဆုံး ထား၍ ပေးသွင်းရန် အမိန့်ချမှတ်သောအခါ တရားနိုင်များက ၇ ရက် အတွင်း မပေးသွင်းနိုင်ဆိုသော အကြောင်းကြောင့် အမွေပုံ ၄ ပုံ ၁ ပုံ ဖြစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းကျပ်သိန်း ၅၀ ကို အစိုးရဘဏ္ဍာသိမ်းစေခြင်း

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

မှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်နှင့် တရားနိုင်များက လေလံကျန်ငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀ ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ကျင်ရွှေက အချင်းဖြစ် တိုက်ခန်းမှာ ၎င်း၏လက်ဝယ်ရှိကြောင်း၊ မိဘအမွေအနှစ်တိုက်ခန်းကို သူတစ်ပါးက ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်မည်ကို မလိုလားကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုတို့ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း လေလံကျန်ငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀ ဆက်လက် ပေးသွင်းစေသော အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် အမှတ် (၂) ဒေါ်မြရီအတွက် ကိုယ်တိုင်သော် လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ခြင်းမရှိပေ။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဒေါ်တင်စိန်၏ အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်က အမွေပုံပစ္စည်း အားဈေးနှုန်း သတ်မှတ်၍ လေလံတင်ရောင်းချသည့်အချိန်၌ လေလံစည်းကမ်း အတိုင်းသာ လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများ (တရားနိုင် များ) သည် လေလံပစ္စည်းဝယ်ယူရာ၌ ဈေးနှုန်းသတ်မှတ်ချက်ကို သဘောတူ သည့်အလျောက် ခုနိမ်ဝယ်ယူခြင်းသည် ဝယ်ယူသည့်ပစ္စည်းအပေါ် စရန်သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းတန်ဖိုးကျပ်သိန်း ၂၀၀ အပေါ် ကျပ်သိန်း ၅၀ စရန်သတ်ထားခြင်းဖြစ်၍ ကျန် ကျပ်သိန်း ၁၅၀ ကို ၁၅ ရက်အတွင်းပေးချေရန် ကတိဝန်ခံထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံ

တရားလိုများသည် ၎င်းတို့၏ကတိအတိုင်းကျပ် သိန်း ၁၅၀ ကို အချိန်မီပေးအပ်ရန် အကြိမ်ကြိမ်ကတိပျက်ခြင်းကြောင့် ပေးထားသော စရန်ငွေကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိ၍ အောက်ရုံးအမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်ကို လက်မခံ သင့်ကြောင်း တင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၂ တွင် ချမှတ်ခဲ့သော ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် ယခုအမှုမှ အယူခံ တရားလိုများဖြစ်သည့် တရားနိုင်ဦးပန်းဦး၊ ဒေါ်ခင်ခင်စန်း၊ ဒေါ်တင်တင်ညွန့်၊ ဦးစိုးထိုက်၊ ဒေါ်နုနုသန်းတို့က လျှောက်ထား၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၄၃ ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမှုတွဲ၏ မှတ်တမ်းများအရ ယခုအမှု၏အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအား ၂၀-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချရာ တရားနိုင်အမှတ် (၄) ဦးစိုးထိုက် (အယူခံတရားလို အမှတ်-၄)မှ တရားနိုင်အားလုံး ကိုယ်စားကျပ်သိန်း ၂၀၀ ဖြင့် လေလံဆွဲ ဝယ်ယူသည်။

တရားရုံးက အဆိုပါတန်ဖိုးငွေအနက် တရားနိုင်များရထိုက်ခွင့် ရှိသော ငွေ ၄ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သည့် ငွေကျပ် သိန်း ၅၀ ကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂ နှင့် နည်းဥပဒေ ၈၄ (၂) တရားရုံးများ လက်စွဲအပိုဒ် ၂၅၆ တို့အရ ခုနှိမ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ လေလံဆွဲဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းပြီးကြောင်း အစီရင်ခံတင်ပြရန် ၁၁-၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့သို့ ချိန်းဆိုပေးခဲ့သည်။ ၃၀-၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင်

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

ဘိလစ်က တရားနိုင်များသည် လေလံဆွဲဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းခြင်းမရှိကြောင်း အစီရင်ခံစာတင်ပြခဲ့သည်။

ထို့နောက် တရားရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာတိုးမြှင့် သတ်မှတ်ခြင်းကြောင့် အဆိုပါဇယားရှိသည် ရန်ကုန်တိုင်းအရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇယားရှိမှုအမှတ် ၂၀၆ ဖြစ်လာသည်။ ၂၂-၁၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားနိုင်များက လေလံဆွဲဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ၂၄-၁၂-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားနိုင်များပေးသွင်းရန် ကျန်သည့် ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပြီး အဆိုပါ ငွေပေးသွင်း ပြီးကြောင်း အမိန့်ချသည့်နေ့မှ ၇ ရက်အတွင်း တင်ပြရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ သည်။ သို့ရာတွင် တရားနိုင်များက ပေးသွင်းခြင်းမရှိဘဲ ရက်ချိန်း ထပ်မံ ခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားရာ ၁၄-၃-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် တရားနိုင်များသည် ငွေအပြေအကျေပေးသွင်းရမည့် ငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀ ကို နည်းလမ်းတကျ အချိန်မီ ဝီရိယစိုက်ထုတ်ကာ ပေးသွင်းခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ကွက်ခဲ့သည့် အတွက် တရားနိုင်များ၏ ဒီကရီကျငွေဖြင့် ခုနှိမ်ခွင့်ပြုထားသည့် လေလံ တန်ဖိုး ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်သည့် တရားနိုင်၏ဒီကရီကျငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ အရ အစိုးရ ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန်နှင့် ပစ္စည်းကိုပြန်လည်ရောင်းချစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀ နည်းဥပဒေ ၈၄ အရ မရွှေ့

မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို ရောင်းချရာတွင် ဝယ်ယူအဖြစ်ကြေညာခြင်း ခံရသူသည် ဝယ်ယူသည့် အဖိုးစားနား၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ရောင်းချမှု ဆောင်ရွက်သော အရာရှိထံ သို့မဟုတ် အခြားသူထံ ထိုသို့ ကြေညာပြီး နောက် ချက်ချင်းပေးသွင်းရမည်ဖြစ်ပြီး ပေးသွင်းရန်ပျက်ကွက်ပါက ထိုပစ္စည်းကိုချက်ချင်း ပြန်လည်ရောင်းချရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

သို့ရာတွင် တရားနိုင်သည် ဝယ်ယူသူဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂ အရ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေကို ခုနှိမ်ခွင့် ရထိုက်သူဖြစ်လျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၄ (၂) အရ ဝယ်ယူသူသည် ၎င်းပေးသွင်းရမည့် ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရနိုင်သည်။ ဤ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက ဝယ်ယူသည့် အဖိုးစားနား ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တရားနိုင်များရထိုက်ခွင့်ရှိသည့် ငွေဖြစ်သော ငွေကျပ် သိန်း ၅၀ ဖြင့် ခုနှိမ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ အရ လေလံတင်ရောင်းချသည့်နေ့ရက်မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက် သောနေ့တွင် ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေအပြေအကျေကို ရုံးချိန်မကုန်မီ အတွင်း တရားရုံးတွင် ပေးချေရမည်ဖြစ်သည်။ ဝယ်ယူသည့်အဖိုးအခ အပြေအကျေကို ရောင်းချသည့်နေ့မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက် သည့်နေ့၌ ရုံးချိန်မကုန်မီအချိန်အတွင်း ဝယ်ယူသူက တရားရုံးတွင် ပေးချေရမည်ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မလွဲမသွေ လိုက်နာရမည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ပင်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

မူလရုံးအမှုတွဲ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ ရောင်းချသည့်နေ့မှာ ၂၀-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့ဖြစ်၍ ၄-၁-၂၀၁၁ နေ့တွင် ကျန်ငွေ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို တရားနိုင်တို့ကပေးသွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တရားနိုင်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ အရ ပေးသွင်းရမည့်နေ့ရက်တွင် ပေးသွင်းခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ၎င်းပြင် ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက ပေးသွင်းခွင့်ပြုသည့် ၁-၃-၂၀၁၂ ရက်နေ့ တွင်လည်း ပေးသွင်းခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ဖော်ပြ ပါရှိသည့်ကာလအတွင်း ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်သောအခါ တရားရုံးသည် သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ရောင်းချရာတွင် ကုန်ကျသည့်စရိတ်နှုတ်ယူပြီး နောက်ပေးသွင်းငွေကို အစိုးရဘဏ္ဍာငွေအဖြစ် သိမ်းယူနိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရောင်းချရမည်ဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်များသည် လေလံတင်ရောင်းချသော ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း ဒီကရီအရ ၎င်းတို့ရထိုက်သော ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကို ခုနှိမ်ခွင့်ရပြီးဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကိုပေးသွင်းခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရထားသူများဖြစ်သည်။ လေလံဆွဲဝယ်သူတရားနိုင်များသည် လေလံပစ္စည်းကိုဝယ်ယူရာတွင် တရားရုံးသို့ ငွေကြေးတစ်စုံတစ်ရာ ပေးသွင်းထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်း နှင့် ငွေပေးသွင်းခြင်းသည် တူညီခြင်းမရှိပေ။ ခုနှိမ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဒီကရီ ကျငွေကို ဝယ်ယူသည့်အဖိုးငွေနှင့်ခုနှိမ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ခုနှိမ်

ခွင့်ပြုပါက ဒီကရီအတည်ပြုသည့် တရားရုံးသည် ဒီကရီတစ်ရပ်လုံးကို သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကျေအေးပြေငြိမ်းကြောင်းကို ယင်းခုနှိမ်ချက် နှင့်အညီရေးမှတ်ရသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၇၂ ကိုကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ခုနှိမ်ခြင်းတွင် ငွေပေးခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာ သည်။ ပေးသွင်းခြင်းမရှိ၍ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူရန် ငွေမရှိပေ။

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

ခုနှိမ်ခွင့်ပြုသည့်အတွက် တရားနိုင်ရရှိသည့် ဒီကရီတစ်စိတ် တစ်ဒေသ ကျေအေးပြေငြိမ်းသွားပြီးဖြစ်ရာ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးက ခုနှိမ်ခွင့်ပြုခဲ့သော ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကို အစိုးရဘဏ္ဍာ အဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ထင်ထင်ရှားရှား မှားယွင်း ပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၈၅ တွင် ရောင်းချသည့်နေ့မှ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက်သည့်နေ့၌ ဝယ်ယူသည့် အဖိုးငွေအပြေအကျေပေးချေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်ပါက နည်းဥပဒေ ၈၆ အရ ယင်းပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရောင်းချ ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရောင်းချရန် ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အတည်ပြုခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၂၁၆ ၏ ၁၄- ၃-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၂ ၏ ၄-၁၂-၂၀၁၂

၂၀၁၃
ဦးပန်းဦး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်ကျင်ရွှေ ပါ ၅

ရက်စွဲပါအမိန့်တို့တွင် ခုနှိမ်ခွင့်ပြုခဲ့သော တရားနိုင်၏ ဒီကရီကျင့် ကျပ်
သိန်း ၅၀ ကို အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး
အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရောင်းချစေရန် အမိန့်ကို
စရိတ်နှင့် တကွ အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရွှေနေစရိတ်ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

အောက်တိုဘာလ

၇ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးမျိုးမင်းသိန်း

(ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်ရင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆ *

ဂရန်ရရှိထားသူ၏ အခွင့်အရေး၊ မူလက အမွေရှင်ဂရန်
အမည်ပေါက်မြေသည် အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ ဂရန်
အမည်ပေါက်သူပြောင်းလဲသွားပါက အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ်
ကျန်ရစ်သည်ဟုဆိုနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၇

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၄၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလကဖခင် ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့သော်လည်း ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်သည့် ၁၃၆၃ ခုနှစ်မတိုင်မီ ၂၆ နှစ်ခန့်အချိန် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့ (မြန်မာသက္ကရာဇ်အားဖြင့် ၁၃၃၇ ခုနှစ်) ကပင် သမီးဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် နှစ် ၃၀ ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန် ပြောင်းလဲချထားပေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အချင်းဖြစ်မြေကို စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်မှာ ပြောင်းလဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဂရန်အမည်ပြောင်းလဲချထားပေးသည့် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့ မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည် အစိုးရထံမှ မြေငှားအခွင့်အရေးအရ လူနေထိုင်ရန်၊ လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန်စသည်ဖြင့် မြေကိုစီမံခန့်ခွဲ အသုံးပြုပိုင်ခွင့် ရရှိသွားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မူလဂရန် အမည်ပေါက်သူ ဖခင်ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် ပတ်သက်၍ စီမံအသုံးပြုပိုင်ခွင့်အခွင့်အရေး တစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ဦးမြတ်စံက ၎င်းဂရန်အမည်ပေါက်မဟုတ်တော့သည့် အချင်းဖြစ် ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ၁၆-၅-၁၉၈၇ နေ့တွင် သက်သေခံ အမှတ် (က) မိသားစုစီမံမှုစာချုပ်ပြုလုပ်၍ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစုစီမံမှုစာချုပ် သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသော စာချုပ်တစ်ရပ်မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်း ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (က) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးထားခြင်း မျိုးမရှိသော အစိုးရပိုင်မြေပေါ်တွင် နေထိုင်သူသည် အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့် မရှိပေ။ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးမှသာလျှင် ထိုမြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရရှိသည်။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ

မူလက ဖခင်ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့ရာ ဂရန်သက်တမ်းကာလ အတွင်း ဦးမြတ်စံသည် လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သားသမီးများသည် ဖခင်အမည်ပေါက်ဂရန်မြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့တွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် အမည်ဖြင့် ဂရန်ချထားလိုက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂရန်မြေနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဦးမြတ်စံ၏အခွင့်အရေးများ ကုန်ဆုံးသွားပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ထို့ပြင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ရရှိခဲ့သည့် ဂရန်သက်တမ်းသည်လည်း ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဂရန်သက်တမ်းကုန်သည်နှင့် နောက်ထပ်ဂရန် ထုတ်ပေးခြင်းမရှိပါက ဂရန်မြေမှာ အစိုးရမြေအဖြစ် ပြန်လည်ရောက်ရှိ သွားပြီဖြစ်သည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးစံတင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) မှ (၆) ထိ ဦးမြင့်လွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရမည်းသင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇ တွင် ဦးခင်မောင်ရင်က ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ပါ ၆ ဦးအပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲ

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အမှုအတွင်း ဦးခင်မောင်ရင်ကွယ်လွန်၍
သားဖြစ်သူ ဦးမျိုးမင်းသိန်းအား တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ထည့်သွင်း၍
အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တရားလိုသည် အမွေပုံမြေနှင့် နှစ်ထပ်
တိုက်၏ ၇ ပုံ ၁ ပုံ ရစေရန် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းစီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်က မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့
၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၈ ဖြင့် အယူခံရာ အယူခံကို
ခွင့်ပြု၍ မူလမှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။ ဦးမျိုးမင်းသိန်းက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၃ ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၅ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့်အယူခံသော်
လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိချေ။ ထို့ကြောင့် မူလရုံးတရားလိုက အထူးအယူခံ
ဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး)
အမှတ် ၃၄၃ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်
စိစစ်ကြားနာ နိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ၁။ အချင်းဖြစ်မြေဂရန် သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်၍
အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲ
ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့ကြောင်း ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း
သည် မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ။

၂။ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အမွေဆိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ
(၁)တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်၏ခင်ပွန်းမှ တရားရုံး

၏ ဒီကရီအရပေးရန်ရှိသည့် ဒီကရီကျငွေအတွက်
 တရားရုံးက လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးကျော်ဝင်း
 ဆိုသူမှ လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့၍ အမွေပုံပစ္စည်း
 ကျန်ရှိခြင်းမရှိကြောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်ကို
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြု
 ခဲ့ခြင်းသည် ကျန်အမွေဆိုင်များ၏ အမွေဆက်ခံခွင့်
 အခွင့်အရေးကို နှုတ်သိမ်းရာရောက်စေခြင်း ရှိ မရှိ။

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်က
 မိဘများ သက်ရှိထင်ရှားစဉ်က ဖခင်ဦးမြတ်စံအမည်ပေါက် အချင်းဖြစ်
 တိုက်အိမ်ကို မိမိအမည်ပေါက်ပေးခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ခန့်
 ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင်အမည်ပေါက်မြေကွက်ကို ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြသက်မူ
 သို့ လွှဲပြောင်းပေးပြီး အိမ်ထောင်ခွဲညီအစ်ကိုများကိုလည်း ရွှေ့ပြောင်း
 နိုင်သောပစ္စည်းများပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုကြောင်း၊ မရွှေ့
 မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို ပေးကမ်းပါက ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ နှင့်အညီ သက်သေနှစ်ဦးဖြင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်
 ချုပ်ဆို၍ ပေးကမ်းမှသာ ပေးကမ်းမှုမြောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ **မောင်ပုနှင့်
 ဦးသာဖြေ ပါ ၅ အမှု^(၁)၊ ဦးအောင်ထွန်း ပါ ၆ နှင့် ဦးထွန်းတင်
 အမှု (၂) တို့ကို ကိုးကားလျက် တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်မှ**

(၁) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၁၇။
 (၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၅၅။

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ပေးကမ်းကြောင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊
သို့အတွက် မိဘနှစ်ပါးက ပေးကမ်းခဲ့သည်ဆိုစေဦး၊ ပေးကမ်းမှုအထ
မမြောက်၍ တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို
ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ မိခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဖခင်ဦးမြတ်စံ
သည် ၁၆-၅-၁၉၈၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစု စီမံမှု
စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ရာ ထိုစာချုပ်သည်ကျပ် ၁၀၀ အထက် မရွေ့မပြောင်း
နိုင်သောပစ္စည်းပါရှိ၍ မှတ်ပုံမတင်ခြင်းကြောင့် တရားမဝင်သော်လည်း
မိဘနှစ်ပါးမကွယ်လွန်မီ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သို့ အမွေခွဲပေးခဲ့သည်
ဆိုသော ထုချေချက်မမှန်ကြောင်းမှာ ထိုစာချုပ်ကိုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းအကြောင်း
ကြောင့် ပေါ်လွင်နေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေကွက်သည်
အမွေမခွဲရသေးသည့်မြေကွက်ဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်
ဂရန်မြေကွက်သည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံး
နေကြောင်း တရားလို၏ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အထက်
မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (က) အရ နိုင်ငံပိုင်
မြေတွင်နေထိုင်သူသည် အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊
သို့သော် ယင်းအခွင့်အရေးမှာ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ထားပေးခြင်းမရှိမှသာ
သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် ဂရန်မြေဖြစ်ပြီး ဂရန်သက်တမ်း
ကုန်ဆုံးနေသော်လည်း ဂရန်အရသုံးစွဲနေသောအခွင့်အရေးကို သက်ဆိုင်ရာ
မှငြင်းပယ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် (Possessory title)ကို
အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု **မစောနှင့်မောင်ရွှေဂန် အမှု^(၃) မှစတင်၍**

(၃) အောက်မြန်မာပြည်၊ အတွဲ (၁၁)၊ စာ-၄၁၅ (၄၁၆)

အဒမ်မီးယားရား နှင့် အီဆုတ်အမှု (၄)၊ မောင်မြသန်း ပါ၂ နှင့် ဦးထွန်းတင်အမှု (၅)၊ ဒေါ်မြမြ နှင့် ဦးမောင်မောင်ရွှေ အမှု (၆)
 တို့တွင် အစဉ်တစိုက်လက်ခံထားခဲ့ကြောင်း၊ မိဘများမကွယ်လွန်မီကပင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့သော်လည်း ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရစေရန်အတွက် လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တစ်စုံတစ်ရာမရှိ သဖြင့် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ပိုင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ကြောင်း၊
မောင်သောင်းစိန်ပါ ၈ နှင့် ဒေါ်ဂီတာရာနီဒတ်(စ်) ပါ၂ အမှု (၇)

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

တွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မခွဲဝေရသေးသောအမွေတွင် အမွေဆိုင် တစ်ဦးရရန်ရှိသော အကျိုးခံစားခွင့်သည် အပြီးအပိုင်ရရှိသည့် အကျိုးခံစားခွင့် (Vested- interest) ဖြစ်၍ အမွေရှင်ကွယ်လွန်သော အခါ အမွေစားအမွေခံတို့ထံ သက်ရောက်ပြီး ထိုအမွေဆက်ခံခြင်းဟူသည် ဆိုင်းငံ့ထား၍မဖြစ်၊ အမွေဆက်ခံရရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နုတ်သိမ်း၍ မရကြောင်းပြဆိုထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံ သည် မူလအမွေရှင် မိဘများကွယ်လွန်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သားသမီး များဖြစ်သော တရားလို၊ တရားပြိုင်များထံသက်ဆင်းရာ သားသမီး အားလုံးပိုင်ဖြစ်သွားကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်တစ်ဦးတည်း မပိုင်သဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်သူသည် ယင်းမြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင်

(၄) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၁၁။
 (၅) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၇၀၈။
 (၆) ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၈၅။
 (၇) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၆၃။

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

အပြည့်အဝပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးက ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်၏ခင်ပွန်းအပေါ် ဒီကရီကျငွေအတွက် အဆိုပါမြေနှင့်အဆောက်အအုံကို လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးကျော်ဝင်း ဆိုသူမှ လေလံဆွဲဝယ်ပြီးဖြစ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရစ်ခြင်းမရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်း သည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ မူလခရိုင် တရားရုံး၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ၏ ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေ သည် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ဂရန်အမည် ပေါက်ဖြစ်ပြီး ၁၁-၇-၂၀၀၅ နေ့တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးကြောင်း၊ ဂရန်စာချုပ်ပါစည်းကမ်းချက်အပိုဒ် ၉ အရ ဂရန်သက်တမ်းမကုန်မီ ၃ လကြိုတင်၍ ရှေ့သို့ နှစ် ၃၀ ဂရန်ပေးရန် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဂရန်စာချုပ်သည် အငှားချထားသူနှင့် အငှားရသူတို့ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းစာချုပ်ပါစည်းကမ်းကို အငှားရသူက မလိုက်နာပျက်ကွက်ပါက ဂရန်အငှားစာချုပ်သည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ဂရန် အငှားစာချုပ်ပျက်ပြယ်ပါက အမည်ပေါက်သူနေထိုင်ခွင့်ရ ဂရန်မြေ မဟုတ်တော့ဘဲ အစိုးရမြေဖြစ်သွားကြောင်း၊ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံး၍ အစိုးရပိုင်မြေအဖြစ် တည်ရှိနေသည့်ကာလအတွင်း ပုဂ္ဂလိကပိုင်အဖြစ် လွှဲပြောင်းရောင်းချပေးကမ်း၊ အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်၍ အမွေပစ္စည်းအဖြစ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့ကြောင်း ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည်မှန်ကန်ကြောင်း၊ အယူခံ

တရားလိုက အားကိုးအားထားပြုသော သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစု စီမံမှုစာချုပ်သည် တရားဝင်အတည်မဖြစ်ခြင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် မိဘများမကွယ်လွန်မီကပင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်မြသက်မူက ဝရမ်းခွာပေးရန်လျှောက်ထားမှုမှာ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့မှ ပလပ်ခဲ့ပြီး ယင်းမြေကွက်ကို လေလံတင်ရောင်းချ ပြီးဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် အမွေပစ္စည်းအဖြစ်ကျန်ရစ်ခြင်းမရှိကြောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အတည်ပြု သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မှ (၆) တို့၏ရှေ့နေက မူလတွင် အမွေရှင် ဦးမြတ်စံဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့ရာမှ သမီးဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည် ဖြင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်ထိ ဂရန်ရရှိခဲ့သော အချင်းဖြစ်မြေမှာ ၁၁-၇-၂၀၀၅ နေ့ တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်က ဂရန် သက်တမ်းတိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားရာတွင် ကျန်အမွေဆိုင်များက ကန့်ကွက်ခဲ့သဖြင့် ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့ကြောင်း၊ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး ဖြစ်သော်လည်း ယင်းမြေပေါ်တွင် တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်မြသက်မူ မိသားစုလက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသဖြင့် ဂရန်အရ နေထိုင်အသုံးပြုခွင့်ကို ဆက်လက်ခံစားနေဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ အခွန်အရာရှိက သုံးစွဲခွင့်ပြုထားပြီး သောမြေကို အသုံးပြုခွင့်အခွင့်အရေးကို သတ်မှတ်ပေးသော အမွေပုံစီမံ ခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုကို စွဲဆိုခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည် ဖခင်ဦးမြတ်စံဂရန်အမည်ပေါက်မှ ၎င်းအမည်ပေါက်ဂရန်ရရှိရန်

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ဥပဒေနှင့်အညီ မည်သို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ဖခင်မှ၎င်းအား အချင်းဖြစ်မြေကို နှုတ်ဖြင့်ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်းသာ တင်ပြနိုင်ကြောင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော မြေနှင့် တိုက်ကို နှုတ်ဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေနှင့်အညီ ပေးကမ်းခဲ့ခြင်း မဟုတ်၍ အထမမြောက်သော ပေးကမ်းခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်း မြေနှင့်တိုက်၏ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ထံသို့ လွှဲပြောင်းရောက်ရှိ မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **ဦးအန့်ကူ (ခ) ဦးအောင်အောင် နှင့် ဦးတင်ဝင်း ပါ ၁၀ အမှု^(၈)** အရ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ဝရန်အမည်ပေါက်ရုံဖြင့် ၎င်း တစ်ဦးတည်းပိုင်မြေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **ဦးဘအေး နှင့် ဒေါ်ချစ်ပါ ၂အမှု (၉)**တွင် တရားရုံးမဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်း ရောင်းချခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကယ်၍ လေလံဆွဲဝယ်သူအား လေလံဆွဲဝယ်ငွေကိုပြန်ပေး၍ ပစ္စည်းကို တရားရုံးအားပြန်လည်ပေးလျှင် လေလံဆွဲဝယ်သူသည် ပစ္စည်းမရရုံသာရှိပြီး ငွေမဆုံး၍ နစ်နာခြင်းမရှိ သကဲ့သို့ တရားရုံးမှာလည်း ပစ္စည်းမဆုံး၍ နစ်နာခြင်းမရှိ၍ ထိုသို့ပြုလုပ် လျှင် တရားမျှတခြင်းရှိမည်ဟုယူဆကြောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ လေလံဆွဲ ဝယ်သူအား အကာအကွယ်ပေးရန် ပစ္စည်းကိုရယူစေလျှင် တရားရုံး မဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်းအရောင်းခံရသူမှာ များစွာနစ်နာခံရမည်ဟု ညွှန်ပြ ခဲ့ကြောင်း၊ လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကြောင့် အမွေဆိုင်များအနေဖြင့် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် အမွေဆက်ခံခွင့်ဆုံးရှုံးမည်ဆိုပါက အမွေဆိုင်များ၏ အခွင့်အရေးကိုများစွာ ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍

(၈) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၂၄။

(၉) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၇၆၀။

ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားလို၊ တရားပြိုင်တို့၏ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းကြွယ် သည် ၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူဦးမြတ်စံသည် ၁၃၆၃ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ တရားလို ဦးခင်မောင်ရင်က မိခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဖခင်ဦးမြတ်စံက ၁၆-၅-၁၉၈၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစုစီမံမှုစာချုပ်ပြုလုပ်၍ ဖခင် မရှိသည့်အချိန်တွင် သားသမီးများခွဲဝေယူရန်စီမံခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစာချုပ် ပြုလုပ်စဉ်တွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်မလာရောက်၍ ၎င်းလက်မှတ်ရေးထိုး ခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးကိုလေး လာရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးကိုလေးက ၎င်းနှင့်မသက်ဆိုင်၍ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်အရ ဖခင်အမည်ပေါက် ပျော်ဘွယ်မြို့၊ မြင်းဘက်ရပ်ကွက်ရှိ အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့်တိုက်အဆောက်အအုံမှာ သားသမီးများအားလုံး ခွဲဝေယူရန် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းအဖြစ်ကျန်ရစ် ကြောင်း၊ အဆိုပါမြေနှင့် အဆောက်အအုံကို သတင်းစာတွင် ရောင်းရန် ကြော်ငြာပါလာသည့်အခါ မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့ စုံစမ်းရာ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် အမည်ပေါက် နှစ် ၃၀ ဂရန် ပြောင်းလဲထားကြောင်း၊ အဆိုပါဂရန်မှာ ၂၀၀၅ခုနှစ်တွင် ကုန်ဆုံးသည်ဟုသိရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် အမည်ဖြင့် ဂရန်သက်တမ်းတိုးရန် လျှောက်ထားမှုကိုဖျက်သိမ်းပေးရန် ၂၀-၁၂-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ခ) စာဖြင့် ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၇-၂-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ အမှတ် (ဂ) စာဖြင့် ရမည်းသင်းခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံ တင်ပြကန့်ကွက် ခဲ့ကြောင်း၊ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်တို့ အမွေမှုကိစ္စများ

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးမှသာ ဂရန်သက်တမ်းတိုးလျှောက်ထားမှု
ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ထံ ၅-၁-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ
သက်သေခံအမှတ် (ဃ) စာဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆို
သည်။

မူလရုံးတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်က မိဘများ သက်ရှိ
ထင်ရှားစဉ်ကပင် မြေ ၂ ကွက်နှင့် တိုက် ၂ လုံးကို အိမ်ထောင်မကျ
သေးသူ မိမိနှင့် ဒေါ်မြသက်မူ (တရားပြိုင်-၂) တို့အား ပေးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖခင် ဦးမြတ်စံအမည်ပေါက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်ကို
မိမိအားလည်းကောင်း၊ မိခင်ဒေါ်သိန်းကြွယ်အမည်ပေါက်မြေနှင့် တိုက်ကို
ဒေါ်မြသက်မူအားလည်းကောင်း၊ အမည်လွဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
မိမိအမည်ပေါက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ညီအစ်မ
နှစ်ဦးလုံးအား နေအိမ်ကိုလည်း လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
အိမ်ထောင်ခွဲဖြစ်သူ ကျန်ညီအစ်ကိုများအားလည်း ထိုက်သင့်သော ရွှေ၊
ငွေ၊ ပစ္စည်းများပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဖခင်က မိမိအား မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ဂရန်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
မိမိအမည်ပေါက်ဂရန်မှာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွား
သဖြင့် မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့ လျှောက်ထားဆဲဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ချေပ
ထွက်ဆိုထားသည်။

မူလရုံးတရားလိုက မိဘများကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းဟု
အဆိုပြုစွဲဆိုသော ပျော်ဘွယ်မြို့၊ မြင်းဘက်ရပ်ကွက်ရှိ အချင်းဖြစ်ဂရန်
မြေနှင့် တိုက်အဆောက်အအုံမှာ မူလကအမွေရှင် ဖခင် ဦးမြတ်စံဂရန်

အမည်ပေါက်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင် ဒေါ်သိန်းကြွယ်သည် ၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင်
လည်းကောင်း၊ ဖခင် ဦးမြတ်စံသည် ၁၃၆၃ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်
ခဲ့ကြရာ မိဘများမကွယ်လွန်မီ ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့ (မြန်မာသက္ကရာဇ်
အားဖြင့် ၁၃၃၇ ခုနှစ်)ကတည်းကပင် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေမှာ တရားပြိုင်
အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ဂရန်အမည်ပေါက်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းတို့မှာ
နှစ်ဖက်ထွက်ဆိုချက်များအရ အငြင်းမပွားထင်ရှားသည်။

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

ဂရန်ချထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်း
ထားရှိသည်။ အောက်မြန်မာပြည်ရှိ မြေများသည် အောက်မြန်မာပြည်မြို့နှင့်
ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး အထက်မြန်မာပြည်ရှိ မြေ
များမှာ အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်တော်စည်းမျဉ်းဥပဒေတွင်
အကျုံးဝင်သည်။ အဆိုပါဥပဒေများအရ အစိုးရက ချထားပိုင်ခွင့်ရှိသည့်
မြေများတွင် လူနေထိုင်ရန်အတွက်ဖြစ်စေ၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ
အတွက်ဖြစ်စေ၊ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်အသုံးပြုရန်အတွက်
ဖြစ်စေ အငှားဂရန်နှင့် လိုင်စင်များချထားပေးသည်။ မြို့မြေအဖြစ် အမိန့်
ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်ပြီးသော မြို့များတွင် လူနေထိုင်ရန်နှင့် စက်မှုလက်မှု
လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန် အငှားသက်တမ်း အနှစ် ၃၀ ခွင့်ပြုပြီး အနှစ်
၃၀ ကုန်ဆုံးတိုင်း နောက်ထပ် အနှစ် ၃၀ စီဖြင့် စုစုပေါင်း အနှစ် ၉၀
အထိ လဲလှယ်ခွင့် ရှိသည့် မြေငှားစာချုပ်ကို ဂရန်ဟု ခေါ်ဆိုသည်
ဦး စံဝင်း ထိန် နှင့် ဦး ကိစိန် အမှု (၁၀) ကိုကြည့်ပါ။
ဦး စံဝင်း ထိန် နှင့် ဦး တင်လှိုင်ထွန်း ပါ ၂

အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလက ဖခင်ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့

(၁၀) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၃။

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

သော်လည်း ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်သည့် ၁၃၆၃ခုနှစ်မတိုင်မီ ၂၆ နှစ်ခန့်
အချိန် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့ (မြန်မာသက္ကရာဇ်အားဖြင့် ၁၃၃၇ ခုနှစ်)ကပင်
သမီးဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် နှစ် ၃၀ ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ပြောင်းလဲချထားပေးလိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် အချင်းဖြစ်မြေကို စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်မှာ ပြောင်းလဲသွားပြီး
ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဂရန်အမည်ပြောင်းလဲချထားပေးသည့် ၁၂-၇-၁၉၇၅
နေ့မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည်အစိုးရထံမှ မြေငှားအခွင့်အရေးအရ
လူနေထိုင်ရန်၊ လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန်စသည်ဖြင့် မြေကို စီမံခန့်ခွဲ
အသုံးပြုပိုင်ခွင့်ရရှိသွားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မူလဂရန်
အမည်ပေါက်သူ ဖခင်ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့်ပတ်သက်၍
စီမံအသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့်
ဖခင်ဦးမြတ်စံက ၎င်းဂရန်အမည်ပေါက်မဟုတ်တော့သည့် အချင်းဖြစ်ဂရန်
နှင့် အဆောက်အအုံကို ၁၆-၅-၁၉၈၇ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (က)
မိသားစုစီမံမှုစာချုပ်ပြုလုပ်၍ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့် ရှိတော့မည်မဟုတ်ချေ။
ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစုစီမံမှုစာချုပ်သည် အကျိုး
သက်ရောက်မှုရှိသော စာချုပ်တစ်ရပ်မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

အချင်းဖြစ်အမှုကို တရားလိုဦးခင်မောင်ရင်က ၂၄-၁၁-၂၀၀၉
နေ့တွင်စတင်စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေမှာ ၁၂-၇-၁၉၇၅
နေ့မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် အနှစ် ၃၀ ဂရန် ချထားပေးခဲ့
ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားပြီး
ဖြစ်ရာ ယခုအမှုစွဲဆိုမီကပင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်ကြောင်း
အငြင်းမပွားထင်ရှားသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးခင်မောင်ရင်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် နှစ် ၃၀ ဂရန် မြေကွက်ဖြစ်၍ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုချိန်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပါက တရားလိုသည် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိ၍ မြေလက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးခင်မောင်ရင်အနေဖြင့် အခင်းဖြစ်ဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ မိဘများမကွယ်လွန်မီ ၁၉၇၅ ခုနှစ်ကပင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်သည် အခင်းဖြစ်ဥပစာပိုင်ရှင်အဖြစ် အတိအလင်း ရပ်တည်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အမွေရှင် ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်စဉ် အမွေပုံစည်းကျန်ရစ်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ကာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ ဒီကရီများကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
 ဦးမျိုးမင်းသိန်း
 (ကွယ်လွန်သူ
 ဦးခင်မောင်ရင်၏
 တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက အခင်းဖြစ်မြေကွက်သည် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေသော်လည်း ဂရန်အရ သုံးစွဲနေသော အခွင့်အရေးကို သက်ဆိုင်ရာမှ ငြင်းပယ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယနေ့ထက်တိုင် တရားပြိုင် ဒေါ်မြသက်မူ လက်ဝယ်ရှိနေကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် မူလမှုကိုစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်းတင်ပြသည်။

အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (က) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ 25.(a) an occupier of State Land can have no heritable or transferable right of use or occu-

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

pancy therein, nor can any rights adverse to the Government exist in such land unless they have been created or continued by a grant made by or on behalf of the ** Government; ”

အဆိုပါပုဒ်မ ၂၅ (က) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးထားခြင်းမျိုးမရှိသော အစိုးရပိုင်မြေပေါ်တွင် နေထိုင်သူသည် အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်မရှိပေ။ အစိုးရက ဂရန်ထုတ်ပေးမှသာလျှင် ထိုမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရရှိသည်။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလက ဖခင်ဦးမြတ်စံအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့ရာ ဂရန်သက်တမ်းကာလအတွင်း ဦးမြတ်စံသည် လွှဲပြောင်းပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သားသမီးများသည် ဖခင်အမည်ပေါက်ဂရန်မြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့တွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ချထားလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂရန်မြေနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဦးမြတ်စံ၏ အခွင့်အရေးများ ကုန်ဆုံးသွားပြီးဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နေထိုင်အသုံးပြုရန် အစိုးရထံမှ ဂရန်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းဂရန်အရ နေထိုင်အသုံးပြုခွင့်ကို ၎င်း၏ဆက်နွယ်သူများက ဆက်လက်ခံစားနေဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေလင့်ကစား ဂရန်အရ သုံးစွဲသောအခွင့်အရေးကို အစိုးရက ငြင်းပယ်သည်ကိုမတွေ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အစိုးရက မငြင်းပယ်သေးသမျှ ဦးမြတ်စံ

နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဦးမြတ်စံအမည်ပေါက်ဂရန်မြေကို ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ချထားခြင်းမှာ ဦးမြတ်စံကဂရန်အရ သုံးစွဲသောအခွင့်အရေးကို အစိုးရက ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဦးမြတ်စံရရှိထားသည့်အခွင့်အရေးကို ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ရရှိသွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၅ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ဦးမြတ်စံနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မှ (၆) တို့၏ရှေ့နေက **ဦးအန်ကူ**
(ခ) ဦးအောင်အောင်နှင့်ဦးတင်ဝင်း ပါ ၁၀ အမှု^(၈) ကို ကိုးကား၍
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ပေါက်သော်လည်း ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ပိုင်
ပစ္စည်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြသည်။
ဦးအန်ကူ (ခ) ဦးအောင်အောင်နှင့် ဦးတင်ဝင်းပါ ၁၀ အမှု^(၈)
တွင် အချင်းဖြစ်မြေမှာ မူလက မိဘများကျန်ရစ်ခဲ့သော အမွေဆိုင်ပစ္စည်း
ဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်စန်းနုအမည်ဖြင့် ဂရန်ပေါက်နေသည့်
တိုင်အောင် အမွေဆိုင်မြေအဖြစ်မှ ဒေါ်စန်းနုတစ်ဦးတည်းပိုင်မြေ
အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာ အမွေရှင်ဆိုသူ ဦးမြတ်စံမကွယ်လွန်မီကပင်
အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းသည် အမွေ
ပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်ပြီးမှ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ပေါက်ခြင်း

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

မဟုတ်သောကြောင့် အဆိုပါ စီရင်ထုံးနှင့် ဖြစ်ရပ်ခြင်းမတူညီပေ။
ဦးမြတ်စံမကွယ်လွန်မီတွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ထုတ်ပေးခြင်း
သည် အမွေဆက်ခံခွင့်နှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအရ
ဆောင်ရွက်သည့် ကိစ္စသက်သက်ဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံး၏
စီရင်ပိုင်ခွင့်အတွင်းမကျရောက်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ အစိုးရက ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် ဂရန်ချထားခြင်း
ဖြစ်ပါလျက် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်အမည်ပေါက်သူ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်မပိုင်၊
အမွေဆိုင်မြေသာဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိချေ။
**ဒေါ်ရွှေညွန့် ပါ ၃ နှင့် ဘဏ္ဍာရေးနှင့်အခွန်ဌာန ရန်ကုန်မြို့အမှု (၁၁)
နှင့် အဖေခန့်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မင်းကြီး ပါ ၄ အမှု (၁၂) တို့ကို
ကြည့်ပါ။**

ထို့ပြင် ၁၂-၇-၁၉၇၅ နေ့မှစတင်၍ ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်ရရှိခဲ့သည့်
ဂရန်သက်တမ်းသည်လည်း ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။
ဂရန်သက်တမ်းကုန်သည်နှင့် နောက်ထပ်ဂရန်ထုတ်ပေးခြင်းမရှိပါက
ဂရန်မြေမှာ အစိုးရမြေအဖြစ်ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားပြီးဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြသက်မူသည် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် နေထိုင်ခြင်းမှာ
အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြသက်မူတွင်
လက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟူသော တင်ပြချက်သည် ဦးခင်မောင်ရင်က
အမွေရှင် ဦးမြတ်စံကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင်

(၁၁) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၉၆
(၁၂) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၇၃၅

ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့်အချက်မဟုတ်ပေ။

ဦးမြတ်စံသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာ မရှိသည့်အတွက် ဦးမြတ်စံကွယ်လွန်စဉ်တွင် အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ် သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာသည့်ပြဿနာ အမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချင်းဖြစ်မြေဂရန် သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းရှိကြောင်း ဖြေဆိုလိုက် သည်။ ပြဿနာအမှတ် (၁) အား ဖြေဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်သည် ဖခင်ဦးမြတ်စံကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း ဖြေဆိုထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ မြေနှင့်အိမ်ကို ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိသည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၁၉၁/၂၀၀၉ တွင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်၏ခင်ပွန်း တရားရုံး ဦးကိုလေးမှ တရားနိုင်ဦးသန်းအောင်သို့ပေးရန် ဒီကရီကျငွေ ကျပ်သိန်း ၁၈၀ အတွက် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ခြင်းသည် ကျန်အမွေဆိုင်များ၏ အမွေဆက်ခံခွင့် အခွင့်အရေးကို နှုတ်သိမ်းရာမရောက်ဟု ဆိုရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အမွေဆိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်၏ခင်ပွန်းမှ တရားရုံး၏ဒီကရီအရ ပေးရန်ရှိသည့် ဒီကရီ ကျငွေအတွက် တရားရုံးက လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးကျော်ဝင်းဆိုသူမှ လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့၍ အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရှိခြင်းမရှိကြောင်း၊ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စု

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

၂၀၁၃
ဦးမျိုးမင်းသိန်း
(ကွယ်လွန်သူ
ဦးခင်မောင်ရင်၏
တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ပါ ၆

တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ကျန်အမွေဆိုင်များ၏ အမွေ ဆက်ခံခွင့်အခွင့်အရေးကို နှုတ်သိမ်းရာရောက်စေခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေဆို လိုက်သည်။

အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေသည် မူလက အမွေရှင်ဦးမြတ်စံ ဂရန် အမည်ပေါက်မြေဖြစ်သော်လည်း မိဘများ သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့်အမည်ဖြင့် နှစ် ၃၀ ဂရန် ရရှိခဲ့ပြီး တရားစွဲဆိုချိန်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသော်လည်း ဒေါ်ခင်ဌေးမြင့် ကပင် ဂရန်အရ ရရှိခဲ့သည့်အခွင့်အရေးအရ ဆက်လက်အသုံးပြုခံစား နေခြင်းဖြင့် အမွေရှင် ဦးမြတ်စံကျန်ရှိသော အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် တည်ရှိ ခြင်းမရှိတော့သဖြင့် အယူခံရုံးအဆင့်ဆင့်တို့က အမွေရှင် ဦးမြတ်စံ ကွယ်လွန်စဉ် အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရစ်ခြင်းမရှိတော့ကြောင်း တညီတညွတ် တည်းဆုံးဖြတ်၍ အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက် သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၂၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ

ဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး နှင့် ဦးစိုးညွန့်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါက်တာမြင့်အောင်

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်)

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ပါ ၎င်း *

တရားမကြောင်းအရ နစ်နာမှုအတွက် လျော်ကြေးတောင်းဆိုခြင်း
ကို ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုပြီးမှ တရားမကြောင်းစွဲဆိုရန်
သတ်မှတ်ထားခြင်း ရှိ မရှိ။

တရားမကြောင်းအရ လျော်ကြေးရလိုမှုတွင် စည်းကမ်းသတ်
ကာလကို မည်သည့်အချိန်မှ စတင်ရေတွက်ရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံး၏စီရင်ချက်သည် တရားမရုံး

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၇၆

၂၀၁၃
 ဒေါက်တာမြင့်အောင်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

နှင့်မသက်ဆိုင်၊ တရားမရုံးအပေါ် အတည်မဖြစ်ပေ။ ထို့အတူ တရားမရုံးမှ ဆုံးဖြတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် အတည် မဖြစ်ပေ။ **မင်္ဂလာသုခဆန်စက်လီမိတက် နှင့် ဦးသန်းစိန်အမှု (၂) နှင့် မောင်ဘိုးနွယ် နှင့် မဖွားခြံအမှု (၃)** တို့ကိုကြည့်ပါ။ ရာဇဝတ်ကြောင်း အရ ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်သည်ကို ပြစ်မှုတရားရုံးတွင် စွဲဆိုအရေးယူရန်ဖြစ်ပြီး၊ တရားမကြောင်းအရ နစ်နာစေမှုအတွက် သက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းကို တရားမတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။ ရာဇဝတ်ကြောင်း စွဲဆိုပြီးမှ တရားမကြောင်းစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ရာဇဝတ်တရားရုံး က တရားခံအပေါ် ရာဇသတ်ကြီး ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အပြစ်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာ တရားလိုတွင် နစ်နာကြောင်းစတင်ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်၍ မူလရုံးသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ရာဇဝတ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ် ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ နစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေ ရလို့မှုကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ အရ နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၃) လျှောက်ထား ခံရသူသည် နစ်နာကြေး ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလို့မှုကို ၃၁-၁-၂၀၁၂ ရက် နေ့တွင် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူက ၎င်းအား နစ်နာစေအောင် ပြုလုပ်သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဦးဝင်းဌေး တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	၂၀၁၃ ဒေါက်တာမြင့်အောင် (၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ်
အမှတ်(၁)(၂)လျှောက်ထား		
ခံရသူများအတွက်	- ဦးအောင်သန်းမြင့် ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး။	ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင် နှင့် တိုင်းဒေသကြီး
အမှတ်(၃)လျှောက်ထား		တရားလွှတ်တော်
ခံရသူအတွက်	- ဦးအုန်းမြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	တရားသူကြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇ တွင် အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ မဆုဝင့်ဝါ (၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူမိခင်ဒေါ်အေးအေးမြင့်)က လျှောက်ထားသူ ဒေါက်တာမြင့်အောင်အပေါ် “ မိန်းမပျိုကျောင်းသူတစ်ဦးအား လူပုံအလယ်တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် အသရေပျက်အရှက်ရကာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ငွေကြေးနစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရသောကြောင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလို့မူ ” စွဲဆိုသည်။ အမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်း ရှိ မရှိကို ပဏာမငြင်းချက်ထုတ်ပြီး ကြားနာရာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို လျှောက်ထားသူက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၇ တင်သွင်းရာ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်

၂၀၁၃
 ဒေါက်တာမြင့်အောင်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

လျှောက်ထားသူက ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က)အရ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့်ပတ်သက်သည့် ပဏာမငြင်းချက် အပေါ် နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ရာတွင် တရားပြိုင်က မဆုဝင့်ဝါအား ပါးရိုက်မှုပြုလုပ်သည့်နေ့မှာ ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ဟု စွပ်စွဲမှုပြုပြီး၊ မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ စွဲချက်တင်ရာ အပြစ်ရှိကြောင်းဝန်ခံသဖြင့် ၂၀-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်မှာ အစောဆုံး ဒေါက်တာမြင့်အောင်ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသည့် ၁၉-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့၊ နောက်အကျဆုံးတရားရုံးက စီရင်ချက်ချသည့် ၂၀-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် ကျရောက်သည်ဟု သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နစ်နာစေသည့်နေ့မှာ ကျူးလွန်သည့်နေ့ဟု သတ်မှတ်ခြင်းထက် ကျူးလွန်ကြောင်းဝန်ခံသည့် အတွက် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့များကို သတ်မှတ်ခြင်းက သင့်မြတ်သဖြင့် ထိုနေ့များမှ ရေတွက်လျှင် အမှုစွဲဆိုသည့် ၃၁-၁-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယား ၂၂ ပါ သတ်မှတ်ကာလ ၁ နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်း မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၂၂ ကို ရည်ညွှန်း၍ ရာဇဝတ်တရားရုံးက

တရားခံအပေါ် ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အပြစ်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာ တရားလိုတွင် နစ်နာကြောင်း စတင်ပေါ်ပေါက်မည် ဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း Cause of action ပေါ်ပေါက်မှုမှာ ရာဇဝတ်တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ပြီးမှ ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံးသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ရာဇဝတ်တရားရုံးက ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့မှ စတင်ရေတွက်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ ပြင်ဆင်မှုကို ပလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
 ဒေါက်တာမြင့်အောင်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

အမှတ် (၁) (၂) လျှောက်ထားခံရသူတို့အတွက် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ အပိုဒ် ၂၂ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေ သည့်အတွက် လျော်ကြေးရလိုမှုစွဲဆိုရာတွင် နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်က စတင်ပြီး ကာလစည်းကမ်းသတ် ၁ နှစ်သတ်မှတ်ထားကြောင်း၊ အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၁၂ မှ တရားလို မဆုခံဝါက တရားပြိုင်အပေါ် မိန်းမပျိုကျောင်းသူတစ်ဦးအား လူပုံ အလယ်တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် အသေရေပျက်၊ အရှက်ရကာ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ငွေကြေးနစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရသောကြောင့် နစ်နာကြေး ငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလိုကြောင်းစွဲဆိုသည့် အမှုဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုများမှာ တရားပြိုင်က တရားလိုအား လူပုံအလယ်တွင် ပါးရိုက်ခဲ့၍ ပေါ်ပေါက်လာသည့် နစ်နာမှုများဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ယင်းနစ်နာမှုများဖြစ်ပေါ်စေသည့် တရားပြိုင်က တရားလိုအား ပါးရိုက်သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ် ရေတွက် ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ တရားမမှုစွဲဆိုသည့်နေ့ရက်မှာ ၃၁-၁-၂၀၁၂ နေ့ဖြစ်သဖြင့်

၂၀၁၃
 ဒေါက်တာမြင့်အောင်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၂၂ အရ ကာလ စည်းကမ်းသတ် ၁ နှစ်ထက် ကျော်လွန်နေကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ အကြောင်းပြချက်မှာ မှားယွင်းသည်ဟုမဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဘက်မှ တင်ပြသည့် **မောင်ကြည်မြင့် နှင့် ဦးမြင့်နိုင်အမှု** ^(၁) တွင် တရားလို မောင်ကြည်မြင့်အား တရားပြိုင်ဦးမြင့်နိုင်က အကြောင်းမဲ့ သံတုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်သည်ဆိုကာ ဒဏ်ရာများရရှိမှုအတွက် လျော်ကြေး တောင်းဆိုသောကိစ္စနှင့် ဆရာဖြစ်သူက ၉ တန်းကျောင်းသူမိန်းမပျိုအား အခြားကျောင်းသားများရှေ့ ဆံပင်ဆွဲ၍ ပါးရိုက်သည့်အတွက် ဒဏ်ရာ ရသည့်ကိစ္စကို တစ်တန်းတစ်စားတည်း သုံးသပ်ရန်မသင့်ဟု ယူဆပါကြောင်း၊ ကျူးလွန်ခံရသူ မိန်းကလေးအနေဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဒဏ်ရာရရှိသည့် အပြင် ဂုဏ်သိက္ခာဆုံးရှုံးခြင်း၊ ပညာရေးဆုံးရှုံးသည့်အပြင် ပေးသွင်းထား သောငွေကြေးများ အမှန်တကယ်ဆုံးရှုံးပါလျက် ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ တစ်ခုတည်းကို ကိုင်စွဲစဉ်းစားမည်ဆိုပါက တရားမျှတမှု ရရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်သည် ချင့်ချိန် ဆင်ခြင်၍ ထုတ်ဆင့်ရသောသဘာဝဖြစ်၍ တရားမျှတစွာ ဆောင်ရွက် ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါက တရားရုံးအနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ တရားလို ပြုလုပ်စွဲဆိုသည့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၁၂ ၏ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကို ရေတွက်ရာတွင် လျှောက်ထားသူအပေါ် ရာဇဝတ်မှုစွဲဆို၍ ကြာမြင့် သည့်ကာလကို ထုတ်ဖယ်မည်ဆိုပါက ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ အပိုဒ် ၂၂ အရ ကာလစည်းကမ်း ၁ နှစ်အတွင်း ကျရောက်မည်ဖြစ်ပြီး၊

(၁) ၁၉၉၄၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ်-၇၉

ဥပဒေအရ မှန်ကန်၍ တရားမျှတမှုရှိပါသဖြင့် ယခုလျှောက်ထားမှုအား ခွင့်ပြုရန်မသင့်ပါကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

အမှတ်(၃) လျှောက်ထားခံရသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ယခုအမှုမှာ တရားမနစ်နာမှုအတွက် လျော်ကြေးရလိုကြောင်း စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား ကမာရွတ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၆/၂၀၁၁ တွင် တရားစွဲဆိုစစ်ဆေး၍ ၂၀-၉-၂၀၁၁ နေ့ တွင် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပြီးနောက် တရားမနစ်နာမှု (Tort) အရ ဆက်လက် ၍ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း (Cause of action) ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုကြောင်းအရမစွဲဆိုဘဲ တရားမနစ်နာမှုသက်သက် ဖြင့် တိုက်ရိုက်စွဲဆိုမည်ဆိုပါက ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို စတင် ရေတွက်ရာတွင် အမှတ်(၃) လျှောက်ထားခံရသူအား အသရေပျက် အရှက်ရအောင်ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့မှစတင်ရေတွက် ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ယခုအမှုသည် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုပြီး နောက်မှ တရားမနစ်နာမှုဖြင့် ဆက်လက်တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ စီရင်ချက်ချမှတ်သည့် ၂၀-၉-၂၀၁၁ နေ့က စတင်၍ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ပြီး၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို စတင်ရေတွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတရားစွဲဆိုသည့် ၃၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ် ၁ နှစ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိပါသဖြင့် ဤစာချွန်တော်အမိန့်တင်သွင်းလျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သင့် ပါကြောင်း တင်ပြလျှောက်လဲသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက မူလရုံးအဆိုလွှာ

၂၀၁၃
 ဒေါက်တာမြင့်အောင်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

နှင့် အချေလွှာတို့အရ လျှောက်ထားသူသည် အမှတ် (၃) လျှောက်ထား
 ခံရသူကို ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများရှေ့ ပါးရိုက်ခဲ့၍ လူပုံအလယ်
 တွင် အရှက်တကွဲ ဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုသောနေ့သည် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့ည
 ၈ နာရီကျော်ဖြစ်သည်ဟု နေ့ရက်တိတိကျကျဖော်ပြပြီး၊ ထိုသို့ အရှက်တကွဲ
 အကျိုးနည်းဖြစ်ခြင်းအတွက် နစ်နာကြေးငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလို့မှုကို
 ၃၁-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ယင်းသို့လျော်ကြေးငွေ
 (သို့မဟုတ်) နစ်နာကြေးငွေရလို့မှုစွဲဆိုလျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ်
 ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ အရ ၁ နှစ်အတွင်းစွဲဆိုရန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ထိုသို့
 လူပုံအလယ်ရိုက်နှက်မှုကြောင့် မူလရုံးတရားလိုအနေဖြင့် အရှက်တကွဲ
 ဖြစ်ခြင်း၊ ကျောင်းထုတ်ခံခြင်း၊ ပေးသွင်းထားသည့် ကျောင်းလခငွေ
 ဆုံးရှုံးခြင်းတို့ဖြစ်ရသည်ဆိုလျှင်လည်း ရိုက်နှက်သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့
 မှစ၍ နစ်နာမှုစတင်၍ ထိုနေ့မှစ၍ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း
 ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်တို့သည် ပြစ်မှုတရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်
 နေ့ကို နစ်နာစေသည့်နေ့ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းသည်
 ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း
 မရှိသည်များကို မိမိထင်မြင်ယူဆချက်ဖြင့် ချဲ့ထွင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်
 ပါကြောင်း၊ ယခုအမှုနှင့် အလားတူဖြစ်ရပ်တူ အမှုမျိုးကို တရားရုံးချုပ်
 (ရန်ကုန်) က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော **မောင်ကြည်မြင့် နှင့် ဦးမြင့်နိုင်အမှု** ^(၁)
 တွင် နစ်နာကြေးတောင်းဆိုသည့်အမှုမျိုး၌ ကာလစည်းကမ်းသတ်
 ရေတွက်ရန် နေ့ရက်ကို ဒဏ်ရာရသည့် (အကျိုးပျက်စီးနစ်နာမှု) ဖြစ်စေ
 သည့်နေ့မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ရန်ဟု တိတိကျကျ

ဆုံးဖြတ်ထားပါကြောင်း၊ မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပြင်ဆင်မှုရုံးတို့၏ အမိန့်များသည် အပ်နှင်းထားခြင်း
မရှိသော စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို မိမိသဘောဖြင့် ထင်မြင်ယူဆ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
အညီ ဆုံးဖြတ်ခဲ့မှုမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသဖြင့် ယင်းသို့မှားယွင်း
ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်တည့်မတ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဤတရားမ
အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုပေးရန် တင်ပြလျှောက်လဲသည်။

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇ တွင်အမှတ်(၃) လျှောက်ထားခံရသူက
လျှောက်ထားသူအပေါ် “ မိန်းမပျို ကျောင်းသူတစ်ဦးအား လူပုံ
အလယ်တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် အသရေပျက်၊ အရှက်ရကာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊
ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ငွေကြေးနစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရသောကြောင့် နစ်နာကြေး
ငွေ ကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလို့မူ ” စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂
တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား အခြားသောနစ်နာစေမှုဖြစ်စေ
သည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေရလို့မူကို နစ်နာစေသည့်ရက်ကစ၍
တစ်နှစ်အတွင်းစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည်။

မူလရုံး၏ အဆိုလွှာနှင့် အချေလွှာများတွင် ဖော်ပြချက်များ
အရ လျှောက်ထားသူက မဆုဝင့်ဝါကို စာသင်ခန်းအတွင်းရှိ ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများရှေ့မှောက် လူပုံအလယ်တွင် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့
ညပိုင်းက ရိုက်နှက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အရိုက်ခံရသဖြင့် အသရေပျက်

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်

အရှက်ရကာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ငွေကြေးနစ်နာဆုံးရှုံး
ရကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူက
မဆုဝင့်ဝါအား နစ်နာစေအောင်ပြုလုပ်သည့်နေ့မှာ ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့
ဖြစ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ မဆုဝင့်ဝါ၏ မိခင်
ဒေါ်အေးအေးမြင့်က လျှောက်ထားသူ ဒေါက်တာမြင့်အောင်အပေါ်
ပြစ်မှုကြောင်းအရ ကမာရွတ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး
အမှတ် ၆ တွင်တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက လျှောက်ထားသူ
အပေါ် ၁၉-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ
စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရာ အပြစ်ရှိကြောင်းဝန်ခံခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
၂၀-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် မြို့နယ်တရားရုံးကလျှောက်ထားသူ ဒေါက်တာ
မြင့်အောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်ပြီး၊ ဒဏ်ငွေ ၁၀၀၀/- ပေးဆောင်စေရန်နှင့် ပျက်ကွက်က
ထောင်ဒဏ် ၁ လကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၂၀-၉-၂၀၁၁ နေ့
သည် နာကျင်စေမှုကျူးလွန်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားပေါ်ပေါက်သဖြင့်
အပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်နေ့သာဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူ
က အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူကို နာကျင်စေရန် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်
ခဲ့သည့်နေ့မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

ထို့ကြောင့် အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူအား နစ်နာစေသည့်
နေ့ရက်မှာ ၁၉-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့နှင့် ၂၀-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့ဟု
သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ခရိုင်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ
ဆီလျော်မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံး၏ စီရင်ချက်သည် တရားမရုံးနှင့် မသက်ဆိုင်၊ တရားမရုံးအပေါ် အတည်မဖြစ်ပေ။ ထို့အတူ တရားမရုံးမှဆုံးဖြတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် အတည်မဖြစ်ပေ။

မင်္ဂလာသုခဆန်စက် လီမိတက် နှင့် ဦးသန်းစိန်အမှု (၂) နှင့် မောင်ဘိုးနွယ် နှင့် မဖွားခြုံအမှု (၃) တို့ကိုကြည့်ပါ။ ရာဇဝတ်ကြောင်း အရ ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်သည်ကို ပြစ်မှုတရားရုံးတွင် စွဲဆိုအရေးယူရန်ဖြစ်ပြီး၊ တရားမကြောင်းအရ နစ်နာစေမှုအတွက် သက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းကို တရားမတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။ ရာဇဝတ်ကြောင်း စွဲဆိုပြီးမှ တရားမကြောင်းစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ရာဇဝတ် တရားရုံးက တရားခံအပေါ် ရာဇသတ်ကြီး ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အပြစ်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာ တရားလိုတွင် နစ်နာကြောင်း စတင်ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်၍ မူလရုံးသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ရာဇဝတ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ခဲ့ခြင်း သည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

နစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေ ရလိုမှုကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၂၂ အရ နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်းစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၃) လျှောက်ထား

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (ရုံးချုပ်)၊ စာ-၇၉၄။
(၃) ၁၉၄၀၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆၃။

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်

ခံရသူသည် နစ်နာကြေး ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ ရလို့မှုကို ၃၁-၁-၂၀၁၂
ရက်နေ့တွင် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူက ၎င်းအား နစ်နာ
စေအောင် ပြုလုပ်သည့် ၁၁-၁၁-၂၀၁၀ နေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် ကာလ
စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။

နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေတွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ အမှုစွဲဆို
သည့်ကာလကို ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ခြင်းမှ ထုတ်နုတ်
ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားခြင်းမရှိသဖြင့် ယခင်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုစွဲဆိုသည့်
ကာလကို ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ခြင်းမှ နုတ်ပယ်၍ရနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။

စည်းကမ်းသတ်ကာလကုန်ဆုံးပြီးမှ စွဲဆိုတင်သွင်းသော
တရားမကြီးမှုစသည်တို့ကို ပလပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ
ကို တရားမျှတမှု၊ သာနာညီမျှမှုနှင့် မွန်မြတ်သောအသိတရားတို့အရ
ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ **ဆရာဓမ္မပန်ဒိတ်နှင့် နာရက်(ရှ်)ပန်ဒေး
အမှု (၄) ကိုကြည့်ပါ။**

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်
တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က အမှုကို
ကာလစည်းကမ်းသတ်မကျော်လွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေ
အရ ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

(၄) အေအိုင်အာ၊ ၁၉၃၆ (ရန်ကုန်)၊ ၈၁-၃၀၅။

အမိန့်တစ်ရပ်သည် အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့် ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အခွင့်အာဏာရှိသည်ထက် ကျော်လွန်ဆုံးဖြတ် ခဲ့သည်ဟုလည်းကောင်း ထိုအမိန့်သည် အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံဖြင့် ဥပဒေအရ မှားယွင်းချွတ်ချော်ခြင်းဖြစ်နေသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပြင်ဆင်တည့်မတ် ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါက်တာမြင့်အောင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာမင်းစိုးအောင်
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော် ပါ ၃

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ခွင့်ပြုပြီး၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၇ တွင် ချမှတ်သော စီရင်ချက်တို့ကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဇွန်လ

၁၇ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်းနှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂

နှင့်

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ပါ ၄ *

မြန်မာ့ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်အပေါ်
တရားမမှုစွဲဆိုခြင်း ၊ ဘဏ်မန်နေဂျာထံ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးအပ်ရန်လိုအပ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ
နို့တစ်စာပေးရန်လိုအပ်သည့် အမှုအမျိုးအစား နှစ်မျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရှိရ
သည်။ ပထမအမျိုးအစားမှာ အစိုးရကိုင်စွဲသည့် အမှုအမျိုးအစားဖြစ်ပြီး
ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအားစွဲဆိုသည့် အမှုဖြစ်သည်။

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၉၀

နို့တစ်စာမပေးဘဲ အစိုးရကို လုံးဝတရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်၊ ဒုတိယအမျိုးအစား ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအား တရားစွဲဆိုသည့်အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပြုမူချက် နှင့် အကျိုးဝင်မှသာ နို့တစ်ပေးရန်လိုအပ်သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၃)အရ “အစိုးရ” ဆိုသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

“ အစိုးရဆိုသောစကားရပ်တွင် ဆိုင်ရာကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြေခံဥပဒေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ နိုင်ငံတော်၏ စီမံခန့်ခွဲမှုအာဏာ အပ်နှင်းခြင်းခံရသော အဖွဲ့အစည်းကိုဆိုလိုသည်။”

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာပေသည်။

ဒုတိယအချက်ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်ပြုမူချက်နှင့် အကျိုးဝင်မှသာ နို့တစ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်အဖြစ် “ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) ဟု ဖော်ပြတရားစွဲဆိုထားခြင်း ဖြစ်ရာ တရားပြိုင်မှာ “ဘဏ်” ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၃) ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့်

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှား
ပြီးဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားလိုများ) က ဘဏ်မန်နေဂျာ
အား နို့တစ်ပေးရန်လိုအပ်ခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အမှတ် (၁) (၂) လျှောက်ထား
ခံရသူအတွက် - ဦးအောင်သန်းမြင့်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

အမှတ် (၃) (၄) လျှောက်ထား
ခံရသူအတွက် - ကိုယ်တိုင်(မလာ)

သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇
တွင် တရားလို ဒေါ်ဝင်းနှင့် ဒေါ်လှလှဝင်း (ခ) ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း (လျှောက်ထား
သူများ)က တရားပြိုင် မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်
(၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) ပါ ၃ ဦးတို့အပေါ် “ ပဲခူးတိုင်း (အနောက်ပိုင်း)
တရားရုံး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂ တွင် ချမှတ်သော
ဒီကရီသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၄၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ
လိုအပ်သည့်အတိုင်း အမှုသည် မပြည့် စုံသဖြင့် အတည်မဖြစ် ပျက်ပြယ်
(Null and void) ကြောင်းနှင့် တရားလိုများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု
မရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမ

ဇာရီမူအမှတ် ၄၃ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်က ဒီကရီအတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ဆောင်ရွက်မှုမှန်သမျှသည် တရားလိုများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။

သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇ တွင် ပဏာမပြင်ချက်(၃)ရပ် ထုတ်ခဲ့သည်။

(၁) အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဘဏ် (၎င်းမန်နေဂျာ) အပေါ် ကျင့်ထုံးပုဒ်မ ၈၀ (၁) အရ နို့တစ်စာပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ အမှုစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား။

(၂) အမှုစွဲဆိုသည့်ပုံစံ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား။

(၃) တရားလိုသည် (၁-တရားပြိုင်) ဘဏ်အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား။

ပဏာမပြင်ချက် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးဖြစ်သည့် ခရိုင် တရားရုံးက အက်(စ်)ပီ၊ အက်(စ်)ဗာရန်နှင့် မန်နေဂျာပြည်သူ့ဘဏ်အမှတ် ၁/၆ မောင်တော ၁၉၆၉ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးစာ ၅၁ စီရင်ထုံး တွင် “မန်နေဂျာအပေါ်သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ နှင့် အကျိုးဝင်သောအမှုမဟုတ်ကြောင်း” ထုံးဖွဲ့မှုကို ကိုးကား၍ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်ဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာ) အပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ အမှုစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း တရားလိုဘက်ကို အသာပေးဖြေဆိုခဲ့သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

၂၀၁၃
 ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 ပါ ၄

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမ
 ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ
 ဗဟိုဘဏ်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ ဗဟိုဘဏ်၏ လက်အောက်ခံဘဏ်ခွဲ
 ဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဗဟိုဘဏ်သည် စီမံကိန်းနှင့်
 ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနတွင်ပါဝင်ကြောင်း၊ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့်
 ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်မန်နေဂျာသည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း
 ဖြစ်ကြောင်း မူလရုံးတရားလိုတောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်မှာလည်း
 ပဲခူးတိုင်း (အနောက်ပိုင်း) တရားရုံး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
 ၂၂ တွင် ချမှတ်ခဲ့သော ဒီကရီကိုအကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုထားခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအမှု၏ တရားနိုင်မှာ မန်နေဂျာ၊ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့်
 ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်၊ ရန်ကုန်မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံးက
 ကိုးကားခဲ့သော အက်(စ်)ပီအက်(စ်)ဗာရန် အမှု ၁၉၆၉ မြန်မာနိုင်ငံတရား
 စီရင်ထုံးစာ ၅၁ သည် ယခုအမှုဖြစ်ရပ်နှင့်မတူကြောင်း၊ ယခုအမှု၏
 အဖြေမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၈၀ (ခ) အရ နှိတ်စာပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ
 မမှန်ကြောင်း ဖြေကြားခဲ့ခြင်းအား ပယ်ဖျက်ကာ မူလရုံးတရားလို၏ ဆိုလွှာ
 ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇ နည်း ၁၁ (ဃ) အရ ပယ်ကြောင်း
 အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ခင်ဝင်းပါ ၂ ဦးတို့က
 ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၅) အရ အမှုခေါ်
 စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေအမိန့် ၂၇၊ နည်းဥပဒေ ၂ အရ ဘဏ်မန်နေဂျာသည် တရားနိုင်

ဘဏ်၏ ရာထူးအလျောက် အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများက အပေါင်ဒီကရီအပေါ် ဆန့်ကျင်၍ သက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းသည် ဘဏ်မန်နေဂျာ၏ ရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ချက်အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးရန်လိုသည့် အမှုအမျိုးအစားဖြစ်ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံ ဗဟိုဘဏ်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ မူလမှုတွင် တရားပြိုင်အဖြစ်မပါဝင်သူ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်မန်နေဂျာသည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခွင့်မရှိဟူသော အကြောင်းပြချက်အား လက်ခံရန်မသင့်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများအနေဖြင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (ဃ) အရ အဆိုလွှာအား ပယ်သည့်အမိန့်အပေါ် နစ်နာမှုမရှိဘဲ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်လည်းရှိပါကြောင်း၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၂-၂-၂၀၁၂ နေ့စွဲဖြင့် ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာဘောင်အတွင်းမှ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ ဤအမှုခေါ်စာချွန်တော်လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သင့်ပါကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၃
 ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 ပါ ၄

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေမှ သက်ဆိုင်ရာဘဏ်၊ ထိုဘဏ်၏ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့၊ ဘဏ်မန်နေဂျာတို့သည် သီးခြားဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဘဏ်သည် မန်နေဂျာမဟုတ်သကဲ့သို့ မန်နေဂျာသည်လည်း ဘဏ်မဟုတ် ပါကြောင်း၊ မူလမှုတွင် ဘဏ်မန်နေဂျာကို တရားပြိုင်အဖြစ်သတ်မှတ်၍ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုပါကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ ဘဏ်

၂၀၁၃
 ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
 နှင့်
 တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 တရားသူကြီး
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်
 ပါ ၄

အပေါ်တွင်သာ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများက မိမိတို့အပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိ၊ အတည်မဖြစ် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ အရေးဆိုသည့်ဒီကရီကို ဘဏ်မန်နေဂျာက ရရှိသည်မဟုတ်၍ ၎င်းအပေါ် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမရှိ၍ မစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် ငွေရေးကြေးရေးအဖွဲ့အစည်းများဆိုင်ရာနည်းဥပဒေ ၂၆ တွင် ဘဏ်သည် တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်နှင့် တရားစွဲဆိုခံပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ထိုဘဏ် အပေါ် တရားမစွဲဆိုမီ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေး ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဘဏ်သည် တရားစွဲဆို ခံပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးရန်မလိုဟု ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဘဏ်သည် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အစည်းမဟုတ်၍ အစိုးရဟူသော ဝေါဟာရတွင် အကျုံးမဝင်ပါကြောင်း၊ ဘဏ်မန်နေဂျာအပေါ်စွဲဆိုသော အမှုလည်း မဟုတ်ပါ၍ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ယူဆသကဲ့သို့ တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၇ နှင့် မသက်ဆိုင်ပါကြောင်း၊ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့် ရှိခြင်းကို အကြောင်းပြပြီး အမှုခေါ်စာချွန်တော်လျှောက်ထားခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ချက်မရှိပါကြောင်း၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ ၂၀-၉-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် တရားစရိတ် နှင့်တကွ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် စသည့်ဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က သာယာဝတီခရိုင် တရားရုံးသည် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်ဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာ) အပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ

အမှုစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း ဖြေကြားခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေဟု သုံးသပ်၍ သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၏ ၄-၄-၂၀၁၂ နေ့စွဲပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာမပေးဘဲ လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားလို) က မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) အား တရားစွဲဆိုခြင်း သည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီ မညီ အဓိကစိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်-

“ အစိုးရအပေါ်ဖြစ်စေ၊ ရာထူးအလျောက်ဆောင်ရွက်သည့် သဘောသက်ရောက်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူ့ အရာထမ်းတစ်ဦးအပေါ်ဖြစ်စေ၊ တရားမမှုစွဲဆိုရန်ရှိလျှင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း၊ တရားလို၏အမည်၊ အကြောင်းအရာ၊ နေရပ်နှင့် တောင်းဆို သည့် သက်သာခွင့်တို့ကို ဖော်ပြသည့်အကြောင်းကြားစာကို-

- (က) အစိုးရအပေါ်စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်လျှင် အစိုးရအတွင်းဝန် သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာခရိုင်၏ ကော်လိထွော်အရာရှိ၏ ရုံးတွင်လည်းကောင်း၊
- (ခ) ပြည်သူ့အရာထမ်းအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်လျှင် ထိုပြည်သူ့အရာထမ်း၏ ရုံးတွင်လည်းကောင်း၊

ပေးအပ်ပြီး သို့မဟုတ် ထားပြီးသည့်နေ့မှစ၍ နှစ်လမကုန်ဆုံးမီ မည်သည့်အမှုကိုမျှမစွဲဆိုရ၊ ထို့ပြင် အဆိုလွှာတွင် ယင်းအကြောင်းကြား

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

စာကို ထိုသို့ပေးအပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် ထားပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း
ဖော်ပြပါရှိစေရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နို့တစ်ပေးရန်လိုအပ်သည့် အမှုအမျိုးအစား
နှစ်မျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ပထမအမျိုးအစားမှာ အစိုးရကိုစွဲဆို
သည့် အမှုအမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအား
စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်သည်။ နို့တစ်စာမပေးဘဲ အစိုးရကို လုံးဝတရားစွဲဆိုခြင်း
မပြုနိုင်၊ ဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအား တရားစွဲဆို
သည့် အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်ပြုမူချက်နှင့် အကျိုးဝင်မှသာ နို့တစ်ပေးရန် လိုအပ်
သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅ (က) (၃) အရ “အစိုးရ” ဆိုသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း
အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

“ အစိုးရဆိုသောစကားရပ်တွင် ဆိုင်ရာကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍
အခြေခံဥပဒေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ နိုင်ငံတော်၏
စီမံခန့်ခွဲမှုအာဏာအပ်နှင်းခြင်းခံရသော အဖွဲ့အစည်းကိုဆိုလိုသည်။”

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်း
ရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာပေသည်။

ဒုတိယအချက်ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက မိမိရာထူးအလျောက်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်ပြုမူချက်နှင့် အကျိုးဝင်မှသာ နို့တစ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇ တွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်အဖြစ် “ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) ဟု ဖော်ပြတရားစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်ရာ တရားပြိုင်မှာ “ဘဏ်” ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၃) ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်သည် အစိုးရမဟုတ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားလိုများ) က ဘဏ်မန်နေဂျာအား နှိုတစ်ပေးရန်လိုအပ်ခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်မန်နေဂျာသည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဲခူးတိုင်း (အနောက်ပိုင်း) တရားရုံး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂ တွင် ဒီကရီရရှိသူ တရားနိုင်မှာ မန်နေဂျာ၊ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်၊ ရန်ကုန်မြို့ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ဘဏ်မန်နေဂျာသည် ရာထူးအလျောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်၍ မူလရုံးဖြစ်သည့် သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၏ ၄-၄-၂၀၁၂ နေ့စွဲပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ တရားလို၏အဆိုလွှာအား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့်၊ ၇ နည်း ၁၁ (ဃ) အရ ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးဖြစ်သည့် သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇ တွင် တရားလိုများ (လျှောက်ထားသူများ) က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁ အရ မေးမြန်းသော မေးခွန်းအမှတ် (၂) တွင်

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

“ သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၄၃ တွင် တရားရုံးများဖြစ်ကြသော ဦးကျော်ဝင်း (ခ) ဦးမောင်မောင်နှင့် ဒေါ်တင်မြတ်မွန်တို့ထံမှ ဒီကရီအရ အမှန်တကယ်ကြွေးမြီရရန်ရှိသူမှာ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လား” ဟု မေးမြန်းထားသည်။

အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဘဏ်၏ကိုယ်စား မန်နေဂျာက ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် “မှန်ပါသည်” ဟု ဖြေကြားထားရာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ယင်းကျမ်းကျိန်ဖြေဆိုချက်ပါအချက်အား ဆန့်ကျင်၍ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားသည်မှာလည်း မြင်သာပေသည်။

လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားလိုများ) က မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် (၎င်း၏မန်နေဂျာဖြင့်) ဟု ထင်ရှားစွာ အဆိုလွှာ၌ဖော်ပြကာ ဒီကရီသည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ဒီကရီအတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ဆောင်ရွက်မှုမှန်သမျှသည် တရားလိုများအပေါ်အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိကြောင်း၊ မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ နို့တစ်စာပေးရန် လိုအပ်သည်မဟုတ်ကြောင်း အထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က သာယာဝတီခရိုင် တရားရုံး၏အမိန့်အား တရားမပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ နည်းလမ်းမကျမှုဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ ဤအမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် တည့်မတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအား စရိတ်နှင့် တကွခွင့်ပြု၍ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅ တွင် ၂၀-၉-၂၀၁၂ နေ့စွဲဖြင့်ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့် ထုံးပုံကျအမိန့်အား ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက် သည်။

၂၀၁၃
ဒေါ်ဝင်း ပါ ၂
နှင့်
တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်
ပါ ၄

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့်ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင် *

အစုစပ်လုပ်ငန်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရန်လိုအပ်သည့် အထောက်အထား၊
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၅ အရ အစုစပ်
လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှုတွင်
ချမှတ်ရမည့် ဒီကရီ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် ရေသန့်

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃၁
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၂၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၃ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အယူခံမှု။

စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ကို သက်ဆိုင်သည့် အကြောင်းခြင်းရာအားလုံးပေါင်းစပ်ပြီး ပေါ်လွင်သည့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အမှန်တကယ်ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံကို အထောက်အထားပြု စိစစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ် ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွင် ရေသန့်စက်ဝယ်ယူခြင်း၊ လုပ်ငန်းလိုင်စင်စသည်တို့တွင် တရားပြိုင်၏ ဇနီးအမည်ပေါက်ရုံမျှဖြင့် ၎င်းတစ်ဦးတည်းလုပ်ကိုင်သောလုပ်ငန်းဟု မှတ်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ အဆိုပါလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခြင်းတွင် အမှန် တကယ် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံများကို သက်သေခံချက်များအပေါ် အထောက်အထားပြုဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၅ တွင် အစုစပ်လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဖျက်သိမ်းပေးစေရန် သို့မဟုတ် အစုစပ်လုပ်ငန်း၏စာရင်းကို ကောက်ယူရှင်းလင်းပေးစေရန် စွဲဆိုသော အမှုတွင် အစုစပ်များ မည်သည့်အချိုးဖြင့် ရရှိထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ မည်သည့်နေ့၌ ဖျက်သိမ်းကြောင်းဖော်ပြပြီး စာရင်းများ ကောက်ယူရန်နှင့် အခြားဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပဏာမဒီကရီပုံစံမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲ (ဃ) ပုံစံအမှတ် ၁၉ ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလမှုသည် အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃ အရ နို့တစ်စာပေးပို့ခြင်းမရှိဘဲ အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံးက ဒီကရီချမှတ် သည့်နေ့မှအစပြု၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာရန်

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံးကပဏာမဒီကရီတွင် တရားလိုက အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုတော့သည့် ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့မှစ၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏာမဒီကရီကို သတ်မှတ်ထားသည့်ပုံစံဖြင့် ချမှတ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် တရားမပုံစံအမှတ် ၆၃ ဖြင့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း နည်းလမ်းမကျမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးသိန်းရီ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးသန်းအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇ တွင် တရားလို ဦးသိန်းဌေးက ဦးသန်းလွင်နှင့် ဇနီးဒေါ်ကြည်ကြည်သိန်းတို့အပေါ် အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းခဲ့ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ အမှုအတွင်း တရားပြိုင်ဒေါ်ကြည်ကြည်သိန်းကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ အရ တရားပြိုင်ဦးသန်းလွင်အပေါ်တွင်သာ အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက Cool Flower အစုစပ်သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဖျက်သိမ်းကြောင်းကြေညာ၍ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် မိမိတို့ ထည့်ဝင်ထားသော မတည်ငွေများ၏ အချိုးအတိုင်း စာရင်းရှင်းလင်းခဲ့ပေးရယူကြစေရန် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ

အပေါ် ဦးသန်းလွင်ကမကျေနပ်သဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၇ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းရာ အောင်မြင်မှုမရရှိ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၂၀ ဖြင့် ဆက်လက် အယူခံဝင်ရောက်သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှု ကို ခွင့်ပြုပြီး တရားလို ဦးသိန်းဌေးစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုဦးသိန်းဌေးက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၅၉ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို စုံညီခုံရုံးဖြင့်စိစစ်ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၃
 ဦးသိန်းဌေး
 နှင့်
 ဦးသန်းလွင်

“ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် တို့သည် Cool Flower သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြကြောင်း တစ်သဘော တည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ။”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက မူလဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးသည် မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အကြား Cool Flower သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို နှစ်ဦးသဘောတူ အစုစပ်လုပ်ငန်းအဖြစ်

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြကြောင်းကို တရားပြိုင် ဦးသန်းလွင်အား ပြန်လှန်မေးမြန်း ရာတွင် ထွက်ဆိုချက်၊ သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်၊ (မယက) ရုံးတွင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးချက်မှတ်တမ်းများနှင့် အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မ ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့ကို ပြည့်စုံစွာ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပထမ အယူခံရုံးဖြစ်သည့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှလည်း မူလရုံး ၏ သုံးသပ်ချက်များအပေါ် ပြည့်စုံစွာထောက်ပြ၍ ငြင်းချက်အမှတ် (၁) အပေါ် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ နှစ်ဦးသဘောတူ အစုစပ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင် ခဲ့ကြသည်မှာမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားယွင်းခြင်း မရှိဟု တစ်သဘောတည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်များအပေါ် အကြောင်းခြင်းရာနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်သဘောတည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခြင်းသည် **မောင်လှ ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမလေးအမှု^(၁)၊ ဦးချစ် (ဒေါ်မမညွန့်နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးလတ်တို့၏ကိုယ်စားလှယ်)နှင့် ကိုဝင်းမြင့် ပါ ၉ အမှု^(၂)** တို့ပါ လမ်းညွှန်ချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အစုစပ်လုပ်ငန်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ၅၊ ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ရာတွင် မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ၅၊ ၆ နှင့် ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ချက်များအပေါ် မည်သို့ မှားယွင်းသုံးသပ်ကြောင်း တိကျစွာထောက်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ စီရင်ထုံး

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၆၀ (ရုံးချုပ်)။
(၂) ၁၉၉၃ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃။

လမ်းညွှန်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ **ဦးပိန် ပါ ၂ နှင့် ဦးဘသစ် ပါ ၂ အမှု^(၇)၊ တန်အင်စွမ်း (ခ) တန်အင်ချွန်း (ခ) ဦးကျော်မင်း နှင့် ဒေါ်ခလေးမ (ခ) ဒေါ်ကျင်ရင်အမှု^(၈)** တို့အရ အကြောင်းခြင်းရာ နှင့်ပတ်သက်၍ ပထမအယူခံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သက်သေအထောက်အထားလုံးဝမရှိမှသာ သို့မဟုတ် ဥပဒေသဘောသက်ရောက်သည့် ချွတ်ချော်မှုရှိမှသာ ဒုတိယအယူခံဝင်နိုင်ကြောင်း၊ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့် ရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ဦးသိန်းဌေး
 နှင့်
 ဦးသန်းလွင်

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့သည် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ အစုစပ်လုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရာတွင် တရားလိုဘက်မှ သက်သေများ၏ ယေဘုယျထွက်ဆိုချက် များအပေါ် မူတည်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ တရားပြိုင်ဘက်မှ အစုစပ် လုပ်ငန်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသည့် သက်သေခံစာမှတ်တမ်းများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ခြင်းမရှိသည်မှာ မှားယွင်းနေသောကြောင့် ဒုတိယ အယူခံရုံးမှ ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက အစုစပ် လုပ်ငန်းဟုထွက်ဆိုရာတွင် ၎င်း၏ထည့်ဝင်ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်း ထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၎င်းစိုက်ထုတ်ငွေမှာကျပ် ၅၀၈ သိန်း ဟု

(၇) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂၉၈ (ရုံးချုပ်)။

(၈) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၅။

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

ထွက်ဆိုသော်လည်း သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မှ (ဃ-၅) ထိ စာရင်းအရ စိုက်ထုတ်ငွေပေါင်း ကျပ် ၄၃၉ သိန်း ဖြစ်သည်ကို တရားလိုမှ ရှင်းလင်း ထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အစုစပ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သည်ဆိုသော်လည်း စက်ရုံလုပ်ငန်းလည်ပတ်ပြီး တစ်နှစ်ကျော်ခန့်ကြာမှ စာချုပ်ပြုလုပ်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးရကြောင်း၊ ဦးဉာဏ်ဝင်း၏ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်လွင် သဖြင့် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ် လုပ်ကိုင်ရန် သဘောတူညီချက်ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် အစုစပ်လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာရင်းဇယားများထားရှိခြင်းလည်း မရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မှ (ဃ-၅) ထိ စာရင်းများမှာ ယခု အမှုတရားစွဲဆိုကာနီးမှ ရေးဆွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို တရားလိုကိုယ်တိုင် ဝန်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ်(ဂ)အရငွေကျပ် ၆၈ သိန်း မှာ တရားပြိုင်က ချေးယူငွေဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ (မယက) ရုံး တွင် ညှိနှိုင်းချက်မှတ်တမ်းသက်သေခံအမှတ် (ဇ) တွင် ပါရှိချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ (မယက) ရုံးစာရေး ဦးသိုက်စိုး၏ ပြန်လှန်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ ယင်းမှတ်တမ်းပေါ် မူတည်၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ **ဟဆန်မာမှတ်နှင့် မိုဟာမက်ဆာဒစ်ဘင်ဒါနင်း(မ်)အမှု^(၅)** တွင် အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်း၍ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စာရင်းရရှိရန်စွဲဆိုသော အမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၅ အရ တရားရုံးသည် အစုစပ်များ မည်သည့်အချိုးဖြင့် ရထိုက်ကြောင်းဆုံးဖြတ်ရန်၊ မည်သည့်နေ့၌ ထိုအစုစပ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး

(၅) ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၃၃။

ဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြ၍ စာရင်းများကောက်ယူရန်နှင့် အခြားဆောင်ရွက်ရန် ရှိသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်ရမည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသောကြောင့် မူလရုံးက ပဏာမဒီကရီတွင် အစုစပ်တို့၏ အချိုးအစားကို သတ်မှတ် ပေးခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် မှားယွင်းကြောင်း၊ နို့တစ်စာမပေးဘဲစွဲဆိုသော အမှု ဖြစ်သဖြင့် ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့တွင်မှ အစုစပ်လုပ်ငန်းဖျက်သိမ်းကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ရမည်ဟု **အေအိုင်အာ၊ ၁၉၂၄၊ အလာအာဘတ်၊ စာ ၈၅၄ အမှု** တွင် လမ်းညွှန်ထားရာ မူလရုံးက တရားလိုဘက်တင်ပြသည့် ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဖျက်သိမ်းကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်း ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် Cool Flower ရေသန့် စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြမည်၊ မတည် ရင်းနှီးငွေ မည်မျှစီ ထည့်ဝင်ကြမည်၊ လုပ်ငန်းမှရရှိလာမည့် အကျိုးအမြတ်၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုတို့ကို မည်သို့ခွဲဝေရယူ၊ ကျခံကြမည် စသည်ဖြင့် သဘော တူညီချက်စာချုပ်စာတမ်း ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်သည်။

မူလရုံးတရားလို၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တရားလိုက (မယက) ဥက္ကဋ္ဌထံတင်ပြစာ (သက်သေခံအမှတ်-၀) တို့အရလည်း တရားလိုဘက်မှ စိုက်ထုတ်ငွေပေါင်းမှာ ကျပ် ၅၀၈ သိန်းကျော်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ ထို့ပြင် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွင် စက်ရုံ အဆောက်အအုံ စတင်တည်ဆောက်သည့် ၁၁-၄-၂၀၀၆ နေ့၊ စက်ရုံ

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

စတင်လည်ပတ်သည့် ၂၂-၂-၂၀၀၇ နေ့တို့မှ ၃၁-၁-၂၀၀၈နေ့ထိ ငွေကြေးပါဝင်ခဲ့သည်သာမက ၎င်းကိုယ်တိုင် လုပ်ငန်းတွင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ဦးစိန်သောင်း (လိုပြ-၁)၊ မယုကလျာအောင် (လိုပြ-၂) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ တွေ့ရှိရသည်။ တရားရုံးချုပ် ရှေ့နေ ဦးဉာဏ်ဝင်း (လိုပြ-၆) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ရေသန့်စက်ရုံ လည်ပတ်နေပြီဖြစ်၍ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် အစုစပ်လုပ်ငန်း စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးရန် တရားလိုကပြော၍ စာချုပ်မူကြမ်း ပြုစုပေး ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို ဦးသိန်းဌေးနှင့် တရားပြိုင် ဦးသန်းလွင်တို့နှစ်ဦး လိုချင်သည့် အချက်အလက်များကို ထည့်သွင်းရေးသားထားသော်လည်း နှစ်ဦးစိုက်ထုတ်ထားသောစာရင်းများကို ရှင်းလင်းနိုင်ခြင်းမရှိသေးသဖြင့် တစ်ဦးလျှင် အချိုးမည်မျှစီထည့်ဝင်ကြောင်း စာချုပ်၌ သတ်မှတ်မရခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဦးသန်းလွင်ဘက်မှ စာရင်းများကို ၃ ကြိမ်တိုင်တောင်းသော် လည်း မပေးနိုင်ခဲ့သဖြင့် စာချုပ်ချုပ်၍မရ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆို သည်ကို တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလိုဦးသိန်းဌေးသည် တရားပြိုင်ဦးသန်းလွင်ထံမှ လျှပ်စစ်ထရန်စဖော်မာ (100) KVA တစ်လုံးကို တန်ဖိုးကျပ်သိန်း ၁၂၀ ဖြင့် သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ဝယ်ယူခဲ့ရာတွင် ငွေကျပ် ၁၀ သိန်း ကို ပေးချေခဲ့ပြီး ကျပ်သိန်း ၁၁၀ ပေးချေရန်ကျန်ရှိနေကြောင်း၊ ယင်းငွေကျပ်သိန်း ၁၁၀ ဖြင့် ရေသန့်စက်ရုံအဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ် ရန်လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို တရားလိုက ဝယ်ယူပေးစေခဲ့ကြောင်း၊ ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းသည် အစုစပ်လုပ်ငန်းမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလို ထံမှ ချေးငွေကျပ် ၇၈ သိန်းကို ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်

တရားပြိုင် ဦးသန်းလွင်ကထွက်ဆိုသည်။ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မှ (ဃ-၅) ထိ စာရင်းများသည် တရားလိုဦးသိန်းဌေးက ၎င်းစိုက်ထုတ်ထားသော ငွေများဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ဦးမြင့်ကျော်အား စာရင်းစစ်ဆေးရန် သဘောတူခဲ့ကြောင်းဖြင့် တရားပြိုင်က ထွက်ဆိုသည်။ ယင်းစာရင်းများတွင် သက်သေခံအမှတ် (ဃ မှ ဃ-၃ ထိ) သည် ဦးစိန်သောင်း (လိုပြ-၁) ကိုင်တွယ်ခဲ့သော စာရင်းဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်းငွေ ၂၈၅၂၅၃၁၅ ကျပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဃ-၄ မှ ဃ-၅) စာရင်းမှာ စာရင်းကိုင် ဖြစ်သူ မယုကလျာအောင် (လိုပြ-၂) တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့သော စာရင်းဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်းငွေ ၁၅၄၁၀၀၀၄ ကျပ် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အဆိုပါ စာရင်းများအရ တရားပြိုင် ဦးသန်းလွင်က တရားလိုထံမှ ထရန်စဖော်မာဖိုးရရန် ကျန်ငွေ ကျပ်သိန်း ၁၁၀ ကုန်သည်အထိသာ ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ချေးငွေကျပ် ၇၈ သိန်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုရန် ခဲယဉ်းပေသည်။

၂၀၁၃
 ဦးသိန်းဌေး
 နှင့်
 ဦးသန်းလွင်

မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးသန်းလွင်က ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို တရားလိုနှင့် အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ၎င်းတစ်ဦးတည်း လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ၎င်း၏ ဇနီးဒေါ်ကြည်ကြည်သိန်းအမည်ဖြင့် လုပ်ငန်းလိုင်စင်၊ ရေသန့်စက်ဝယ်ယူသည့်စာချုပ် စသည်ဖြင့် စာမှတ်စာတမ်း သက်သေခံများ တင်ပြထားသည်။

အစုစပ်လုပ်ငန်းသဘောကို အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ၅ ဖြင့် တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

ပုဒ်မ ၄။ အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဆိုသည်မှာ အားလုံးကဖြစ်စေ၊

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

ယင်းတို့အနက်မှ တစ်ဦးဦးက အားလုံးအတွက်
ဖြစ်စေ၊ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းမှ ရရှိ
သည့် အမြတ်ငွေများကို ခွဲဝေယူရန်သဘောတူသူတို့
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ခြင်းကိုဆိုသည်။

ပုဒ်မ ၅။ အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဆိုင်ရာ ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ခြင်း
သည် ပဋိညာဉ်အရ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး အခြေ
အနေမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။

ပုဒ်မ ၆။ လူတစ်စုမှာ အစုစပ်လုပ်ငန်း ဟုတ် မဟုတ်၊ သို့မဟုတ်
တစ်ဦးဦးမှာ အစုစပ်လုပ်ငန်း၌ အစုစပ်ဝင်
ဟုတ် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ရာတွင် သက်ဆိုင်သော
အကြောင်းခြင်းရာအားလုံးကို ပေါင်းစပ်ပြီး ပေါ်လွင်
သည့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမှန်တကယ် ဆက်ဆံ
လုပ်ကိုင်ပုံကို အထောက်အထားပြုရမည်။

သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ရေသန့်စက်ရုံ
လုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ကို သက်ဆိုင်သည့်
အကြောင်းခြင်းရာအားလုံးပေါင်းစပ်ပြီး ပေါ်လွင်သည့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
အမှန်တကယ် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံကို အထောက်အထားပြု စိစစ်ရမည်
ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွင် ရေသန့်စက်ဝယ်ယူခြင်း၊
လုပ်ငန်းလိုင်စင်စသည်တို့တွင် တရားပြိုင်၏ဇနီးအမည်ပေါက်ရုံမျှဖြင့်
၎င်းတစ်ဦးတည်းလုပ်ကိုင်သော လုပ်ငန်းဟု မှတ်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။
တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ အဆိုပါလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခြင်းတွင် အမှန်တကယ်

ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံများကို သက်သေခံချက်များအပေါ် အထောက်အထားပြု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

အထက်ပါ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့၏ ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ပုံများ ကို စိစစ်ကြည့်လျှင် သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို တရားလိုက ငွေကြေးသာမက ၎င်းကိုယ်တိုင် လုပ်ငန်းတွင်ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် နှစ်ဖက်စာရင်းများ ရှင်းလင်းတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည့်အတွက်ကြောင့် အစုစပ်လုပ်ငန်းစာချုပ် မချုပ်ဆိုဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အစုစပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သော ဧရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က တစ်သဘောတည်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားလိုပြသက်သေ ဦးစိန်သောင်းသည် တရားပြိုင်ဦးသန်းလွင်၏မရီး ဒေါ်တင်တင်ဝင်းနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ရေသန့်စက်ရုံမှထွက်လာသူ ဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်မှာ တထစ်ချမှန်သည်ဟု ယူဆရန် ခဲယဉ်း ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ခ) ရေသန့်စက်တည်ဆောက်ရေး စာအုပ် တွင် တရားလိုဦးသိန်းဌေးအမည်ဖြင့် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် အစုစပ် လုပ်ကိုင်သည့် အထောက်အထားမဟုတ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မှ (ဃ-၅) ထိ စာရင်းများသည် အမှုမဖြစ်မီရေးဆွဲပြီး စာရင်းမှန်ကန်ကြောင်း တရားပြိုင်က လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိ၍ ယင်းစာရင်းပါငွေများသည် အစုစပ်လုပ်ငန်းအတွက် တရားလိုစိုက်ထုတ်ကုန်ကျငွေဖြစ်သည်ဟု

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

တထစ်ချမှတ်ယူနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် အဆိုပါ သက်သေခံချက်နှင့် သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မှ (ဃ-၅) ပါ စာရင်းများကို ယုံကြည်လက်ခံခြင်း မရှိဘဲ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အစုစပ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခြင်း မဟုတ်၊ တရားပြိုင်၏ ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွင် တရားလိုစိုက်ထည့် ငွေများ ပြန်ရရန် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းခြင်းရာ အပေါ် ကွဲလွဲဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အောက်ရုံးနှစ်ရုံးလုံးက အကြောင်းခြင်းရာပေါ်တွင် တစ်သဘော တည်း ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ဒုတိယအယူခံရုံးအနေဖြင့် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရန်အကြောင်းမရှိ။ ထိုကဲ့သို့တစ်သဘောတည်း ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာ အလွန်အလွန်မှားယွင်းပြီး တရားမျှတမှု လွန်စွာကင်းမဲ့နေမှ သာလျှင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်။ **မောင်လှ ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမလေး အမှု^(၁)၊ နဒိန်းဆင် (ခ) ကရမ်ဆင်း နှင့် ဦးဘသော်အမှု^(၆)၊ ဦးသိန်းလှ ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ညွန့်ညွန့် အမှု^(၇)** တို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။

အောက်ရုံးနှစ်ရုံး၏ အကြောင်းခြင်းရာအပေါ်တွင် တစ်သဘော တည်းချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာ အလွန်အလွန်မှားယွင်းပြီး တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့ကြောင်း မတွေ့ရသည့်အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုပြုခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက် နှင့်ဒီကရီသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုသာသဖြင့် ကြားနာလျက်ရှိသော

(၆) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၂။

(၇) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၀၁။

ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုလိုက်သည်-

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

“ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်တို့က တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် Cool Flower သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို အစုစပ်လုပ်ငန်း အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြကြောင်း တစ်သဘောတည်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပယ်ဖျက်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း။”

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မူလရုံး၏ ပဏာမဒီကရီတွင် အစုဝင်တို့၏ အချိုးအစားကို သတ်မှတ်ပေးခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားမ ကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၅ နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ပဏာမဒီကရီမှာ တရားမပုံစံ အမှတ် ၆၃ ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းချ မှတ်ထားသည်-

x x x Cool Flower အစုစပ်သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်းကို ၃၁-၁-၀၈ ရက်နေ့တွင်ဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာ၍ တရားလို နှင့် တရားပြိုင်အစုဝင်တို့သည် မိမိတို့ထည့်ဝင်ထားသော မတည်ငွေများ၊ အချိုးအတိုင်း စာရင်းရှင်းလင်းခွဲဝေရယူကြစေရန် ပဏာမဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။

Cool Flower အစုစပ်သောက်ရေသန့်စက်ရုံလုပ်ငန်း၏

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

အပြီးသတ်အကျိုးအမြတ်များကို အစုစပ်ဝင်များက မတည်
ထည့်ဝင်ထားသည့် မတည်ထည့်ဝင်ငွေ အချိုးအစားအတိုင်း
ခွဲဝေရယူစေရမည်။

x x x x x x x

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၅ တွင် အစုစပ်
လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဖျက်သိမ်းပေးစေရန် သို့မဟုတ် အစုစပ်လုပ်ငန်း၏
စာရင်းကို ကောက်ယူရှင်းလင်းပေးစေရန် စွဲဆိုသောအမှုတွင် အစုစပ်များ
မည်သည့်အချိုးဖြင့်ရရှိထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ မည်သည့်နေ့၌ ဖျက်သိမ်း
ကြောင်းဖော်ပြပြီး စာရင်းများကောက်ယူရန်နှင့် အခြားဆောင်ရွက်ရန်
ရှိသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။
ပဏာမဒီကရီပုံစံမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေနောက်ဆက်တွဲ (ဃ) ပုံစံ
အမှတ် ၁၉ ဖြစ်သည်။

အေအိုင်အာ၊ ၁၉၆၃ ၊ အက်စ်စီ၊ စာ ၁၁၆၅ တွင် အစုစပ်
လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၃ အရ လိုအပ်သည့် နို့တစ်မပေးဘဲ
အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်းရန် စွဲဆိုသောအမှုတွင် ဒီကရီချမှတ်သည့်
နေ့မှစ၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းဖျက်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ဒီကရီတွင်ကြေညာရ
မည်ဟု ထုံးဖွဲ့သည်။

မူလမူသည် အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၃ အရ နို့တစ်စာ
ပေးပို့ခြင်းမရှိဘဲ အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်း ခွဲဝေ
ပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံးက ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့မှစ၍
အစုစပ်လုပ်ငန်းကိုဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာရန်ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံးက

ပဏာမဒီကရီတွင် တရားလိုက အစုစပ်လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုတော့သည့် ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့မှစ၍ အစုစပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာ ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏာမဒီကရီကို သတ်မှတ်ထားသည့်ပုံစံဖြင့် ချမှတ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် တရားမပုံစံအမှတ် ၆၃ ဖြင့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ နည်းလမ်းမကျမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၃
ဦးသိန်းဌေး
နှင့်
ဦးသန်းလွင်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၉၉ တွင် အမှု၏ အရည်အသွေး ကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုဖြစ်စေ ထိခိုက်ခြင်း မရှိသော မှားယွင်းမှု သို့မဟုတ် ချွတ်ယွင်းမှု သို့မဟုတ် နည်းလမ်းမကျမှုကို အကြောင်းပြု၍ မည်သည့်ဒီကရီမျှ အယူခံမှုတွင် ပယ်ဖျက်ခြင်း သို့မဟုတ် အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲခြင်းမပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမှုတွင် မူလရုံး၏ ပဏာမဒီကရီသည် အမှု၏အရည်အသွေးကိုသော် လည်းကောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုသော်လည်းကောင်း ထိခိုက်ခြင်း မရှိသော နည်းလမ်းမကျမှုဖြစ်သောကြောင့် ယင်းပဏာမဒီကရီချမှတ် သည့်ပုံစံမှားယွင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့ တစ်သဘောတည်းချမှတ်ခဲ့သည့် ပဏာမဒီကရီကိုပြောင်းလဲ၊ ပယ်ဖျက်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။ အမှု၏အရည်အသွေးကို ထိခိုက်မှုမရှိပါက ယင်း ပုဒ်မ ၉၉ အရ ကုစား၍ရသည်။ **ဒေါ်လင်အာလန် နှင့် ဒေါ်သန်းလှ ပါ ၅ အမှု ^(၈)** ကိုကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ

(၈) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၄၄။

၂၀၁၃

ဦးသိန်းဌေး

နှင့်

ဦးသန်းလွင်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ပဏာမဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြု
လိုက်သည်။

မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၁၅၁/၁၅၂ အရ ပဏာမဒီကရီကို သတ်မှတ်ထားသောပုံစံဖြင့် ပြင်ဆင်
ရေးဆွဲရန်၊ အစုစပ်လုပ်ငန်းဖျက်သိမ်းသည့်နေ့ရက်ကို ဒီကရီချမှတ်သည့်
နေ့စွဲဖြင့် ဒီကရီတွင်ကြေညာရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀ /- သတ်မှတ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

စာအမှတ်၊ ၅၂၀ / စု-၈ / ၂၀၁၃ (လထန)
ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်

သို့

တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်အားလုံး
ခရိုင်တရားရုံးအားလုံး
မြို့နယ်တရားရုံးအားလုံး

အကြောင်းအရာ။ **ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို**
ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း

၁။ လွှတ်တော်ရုံးက ၈-၁၀-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် (၆၅/၂၀၁၃) ဖြင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတက အတည်ပြုလက်မှတ် ရေးထိုးသော ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ (၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၃၀။)အား ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေ ၁၁၁ အရ ထုတ်ပြန် ကြေညာခဲ့ပါသည်။

၂။ လွှတ်တော်ရုံးက ထုတ်ပြန်ကြေညာသော အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ်(၆၅/၂၀၁၃) မိတ္တူကို တရားရုံးများက သိရှိနိုင်ရန်နှင့် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရန် ပူးတွဲပေးပို့ပါသည်။ လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်ကြားရန် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ × × ×
(စိန်သန်း)
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

မိတ္တူကော်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ရုံး
 တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးချုပ်များ
 တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးများ
 ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
 ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ(စီမံရေးရာ၊ တရားရေးရာ)
 ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
 တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားရေးဦးစီးမှူးများ

စီမံရေးရာဌာန
 (အစီရင်ခံစာနှင့်မှတ်တမ်းဌာနခွဲ
 ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန
 ဘတ်ဂျက်နှင့်ထောက်ပံ့ဌာန
 ရှေ့နေရှေ့ရပ်နှင့်စစ်ဆေးရေးဌာန
 လေ့ကျင့်ဌာန
 သုတေသနဌာန
 ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန
 တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန

ရုံးလက်ခံ/မျှော

နောက်ဆက်တွဲ (က)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

လွှတ်တော်ရုံး

နေပြည်တော်

အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၆၅/၂၀၁၃)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၄ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်)

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း

နိုင်ငံတော်သမ္မတက အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသော ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေ (၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၃၀။)အား ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေ ၁၁၁ အရ ထုတ်ပြန်ကြေညာအပ်ပါသည်။

(ပုံ) ကျော်စိုး

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

စာအမှတ်၊ ၁/ပထ(စည်းဝေး)၁၀/၂၀၁၃-၂၂၇

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်

ဖြန့်ဝေခြင်း

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး

အမျိုးသားလွှတ်တော်ရုံး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး } မြန်မာနိုင်ငံပြန်တမ်းအပိုင်း(၁)တွင်
ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း } ထည့်သွင်းကြေညာပေးပါရန်။

အမိန့်အရ

ကြည်သိန်း

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၃၀။)
၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၄ ရက်
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၊ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ၏ နောက်တွင် ပုဒ်မခွဲ (ဂ) အဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း ဖြည့်စွက်ရမည်-

“(ဂ) တရားသူကြီးအဖြစ် ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်းခံရသူများအား တရားသူကြီးအဖြစ် စတင်တာဝန်ပေးသည့် အချိန်တွင် ကျမ်းသစ္စာ သို့မဟုတ် ကတိသစ္စာပြုရန်အတွက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကျမ်းသစ္စာ သို့မဟုတ် ကတိသစ္စာ ပြုခြင်း မဆောင်ရွက်ရသေးသော တရားသူကြီးများ အတွက်လည်း ကျမ်းသစ္စာ သို့မဟုတ် ကတိသစ္စာပြုရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။”

၃။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆၇ ပါ “ရဲတပ်ဖွဲ့အချုပ်စခန်းများအား စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်သည်” ဆိုသည့် စကားရပ်အား “ရဲတပ်ဖွဲ့အချုပ်စခန်းများကို အနည်းဆုံး တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်စစ်ဆေးကြည့်ရှုရမည်” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၄။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆၈ ပါ “ရဲတပ်ဖွဲ့ အချုပ်စခန်းများအား စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်သည်” ဆိုသည့် စကားရပ်အား “ရဲတပ်ဖွဲ့အချုပ်စခန်းများကို အနည်းဆုံး ခြောက်လလျှင်တစ်ကြိမ် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရမည်” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ
(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၂၉။)
၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက်
(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ(၄) ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည်-

"(4) " district " means the local limits of the jurisdiction of a principal Court of original civil jurisdiction, (hereinafter called a " District Court"), and includes the local limits of ordinary original civil jurisdiction of a Court of the Self-administered Division or a Court of the Self-administered Zone; "

၃။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

(က) ပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ (၄) နောက်တွင် ပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ (၄-က) အဖြစ် အောက်ပါအတိုင်းဖြည့်စွက်ရမည်-

"(4A) " civil Court " means a Court of civil jurisdiction ;"

- (ခ) ပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ(၇)၌ ပါရှိသော "President of the Union" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "Attorney General of the Union" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (ဂ) ပုဒ်မ ၂၉ နှင့် ပုဒ်မ ၅၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၌ ပါရှိသော "President of the Union" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "Chief Justice of the Union" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၄။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

- (က) ပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ (၁၅) ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည်-

"(15) " Pleader " means any person entitled to appear and plead for another in Court, and includes an advocate of the Supreme Court of the Union ;"

- (ခ) ပုဒ်မ ၁၀၃၊ ပုဒ်မ ၁၀၉၊ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) ပုဒ်မ ၁၀၁၊ နဝမပိုင်းခေါင်းစဉ်၊ ပုဒ်မ ၁၀၇၊ ပုဒ်မ ၁၀၈ နှင့် ပုဒ်မ ၁၂၀ တို့တွင် ပါရှိသော "the High Court" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "a High Court of the Region or a High Court of the State" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အသီးသီး အစားထိုးရမည်။

၅။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ (၁၇)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (ခ) နှင့် (ဂ) တို့ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည် -

- "(b) every gazetted officer and the Superior officer of Civil Services;
- (c) every commissioned or gazetted officer of Defence Services ;"

၆။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင်ပါရှိသော-

- (က) "the High Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " a High Court of the Region or a High Court of the State "ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (ခ) "and every Court of Small Causes" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

၇။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

- (က) ပုဒ်မ ၂၃ တွင်ပါရှိသော " the High Court" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "a High Court of the Region or a High Court of the State" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အသီးသီး အစားထိုးရမည်။
- (ခ) ပုဒ်မ ၂၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) ၏ နောက်တွင် ပုဒ်မခွဲ (၃) ကို အောက်ပါအတိုင်းဖြည့်စွက်ရမည်-
 - "(3) "Where such Courts are different High Courts of the Region or High Courts of the State, the application shall be made to the Supreme Court of the Union."

၈။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ တွင်ပါရှိသော "the High Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "the Supreme Court of the Union" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ "the State or Divisional Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "the High Court of the Region or the High Court of the State" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ "the District Court" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "the Court of the Self-administered Division or the Court of the Self-administered Zone or the District Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ " Courts of Additional and Assistant Judges " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "Court of Additional and Deputy Judges" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအစားထိုးရမည်။

၉။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

(က) ပုဒ်မ ၃၅-က၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) တွင်ပါရှိသော "100,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "1,000,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၃၅-က၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) ၏ ခြွင်းချက်တွင်ပါရှိသော "the High Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "the Supreme Court of the Union" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအစားထိုးရမည်။

(ခ) ပုဒ်မ ၆၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၁)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (ဇ) နှင့် (ဈ) တို့တွင် ပါရှိသော "ten thousand Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်

ကို "30,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အသီးသီး အစားထိုးရမည်။

၁၀။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

(က) ပုဒ်မ ၈၀၊ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် ပုဒ်မ ၈၃ ၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) ရှင်းလင်းချက်တို့တွင် ပါရှိသော " a Secretary to the Government " ဆိုသည့်စကားရပ်နှင့် ပုဒ်မ ၈၆၊ ပုဒ်မခွဲ(၁)တွင်ပါရှိသော "a Director General of the office of the Government " ဆိုသည့်စကားရပ်တို့ကို " the Secretary to the Union Government " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်အသီးသီး အစားထိုးရမည်။

(ခ) ပုဒ်မ ၉၃ ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ဂ) ပုဒ်မ ၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ(၁)တွင်ပါရှိသော "one hundred thousand Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " 500,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်အစားထိုးရမည်။

၁၁။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) တွင် ပါရှိသော " the High Court" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " a High Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ " the State or Divisonal Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " any Court Subordinate to the High Court of the Region or the High Court of the State" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၀၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၁)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (ဃ) တွင်ပါရှိသော " 2,000,000 Kyats"

ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "1,000,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ် ဖြင့်လည်းကောင်း အစားထိုးရမည်။

- ၁၂။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-
 - (က) ပုဒ်မ ၁၀၂ တွင်ပါရှိသော " 2,000,000 Kyats" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "1,000,000 Kyats " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
 - (ခ) ပုဒ်မ ၁၁၄၊ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။
- ၁၃။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၆ တွင် ပါရှိသော " the District Court or the State or Divisional Court" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "the Court of the Self-administered Division or the Court of the Self-administered Zone or the District Court, or the High Court of the Region or the High Court of the State" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုး ရမည်။
- ၁၄။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၀ တွင် ပါရှိသော "ten thousand Kyats " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို "10,000,000 Kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- ၁၅။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၃၊ ပုဒ်မ ၁၁၉၊ ပုဒ်မ ၁၂၂၊ ပုဒ်မ ၁၂၄၊ ပုဒ်မ ၁၂၉ နှင့် ပုဒ်မ ၁၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) တို့တွင် ပါရှိသော " the High Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "the Supreme Court of the Union" ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အသီးသီး အစားထိုးရမည်။

၁၆။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်-

- (က) ပုဒ်မ ၁၁၅ ၌ပါရှိသော " the High Court or the State or Divisional Court or the District Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " the Supreme Court of the Union , or the High Court of the Region or the High Court of the State, or the Court of the Self-administered Division or the Court of the Self-administered Zone, or the District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (ခ) ပုဒ်မ ၁၁၅ ၏ ပထမခြွင်းချက်နှင့် ဒုတိယခြွင်းချက်တို့ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

၁၇။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ တွင်-

- (က) ပုဒ်မခွဲ (၁) ၌ပါရှိသော "at Yangon" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " at Nay Pyi Taw " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (ခ) ပုဒ်မခွဲ (၁)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (က)၊ (ခ) နှင့် (ဂ) တို့ကို အောက်ပါအတိုင်းအစားထိုးရမည်-
 - " (a) three Judges of the Supreme Court of the Union,
 - (b) two Judges of the High Court of the

Region or the High Court of the State,
and

(c) two advocates who have practised as
advocates for at least 10 years. "

(ဂ) ပုဒ်မခွဲ (၁)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (ဃ) ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ဃ) ပုဒ်မခွဲ (၃) ၏ ခြွင်းချက်၌ပါရှိသော " other Judges " ဆိုသည့် စကားရပ်နောက်တွင် "of the Supreme Court of the Union " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ဖြည့်စွက်ရမည်။

(င) ပုဒ်မခွဲ (၃)၊ ပုဒ်မခွဲ (၄) နှင့် ပုဒ်မခွဲ (၅) တို့တွင် ပါရှိသော " Chief Justice " ဆိုသည့် စကားရပ်၏ နောက်တွင် " of the Union " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ဖြည့်စွက်ရမည်။

၁၈။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၆ ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည်-

"126. After issuing the rules made under the foregoing provisions, the Supreme Court of the Union shall distribute and submit such rules to the respective representatives of the Pyithu Hluttaw and Amyotha Hluttaw at the nearest regular session to enable to be discussed whether such rules are in conformity with the provisions of relevant Law or not, and to be

resolved in accordance with the provisions contained in section 137 and 157 of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar and carry out in accordance with the resolution adopted by the Pyidaungsu Hluttaw."

၁၉။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၆ တွင်ပါရှိသော " the District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့် " Yangon City Civil Court " ဆိုသည့်စကားရပ်တို့ကို " the Court of the Self-administered Division or the Court of the Self-administered Zone, or the District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ "as if it were the District Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " according to the procedure provided in the foregoing provisions of subsections (2) and (3) " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီး အစားထိုးရမည်။

၂၀။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၇ ကို အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးရမည်-

"137. (1) The language of the Supreme Court of the Union and any Court subordinate to the Supreme Court of the Union shall be Myanmar Language.

(2) The application to and proceeding in such Courts shall be written in Myanmar language. "

၂၁။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၉၊ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် ပါရှိသော " the High Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " the Supreme Court of the Union , the High Court of the Region or the High Court of the State " ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (ဂ)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

ညွှန်ကြားချက်အမှတ်(၁/၂၀၁၄)

ရက်စွဲ၊ ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၁ ရက်

(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်)

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေကို

သိရှိလိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စ

၁။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေကို ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၂၉/၂၀၁၄ ဖြင့် ၄-၇-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ထုတ်ပြန်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

၂။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေတွင် အဓိက ကျသည့် ပြင်ဆင်ချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်-

ပုဒ်မ ၁၀၀(၁)။ ဤဥပဒေ၏ ပင်ရင်းပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်ဖြစ်စေ၊ တည်ဆဲအခြားဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်တွင်ဖြစ်စေ အတိအလင်း အခြားနည်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှတစ်ပါး တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ လက်အောက်ခံတရားရုံးက အယူခံမှုတွင် ချမှတ်သော ဒီကရီအရပ်ရပ်ကို တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၌ အောက်ပါအကြောင်း ပြချက်တစ်ရပ်ရပ်အရ အယူခံဝင်နိုင်သည်-

(က) ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေကဲ့သို့

အာဏာရှိသော ထုံးတမ်းတစ်ရပ်ရပ်နှင့်ဖြစ်စေ ဆန့်ကျင်
ကွဲလွဲသည့်အချက်၊

(ခ) ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အရေးပါသော ဥပဒေပြဿနာ
သို့မဟုတ် ဥပဒေကဲ့သို့ အာဏာရှိသော ထုံးတမ်း
ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ပျက်ကွက်သည့်
အချက်၊

(ဂ) အမှုကို အရည်အသွေးအရ အဆုံးအဖြတ်ပေးရာတွင်
မှားယွင်းမှု သို့မဟုတ် ချွတ်ယွင်းမှုရှိဖြစ်စေလောက်မည့်
ဤဥပဒေတွင်သော်လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲအခြား
ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ ပြဋ္ဌာန်းထား
သော ကျင့်ထုံး၌ အကြီးအကျယ်မှားယွင်းသည့် သို့မဟုတ်
ချွတ်ယွင်းသည့်အချက်၊

(ဃ) မူလမူ၏တန်ဖိုးသည် ကျပ်ငွေ ဆယ်သိန်းထက်ပို
သော တရားမမှု၌ ဒီကရီချမှတ်ထားရာတွင် အယူခံရုံး
က တရားစရိတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍မှတစ်ပါး မူလရုံး၏
ဒီကရီကို ပြောင်းလဲပါက သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်ပါက
အယူခံအကြောင်းပြချက်ကောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်မည့်
အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်ရပ်။

ပုဒ်မ ၁၀၂ ။ မူလမူ၏ တန်ဖိုးသည် ကျပ်ဆယ်သိန်းထက်
မပိုလျှင် အယူခံမှုတွင် ချမှတ်သော ဒီကရီကို ဒုတိယအယူခံ
ဝင်ခွင့် မရှိစေရ။

ပုဒ်မ ၁၁၅ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းတရားရုံး သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတရားရုံး သို့မဟုတ် ခရိုင်တရားရုံးသည် လက်အောက်ခံ တရားရုံး တစ်ရုံးရုံး က ဆုံးဖြတ်ထား၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံး သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတရားရုံး သို့မဟုတ် ခရိုင်တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ခွင့် မရှိသော မည်သည့်အမှု၏ အမှုတွဲကိုမဆို တောင်းခေါ်ကာ ၎င်း လက်အောက်ခံတရားရုံးက-

- (က) ၎င်းအား တရားဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးခဲ့ကြောင်း သို့မဟုတ်
- (ခ) ဤသို့ အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း သို့မဟုတ်
- (ဂ) ၎င်း၏စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို ကျင့်သုံးရာတွင် တရားဥပဒေနှင့် မညီဘဲဖြစ်စေ၊ အရေးပါသော နည်းလမ်းမကျမှုဖြင့်ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ထင်မြင်ယူဆလျှင် ယင်းအမှုတွင် သင့်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။

၃။ (က) ပြင်ဆင်ထားသည့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၀ (၁) နှင့် ပုဒ်မ ၁၀၂ တို့အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်၏ လက်အောက်ခံ တရားရုံးက

ကျပ်ဆယ်သိန်းထက်ပိုသော မူလမူဒီကရီအပေါ် အယူခံသည့် အယူခံမှု၌ ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ဒုတိယအယူခံဝင်နိုင်သည်။

(ခ) ပြင်ဆင်ထားသည့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းတရားရုံး သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတရားရုံး သို့မဟုတ် ခရိုင်တရားရုံး၏ လက်အောက်ခံတရားရုံး တစ်ရုံးရုံးက ဆုံးဖြတ်ထားသည့် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသော အမှု၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တွင် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းနိုင်သည်။

(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် သည် ခရိုင်တရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုတွင်ချမှတ်သည့် အမိန့် အပေါ် ထပ်မံတင်သွင်းလာသည့် ပြင်ဆင်မှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိသည်။

၄။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပြင်ဆင်ထားသည့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၀ (၁)၊ ၁၀၂၊ ၁၁၅ တို့အရ အယူခံမှုများ၊ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်း လာပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် တရားရုံးအသီးသီးက ဥပဒေနှင့်အညီ လက်ခံ စစ်ဆေးစီရင်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

၅။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေကို သိရှိလိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပူးတွဲပေးပို့ပါသည်။

၆။ ဤညွှန်ကြားချက်ကို လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်ကြားရန်ဖြစ်သည်။

ပုံ x x x x x

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်

စာအမှတ်၊ ၄၀၆ / စု-၉ / ၂၀၁၄ (လထန)

ရက်စွဲ ၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်

ဖြန့်ဝေခြင်း

- တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များအားလုံး
- တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားရေးဦးစီးမှူးများအားလုံး
- (မိမိလက်အောက်ရုံးများသို့ ဆက်လက်အကြောင်းကြားရန်။)
- ခရိုင်တရားရုံးများအားလုံး
- မြို့နယ်တရားရုံးများအားလုံး

မိတ္တူကို

- နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး
- ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ရုံး
- ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ရုံး
- ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
- ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ
- ညွှန်ကြားရေးမှူးများ
- ရုံးလက်ခံ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

စာအမှတ်၊ ၄၇၂ / စု-၉ / ၂၀၁၄ (လထန)
ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၆ ရက်

သို့

တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်အားလုံး
ခရိုင်တရားရုံးအားလုံး
မြို့နယ်တရားရုံးအားလုံး

အကြောင်းအရာ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေကို
ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခြင်းကိစ္စ

၁။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ၃၁-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ်- ၃၆/၂၀၁၄ ဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

၂။ ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် “ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ” ကို သိရှိနိုင်ပါရန် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် တရားရုံးအသီးသီးသို့ အယူခံဝင်ရောက်ရမည့်ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြင်ဆင်ချက်ဇယားတို့ကို ပေးပို့ပါသည်။

ပုံ x x x

(စိန်သန်း)

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

မိတ္တူကို

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ရုံး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးချုပ်

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးများ

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ

ညွှန်ကြားရေးမှူးများ

တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားရေးဦးစီးမှူးများ

ရုံးလက်ခံ

မျှော်

နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ
(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၃၆။)
၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၅ ရက်
(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် လ ၃၁ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်
သည့်ဥပဒေ ဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေတွင် ပယ်ဖျက်ထားသော ပုဒ်မ ၁
ကို အောက်ပါ ပုဒ်မ ၁ ဖြင့် အစားထိုး ရမည်-

" 1. This Act shall extend to the whole of the
Republic of the Union of Myanmar . "

၃။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ ရှင်းလင်းချက်တွင်
ပါရှိသော " the High Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " the Supreme
Court of the Union, a High Court of the Region or a High
Court of the State or a District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်
အစားထိုးရမည်။

၄။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယား၊ ပထမပိုင်း၊
ဒုတိယပိုင်းနှင့် တတိယပိုင်းတို့တွင်-

(က) အပိုဒ် ၁ ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ခ) အပိုဒ် ၁၅၂ နှင့် အပိုဒ် ၁၅၃ တို့၌ပါရှိသော "the
District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " a Court

of the Self-Administered Division , a Court of the Self-Administered Zone or a District Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

- (ဂ) အပိုဒ် ၁၅၂-က နှင့် အပိုဒ် ၁၅၄ တို့၌ပါရှိသော "the State or Divisional Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " a High Court of the Region or a High Court of the State " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (ဃ) အပိုဒ် ၁၆၁ ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။
- (င) အပိုဒ် ၁၆၂ နှင့် ၁၈၃ တို့တွင် ပါရှိသော "the High Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို "a High Court of the Region or a High Court of the State " ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။
- (စ) အပိုဒ် ၁၇၃ တွင် ပါရှိသော "article 161 and" ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ် ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်
 နိုင်ငံတော်သမ္မတ
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးအသီးသီးသို့ အယူခံဝင်ရောက်ရမည့်ကာလစည်းကမ်းသတ်ပြင်ဆင်ချက်ဇယား

စဉ်	ဇယားအပိုဒ်	အယူခံဝင်ရောက်သည့်အကြောင်းပြချက်	စည်းကမ်းသတ်ကာလ	စည်းကမ်းသတ်စတင်ရေတွက်ရမည့်အချိန်
၁။	150	In all appeals from a sentence of death	seven days	The date of the sentence.
၂။	151	In all appeals from a decree or sentence or order of the Supreme Court of the Union	Thirty days	The date of the decree or sentence or order appealed from.
၃။	152	In all civil appeals to a court of the Self-Administered Division, a Court of the Self-Administered Zone or a District Court	Thirty days	The date of the decree or order appealed from.
၄။	152 A	In all civil appeals to a High Court of the Region or a High Court of the State	Sixty days	The date of the decree or order appealed from.
၅။	153	In all criminal appeals to a court of the Self-Administered Division, a Court of the Self-Administered Zone or a District Court	Thirty days	The date of the sentence or order appealed from.
၆။	154	In all criminal appeals to a High Court of the Region or a High Court of the State.	Sixty days	The date of the sentence or order appealed from.
၇။	155	In all Criminal appeals to the Supreme Court of the Union except in the cases provides for by Article 150, article 151 and article 157.	Ninety days	The date of the sentence or order appealed from.

စဉ်	ယေးအပိုဒ်	အယူခံဝင်ရောက်သည့်အကြောင်းပြချက်	စည်းကမ်းသတ်ကာလ	စည်းကမ်းသတ်စတင်ရေတွက်ရမည့်အချိန်
၈။	156	In all Civil appeals to the Supreme Court of the Union except in the cases provided for by article 151.	Ninety days	The date of the decree or order appealed from.
၉။	161	x x x x x x x x x x x x x x x x	x x x x x x x x	x x x x x x x x x x x x
၁၀။	162	For a review of Judgment by a High Court of the Region or a High Court of the State in the exercise of its original jurisdiction.	Twenty days	The date of the decree or order.
၁၁။	173	For a review of a Judgment except in the cases provided for by article 162	Ninety days	The date of the decree or order.
၁၂။	183	To enforce a judgment, decree or order of a High Court of the Region or a High Court of the State in exercise of its ordinary original civil jurisdiction, or an order of the Supreme Court of the Union	Twelve years	When a present right to enforce the judgment, decree or order accrues to some person capable of releasing the right: Provided that when the judgment, decree or order has been revived, or some part of the principal money secured thereby, or some interest on such money, has been paid, or some acknowledgement of the right thereto has been given in writing signed by the person liable to pay such principal or interest, or his agent, to the person entitled thereto or his agent, the twelve

စဉ်	ဇယားအပိုဒ်	အယူခံဝင်ရောက်သည့်အကြောင်းပြချက်	စည်းကမ်းသတ်ကာလ	စည်းကမ်းသတ်စတင်ရေတွက် ရမည့်အချိန်
				<p>years shall be computed from the date of such reviver, payment or acknowledgment, or the latest of such revivers, payments or acknowledgments, as the case may be.</p>